

АЛИС БЕЙЛИ

**ПОСЛАНИЯТА
НА
ТИБЕТЕЦА
част 1**

ВЕЛИКИЯТ ПРИЗИВ

От извора на Светлината в Ума на Бога

Нека светлина струи в умовете на хората.

Нека Светлината слезе на Земята.

От извора на Любовта в Сърцето на Бога

Нека любов струи в сърцата на хората.

Нека Христос се завърне на Земята.

От центъра, където е позната Волята на Бога,

Нека цел ръководи малките човешки воли.

Целта, която Учителите знаят и на която служат.

От центъра, който наричаме човешки род,

Нека се осъществи Планът

на Светлината и Любовта.

И нека той запечата вратата,

зад която обитава злото.

Нека Светлината, Любовта и Силата

възстановят Плана на Земята.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ ИЗЯВЛЕНИЕ НА ТИБЕТЕЦА

Август, 1934 г.

Достатъчно е да се каже, че аз съм тибетец и последовател на определено ниво, но това не говори много, защото всички са последователи, от най-скромния аспирант до самия Христос, а дори и отвъд Него. Живея във физическо тяло на тибетската граница като другите хора и понякога, когато другите ми задължения позволяват това (от екзотерична гледна точка), ръководя голяма група тибетски ламы. Този факт е предизвикал съобщението, че съм игумен на този будистки манастир. Тези, с които ме свързва работата на Йерархията (всички истински последователи са свързани с тази работа), ме знаят с още едно име и длъжност. А. А. Б. знае кой съм и ме познава по две от имената ми.

Аз съм ваш брат, вървял по пътеката малко повече от средния ученик, и по този начин съм поел повече отговорности. Напредвал съм с борба и сражения, за да достигна до повече светлина, отколкото аспиранта, четящ това изявление, и по тази причина трябва да действам като преподавател на светлина, без значение каква е цената. Не съм възрастен, доколкото възрастта обикновено се счита за важна при учителите, но не съм млад и неопитен. Моята работа е да преподавам и разпространявам знанията на Неостаряващата Мъдрост, там където намеря отклик, и правя това от много години. Стремя се също да помагам на Учителя М. и на Учителя К. Х., когато ми се отдаде възможност за това, защото съм свързан с Тях и с Тяхната

работа от много време. С гореказаното ви съобщих много, но в същото време и нищо, което да ви накара да ми предложите онова сляпо преклонение и глуповата привързаност, която емоционалният аспирант предлага на Гуру или на Учител, с Който той все още не може да се свърже. А няма и да постигне тъй желаната връзка, докато не преобрази емоционалната привързаност в безкористно служене на човечеството, а не на Учителя.

Книгите, които съм написал, изпращам, без да изисквам те да бъдат приети. Те може да са, а може и да не са верни, правилни и полезни. Вие трябва да установите тяхната вярност чрез правилна практика и чрез прилагане на интуицията. Нито аз, нито А. А. Б. сме и най-малко заинтересувани от това те да бъдат признати за вдъхновени писания или пък някой да говори за тях (със затаен дъх) като за написани от един от Учителите. Ако те представят истината по такъв начин, че да следва естествено от онова, което предлагат световните учения, ако дадената информация издига стремежите и волята за служене от нивото на емоциите до нивото на ума (нивото, на което *могат* да бъдат намерени Учителите), тогава те ще са изпълнили своята цел. Ако съдържаното учение предизвика отклик в просветления ум на работещия в света и породи проблясък на неговата интуиция, тогава нека то бъде прието. Но в противен случай не. Ако след време твърд ениятр срещнат потвърждение или ако са счестени за верни след проверка чрез Закона на Съответствията, тогава това е много добре. Но ако това не е така, нека ученикът не приема казаното.

1. Някои основни положения

Навлизаме в един учебен курс, насоката на който ще бъде да накара ученика да прибегне до собствените си способности и следователно до онова по-голямо Себе, което в повечето случаи досега се е появявало само в много редки и силно емоционални случаи. Когато Себето бъде познато, а не само почувствано, когато тази реализация е умствена, а не само сетивна, тогава аспирантът може наистина да се подготви за посвещение.

Бих желал да изтъкна, че думите ми се базират на определени основни положения, които за по-голяма яснота искам накратко да спомена.

Първо, ученикът да е искрен в своя стремеж и да е решен да върви напред без значение каква е реакцията на по-нисшето себе и какво е въздействието върху него. Само онези, които могат ясно да разграничат двата аспекта на своята природа, истинското Себе и илюзорното себе, могат да работят интелигентно... (4 - 53).

Второ, действията ми се основават на допускането, че всички са живели достатъчно дълго и достатъчно са се борили с неблагоприятните сили в живота, за да съумеят да изградят сравнително точна ценностна система... Случилото се на тяхната личност и натискът от страна на времето и на обстоятелствата, на възрастта и на физическата немощ не бива да ги възпират. Те мъдро са разбрали, че ентузиазизираното втурване напред и изпълнението с енергия подем имат свои недостатъци, а стабилните, редовни и упорити усилия в последна сметка биха ги извели по-напред. Нередовните, внезапни изблици на усърдие и временно старание постепенно се превръщат в разочарование и обременяващо чувство за провал...

Трето, предполагам, че онези, които сериозно се заемат да извлекат полза от указанията в тази книга, са готови да изпълнят простите изисквания да прочетат внимателно написаното, да се постараят да организират ума си и да се придържат към медитационната си работа. Организацията на ума е целодневно занимание и насочването на ума към извършваната в момента дейност във всекидневието е най-добрият начин да увеличим ползата от времето, отделено за учене и медитация, и да постигнем успех в професионалните си задължения.

Когато тези основни положения се разберат правилно, думите ми са предназначени за онези, които се *стремят* да се подготвят, за да откликнат на необходимостта от обучени служители. Обърнете внимание, не казвам „онези, които са подготвени". Стремежите и

усилията според нас са от първостепенно значение и се явяват две основни изисквания за всички последователи, посветени и Учители, като към тях трябва да се прибави и силата на упоритостта. (4 - 54)

2. ХРАНА ЗА РАЗМИСЪЛ

(1) Пред нас в този курс се намира много храна за размисъл. Темите, които засягаме, са с дълбоко значение, трудни за разбиране и нелесни за проумяване. Обаче внимателното прочитане, тихият размисъл и практическото приложение на усетената истина и на интуитивно схванатата идея постепенно ще донесат просветление и ще доведат до приемане на техниките на душата и до усвояване на учението. (15 - 289)

(2) Не е от значение дали читателят ще получи посланието, носено от тези страници, като духовен призив, представен по идеалистичен начин, като представяне на предполагаеми факти или като теория, развита от един ученик и представена за обмисляне на неговите съученици. То се предлага на всеки, независимо какъв е вътрешният му отклик, заради вдъхновението и светлината, които може да допринесе.

В тези дни, в които се рушат старите форми и се изграждат нови, е необходима способност за адаптация. Чрез гъвкавост и разширение трябва да избегнем опасността от кристализация. „Старият ред се променя“, но в основни линии това е промяна на измерения и гледна точка, а не на материал и основа. Основните принципи винаги са били верни. На всяко поколение се дава задачата да запази основните черти на старата и обичана форма, а също и мъдро да я разшири и обогати. Всеки цикъл трябва да прибави спечеленото от извършените изследвания и научни стремежи и да отстрани онова, което вече е износено и няма стойност. Всяка епоха трябва да вгради произведенията и постиженията на своя период и да отдели натрупванията от миналото, които биха направили очертаванията неясни и замъглени. На всяко поколение преди всичко се предлага радостта от демонстрирането на здравината на старите основи и възможността да изгради върху тях здание, което ще може да задоволи нуждите на еволюиращия вътрешен живот. (1 - 2)

(3) Всяка религиозна вяра обещава на искрено търсещите, че ще намерят онова, към което се стремят, и затова нека търсим. Ако при своето дирене открием, че тези изявления са просто илюзорни мечти, от които няма никаква полза, а единствено ни водят към тъмнина, то пак въпреки всичко времето няма да е било загубено, защото ще сме установили къде да не търсим. Но от друга страна, ако малко по малко диренето ни донесе тяхното потвърждение и светлината за-сиява все по-ясно, нека упорстваме до настъпването на онзи ден, в който светлината, разсейваща мрака, ще озари сърцето и ума. Тогава търсещият ще осъзнае, че цялата тенденция на еволюцията е да го доведе до това разширение на съзнанието и до това просветление и че достигането до процеса на посвещение и навлизането в Петото царство не е никаква безумна химера или илюзия, а установен факт в съзнанието. Всеки трябва да установи това за себе си. Всяка душа... трябва да открие в себе си, винаги помнейки, че Божието Царство е вътре и само онези факти, които са осъзнати като истини в индивидуалното съзнание, имат стойност. Междувременно това, което много хора знаят и са установили в себе си като неопровержима истина за тях, може да бъде изложено. Тогава на интелигентния читател ще бъде дадена възможността и отговорността сам да констатира тяхната истинност или погрешност. (1 - 26/7)

(4) Добротата и алтруизмът израстват от реализирането и служенето, а светостта на характера е резултат на онези разширения на съзнанието, които човек предизвиква в себе си чрез упорити усилия и старания. (1 - 93)

(5) В момента, в който човек съзнателно стане по-силен на ментално ниво, неговите способности да върши добро нарастват стократно. (1 - 172)

- (6) Използването на думи е ограничение и замъг-ляване на идеята. Изразявайки мислите, те буквално ги забулват и скриват, накърняват яснотата им и ги объркват. (3 - 150)
- (7) Земята е организъм, намиращ се в друг, по-голям. Необходимо е този факт да бъде разбран от повече хора. Хората на тази планета толкова често гледат на цялата система, все едно че Земята е на мястото на Слънцето, в центъра на слънчевия организъм. (3 - 177)
- (8) Повечето хора все още не могат точно да разграничат себе си като МИСЛИТЕЛ, постоянно съществуващ във времето и пространството, от носителя, чрез който те мислят и който е ефимерен и преходен (3 - 419)
- (9) Проблемът на труда и капитала се корени в субективното разграничаване между „екипирани и не-екипирани" Егота, между онези членове на човешкото семейство на Земята, преминали през Залата на Неведението, и онези, които продължават да се лутат из нейните мрачни и потискащи коридори. (3 - 826)
- (10) Ако може хората да бъдат доведени до съзнаване на естеството на своето същество и на своя строеж и до разбирането на онова, което се вижда, че става около тях, и ако на мислителите на човечеството могат да се покажат рисковете, съпътстващи случващото се сега в дева еволюцията, то много опасности биха били избегнати. От това произлиза и решението да се разшири обсегът на тази книга, за да включи по-подробна информация относно дева еволюцията. (Бележка под линия 3 - 908)
- (11) Никой никога не е поставен в непреодолими условия, веднъж щом той достигне до точката, в която *осъзнато* се постави на страната на еволюцията, или на Бог. Преди това той може, и това става, да бъде воден от урагана на обстоятелствата; натискът на груповата и расовата карма може да го принуди да навлезе в ситуации, необходими за процеса на събуждане на собствените му вътрешни възможности. Щом той самият стане съзнателният строител, стремящ се да контролира силите и строителите на по-нисшата си природа и да изгради Соломоновия храм, той вече не е *подвластен* на по-ранните условия. Той се превръща в господар, строител и предавател, докато дойде времето, когато ще бъде едно със слънчевите Ангели и дейността по човешката еволюция ще бъде завършена. (3 - 946)
- (12) Само пророк с голяма мъдрост и опит може да определи точно етапа, на който се намира определен член на човешкото семейство. Мъдрият винаги се въздържа от изявление, докато не *разбере*. (3 - 968)
- (13) Само свободният може да контролира и да използва онези, които са затворници. (3 - 1023)
- (14) Точно както не е възможно за човек в по-ранно превъплъщение да схване въздействието на еволюцията върху него и да осъзнае природата на човека, вървящ по Пътеката, по същия начин не е възможно дори велики системни същества да схванат (освен в най-широкия и най-общ смисъл) природата на слънчевия Логос и въздействието, което еволюцията ще окаже върху Него. (3 - 1152)
- (15) Виждащите видения и проникновения, недостъпни за непритежаващите необходимите средства за тяхното възприемане, са смятани за фантазори и за ненадеждни. Когато много хора наблюдават това видение, се допуска неговото съществуване, а когато човечеството притежава будното и отворено око, вече не се изтъква видението, а се посочва факт и се формулира закон. Това показва досегашната история и такъв ще бъде процесът в бъдеще. (4 — 16)
- (16) Всяка стъпка по пътя трябва да се издълбае ! от самия човек и не съществува къс или лесен път, водещ от тъмнината към светлината. (4 - 60)
- (17) Цялата тайна на успеха при следването на окултната пътека е в отношението на ума - когато то е конкретно материално и се съсредоточава върху формата, желаейки нещата от настоящия момент, напредъкът към разбирането на по-висшата езотерична истина е малък.

(4 - 84)

(18) Стремете се да подгответе инструмента си, научете се да действате безмълвно, извършете своите задължения и изпълнете дълга си, усъвършенствайте въздържание на речта и спокойно равновесие, идващо от безкористните подбуди в живота, и забравете егоистичното удовлетворение, което може да възникне в сърцето, когато наблюдаващата Йерархия оцени предаността. (4 - 129)

(19) Нищо, намиращо се на небесата, на земята или където и да е другаде, не може да попречи на прогреса на човека, събудил се от илюзията, съзрял действителността отвъд заслепението на астралното поле, и дочул, дори и да е само веднъж, вдъхновяващия призив на собствената си душа. (4 - 223)

(20) Добрият резултат не минуем. Той е обаче въпрос за по-бавна или по-бърза реализация и освобождение от великата илюзия на света. Всеки аспирант се умолява да работи усърдно за постигане на тази цел и да помага за нейното осъществяване. Всеки, който се освободи, който вижда ясно, и който се избави от заслепението на илюзията, помага във Великото Дело. (4 - 224)

(21) Да можем да придобием вътрешното виждане, окото да съзира ясно великолепието на Бога, гласът да изрича само благословия и ръцете единствено да помагат. Нека това е молитвата на всеки от нас. (4 - 253)

(22) В езотеричен смисъл всичко в бъдеще ще стане *по-леко*, по-пречистено и по-одухотворено. (4 - 390)

(23) Познаващите и усещащите вътрешното ръководство на Йерархията осъзнават, че сърцето на човечеството е здраво и че от съвременния безпорядък, а може би и до голяма степен точно поради него, ще се появят компетентните да се справят със ситуацията и подходящи за задачата на обединяване и синтез. (4 - 409)

(24) Няма нищо статично в процеса на сътворението; енергията, бликаща с пулса на едничкия Живот и на неговата ритмична и циклична активност, никога неприключваща и никога непочиваща, трябва някъде да се оползотвори и да намери път в някаква посока, често пъти (когато човек не успее да изпълни дълга си) с катастрофални резултати. (4 - 461)

(25) Тази заинтригуваща информация, която понякога предавам и която някои ученици смятат за жизненоважна, е много по-маловажна от правилото да се живее добронамерено, да се говори меко и мъдро и да се действа безкористно. (4 - 466)

(26) Всяко поле на осъзнаване в своите граници представлява затвор и... целта на всяка работа за освобождение е да се освободи съзнанието и да се разшири полето му на общуване. Там, където има каквито и да е рамки, където полето на влияние е стеснено и където радиусът на досег е ограничен, там има затвор. Размишлявайте върху това, тъй като в него се съдържа голяма истина. (4 - 535)

(27) *Упорствайте*. Несполуката никога не може да попречи на успеха. Трудностите помагат за проявата на силата на душата. Тайната на успеха е да бъдете винаги стабилен и безпристрастен. (4 - 559)

(28) Възхваляваната свобода и превъзнесената власт са една временна реакция на човечеството, отнесено от идеи, контролирано от идеали, подтиквано от себелюбие, пропито от омраза, но в същото време и борещо се да прояви по-висши и по-добри качества и да се освободи от робството на древно зло, от подчинението на древни правила и от проклятието на антични навици за мислене и живеене. Случващото се зад кулисите на човечеството *като цяло* е съществено; разгръщането на човешкото съзнание е от значение за Йерархията. (9-25)

(29) Световният проблем по своята същност е религиозен проблем и зад всички несъгласия във всяка област на световната мисъл днес може да се открие религиозен елемент. (9 - 35)

(30) Великият и основен закон, гласящ: „Енергията следва мисълта“, е винаги в сила и едно от условията, предизвикващи настоящото напрежение и изтощение, се дължи на това, че толкова милиони хора започват да мислят. (9 - 35)

(31) Мирът ще дойде в резултат от разбиране и споделяне, а няма да бъде техен източник, както често твърдят пацифистите. (9 - 98)

(32) Хората в света навлизат в изживяването на пустинята и в нея ще открият колко малко е необходимо за пълноценен живот, за автентично преживяване и за истинско щастие... Свободата от материалните неща носи със себе си собствена красота и награда, собствена радост и слава. По този начин той е свободен да живее живота на ума.

Голям е егоизмът на хората, които желаят да бъдат безкористни (10 - 75/6)

(33) „Всички хора са равни"... Това е факт, но когато не се вземат предвид равностойните по значение идеи за еволюция, за расови признаци, за национални и религиозни характеристики, тогава основната идея може да се приложи само с ограничения.

(34) Причината за всички страдания и беди е желанието - желание за материалното... „Никой човек не живее самостоятелно“, а и никоя нация, и... целта на всички човешки усилия е *разбирането с любов*, породено от любов към цялото. (10 - 166)

(35) Казано ни е, че в еволюиращата човешка йерархия има шестдесет хиляди милиона единици съзнание, или духове. (2 - 34)

(36) Необходимо е последователят да бъде мъдър, за да може да различава между гласа на истинския си Учител и фалшивия шепот на лъжливия. (2 - 132)

(37) Когато ученикът практически през цялото време осъзнава, че не е своите носители, а всъщност е божественият Обитател в тях, тогава ще му бъдат съобщени определени неща. (2 - 157)

(38) Две-трети от човечеството... ще се намират на Пътеката при завършека на тази епоха, а една трета ще бъде оставена за по-късно разгръщане. (14 - 18)

(39) Повечето истински езотерици се намират извън по-голямата част от школите, наричащи себе си езотерични, а не вътре в тях. (14 - 183)

(40) На Запад по закон мъжът има само една жена, но посредством своите извънбрачни връзки и тъй наречените „романтични“ авантюри те стават толкова, колкото и на африканския вожд. В наши дни жените не се отличават значително. (14 - 274)

(41) Човекът е разположен между небето и земята, с крака дълбоко в калта на материалния живот и с глава в небето. В повечето случаи очите му са затворени и той не съзира красотата на небесните видения или са отворени, но погледът му е вперен в калта и тинята, с които са покрити краката му. Но когато за един кратък момент погледът се повдигне и съзре действителния свят и духовните стойности, тогава започва измъченият и объркан живот на аспиранта. (14 - 312)

(42) Едно от най-трудните неща, пред които са изправени Учителите днес, е да докажат на хората, че старите и общоприети ценности и осезаемият свят на явленията (емоционални и физически) трябва да се отпратят на полагаемото им се място, на заден план на човешкото съзнание, а в непосредственото бъдеще не-осезаемите реалности и светът на идеите и на причините трябва да бъдат за тях главен център за привличане. Когато хората схванат това и живеят според това познание, тогава заслепението, което сега крепи света, ще изчезне. (14 - 341)

(43) Критерият за събитията зависи от гледната точка и онова, което от гледището на нашето земно разгръщане на съзнанието може да е от първостепенна важност и от решаващо значение, от гледната точка на Вселената може да е нищожно. Делата на отделния човек за

самия него са изключително важни, но за човечеството като цяло те са от малко значение. Всичко зависи от това кой играе главната роля в драмата на живота и около кой централен фактор циклично се въртят събитията, били те важни или второстепенни. (14 - 395)

(44) Мистерията остава мистерия само докато съществуват неведението и скептицизмът. Там където има знание и вяра, няма мистерии. (15 - 280)

(45) Силата, използвана себично, изтощава потребителя и поражда антагонистичен за него показ на сила. По този начин той е унищожен, понеже и самият той е разрушил. (15 - 353)

(46) Всяка крачка напред по пътя на еволюцията, следователно и към духовната цел, винаги е на някаква цена и се постига чрез отказ от онова, което дотогава е било смятано за скъпо. (15 - 582)

(47) Човешките същества по своята същност са добри, когато умовете им не са изопачени и зрението им не е замъглено от неверните учения на егоистичния интерес, от политическата пропаганда и от расови или религиозни несъгласия. (15 - 655)

(48) Болестта и смъртта по своята същност са вродени в материята, доколкото човек се отъждествява с формата, дотолкова той ще е ръководен от Закона на Унищожението. Той е основен и природен закон, управляващ живота на формите във всички природни царства. Когато последователят или посветеният се отъждествява с душата и когато антахкарана е изградена посредством жизнения принцип, тогава последователят излиза извън контрола на този всемирен и природен закон и използва или отхвърля тялото си когато поиска - по изискване на духовната воля или поради приемане на нуждите на Йерархията или целите на Шамбала. (17 - 501)

(49) Духовният човек винаги е считал освобождението от Тройната форма за възможно най-висшето благо, при условие че то идва при него по закон, като резултат от духовната му съдба и от кармично решение; не бива да идва като случайно събитие или като бягство от живота и неговите последици на физически план, или да бъде самоналожено. (17 - 661)

(50) *Навикът* за доброта, за правилна реакция и за инстинктивно разбиране е характерен за обучените поветен. Той не се нуждае да си припомня правила, теории, нива или дейности. Те са до такава степен установена част от неговата природа, както и инстинктът за самосъхранение е инстинктивна част от снаряжението на нормалното човешко същество. Помислете върху това и се постарайте да изградите правилни духовни навици, за начин Учителят не губи никакво време на душевен или личностен план. Той има навика, въз основа на божествената инстинктивна памет, за правилни действия, правилно разбиране и правилни цели. Не е необходимо да си припомня. (18 - 66)

(51) Може ли някой да отнеме живот? Мисля, че не. Животът Е. Нищо на небето, нито на земята може да го засегне или да му повлияе. Това често се забравя. В духовния смисъл *животът не може да се отнеме...* Той е неуязвим - не може да се отнеме или унищожи, а „преминава“ от форма във форма, от преживяване в преживяване, докато свършената воля на Бога се изрази чрез живота. (18 - 125)

(52) Повечето хора все още са прекалено гладни, прекалено опустошени психически, прекалено объркани и измъчени и прекалено несигурни за своето бъдеще, своята свобода и своята сигурност, за да бъдат в състояние да Го слушат. (8 - 110)

(53) Сега преминаваме през един от големите естествени преходни етапи. Полагаме основите за възникването на нов вид човешки същества - пак в човешкото семейство, но с по-висока еволюция - и на това се дължи до голяма степен нашият проблем и настоящият неуспех да се задоволят нуждите на човечеството и да се отговори на потребностите на хората за развитие. (12 - 14)

(54) Зрението ви често се изопачава от болката и от страданието, на които е подложена

формата (вашата собствена или на някой друг, индивидуално или масово), така че не виждате ясно целта и настойчивостта на живота във формата. (12 - 111)

(55) Злополуките с отделни личности обикновено са резултат на взрив на сила и тези взривове са причинени от омразата, недоброжелателните мисли и критичните думи на замесените в бедата. (13 - 62)

(56) Като задържа, човек губи; като отстъпва, той печели. Стремейки се да запази придобитото, то изчезва и това е неизбежно. (13 - 83)

(57) Бъди доволен от своите задължения и от непосредствената си работа, която ще те отведе една крачка напред по пътя, който ти е предопределен, и в зависимост от това ще можеш да пътуваш бързо и с бодр крачка или бавно и с влачещи се крака. (13 - 93)

(58) Кратък период организирани усилия, послед-зан от смърт, е от по-голяма жизнена важност днес, отколкото безцелното и бавно извършване на онова, което на човек му се иска, и вяло шляене години наред. (13 - 382)

(59) В края на краищата доброто трябва да победи, но Йерархията не знае какво е непосредственото бъдеще на човечеството, защото хората сами определят собствената си съдба. (5 - 74)

(60) Един от първите уроци, който трябва да схване последователят, е, че там, където той си мисли, че е най-силен, и онова, което му доставя най-голямо удоволствие, много често е мястото, криещо най-голямата опасност и слабост. (5 - 77)

(61) Бих искал да ви подсетя, че животът на последователя винаги е живот на рискове и опасности. В него се навлиза по желание и съзнателно в името на духовното развитие и на служене на човечеството. (5 - 88)

(62) Онова, което се вижда, не отговаря винаги на истината. Онова, което разбива и смущава личния живот, често е средство за освобождение, ако се възприеме правилно. Онова, което ще се появи, когато Силите на Светлината проникнат в мрака на света, ще демонстрира същността на безсмъртния човешки дух. (5 - 100)

(63) Върви по своя път със сила и в мълчание и върши това, което изисква твоята душа. Не давай възможност на по-малките гласове на обичаните и близките да те отклонят от напредъка ти по пътеката на служенето. Вече принадлежиш на света, а не на шепа твои близки. (5 - 140)

(64) Реакциите на другите не са твоя отговорност. Твоя отговорност е да им даваш сила и непривързаност. Следователно не поемай отговорности, които не са твои. (5 - 405)

(65) Колко рядко служат разполагащите с време и с възможности в сравнение с онези, които нямат време и такива възможности. (5 - 543)

(66) Не се обезсърчавай, братко от миналото, ако откриеш, че пътят нагоре е суров и труден за изкачване. Намираш се в добра среда и не си сам. (5 - 599)

(67) Имаш много да даваш и те съветвам да го отдадеш, като при това ти препоръчвам да не мислиш прекалено много за ползата от твоето даване. (5 - 641)

(68) Научи се да не говориш за нещата които засягат само тебе. (5 - 662)

(69) Това, което е от значение, е положеното усилие. Резултатите са неизбежни и са съизмерими с усилията. (5-727)

(70) Викът на послушника е: „Каж ми. Каж ми. Тогава ще се променя. Ще приема всичко, което ми се каже, но кажи ми." Викът на последователя е: „Помогнете на делото. Забравете себе си. Светът има нужда от вас." (5 - 737)

- (71) Нека твоят хоризонт бъде широк, а смирението ти - голямо. (6 - 3)
- (72) За да бъдеш наистина ефикасен, трябва да култивираш нагласата да бъдеш само един чист, незад-ръстен канал. Не бива да препречваш този канал със *своите* идеи, *своите* планове *исвоята* дейност на физическо поле. (6 - 443)
- (73) Сътрудничиш ли на Плана или само на своите планове? (6 - 448)
- (74) В центъра на огромния ураган съществува спокойно място. Така казват. То може да се намери. Същото е и с ураганите в живота. Те водят към мир, ако не сте листо. (6 - 627)
- (75) Не се страхувай от самотата. Душата, която не може да бъде сама, няма какво да даде. (6 - 755)

3. АГНИ

- (1) Агни, Богът на Огъня, управлява всички огнени елементи и деви на трите нива на човешката еволюция - физическото, астралното и менталното - и то не само на тази планета, наречена Земя, но на трите полета във всички части на системата. (3 - 65)
- (2) Агни, сборът на всички Богове. В своето величие той е Вишну и Слънцето; Той е огънят на материята и огънят на ума, съчетани и споени; Той е разумът, пулсиращ във всеки атом; Той е умът, привещащ системата в движение; Той е огънят на субстанцията и субстанцията на огъня; Той е Пламъкът и онова, което Пламъкът унищожава. (3 - 602)
- (3) Всички възможности се крият в даващата жизненост и енергия сила на Агни и на способността Му да стимулира. Той е самият живот и движещата сила на еволюцията, на психическото развитие и на съзнанието. (3 - 606)
- (4) „Нашият Бог е всепоглъщащ огън" - това се отнася преди всичко до Агни, ръководния фактор на тази епоха. Девите на огъня ще играят все по-важна роля във всички земни процеси. На тях се дава задачата да сложат началото на Новата Епоха, на новия свят и цивилизация и на новия континент... Освен контролиране на огньовете на земята и управлението на мен-талното поле, Агни определено е свързан с работата по събуждането на светия огън, кундалини... Богът на огъня ще изпълни задачата си за този цикъл, като събуди огъня на кундалини в голям брой хора, които са готови за това. Това ще започне през този век и ще продължава активно през следващите хиляда години. (4 - 390/1)

4. АД

Друг страх, който кара човечеството да гледа на смъртта като на бедствие, е внедрен от теологичната религия, по-точно протестантите-фундаменталисти и римокатолическата църква. Става дума за страха от смъртта, от налагането на наказания, обикновено съвсем несъизмерими с извършените през живота грешки, и от ужасите, наложени от разгневен Бог. Казва се, че човек трябва да понесе тези неща и че не може да ги избегне, освен чрез изкупителни жертви. Както добре знаете, няма разгневен Бог, няма ад и няма изкупление на чужди грехове. Съществува само един велик принцип на любовта, вдъхващ живот в цялата вселена; съществува Христовото присъствие. То показва на човечеството истината за душата и сочи, че избавлението ни се намира в жизнеността на тази душа и че единственият ад е самата земя.. На земята се учим да полагаме усилия за собственото си спасение, задвижвани от принципа на любовта и светлината и подтиквани освен това от примера на Христа и от вътрешния подтик на собствените ни души. Учението относно ада е остатък от садистичната тенденция в християнската църква през средните векове и от погрешното учение, намиращо се в Стария Завет относно Йехова, племенния Бог на евреите. Йехова *не* е Бог, планетарният Логос, Безконечното Сърце на Любовта, Коего Христос разкри. С отмирането на тези погрешни идеи представата за ада ще изчезне от паметта на хората и мястото ѝ ще се заеме

от разбирането на закона, въз основа на който всеки човек изработва собственото си спасение на физическо поле и който го води към-поправяне на грешките, които той може да е извършил по време на своите животи на Земята, и който му позволява в края на краищата да „изчисти досието си“. (17 - 393)

5. АНТАХКАРАНА

(1) Образованието през Новата Епоха трябва също да се занимава с преодоляването на пропастта между трите аспекта на природата на ума: между душата и нисшия ум, водейки до единство между душата и личността; между нисшия ум, душата и висшия ум. Сега вече има готовност за това. За първи път в човешката история работата по това свързване може да напредва на относително широк фронт. На това не е необходимо да се спирам, защото то засяга техническата страна на Древната Мъдрост, относно която съм ви дал много в другите си книги. (12 - 5)

(2) Следователно образованието е Науката за Антахкарана. Тази наука и този термин са езотеричен начин да се изрази истината за необходимостта от това свързване. Антахкарана е мостът, който човек построява - чрез медитация, чрез разбиране и чрез вълшебната съзидателна дейност на душата - между трите аспекта на същността на ума. Следователно главните цели на бъдещото образование ще бъдат:

1. Да се достигне до едно взаимно настройване между ума и мозъка чрез правилно разбиране на вътрешния строеж на човека, по-точно на етерното тяло и на центровете на силата.

2. Да се изгради мост между мозъка, ума и душата, пораждайки по този начин цялостна личност, която е стабилна, развиваща се изява на обитаващата душа.

3. Да се изгради мост между нисшия ум, душата и висшия ум, така че да стане възможно просветлението на личността. (12 - 6)

(3) „Преди човек да може да следва Пътеката, той самият трябва да стане тази Пътека.“ Антахкарана символично е Пътеката. Това е един от парадоксите на езотеричната наука. Стъпка по стъпка, етап по етап ние градим тази Пътека точно както паякът плете своята паяжина. Това е „възвръщането“, което трябва да разгърнем от себе си; това е Пътят, който трябва да намерим и да следваме. (12 - 7)

(4) Учениците трябва да научат да различават между сутратма и антахкарана, между жизнената нишка и нишката на съзнанието. Едната е основата на безсмъртието, а другата - основа на приемствеността. За изследователя тук се крие една фина разлика...

Сутратма е непосредственият жизнен поток, непрекъснат и неизменен, който може символично да се разглежда като директен поток от жизнена енергия, протичащ от центъра към периферията, от източника към външната изява или осезаемото явление. То е животът...

Нишката на съзнанието (антахкарана)... е нишката, която е изтъкана като резултат от появата на живота във форми на физическо поле. Ако прибегнем отново към символите, може да се каже, че сутратма действа отгоре надолу и е слизането на живота към външно проявление. Антахкарана е изтъкана, разгърната и създадена като резултат на това първично сътворение и действа отдолу нагоре, от външността към вътрешността, от света на екзотеричните явления към света на субективните реалности и на същността. (12 - 26/27)

(5) (Човекът) тогава открива един свой аспект, чието съществуване той не е подозирал в ранните етапи на развитието си. Той намира душата и след това преминава през илюзията на дуалността. Този етап е неизбежен, но не е вечен... Той се стреми да се слее с душата, да отъждествова себе си, съзнателната си личност със стоящата над него душа. От техническа гледна точка в този момент трябва да започне истинският градеж на антахкарана. Това е

мостът между личността и душата. (12 - 29)

(6) *Науката за Антахкарана*. Това е новата истинска наука за ума, използваща умствената субстанция за изграждането на мост между личността и душата, а след това между душата и духовната триада. Това представлява активна работа върху по-фина субстанция от онази, която изгражда трите свята на обикновената човешка еволюция. Тя засяга субстанцията от трите по-висши нива на менталното поле. Когато се изградят тези символични мостове, те ще улеснят потока на съзнание и ще доведат до непрекъснатост на съзнанието или на това усещане на безпрепятствено осъзнаване, което най-сетне ще сложи край на страха от смъртта, ще премахне чувството за раздяла и ще накара човек да откликне със съзнанието на мозъка си на впечатления, идващи към него от по-висшите духовни области или от Ума на Бога. И така той ще бъде посветен по-лесно в целите и плановете на Сътворителя. (12 - 95/6)

(7) Изграждането на втората половина на антахка-рана (онази, която прехвърля мост над пропастта в съзнанието между душата и духовната триада) се нарича наука за виждането, защото както първата половина на моста бе построена, използвайки ментална субстанция, то втората половина се прави от светлинна субстанция. (12 - 96)

(8) Науката за Антахкарана е свързана с цялостния проблем за енергията и по-точно с енергията, отнасяща се до индивида, и със силите, чрез които той се свързва с другите хора или групи. (12 - 143)

(9) Науката за Антахкарана е наука за тройната нишка, съществуваща от самото начало на времето и свързваща отделния човек с монадата, неговия източник. Познаването на тази нишка и съзнателното ѝ използване като Пътека и като средство за постоянно разширяващи се контакти идва на сравнително по-късен етап в еволюционния процес. Целта на всички аспиранти и последователи е да осъзнаят този енергиен поток в разнообразните му прояви и съзнателно да използват енергиите по два начина: вътрешно, за себе-разгръщане, и в служба на плана за човечеството. (12 - 146)

(10) Следователно Науката за Антахкарана борави с цялата система от входяща енергия, с процеса на употреба, преобразяване и сливане. Тя също засяга и изходящите енергии и отношението им към околната среда и е в основата на науката за центровете на силата. (12 - 147)

(11) Следователно антахкарана е нишката на *съзнание*, на разум'и откликващият елемент във всички съзнателни реакции. (12 - 148)

Вж. също: (6 - 193/4, 408), (18 - 441/ 501)

6. АСПИРАНТ

(1) С напредването си аспирантът не само балансира двойките противоположности, но му се разкрива и тайната, намираща се в сърцето на неговия брат. Той се превръща в призната сила в света и е считан за човек, на когото може да се разчита да служи. Хората се обръщат към него за помощ и подкрепа в утвърденото му поприще и той започва да разгласява посланието си не само в човешките редици, но и в тези на девите. На този етап той върши това чрез писаното слово, чрез речта при лекции и обучение, чрез музика, живопис и изкуство. Той достига до сърцата на хората по един или друг начин и се превръща в помощник и служител на човешкия род. (3 - 865/6)

(2) Вижете следователно как животът на всички аспиранти, при положение че се развива с желаната скорост, е изпълнен с постоянно движение, постоянни промени и обособявания и непрестанно градене и разрушаване, съставяне на плановете и наблюдаване на осуетяването им. Това е живот на безспирно страдание, на чести сблъсъци с околните обстоятелства, на многобройни приятелства, изградени и променени, на непрекъснати мутации и следващата ги агония. Преминава се отвъд идеали и впоследствие се разбира, че те са били спирки по

пътя към по-висшето; забелязват се видения само за да бъдат заменени от други; сънуват се сънища само за да бъдат разпознати като такива и захвърлени; свързва се с приятели, които са обичани и след това оставени, за да последват и те по-късно и по-бавно стъпките на устремения аспирант. (4 - 264)

(3) Никой аспирант, независимо колко честен и предан е той, не е без недостатъци. Ако не ги притежаваше, то той би бил адепт. Всички аспиранти са все още себични, все още са избухливи и раздразнителни, продължават да са подвластни на депресия, дори понякога и на омраза. Често тази избухливост и омраза могат да бъдат предизвикани от онова, което наричаме справедливи причини. Несправедливост от страна на другите, жестокост към хора или животни и омразите и порочността на събратята им поражда у тях съответните реакции и им причиняват много страдание и забавяне. Едно нещо трябва винаги да се помни. Ако аспирантът предизвика омраза у свой другар, ако го накара да избухне, и ако срещне неприязън и враждебност, то е, защото самият той не е напълно невинен; в него все още съществува зародишът на конфликтите, защото природният закон гласи, че ние получаваме това, което даваме, и предизвикваме реакции в съгласие с дейността ни, била тя физическа, емоционална или ментална (4 - 483)

(4) Всички аспиранти знаят и са били учени на това през вековете, че чистият ум и непокареното сърце, любовта, истината и животът, отдаден на служенето и безкористността, са основни изисквания и ако те липсват, нищо не помага и никоя от великите тайни не може да бъде предадена. (4 - 543)

(5) Непосредствената цел за всички стремящи се последователи понастоящем може да се схване по следния начин:

1. Постигане на ясно мислене относно собствените им лични и непосредствени проблеми и най-вече относно проблема за тяхната цел в служенето. Това се извършва чрез медитация.

2. Развитие на чувствителност към новите импулси, заливащи света сега. Това се постига чрез по-голяма любов към всички хора и по-лесно свързване с тях посредством любов и разбирателство. Любовта разбулва.

3. Служене с пълно безпристрастие. Това се извършва, като се отстрани личната амбиция и любовта към властта.

4. Отказ да се обръща внимание на общественото мнение и на провала. Това се постига, като се обръща строго внимание на гласа на душата и чрез стремеж да се живее постоянно в тайното място на Най-Висшия. (4- 635/6)

(6) Нито един искрен ученик не е напълно неоценен. При напрегнатата работа и теглото на всекидневния труд насърчаващо е да се знае, че има такива, които наблюдават, и че всяко любещо дело, всяка устремена мисъл и всяка безкористна реакция се отбелязва и знае. Имайте предвид обаче, че тя идва до вниманието на Помощниците чрез повишената вибрация на аспиранта, а не чрез точно определено знание за извършена постъпка или изпратена мисъл. Преподаващите са заети с принципите на истината, със скоростите на вибрация и с качеството на светлината, която ще бъде видяна. Те не знаят, нито имат време да разглеждат конкретни дела, думи и условия и колкото по-скоро учениците схванат това и премахнат от умовете си всякаква надежда за връзка със забележителна личност, наречена от тях Учител, която разполага с толкова много свободно време, че да се занимава с тривиалните им дейности във времето и пространството, толкова по-бързо ще могат да прогресират.

Обаче там, където има постоянно развитие, прилагане на окултните принципи, водещо до определени промени в използваните тела, и увеличение на излъчваната светлина, това се знае и отбелязва и аспирантът се награждава с повече възможности да служи на своите събратя. (4 - 638)

(7) Петорното изживяване в живота на всеки човек, в случая на обикновения интелигентен аспирант, който откликва и се възползва от културата и образованието на настоящия момент, се извършва в следния ред:

1. Усвояване на физическата обвивка. Това се извършва между четвъртата и седмата година, когато душата, надзираваща до този момент, завладява физическия носител.
2. Криза по времето на юношеството, по време на която душата усвоява астралния носител. Тази криза не се разбира от масите и само смътно се долавя от обикновения психолог поради временно проявяваните смущения. Те не признават причината, а само последствията.
3. Подобна криза, но между двадесет и първата и двадесет и петата година, когато се усвоява умственият носител. Тогава човек трябва да започне да откликва на егоичните влияния и често в случаите на напредналите това е точно така.
4. Криза между тридесет и петата и четиридесет и втората година, когато се установява съзнателно съприкосновение с душата; тогава трояката личност започва да откликва като едно цяло на импулса от душата.
5. През оставащите години от живота трябва да има все по-силна връзка между душата и нейните носители, водеща до нова криза между петдесет и шестата и шестдесет и третата година. От тази криза ще зависи бъдещата полезност на човека и дали егото ще продължи да използва носителите си до старост или ще има постепенно отдръпване на обитаваната същност.

В житейската история на всяка душа има много съответни кризисни цикли, но тези пет основни кризи могат ясно да се проследят от гледната точка на по-висшето виждане. (15 - 53)

(8) Психическа чувствителност, мистична двойственост и упражняване на власт - това са трите основни проблема на аспиранта и те трябва да се разгледат внимателно и да се разберат. Те влияят на трите най-важни центъра на последователя - главата, сърцето и междуведието, - защото психическата чувствителност е свързана със сърцето, мистичната двойственост - с центъра аджна, а проблемът за властта - с най-висшия център в главата.

При аспиранта или при напредналия човек те влияят на гърлото, на слънчевия възел и на сакралния център, но тъй като се дължат определено на разширение на съзнанието, за нееволуирания човек и за заетия с живота на физическо поле и с емоционалните реакции забележимото въздействие е малко. Той не преминава през стимулиращите, а през разрушителните процеси на преориентацията, признатата двойственост и сливането на личността. Както видяхме по-рано, процесите на интеграция притежават свои проблеми. (15 - 614)

(9) Основната ви потребност е *усилването на вашия вътрешен духовен стремеж*. Трябва категорично да работите от онази позиция, която би могла да се нарече „точка на напрежение“. Разгледайте внимателно казаното относно напрежението и интензивността. Интензивната цел е тази, която ще ви промени от муден, сравнително задоволителен аспирант в последовател с пламнало сърце и ум. Може би обаче вие предпочитате да напредвате спокойно, без групови усилия, като правите дейността си за мен и за групата част от своя живот, който да нагодите според желанията си. В него е отделен и приемлив дял за живота на духа, в който не се пренебрегва и аспектът на служенето, и представата ви за живота е изискано балансирана и придвижвана напред без много истинско напрежение. Ако вашият случай е такъв, то това може да е избор на вашата личност или избор на душата ви за определен живот, но то означава, че вие *не* сте последовател, при когото всичко е подчинено на живота на последователя.

Тук бих искал да подчертая две неща. Първо: Ако можете така да промените напрежението си, че да бъдете водени от живота на духа, то това ще доведе след себе си рязка стимулираща промяна във вътрешния ви живот. Готови ли сте за това? Второ: Това няма да доведе до

никаква външна промяна във връзките със заобикалящите. Трябва да продължавате да изпълнявате външните си задължения и да удовлетворявате интересите си, но тук става дума за вътрешната ориентация, за динамичния вътрешен избор и за вътрешната организираност за служене и за саможертва. Може би предпочитате бавния и лесен път? Ако това е така, то е изцяло ваша работа и вие продължавате да сте на своя път. Вие пак сте конструктивен и полезен човек. Тук просто ви изправям пред една от кризите, настъпващи в живота на всички последователи, в която трябва да се вземат решения, които са определящи за цикъла, *но само за цикъла*. Това е преди всичко въпрос на скорост. Това означава отстраняване на несъществените неща и съсредоточаване върху съществените - вътрешните, засягащи душата и връзката ѝ с личността, и външните, засягащи вас и вашето обкръжение. (18 - 496), (5 - 538)

(10) Главната ви цел като аспиранти е да култивирате по-висшата чувствителност; да направите себе си така чисти и безкористни, че умът ви да остава несмутен от събитията в трите свята; да се стремите към онова бдително духовно усещане, което ще ви позволи да възприемете впечатления, а след това да ги интерпретирате вярно. (18 - 549)

(11) Целта на болшинството аспиранти е не да ограничават съзнанието си, съсредоточавайки се върху дреболии, като перманентните атоми и подробности, засягащи природата на индивидуалната форма. Целта на всеки аспирант е да разшири съзнанието си, за да обхване онова, което се намира отвъд него, да достигне до по-извисените състояния на съзнание в живота на групата и на човечеството и съзнателно да интегрира себе си в Йерархията, а след време и в Шамбала и окултно да „познае“ Бога в многото Му фази на всеобхватно разширение и съвършенство. (5 - 766)

7. АСТРАЛНИ ЯВЛЕНИЯ

В обучението, което ще се осъществява през следващите няколко десетилетия, разгръщането на астралното виждане и чуване ще бъде изключено или (ако съществува) ще трябва да се преодолее. Истинският последовател се е стремил да се съсредоточи на ментално ниво, като преследваната цел е да пренесе съзнанието дори още по-високо, в по-широкото и инклузивно осъзнаване на душата.

Намерението му е да обхване по-висшето и за него не е необходимо на този етап да възвръща астралните способности, които са били притежание, както добре знаеш, на слабоеволюираните цивилизации и на много от по-висшите животни. По-нататък, когато се достигне етапът на адептите, той може да действа на астрално поле, ако сметне това за уместно, но трябва да се помни, че Учителят работи с душевния аспект на човечеството (и на всички форми), а не с астралните им тела. Това често се забравя от учители и на Изток, и на Запад.

... По тази причина нека кажа на учениците, че главната им цел е да осъзнаят душата, да култивират душевното съзнание и да се научат да живеят и работят като души. (4 - 166)

Вж. също: „Психически сили“.

8. АСТРАЛНО ПОЛЕ

(1) Едно от най-съществените неща, които трябва да извърши всеки аспирант, е да се научи да разбира астралното поле, да проумее неговата природа и да се научи както да стои настрана от него, така и да работи върху него... Моментът, в който човек може да „вижда“ на астрално ниво, да постигне равновесие и да бъде стабилен сред вибриращите там сили, е моментът, в който той е готов за посвещение...

Видът на астралното поле, когато „отвореното око“ на аспиранта го *види* ясно за първи път, е като гъста мъгла, объркване, променящи се форми, взаимно-нопроникващи и смесващи се

цветове и е толкова калейдоскопичен, че отчаянието при това начинание изглежда съкрушително. Не е светъл или сияещ. Изглежда като неразгадаем хаос, тъй като е място за среща на сили.

... Астралното поле е полето на илюзията, на заслепението и на изкривеното представяне на действителността. Причината за това е, че всеки индивид в света е зает с работа върху астрална материя, а потенциалът на човешките желания и на световните желания поражда това непрестанно „визуализиране" и изграждане на форми, което води до най-конкретните въздействия на астралната материя... Прибавете към тези форми постоянния и непрестанно нарастващ сценарий, който наричаме „акашови записи", отнасящи се до емоционалната история от миналото, прибавете дейността на невъплътените същества, преминаващи през астралното поле и запътени към въплъщение или идващи от плътта, прибавете силните желания, пречистени и разумни, от всички свръхчовешки Животи, включително и тези на окултната планетарна Йерархия, и общата сума на налични сили е изумителна. Всички действат върху, около и чрез всяко човешко същество, а неговият отзив зависи от възможностите на физическото му тяло и от състоянието на неговите центрове. Аспирантът трябва да проправи своя път през тази илюзорна панорама, откривайки ключа или нишката, които ще го изведат от този лабиринт, придържайки се здраво към всяка малка частица реалност, която му се представя, и научавайки се да разграничава истината от външното заслепление, вечното от преходното и безспорното от нереалното...

Никакво заслепление, никаква илюзия не може да задържи човека, поставил си задачата да следва подобната на острие на бръснач Пътека, водеща през пустинята, през гъстата гора, през дълбоките води на скръбта и страданието, през долината на саможертвата и отвъд планината на откровението до портала на Избавлението. Понякога той може да се придвижва в мрак (а илюзията за мрак е много реална); понякога може да пътува в толкова ослепителна и озадачаваща светлина, че едва да вижда пътя пред себе си; той може да узнае какво означава да се залита по Пътеката и да падне изтощен от служене и от борба; може временно да бъде отклонен и да се залута по страничните пътеки на амбицията, на личния интерес и на обаянието от материята, но отстъплението ще бъде краткотрайно. (4 - 221/3)

(2) Няма астрално поле освен в съзнанието на четвъртото царство в природата, защото човек е „подвластен на илюзии" по начин, различен от съзнателното усещане на което и да е от другите царства, намиращи се под или над човешкото.

Чудя се как да придам яснота на думите си. Как може някой, подвластен на илюзиите на сетивата, каквито са всички хора, да схване състоянието на съзнание на онези, които са се освободили от илюзиите на астралното поле, или да разбере състоянието на осъзнаване на онези форми на живот, които все още не са развили астрално съзнание? Двойствената природа на ума причинява тази илюзия...

Но точно тази илюзия в края на краищата дава на човека тайната парола за Божието Царство и го освобождава. Самата майя го насочва към истината и познанието; ересът на разделението трябва да бъде преодолян на астрално поле... Тайната наука на Учителя на Мъдрост е тайната как да разсеем мъглите, тъмнината и мрака, които са възникнали при съединението на огньовете през ранните етапи. Тайната на Учителя е в откритието, че няма астрално поле; той открива, че то е плод на фантазията и е създадено чрез неконтролираната , употреба на съзидателното въображение и неправилното ползване на магическите сили. (4 - 614/5)

(3) Казвал съм на други места, че няма астрално поле и астрално тяло. Точно както физическото тяло е изградено от материя, която не се разглежда като първопричина, то и астралното тяло, доколкото това засяга природата на ума, е от същата категория. За теб това е труден за разбиране въпрос, защото желанието и емоцията са толкова реални и толкова опустошително важни. Нека говорим точно - погледнато от умственото ниво, астралното тяло е „плод на фантазията"; то *не* е първопричина. Масовото използване на фантазията в ус-

луга на желанията въпреки всичко е създало един илюзорен свят на заслепение, света на астралното поле. По време на физическото превъплъщение, ако човек не е на Пътеката на Последователите, астралното поле е много реално, със свой живот и жизненост. След първата смърт (смъртта на физическото тяло) то остава все така реално. Но потенциалът му постепенно изчезва; менталният човек идва, за да реализира истинското си състояние на съзнание (независимо дали е развито или не), втората смърт става възможна и тя се осъществява. Тази фаза обхваща Процеса на Елиминиране. (17 - 409)

(4) Въпреки че от гледната точка на Учителя няма астрално поле, хиляди милиони го приемат и функционират в илюзорната му сфера. Там на тях помага посветеният последовател, който действа от съответните по-високи нива. (18 - 25)

Вж. също: „Астрално тяло" и (6 - 377).

9. АСТРАЛНОТО (ЕМОЦИОНАЛНОТО) ТЯЛО

(1) Пречистване на емоционалното тяло

Емоционалното тяло е просто един голям отражател. То приема цвят и динамика от обкръжаващата го среда. Получава отпечатък от всяко мимолетно желание. Свързва се с всяко хрумване и каприз наоколо; всеки поток го привежда в движение, всеки звук го кара да вибрира, освен в случаите, когато аспирантът възпрепятства това и го обучи да получава и да регистрира само впечатленията, идващи от интуитивното ниво чрез Висшето себе, следователно чрез атомното подниво. Целта на аспиранта трябва да бъде така да обучи емоционалното тяло, че то да стане неподвижно и ясно като огледало, за да може да отразява съвършено. С какви думи трябва да се описва емоционалното тяло? С думите: неподвижно, спокойно, невъзмутимо, безмълвно, в покой, прозрачно и ясно... Как може да се постигне това? По няколко начина, някои от които по усмотрение на аспиранта, а други - по усмотрение на Учителя.

а. Чрез непрестанно наблюдение на всички желания, подбуди и стремежи, преминаващи всекидневно по хоризонта, и чрез наблягането след това върху по-висшите от тях и възпирането на по-нисшите.

б. Чрез непрестанен всекидневен стремеж да се достигне до Висшето себе и да се изпълняват в живота Неговите желания...

в. Чрез отделяне на определено време всекидневно за успокояване на емоционалното тяло... Всеки аспирант трябва да открие за себе си в какво отношение се поддава най-лесно на стихийни вибрации, като например страх, безпокойство, лични желания от всякакъв вид, лична любов към някой човек или предмет, обезсърчение, свръхчувствителност към общественото мнение; след това той трябва да преодолее тази вибрация, като наложи върху нея нов ритъм, категорично премахващ и изграждащ.

г. Чрез работа върху емоционалното тяло нощно време, под ръководството на по-напреднали души, работещи под указанията на Учител. (2 - 337/9)

(2) Когато се преодолеят илюзията и заслепението, астралното тяло постепенно се изгубва от човешкото съзнание. Не остават желания за отделеното себе. Кама-манас изчезва и тогава се смята, че по същество човек се състои от душа-ум-мозък в телесната природа. Това е една голяма загадка и нейното значение може да се разбере само когато човек контролира своята личност и вече е елиминирал всички аспекти на заслепението и на илюзията. Това се постига чрез постигане. Това владее се постига чрез овладяване. Елиминирането на желанията се достига чрез съзнателно елиминиране. Заловете се за работа, братя мои, и неминуемо проблемът ще се изясни. (10 - 6,6) *Вж. също: „Астрално поле".*

10. АСТРОЛОГИЯ

(1) Истина е, че астрологията е наука, и то наука на бъдещето. Също е вярно, че когато се прилага най-висшият ѝ аспект и е тълкувана правилно, тя в края на краищата ще позволи на човечеството да съсредоточи разбиранията си и да действа правилно. Истина е и това, че в откровенията, до които ще доведе астрологията в бъдеще, ще се разкрие тайната за правилната координация между душа и форма. Но *тази* астрология все още не е открита. Прекалено много неща се пренебрегват и прекалено малко е известно, за да бъде тя точната наука, за която я обявяват мнозина. Това твърдение ще се изпълни някога в бъдещето, но времето за това още не е дошло.

... Ясно е, че твърденията на астролозите относно енергиите, действащи върху човешкия организъм, са верни; техните претенции относно способността им да интерпретират в повечето случаи са неоправдани. Толкова малко се знае всъщност от най-висшия разум на планетата; не забравяйте, че адептите използват главно интуицията.

Енергията на съзвездието или на знака, в който е роден човек, е с по-голямо значение, отколкото някога се е подозирало. Тя олицетворява или показва *настоящия* му проблем, определя скоростта или темпото на неговия живот и е свързана с качеството на неговата личност. Тя управлява, ако мога така да се изразя, действияния аспект на живота му по време на възплъщението. (4 - 454/5)

(2) Слънчевата система вече не бива да се смята за точка, около която се върти зодиакът, или през която слънцето преминава в големия си цикъл от около 25 000 години. Астролозите, притежаващи проникателност, може да отричат, че това е общоприетото становище. Но за по-голяма яснота и заради масите това заключение е допуснато и се приема от невежите. Върху тази теория относно зодиака се крепи до голяма степен онова, което ние наричаме Великата Илюзия, и искам да имате това предвид, като изучавате с мен новите подходи към тази най-велика и най-стара измежду всички науки. Астрологията е наука, която трябва да се върне към първоначалната си красота и истинност, за да може светът да придобие по-вярна представа и по-правилно и точно разбиране на божествения План, както той е проявен в настоящето от Мъдростта на Вековете.

Второто нещо, което искам да кажа, е, че по същество астрологията е най-чистото представяне на окултната истина в света в този момент, защото тя е науката, занимаваща се с онези обуславящи и управляващи енергии и сили, които въздействат чрез и върху цялото поле на пространството, а също и чрез и върху всичко останало, намиращо се в него. Когато се проумее този факт и се разберат по-добре източниците на тези енергии, тогава ще създам един много по-обширен, а същевременно и много по-тясносвързан, хоризонт; ще се разберат взаимоотношенията между индивидуалните, планетарните, системните и космичните същества, и тогава ще започнем да живеем научно. Този съобразен с науката живот е непосредствената цел на астрологията.

...Съвременният изследовател иска да вярва, че върху него въздействат и през него протичат всички тези енергии, идващи от знака, в който се е намирало Слънцето в момента на неговото раждане. Той също счита себе си за откликващ на силите на различните планети, когато те управляват домовете в неговия хороскоп, и смята, че насоката на живота му и обстоятелствата в него се определят по този начин... Малко се вземат под внимание енергиите, които непрестанно въздействат върху планетата ни от други съзвездия или от многото „скрити“ планети. Неостаряващата Мъдрост твърди, че съществуват около седемдесет на брой такива в нашата слънчева система.

...Следователно аз няма въобще да се занимавам с темата за езотеричната астрология от гледна точка на хороскопа. Всеобщите взаимоотношения, взаимодействието на енергиите, същността на намиращото се отвъд Великата Илюзия, заблуждаващият „вид на нещата такива, каквито са“ и съдбата на нашата планета, на природните царства и на човечеството

като цяло -това ще е главното в тази тема.

Това ме отвежда до третото твърдение, което е толкова основно и фундаментално, че ще ви помоля да направите пауза и да размислите върху него, макар все още да не проумявате напълно неговия смисъл. Древната Мъдрост учи, че "пространството е същество". С живота на това същество, със силите и енергиите, с импулсите и ритмите, с циклите, времената и сезоните се занимава астрологията. (16 - 4/7)

(3) В езотеричната астрология... боравим с Живота и Животите, информиращи „изворите на светлина" във всемирния Живот. Съзвездията, слънчевите системи, планетите, природните царства и микроскопичният човек са все резултат от дейността и проявлението на енергията, на определени Животи, чиито цикли за изява и чиито безкрайни цели се намират извън разбирането на най-напредналите и просветлени умове на планетата.

Следващото, което трябва да разберете, е фактът, че етерът на пространството е полето, в което и чрез което действат енергиите от многото първоначални Източници. По тази причина ще се занимаваме с етерното тяло на планетата, на слънчевата система и на седемте слънчеви системи, една от които е нашата, както и с всеобщото и по-обширно етерно тяло на вселената, в която се намираме. Тук преднамерено използвам думите „в която се намираме" поради заключенията, до които те водят. Това по-обширно поле, както и по-малките и локализираните полета, осигурява среда за предаване на всички енергии, въздействащи върху и чрез нашата слънчева система, планетарните ни сфери и всички форми на живот върху тези сфери. То оформя едно непрекъснато поле на дейност, на непрестанно, постоянно движение -вечна среда за обмен и предаване на енергии.

Във връзка с това и за да бъде то по-добре разбрано, ще е от полза да разгледаме внимателно отделния човек. По този начин можем да достигнем до смътно разбиране на основната истина. Учениците не трябва никога да забравят Закона за Аналогията като способ за интерпретация. Езотеризмът учи (а и съвременната наука бързо достига до същия извод), че в основата на физическото тяло и на неговата обширна и сложна система от нерви се намира жизненото, или етерното тяло, което съответства и е истинската форма на външния, материално осезаем аспект. То е също така проводникът, по който се предава силата към всички части на човешкото тяло, и действащата сила на обитаващия го живот и съзнание. То определя и обуславя физическото тяло, защото самото то е хранилището и предавателят на енергия от различните субективни аспекти на човека, а също и от околната среда, в която той се намира.

Трябва да добавим още две неща. Първо, индивидуалното етерно тяло не е изолиран и отделен носител на човека, а в един особен смисъл то е интегрална част от етерното тяло на онова същество, което сме нарекли човешки род. Това природно царство чрез своето етерно тяло е интегрална част от планетарното етерно тяло, което от своя страна не е отделно от етерните тела на другите планети, а всички те заедно, съвместно с етерното тяло на слънцето изграждат етерното тяло на слънчевата система. То е свързано с етерните тела на шестте слънчеви системи, които заедно с нашата оформят космическо единство и в тях се вливат енергии и сили от определени големи съзвездия. Полето на пространството е етерно по природа и жизненото му тяло се състои от съвкупността от етерните тела на всички съзвездия, слънчеви системи и планети, които се намират в него. В цялата тази космическа паяжина се осъществява една непрестанна циркулация на енергии и сили и това представява научната основа на астрологичните теории. Точно както силите на планетата и на вътрешния духовен човек (да споменем само един от многото фактори) протичат през етерното тяло на отделния човек на физическото поле и обуславят външните му изяви, дейности и качества, така и различните сили на вселената протичат през всяка част на онова същество, което наричаме *пространство*, и обуславят и определят външната проява, дейността и качествата на всяка форма, намираща се в космическата периферия.

Второто, което искам да ви кажа, е, че в човешкото етерно тяло се намират седем главни

силови центъра, които служат като разпределители и като електрически батерии, предоставящи динамична сила и качествено различни енергии на човека; те оказват определено влияние върху външните му физически изяви. Чрез неспирното им действие се появяват неговите характерни черти, започват да се очертават тенденциите на неговите лъчи и ясно се посочва степента на неговата еволюция.

Този „контрол на формата чрез седемте енергии" (както е дефинирано в Стария Коментар) е непроменя-ем закон на вътрешното управление на нашата вселена, на слънчевата ни система, както и на отделния човек. В нашата слънчева система например съществуват седем свещени планети, отговарящи на седемте индивидуални силови центъра на човека, седемте енергийни центъра на Този, Който споменавах в другите си книги като Този, за Който Нищо Не Може да се Кажe. (16 - 9/12)

(4) Небесата, съзвездията, знаците и планетите означават едно за Йерархията, друго за астрономите, а трето за астролозите, а за средния гражданин те са просто озадачаващи светлинни галактики. (16 - 257)

(5) Сега се осъществяват определени основни промени в ориентацията на земната ос и те ще доведат до голямо объркване в изчисленията на астролозите. Тези промени се извършват бавно и постепенно и в съответствие с космическите закони. Докато те са в ход, не може да се постигне точност в изчисленията и в заключенията. Когато ориентацията и „насочеността" на земния полюс се стабилизират, ще се установят новите обуславящи математически стойности. Всъщност не е имало истинска точност от времето на древния Египет. Всичко, което се прави в момента по тези въпроси, може да се счита само като приблизително и следователно не е възможна сигурност в анализите, предсказанията и интерпретациите. Цялата тази тема е много неясна и съвсем неразбираема за обикновения астролог, а определено и за обикновения ученик. Искам да ви напомня все пак, че на няколко пъти в големия жизнен цикъл на Земята е имало промяна на Полярната звезда и че настоящата не винаги е била в това положение. Това го признава и самата наука.

При всяко от големите измествания на земната ос е имало резки промени, обърквания и катаклизми, предхождани преустройство, стабилизация и относително спокойствие. На тези макрокосмически събития съответстват подобни микрокосмически в живота и на цялото човечество, и на отделния човек. (16 - 408)

(6) Няма да е излишно да подчертая, че езотеричната-та астрология се занимава изцяло със силите и енергиите, които повлияват на *съзнанието* на човешкото същество и обуславят живота на личността. Това трябва да се вземе предвид преди всичко останало. С други думи, езотеричната астрология се отнася до душата, а не до формата, и следователно всичко, което имам да казвам, се отнася до съзнанието, до разширението му, до влиянието му върху неговите носители, формите, и в последна сметка (както ще се покаже по-нататък) - до Науката за Посвещението. (16 - 484)

11. АУРА

(1) Бих искал да ви припомня, че аурата, която всеки от вас е създал около централното ядро на въплътеното си себе, или душата, е фрагмент от горестоящата душа, предизвикала вашата поява. Тази аура (както добре знаете) е съставена от излъчванията на етерното тяло, което от своя страна включва в себе си три типа енергия, за които лично сте отговорни. Те са (когато ги прибавим към енергията на праната, която изгражда етерните носители):

1. Аурата на здравето. По същество тя е физическа.

2. Асгралната аура, която е несравнимо най-доминантна, обширна и ръководеща.

3. Менталната аура, която в повечето случаи е сравнително малка, но е бързоразвиваща се, щом последователят поеме *съзнателно* развитието си в свои ръце или щом поляризацията на

личността е на умствено ниво. Ще дойде времето, когато умствената аура ще заличи (ако може да използвам този неадекватен термин) емоционалната и астралната аура и тогава душевното качество на любовта ще изгради заместител, така че необходимата чувствителност няма да изчезне напълно, а ще бъде от по-висша и много по-проницателна природа.

В тази тройна аура (а по-точно - четворна, ако броим и етерния носител) живее, движи се и съществува всеки човек. Тази жива и жизненоважна аура регистрира всички впечатления - обективни и субективни. За да се регистрират впечатленията или да се насочат етерните и менталните впечатления към света на хората, е необходимо този „извършител на осезаемите реакции“ да бъде контролиран и използван от обитаващото себе. Астралното впечатление е напълно себично и индивидуално и въпреки че може да повлияе на обкръжението, то не се насочва, както другите регистрирани енергии. Аурата е тази, която оказва влияние върху хората, с които човек общува; не думите предимно предизвикват реакции, независимо от това, че се предполага, че те олицетворяват реакциите и мисленето на човека, но които всъщност обикновено са израз на емоционалните му желания.

По тази причина всички ние носим със себе си един Субективен механизъм, който представлява ярна и съвършена картина на специфичната ни степен на еволюция. Аурата е тази, която Учителят наблюдава, и това е фактор от огромно значение в живота на последователя. Светлината на душата в аурата и състоянието на различните аспекти на аурата показват дали той се доближава до Пътеката на Последователите. Когато емоционалните реакции намалееят и умственият апарат се пречисти, напредъкът на аспиранта може да бъде точно отбелязан. Настоявам внимателно да различавате астралното и менталното тяло, от една страна, и онова, което те излъчват, от друга. (Тъй наречените) тела са веществени по природа, докато аурата всъщност е лъчиста и се разпространява от всеки веществен носител във всички посоки. Този момент трябва да се отбележи внимателно. (11 - 97/8)

(2) Тези центрове или техните вибрации са всъщност онова, което изгражда или съставлява тъй наречената аура на човешкото същество, въпреки че тази аура често се бърка с аурата на здравето. Вместо думата „често“, едва не казах „обикновено“, защото това определено би било по-правилно. Етерното тяло показва и обуславя аурата. (11 - 173)

(3) „Сферата на излъчване“ (аурата) се определя лесно от онези, които я търсят и които наблюдават влиянието на лъчението върху хората в своята общност и обкръжение. Силно емоционалният човек, действащ чрез силно развит или неконтролиран център на слънчевия възел, може да унищожи един дом или една институция. Давам ви това като пример. Един лъчезарен, съзидателен живот, съзнателно използващ центъра на сърцето или на гърлото, може да вдъхновява стотици хора. Това са неща, които трябва да се обмислят внимателно. Трябва да имате предвид обаче, че тези центрове се задействат от култивирането на определени важни добродетели, а не чрез медитация или чрез съсредоточаване върху центровете. Те се въвеждат автоматично в необходимото състояние на излъчване чрез правилен живот, възвишено мислене и любяща дейност. Тези добродетели може да ви се струват скучни и безинтересни, но те са с най-голям потенциал и научно-съобразна ефективност за привеждане на центровете в желаното състояние на излъчвателна активност. Когато задачата е изпълнена и когато всички центрове са живи сфери от изходящо активно излъчване, те преминават във взаимни орбити, така че посветеният се превръща в център от жива светлина, а не в съчетание от седем лъчисти центъра. Помислете за това. (11 - 175)

(4) Не забравяйте, че като гледате навън към света и непосредственото ви обкръжение, вие гледате през своята аура и трябва по тази причина да се справяте със заслепението и илюзията. (10 -35)

(5) Наблюдавал съм как успявате и как се провалите. Правя това, като отбелязвам пулсациите на вашата светлина, а не като наблюдавам подробностите от всекидневния ви

живот. (5 - 98)

Вж. също: (5 - 752/3).

12. БЕЗПОКОЙСТВО И РАЗДРАЗНЕНИЕ

(1) Искам накратко да засегна най-често срещаните причини за всички неприятности: Безпокойството и Раздразнението. Те сега са по-разпространени, отколкото когато и да било преди, поради следните причини:

1. Ситуацията в света е такава, проблемите и несигурността са такива, че едва ли в света има човек, който да е освободен от тях. В една или друга степен всеки е замесен в ситуацията на планетата.

2. Взаимните връзки между хората са се увеличили » толкова много и те до такава степен живеят на групи, малки или големи, че неминуемо си оказват въздействие един на друг, както никога досега. Изявлението „Ако един член страда, всички страдат заедно с него“, изразява истината, която, макар и да е древна, е нова по приложението си и днес се съзнава за първи път.

3. Увеличената чувствителност на човешкия механизъм също е такава, че хората се „настройват“ на емоционалното състояние и умствената нагласа на другите по един нов начин, с по-голямо въздействие. Към грижите и безпокойствата, които поглъщат тяхното внимание, се прибавят и тези на хората, с които те имат връзка.

4. Телепатично, а също и чрез развито предчувствие, хората днес добавят трудностите, които принадлежат на някой друг, на друга група мислещи или на цялото общество, към *трудностите, които могат да се случат*. Не е сигурно, че те *ще се случат*.

Тези проблеми ви показват наистина колко трудно е хората да посрещнат живота. Очевидно е, че проблемите, свързани с безпокойството и раздразнението, са много и е необходимо те да бъдат разгледани.

Защо тези затруднения на астралното тяло са толкова „страшни“ и сериозни? Безпокойството и раздразнението са опасни, защото:

1 Те намаляват жизнеността на човека до такава степен, че той става уязвим за болести. Бедствието, наречено инфлуенца, се корени в страха и безпокойството и веднъж щом светът се успокои и оТсвободи от настоящото състояние на „страх“, ще станем свидетели на изчезването на тази болест.

2 Те са толкова заразни от астрална гледна точка, че понижават по един особен начин астралната атмосфера и по този начин затрудняват хората, в астралния смисъл, да дишат свободно.

3 Понеже астралните състояния на страх, безпокойство и раздразнение са толкова широко разпространени днес, те могат да се считат за *епидемия* в планетарен смисъл.

4 Защото раздразнението (тук не говоря за безпокойството) е възбуждащо впоследствие, а възбудата се понася мъчно и води до много затруднения. Интересно е да се отбележи, че определени форми на очни проблеми се причиняват от това.

5 Защото безпокойството и раздразнението пречат на истинското виждане. Те закриват гледката. Подвластният на тези състояния не вижда друго освен причината за своите оплаквания и поради самосъжаление и загриженост за себе си така се е потопил или пък се е съсредоточил в негативност, че зрението му е стеснено, а групата му е пбставена в затруднено положение. (17 - 69/71)

(2) Малко може да бъде сторено от когото и да било, когато изпитания и голямо страдание

съкрушат последователя, освен да се помага с любов, да се изпращат лечителни мисли и да се призовава вътрешната сила на душата да могат да бъдат използвани носителите. (5 - 564)

13. БЕЗПРИСТРАСТИЕ

(1) Безпристрастието, особено за цялостно развитите хора, е особено трудно за постигане. Има тясна връзка между безпристрастието и непривързаността. Помислете внимателно за това. Много високо ценени идеи, много трудно постигнати качества, много внимателно отглеждани добродетели и много убедително формулирани убеждения пречат на безпристрастието. Трудно е за последователя по време на ранното му обучение да се придържа искрено към собствените си идеали и да преследва интензивно собствената си душевна хармония и същевременно да остане безпристрастен към другите хора. Той търси признание за усилията и за постиженията си; копнее разпалиената от него светлина да предизвика реакция у другите; иска да се знае, че е последовател; жадува да покаже способностите си и високоразвитата си любяща натура, така че да предизвика уважение или поне предизвикателство. Но нищо не става. На него гледат като на човек, който с нищо не превъзхожда останалите свои братя. По тази причина животът се оказва незадоволителен.

Рядко се изправяте пред тези истини от самоанализата и рядко ги формулирате и по тази причина (понеже искам да ви помогна) аз ги формулирам заради вас и ви изправям пред тях. Трудно е за интелегентните мъже и жени да виждат как техните близки уреждат живота си и се справят с проблемите си от съвсем различна гледна точка, и то по безсилен и глуповат начин (от гледната точка на последователя), като при това правят сериозни на пръв поглед грешки в преценката си и в постъпките си. Братко от миналото, защо си толкова сигурен обаче, че ти си прав и че твоята гледна точка е непременно правилната? Може би твоята позиция и твоята интерпретация на ситуацията трябва да се приспособят, а твоите подбуди и нагласи биха могли да бъдат по-възвишен и по-чисти. А дори и те да са, според теб, най-висшите и най-добрите, които можеш да постигнеш някога, тогава следвай своя път и остави твоя брат да следва своя...

Това отношение на невмешателство и отказът да се критикува по какъвто и да е начин не пречат на служенето един на друг и на конструктивните групови взаимоотношения... Може би вие виждате каква е слабостта на групата и кой възпира групата от по-рафинирана дейност. Това е добре, при условие че продължавате да обичате, да служите и да се въздържате от критики. Погрешно е старателно да се стремите да поправите своя брат, да го корите или да се стараете да му наложите своята воля или своята гледна точка, макар че винаги е допустимо да изразите идеи или да дадете съвет... Постоянствайте със своята душевна подготовка и оставете братята си да продължават с тяхната. (5 - 48/9)

(2) Вратата се затваря зад посветения, който вече е приет за член на своята група и както е казано в „Стария коментар“: *„Звукът при нейното затваряне информира наблюдаващия свят, че посветеният е преминал в едно тайно място и за да го достигнат в истинския смисъл и те трябва да преминат през същата врата.“* Това изразява мисълта за индивидуалното себе-посвещение, на което трябва да бъдат подложени всички, и показва също самотата на посветения при придвижването му напред. Той все още не разбира всичко, което групата като цяло схваща; а и самият той не е разбран от хората от другата страна на вратата. Той е усещал известно време групата, към която е свързан сега, и все повече осъзнава тяхното духовно безпристрастие, което му изглежда почти като форма на резервираност и което по никакъв начин не подхранва онези елементи в него, които са от лично естество, и по тази причина той страда. Онези, които той е оставил зад себе си заедно със стария си живот, въобще не могат да проумеят неговото начално безпристрастие. Това тяхно отношение, когато бъде усетено, предизвиква у него възмущение и критика, която той разбира, че не е правилна, но на този етап той изглежда неспособен да я избегне, докато критикуваните полагат усилия да го опровергаят или (поне) да го накарат да се смята за

презрян и да се чувства неловко.

В началните етапи той се старее да се отдели от останените след него, като се отдръпва в себе си, а също и чрез ненужно и почти досадно спазване на мълчание. Той се научава да навлиза в съзнанието на новата си група чрез усърден стремеж да развие в себе си тяхната способност за духовно безпристрастие. Той знае, че това е нещо, което трябва да постигне, и постигайки го, разбира, че то не се основава на безразличие или на разсеяност, както е смятал преди това, а на дълбоко разбиране, на динамично фокусиране върху служене на света, на чувство за мярка и на непривързаност, която прави възможна истинската помощ. Така извършителят и миналото се оставят. Свети Павел се опитал да изрази тази идея, казвайки: „Забравяйки нещата, оставени назад, упорствайте напред към наградата на вашето възвишено призвание в Христос." Искам да ви обърна внимание на думата „призвание". (18 - 72/3)

(3) Може да ме запитате дали съществува един, единствен начин или средство, посредством което последователят би могъл да започне да се приближава към тази привидно недостижима цел. На това бих отговорил: чрез постоянна практика на безпристрастие, заедно със спомагателното отношение на безразличие, когато става дума за лични желания, контакти и цели. Такова безпристрастие се разбира трудно и дори когато се култивира от добронамерени аспиранти, то има се-бична цел. Размишлявайте върху това и се стремете да постигнете безпристрастност чрез себеотрицание и чрез децентрализацията на фокуса на съзнанието от личността (където обикновено той е съсредоточен) към живата, любяща душа. (5 - 82)

(4) Учителят следи за усилие от страна на последователя да бъде безпристрастен в своите отношения и към Него, и към своите други последователи. Безпристрастността е първата стъпка по пътя към духовната любов и разбиране. Усилието на повечето искрени последователи обикновено е съсредоточено към любовта един към друг и в това те (нека използваме едно старо уравнение) поставят „каруцата пред коня". Усилията им трябва да бъдат за постигане преди всичко на безпристрастност в отношенията си, защото, когато това се постигне, критиките замират и любовта може да се влее. (5 - 737)

Вж. също: „Непривързаност" и „Безразличие".

14. БЕЗРАЗЛИЧИЕ

(1) Какво е безразличието?... В действителност това означава постигането на неутрално отношение към онова, което се счита за Не-Себе; включва в себе си отхвърляне на сходството; взема под внимание признаването на фундаментално различие; отбелязва отказ от отъждествяване с каквото и да било друго освен с духовната реалност, доколкото тя бива усещана и познавана във всеки даден момент във времето и пространството. По тази причина то е много по-силно и по-жизнено, отколкото онова, което обикновено се има предвид, когато се използва тази дума. Тоеактивно отхвърляне, без никакво съсредоточаване върху онова, което се отхвърля. (10-262)

(2) Подготвящите се за посвещение трябва да се научат да работят съзнателно със заслепението; те трябва да работят ефективно с предоставената истина, пренебрегвайки всякаква болка, страдание или умствено запитване, присъщо на бунта и ограничението на личността; те трябва да култивират онова „божествено безразличие" към изискванията на личността, което е отличителният белег на обученията посветен. (5 - 27)

(3) Ако ме помолят да определя най-съществената грешка на повечето групи последователи в наше време, бих казал, че това е изразяването на неправилен вид безразличие, водещо до една почти непоклатима загриженост за личните им идеи и начинания. (5 - 82)

(4) Вашият проблем е не да премахнете затрудненията, а просто да бъдете безразлични дали

те съществуват. (5 - 659)

(5) Научете онова *божествено безразличие*, което ви е необходимо - безразличие към себе си и интересите, симпатиите и антипатиите на личността си, безразличие към своите безпокойства, тревоги и успехи. (5 - 661)

Вж. също: „Непривързаност“ и „Безпристрастие“.

15. БЕЗСМЪРТИЕ

(1) Съмнението относно действителността на безсмъртието ще се разреши скоро от науката като резултат от научни изследвания. Определени учени ще приемат хипотезата за безсмъртието като работна база, върху която да основат своите търсения. Те ще започнат изследванията си с желанието да научат, с готовност да приемат и с желание да формулират изводи според многократно получените данни. Тези заключения от своя страна ще формулират основата за друга хипотеза. В следващите няколко години фактът за запазването и за вечността на съществуването ще е преминал от сферата на съмненията към сферата на установеното. Проблемът ще се е отместил по-назад. В ничий ум няма да има съмнение, че след изоставянето на физическото тяло човек остава съзнателно живо същество. Ще бъде известно, че той продължава съществуването си в сфера, намираща се отвъд физическата. Ще бъде известно, че той е все още жив, буден и осъзнат. Този факт ще бъде демонстриран по няколко начина. Развитието на една способност на физическото око на човека (способност, която винаги е била там, но е използвана много малко) ще разкрие етерното тяло, или „двойника“, както понякога го наричат, и ще се види как хората обитават това тяло в някое определено място в пространството, докато тяхното мъртво и разлагащо се тяло е оставено назад. Нарастването на броя на хората, притежаващи способността да използват „чистото око“, което понякога се нарича също и „събуденото трето око“, ще подпомогне демонстрирането на истината за безсмъртието, защото те ще виждат с лекота човека, изоставил и етерното си тяло, както и физическото. Огромният брой на тези хора и тяхната репутация ще наложат тяхната идея. Чрез едно откритие в областта на фотографията, което сега се проучва, ще бъде доказан фактът на оцеляването. Използвайки радиото, ще се установи връзка с преминалите отвъд и тогава това ще се превърне в истинска наука. (14-183/4), (17-412)

(2) *Теорията за обусловеното безсмъртие.* Към тази теория все още се придържат определени фундамента-листки и теологично тесногръди школи на мисълта, а също и някои от интелигенцията, най-вече онези с егоистични склонности. Тя постулира, че само онези, които достигнат определен етап на духовно осъзнаване или които приемат специфична теологична доктрина, могат да получат дара на личното безсмъртие. Крайно интелектуалните понякога твърдят, че върховният дар за човечеството е развитият и образован ум и онези, които го притежават, също са надарени с вечно съществуване... Християнската интерпретация, както се представя от ортодоксалните и от фундаменталистките школи, се оказва несъстоятелна, когато се подложи на ясно осмисляне. Сред аргументите, отричащи верността ѝ, е и фактът, че християнството приема като факт дългосрочното бъдеще, но не и миналото. Бъдещето зависи също от действията в настоящето, но няма какво да обясни по какъвто и да е начин разликите и особеностите, разграничаващи човечеството. (17 - 401/2)

(3) Първата крачка към доказване на съществуването на душата е да се установи оцеляването, макар това да не доказва непременно безсмъртието... Това, че нещо», оцелява след смъртта и се запазва след разлагането най физическото тяло, се доказва системно. Ако това не е така, то ние сме жертва на колективна халюцинация и мозъците и умовете на хиляди хора са объркани и лъжливи, болни и изкривени. По-трудно е да се повярва в колективна лудост в такива мащаби,отколкото в другата възможност за разширено съзнание.

(17 - 411), (14 - 98)

(4) Развитието на етерното зрение и силно увеличеният брой ясночувачи и ясновиждащи хора постепенно разкриват съществуването на астралното поле и на етерния двойник на физическия свят. Все повече хора усещат тази субективна сфера - те виждат, хора да обикалят наоколо, които са или от тъй наречените „мъртви“, или в съня си са оставили физическата си обвивка. (14 - 98), (17 - 412)

(5) През следващите двеста години ще се премахне смъртта, както сега разбираме този голям преход, и ще се установи съществуването на душата. Ще е известно, че душата е реално съществуваща, мотивиращ импулс и духовен център, поддържащ проявените форми. Ще бъде демонстрирано и разбрано, че присъщото ни безсмъртие е природен факт. (14 - 96), (17 - 412)

(6) С това вътрешно убеждение (за безсмъртието) посрещаме смъртта и знаем, че ще живеем отново, че идваме и си отиваме, и че се запазваме, защото сме божествени и контролираме собствената си съдба. Знаем, че сме си поставили цел, и тя е: „Животът - по-щедро“ - някъде, тук, там, а рано или късно - навсякъде.

Духът в човека е безсмъртен; той издържа винаги - прогресира от точка в точка, от етап на етап по Пътеката на Еволюцията, разгръщайки постоянно и последователно божествените свойства и черти. (8 - 146)

(7) Безсмъртието на човешката душа и присъщата способност на духовния, вътрешния човек да постига собственото си спасение съгласно Закона на Прераждането, в съответствие със Закона за Причина и Следствие, са основните фактори, ръководещи изцяло човешкото поведение и човешките стремежи. Те го обуславят във всеки момент, докато той постигне желаното и предопределено съвършенство и може да се изяви на Земята като правилно действащ Божи син. (8 - 147)

Вж. също: „Душата“ и „Егото“.

16. БОГ

(1) Бог, Всемирен Ум, Енергия, Сила, Абсолют, Незнайният - тези и много други думи се изтръгват от устните на хората, които, посредством формите, търсят Обитаващия формите и все още не могат да го намерят. Неуспехът да Го открият се дължи на ограниченията на физическия мозък и на неразработения механизъм, чрез който може да бъде познато духовното и посредством който Той може да бъде, а и рано или късно ще бъде, достигнат. (3 - 238)

(2) Това, което ученият нарича енергия, религиозният нарича Бог. Двете са едно - проявеното намерение, във физическа материя, на велика извънсistema-тична Идентичност. Природата е външният вид на физическото тяло на Логоса, а природните закони са законите, управляващи естествените процеси в това тяло. Божественият Живот, Неговата енергия и жизненост се намират във всеки проявен атом; Неговата същност обитава всички форми. Това наричаме Дух, обаче Самият Той е друго, а не тези форми, точно както човек знае, че е нещо друго, а не телата си. Той познава себе си като воля и цел и като напредва в еволюцията, тази цел и тази воля ще станат все по-съзнателно определени за него. Същото е и при плане-тарния Логос и при слънчевия Логос. Те пребивават в планетарната схема и слънчевата система, но се откриват въвн от тях. (3 - 1136)

(3) Само според това как човек разбира себе си той може да достигне до разбирането на онова, което е общият сбор, наричан от нас Бог. (4 - 29)

(4) Трансценденталният Бог съществува неизменно, но може да бъде видян, познат и достигнат само от Иманентния Бог - присъщ на отделния човек, на групи и на нации, на

организираните форми и на религията, на човечеството като цяло и на Самия планетарен Живот. (10 - 162)

(5) При опита ни да опишем „Истинското Същество“, или Бог, и стараяйки се да достигнем до някакво разбиране на божествената природа е получена формулата на отрицанието. Бог не е това, Бог не е онова, Бог не е нещо, Бог не е нито време, нито пространство, Бог не е чувство или мисъл, Бог не е форма или вещество. Бог просто Е. (10 - 244)

(6) *Проблемът на Бог*: Съществуването на Бог ще бъде установено и човешките съмнения по този въпрос ще приключат. Такъв Бог няма да е плод на ч'вешка-та творческа фантазия или разширение на собственото му съзнание, а Божество на същинския живот, което се явява общ сбор на всички енергии... Бог, който е несъмнено трансцендентален, но същевременно и най-безспорно иманентен; Бог от такава величина, че Небесата го оповестяват, и толкова личен, че и най-непретенциозното дете може да го познае... Бог може да бъде видян с окото на вътрешното виждане дори когато човек обитава тяло от плът. Божеството не може да бъде видяно с физическото око, макар че отличителният признак на божествеността е навсякъде. Съществува едно око, което може да бъде усъвършенствано и използвано, което ще позволи на притежателя му да види Бог, действащ от вътрешната страна на Живота, в Себе си и във всички форми, защото: „ако твоето око бъде чисто, и цялото твое тяло ще бъде светло“. В тази светлина ще видим Светлина и по такъв начин ще видим Бог. (14 - 182)

(7) Да се обрисова задоволително чудото и съдбините на човешкото царство е отвъд моите възможности и отвъд възможностите на писалката, държана от ръката на кой и да е човек, независимо колко е реализиран той и каква е реакцията му към красотата на Божествения свят. Божествеността трябва да се изживее, да се изрази и да се прояви, за да бъде разбрана. Бог трябва да бъде обичан, познат и разкрит в човешкото сърце и мозък, за да може да бъде проумян интелектуално. (14 - 313)

(8) Тук е ставало дума за Бог като за Човек и затова използвахме местоименията Той и Неговото. Трябва ли, по тази причина, да заключаваме, че имаме работа с една удивителна Личност, която наричаме Бог, и че принадлежим на онази школа на мисълта, наречена антропоморфична? Будистките учения не признават Бог или такава Личност. Значи ли това, че те бъркат, според нашата гледна точка и подход, или са прави? Само разбирането, че човек е божествена изява във времето и пространството може да разреши тази загадка.

И двете школи на мисълта са прави и въобще не си противоречат. При техния синтез и съчетаване истината, каквато тя е всъщност, започва, макар и слабо, да се проявява. Има Трансцендентален Бог, Който, „прониквайки в цялата вселена с частица от Себе си“, пак може да твърди: „Аз оставам.“ Има Иманентен Бог, Чийто Живот е източник на дейността, интелигентността, растежа и привлекателността на всяка форма във всички природни царства. По същия начин във всяко човешко същество има трансцендентална душа, която отново преминава в непроявено и безформено състояние, когато жизненият цикъл на Земята приключи и периодът на проявление изтече, и също може да заяви: „Аз оставам.“ Когато са във форма и са проявени, единственият начин, по който човешкият ум и човешкият мозък могат да изразят признанието за съществуването на обуславящия божествен живот, е да говорят като за Човек, като за Индивидуалност. Затова говорим за Бог като за Човек, за Неговата воля, Неговата природа и Неговата форма.

Отвъд проявената вселена обаче се намира Безформеното Едно, Онова, което не е индивидуално, бидейки свободно от ограниченията на обособеното съществуване. По тази причина будистът е прав, когато подчертава неиндивидуалната същност на Божеството и отказва да персонализира Божествеността. Отецът, Синът и Светият Дух на християнската теология, въп-лъщаващи троичността на всички теологии, също изчезват в Единственото, когато приключи периодът на изява. Те остават като Едно, с непокътното и недифе-фенцирано качество и живот, както докато са били проявени.

Аналогичен е случаят, когато човек умира. Тогава неговите три аспекта - ум или воля, емоция или любов и физически вид - изчезват. Тогава няма личност. Но ако човек приеме истината за безсмъртието, съзнателното същество продължава да съществува(!), а неговото качество, неговата цел и живот се обединяват с неуми-ращата му душа. Външната форма с нейното обособяване в проявено триединство изчезва и никога повече тя няма да се върне обратно точно със същата форма или изява във времето и пространството.

Взаимодействието между душа и ум поражда проявената вселена и всичко, съдържащо се в нея. Докато продължава това взаимодействие, в Бог или в човека, използваме (а как иначе бихме могли да говорим с яснота?) термини с човешки произход, които по тази причина са ограничени според настоящия ни етап на просветление, а може би е по-уместно да кажем „на непросветление"? Така се изгражда идеята за индивидуалността, за личността и за формата. Когато взаимодействието завърши и проявяването приключи, тези термини вече не са подходящи, те няма да имат смисъл. Но неумиращият, независимо дали Бог или човек, се запазва.

И така в човешкото мислене съществува концепцията, запазена за нас от великия Учител на Изтока, *Буда*, за трансценденталната Божественост, отделена от триединства, от дуалности и от многообразие на проявлението. Съществува само живот - безформен, освободен от индивидуалност, непознат. В западните учения, запазени за нас и формулирани от *Христос*, е останала концепцията за Иманентния Бог - Бог в нас и във всички форми. При синтеза на ученията от Изтока и от Запада и при сливането на тези две велики школи на мисълта може да се долови нещо от надминаващата всичко Цялост, да се долови, но не и да се познае. (15 - 229/31)

(9) Едно от най-трудните за разбиране и за разтълкуване неща от страна на средния мислещ човек е разрушителният процес на това, което той нарича (поради липсата на по-удачна дума) „Божията воля". Това е един от резултатите (и то само един от тях) на съвсем материалистичната цивилизация, която изцяло набляга на формената страна на изживяванията и счита физическото благополучие и физическото удобство, съчетани с материалните притежания, като истинската цел за човешките стремления. Върху това широко разпространено становище и реакция ще се съсредоточи идващата нова светлина. Когато тя разкрие действителността, светът на явленията и светът на духовните ценности ще осъществят по-добра и насочена връзка. (18 - 649)

(10) Източните религии винаги са подчертавали *Иманентния Бог*, съществуващ дълбоко в човешкото сърце, „по-близо от ръцете и краката", Себето, Единия, Атма, по-малък от малките, но и съдържащ всичко в себе си. Западните религии представят *Трансценденталния Бог*, съществуващ извън Неговата вселена като Наблюдател. В началото трансценденталният Бог обуславя човешката представа за Божественост, понеже действията му били видни в природните процеси. По-късно, в еврейското вероизповедание, Бог се явява като племенния *Йехова*, като душата (доста неприятна душа) на нацията. След това Бог бил видян като съвършен човек и божественият Бог-човек стъпил на Земята в Личността на *Христос*. Днес с бързи темпове нараства наблягането на иманентния Бог във всеки човек и във всяка сътворена форма. Вече църквите трябва да представят синтез от тези две идеи, които *Шри Кришна* е обобщил с думите си в „*Бхагавад-гита*": „Прониквайки цялата тази вселена с частица от себе си, аз оставам." Бог, по-велик от сътворената цялост, но въпреки това присъстващ и в частицата; Трансценденталният Бог поема отговорността за Плана на нашия свят и се явява *Целта*, обуславяща всички форми на живот, като се започне от най-малкия атом, преминавайки през всички природни царства и се стигне до човека. (8 - 144/5)

(11) Постепенно на пробуждащото се съзнание на човечеството се изяснява великата истина за Иманентния Бог - божествено „проникващ" всички форми, обуславящ вътрешно всички природни царства, проявявайки присъща божественост чрез всички хора... Нараства и се развива убеждението, че *Христос е* в нас, както е бил и в Учителя *Исус*, и това разбиране ще

промени световните дела и цялото отношение на човечеството към живота. (13 - 592)

17. БОЛКА

(1) Болката е онова усилие, стремящо се да си пробие път нагоре през материята, чрез което човек се озовава в Краката на Логоса; болката е следването на пътя с най-голямо съпротивление и достигането по този начин до върха на планината; болката е разбиването на формата и достигането на вътрешния огън; болката е студът на изолацията, водещ до топлината на намиращото се в центъра слънце; болката е изгарянето в пещта, за да се узнае накрая прохладата на водата на живота; болката е пътешествието към отдалечени места, водещо до добро посрещане в Бащиния Дом; болката е илюзията на Бащиния отказ, която отвежда блудния син право в Бащиното сърце; болката е кръстът на пълната загуба, който възвръща богатствата на вечното изобилие; болката е камшикът, подтикващ упорстващия строител да изпълни с абсолютно съвършенство строежа на Храма.

Болката се използва по много начини и те водят човешката душа от мрака към светлината, от робията към свободата, от агонията към мира. Този мир, тази светлина и тази свобода, заедно с подредената хармония на космоса, са за цялото човечество. (4 - 533), (5 - 677)

(2) Целият проблем на болката и на страданието, както го разбираме ние днес, е свързан със съзнанието, съпътстващо осъзнаването на двойките противоположности. Животното страда, но страда изцяло физически и със сетивата си. Човекът страда, но страда физически, със сетивата си и с ума си. Умственото страдание се дължи на развитието в него на определени аспекти на нисшия ум - очакванията, паметта, въображението, способността за визуализация, разкаянието и вродения подтик да се стреми към божественото, който води със себе си чувството за загуба и за неуспех. Страданията на Самия Бог (за които толкова често тайнствено загатват свещените книги по света) са отделени от чувствата; те биват ментални и интуитивни. (14 - 250)

(У) На Пътеката на Посвещението болката се обезсилва до голяма степен, но не защото посветеният се старее да я избегне, а защото изчезва чувствителността на формата към нежелани контакти; болката е пазител на формата и бранител на веществото; тя предупреждава за опасност; показва определени етапи в еволюционния процес; свързана е с принципа, чрез който душата се отъждествява с материята. Когато това отъждествяване престане, болката, болестта, а също и смъртта изпускат последователя от ръцете си; душата вече не е подвластна на тези изисквания и човек е свободен, защото болестта и смъртта са характеристики, присъщи на формата, и са подчинени на превратностите на живота на формите. (17 - 502)

(4) Болката винаги е била пречистващо средство, използвано от Боговете на Съдбата, за постигане на освобождение. (13 - 116)

Вж. също: (6 - 650)

18. БУДА

(1) Буда се появява приблизително петстотин години преди Христос... Буда отговорил на въпросите, поставени по Негово време, давайки *Четирите Благородни Истини*, които задоволително и завинаги отговарят на човешкия въпрос „защо“. *Тези Истини* могат да се обобщят по следния начин: Буда учел, че мъката и страданието са дело на самия човек и че насочването на човешките желаниа към нежеланото, преходното и материалното е източник на всички отчаяния, всички омрази и съперничества и е причината, поради която човек открива, че живее в сферата на смъртта - сферата на физическия живот, който е истинската смърт на духа. (8 - 106)

(2) Буда се появил, възплъщавайки в себе си божественото качество мъдрост; Той бил проява на Светлината и Учителят по пътя на просветлението. Той показал чрез Самия Себе си процеса на просветление и се превърнал в „Просветленият“. Светлината, мъдростта и разумът, като божествени, но същевременно и като човешки качества, са били съсредоточени в Буда. Той поканил хората да вървят по Пътеката на Просветлението, характерни черти на която са мъдростта, умственото разбиране и интуицията.

След това се появил следващият Учител, Христос. Той възплътил в Себе си един още по-велик божествен принцип - по-велик от Ума - принципа на Любовта; но същевременно Той съдържал в Себе си светлината, която Буда притежавал. Христос бил проява и на светлината, и на любовта. (7 - 150/1)

19. ВДЪХНОВЕНО ПИСАНЕ

(1) Бих искал да изтъкна определени фактори и методи, които трябва да се имат предвид по отношение на вдъхновеното писане и медиумистичните способности и които имат връзка с написването на книги като „Тайната доктрина“, свещените книги по света и онези предадени томове, които имат способността да повлияят на мисленето на човечеството...

Някои приемащи работят изцяло на астрални нива и дейността им е по необходимост част от великата илюзия. Те са несъзнателни медиуми и са неспособни да проверят източника, откъдето идват ученията. Ако те твърдят, че го знаят, често грешат...

Някои работят само на умствено ниво, научавайки чрез телепатия онова, което По-Високопоставените Братя на човешкия род и собствените им души имат да им предадат. Те проникват до източниците на познание, съхранени в егоичното съзнание. Осъзнават знанието, съхраняващо се в мозъците на последователи от същия лъч като самите тях. Някои от тях, бидейки предни постове на съзнанието на Учителя, осъзнават и Неговата мисъл. Някои използват няколко метода, съзнателно или несъзнателно...

Всяко поколение сега трябва да ражда свои пророци... Те трябва да се стараят преди всичко да бъдат надеждни инструменти, неповлияни от преминаващите бури. Трябва да се стремят да не бъдат подвластни на депресията, независимо какво се случва; да се освободят от обезсърчението; да притежават добре развито чувство за мярка; правилна преценка за всички неща; регулиран живот; дисциплинирано тяло и пълна преданост към човечеството. Там, където присъстват тези качества, Учителите могат да започнат да използват Своите предопределени работници; където те отсъстват, трябва да се намерят други инструменти.

Някои хора учат нощно време и редовно внасят в съзнанието си, преминаващо през мозъка, фактите, които трябва да знаят, и ученията, които трябва да предават. Много методи са опитвани, съобразно с природата на аспиранта, или чела^[1]. Някои притежават мозъци, действащи телепатично като приемници. Аз се занимавам с по-безопасните и по-рядко срещани методи, използващи менталния носител като посредник между душата и мозъка, или между учителя и последователя. Методи за свързване на астрално ниво като масичката за спиритични сеанси, дъсчицата за писане, автоматичното писане, прекия глас и изявления, направени от временно обладания медиум, като правило не се използват от челите, макар че прекият глас понякога е бил необходим. По-висшите ментални методи са по-напреднали и по-сигурни - въпреки че са по-редки.

Истинските приемащи от по-висшите егоични нива към физическо ниво действат по един от следните начини:

1. Пишат от лично познание и следователно си служат със своите конкретни умове за задачата да изразят това знание по начин, който ще разкрие истината на онези, които имат очи да видят, но все пак ще прикрие опасното от любопитните и слепите...
2. Пишат, понеже са вдъхновени. Поради физическите си дадености, чистотата на водения

от тях живот, целенасочеността им, предаността към човечеството и самата карма на служенето те са развили способността да достигат до по-висши източници, от които протича чиста истина или символична истина. Те могат да се добират до мисловни потоци, приведени в действие от великата група Съзрцатели, наречена Нирманакаяс, или до онези определени, специализирани мисловни потоци, създадени от един от великия колектив учители. Техните мозъци, бидейки възприемащи предаватели, им позволяват да изразят на хартия мислите, с които са се свързали, като трчността на предаването зависи от възприемчивостта на инструмента (т. е. ума и мозъка) на приемащия. В тези случаи формата на думите и на изреченията зависят предимно от пишещия...

3. Пишат поради развиването на вътрешното чуване. Работата им е повечето стенографска, обаче частично зависи и от нивото на тяхното развитие и образованието им... По тази причина отговорността относно точността е разделена между предаващия учението и приемащия посредник... Следователно, той *трябва* да притежава определено образование и самият той интензивно да търси истината, за да бъде избран да приема ученията, предназначени за масите или за езотерична употреба. Но преди всичко останало, той трябва да е научил чрез медитация да се съсредоточава на ментал-но ниво. (4 - 174/8)

(2) Тази форма на работа може да се раздели на три метода:

Първо, съществува по-висше ясночуване, чрез което мислите се предават пряко от ум към ум. Това не е съвсем телепатия, а форма на пряко чуване. Учителят говори на последователя, както човек говори на друг човек. Следователно разговорът протича изцяло на умствените нива, като по-висшите способности са точка за концентрация...

Втора е телепатичната връзка. Това е регистрирането в съзнанието на физическия мозък на изпратената информация...

Трето е вдъхновението. Това включва друга страна на развитието. Вдъхновението е аналогично на състоянието на медиума, но е изцяло егоично. То използва ума като посредник за предаване към мозъка на онова, което знае душата. Състоянието на медиума е онова, при което той е ограничен изцяло на астралните нива... Медиумът е несъзнателен инструмент, той самият не е контролиращият фактор, той бива контролиран. (4 - 180)

(3) Едно от интересните неща, които стават сега, и един от факторите, които рано или късно ще послужат за демонстриране на факта, че душата съществува, е голямата маса комуникации, вдъхновени писания и телепатични диктувания, които заливат света днес. Както знаете, спиритуалистичното движение ни дава значително количество от тези вдъхновени или псевдовдъхнове-ни писания, някои от които са от най-висш порядък и са несъмнено дело на високоеволюирани последователи, а други са с посредствено качество. Различните теософски общества са получатели на подобни съобщения и те могат да се намерят във всяка окултна група. Истинските комуникации често са с дълбока духовна стойност, съдържат много учения и са от помощ за аспиранта. Добре ще бъде сегашните ученици да помнят, че учението е важното, а не предполагаемият източник; тези писания и съобщения трябва да се преценяват единствено по тяхната истинска стойност. Те произлизат в повечето случаи от душевното поле и получателят или комуникаторът (-посредникът, записващият) е или вдъхновен от собствената си душа, или е засякъл мисловното ниво и познанията на лъчевата група, на която принадлежи душата му. Той се настройва към един резервоар от мисли и умът и мозъкът му превеждат тези мисли в думи и фрази.

В по-малък брой случаи човекът, на когото се диктува или който пише, е в телепатична връзка с някой по-напреднал последовател от самия него и умът му се повлиява от някой чела от неговата група. Този чела, който е по-близо от него до Учителя, му предава част от познанието, което е поел благодарение на възможността да живее в аурата на Учителя. Но Учителят не е замесен в този процес, той се осъществява между чела и аспиранта. В такива случаи получателят често е заблуден и си мисли, че Самият Учител му диктува, докато

всъщност той се е настроил към мисловната атмосфера на Учителя чрез по-напреднал чела.

Никой от Учителите от шестото посвещение (като Учителите М. и К. Х.) не работи със Своите последователи в този момент чрез диктовки. Те са прекалено погълнати от световните проблеми и с работата да наглеждат съдбите на изгъкнати световни фигури от различни страни и не разполагат с възможността да диктуват учения на някой определен последовател от някое малко поле на дейност по теми, за които вече достатъчно се знае, за да може последователят да напредва сам и неподпомаган. Двама от Учителите работят телепатично и чрез диктовка с няколко приети последователи и Техните усилия са да вдъхновят тези последователи, които са активни в световните дела, за по-голяма ползност за Плана. Те работят по този начин, за да впечатлят с необходимото знание някои от изгъкнатите мислители в « областта на науката и на общественото благополучие, което ще им позволи да направят правилните ходове за преминаването на човечеството към по-голяма свобода. Но аз не знам за други в това поколение, които да вършат това, защото те са прехвърлили голяма част от тази дейност на Своите посветени и последователи. По-голямата част от комуникаращите днес (работейки чрез аспиранти на физическо поле) са активни работещи чели от призната степен, които (живеейки в мисловната аура на Учителя и на Неговата група) неотклонно се стараят да достигнат до всякакви хора из целия свят, из всички групи. От това произлиза и увеличаващият се приток от съобщения, от вдъхновени писания и от лични съобщения и учения.

Когато прибавите към гореказаното и също толкова обилния наплив от комуникации, произхождащи от собствената душа на приемащия и от подсъзнателната област, вече си обяснявате изобилието от материал, появяващ се сега. При всичко това има нужда от дълбока благодарност за нарастващата отзивчивост и чувствителност на хората. (14 - 107/9)

Вж. също: (18- 251).

20. ВЕЛИКИЯТ ПРИЗИВ

Първа строфа (1935 г.):

Нека Силите на Светлината да донесат
просветление на човечеството.

Нека Духът на Мира се разпростре навред.

Нека хората с добра воля навсякъде
се срещат в дух на сътрудничество.

Нека опрощението от страна на всички хора
бъде основният принцип в наше време.

Нека сила съпътства усилията на Великите.

Нека да бъде така и ни помогни
да изпълним своя дял. (16 - 570), (5)

Втора строфа (1940):

Нека се появи Богът на Освобождението.

Нека Той подкрепи човешкия род.

Нека излезе напред Ездачът от Тайното Място

И идвайки, да спаси.

Излез напред, О, Могъщи.

Нека душите на хората се събудят за Светлината
И нека те се изправят с обща цел.
Нека Бог обяви:
Дойде краят на злочестините!
Излез напред, О, Могъщи.
Удари часът на служене на спасителната сила.
Нека тя се разпростре навсякъде, О, Могъщи.
Нека Светлината, Любовта, Силата и Смъртта
Осъществят целта на Идващия.
ВОЛЯТА за спасение е налице.
ЛЮБОВТА, необходима за извършване на работата,
е широко разпространена.
ДЕЙСТВЕНАТА ПОМОЩ на всички,
знаещи истината, е също налице.
Излез напред, О, Могъщи, и съчетай и трите.
Изгради велика защитна стена.
Властта на злото
трябва да приключи вече. (16 - 571), (5)
Трета строфа (април 1945 г.):
От извора на Светлината в Ума на Бога
Нека светлина струи в умовете на хората.
Нека Светлината слезе на Земята.
От извора на Любовта в Сърцето на Бога
Нека любов струи в сърцата на хората.
Нека Христос се завърне на Земята.
От центъра, където е позната Волята на Бога,
Нека цел ръководи малките човешки воли.
Целта, която Учителите знаят и на която служат.
От центъра, който наричаме човешки род,
Нека се осъществи Планът на Светлината и Любовта.
И нека той запечата вратата,
Зад която обитава злото.

Нека Светлината, Любовта и Силата
възстановят Плана на Земята.

Преди известно време дадох на света, следвайки инструкциите на Христос, Призив, предназначен да бъде от голяма полза за предизвикването на определени велики събития. Те са:

1. Обливане на човечеството с любов и светлина, идващи от Шамбала.
2. Призоваващ апел към Христос, Ръководителя на Йерархията, да се появи отново.
3. Установяване на Земята на божествения План, който трябва да се осъществи от самото човечество.

Между другото, тези три събития са относително близки и ще бъдат осъществени от съзнателното разработване на непосредствената фаза от Плана, която според божественото намерение трябва да се реализира в известна степен преди повторната поява на Христос. Установяването на правилни човешки отношения е непосредствената задача и те са онази фаза от Плана на Любовта и Светлината, на която човечеството може най-лесно да откликне и към която то вече проявява чувство за отговорност.

Хората от света отделят малко внимание на призоваването. През вековете обаче призоваващият повик на човечеството е достигал до Йерархията и е имал отговор...

Сега Великият Призив, както е използван от самата Йерархия, е даден Ма света. Но човешкото мислене е толкова консервативно, че моето твърдение, че това е една от най-великите молитви на света и е сравнима с други изрази на духовни желания и намерения, ще предизвика критика. Но това не е от значение...

Уникалността на Призива се състои във факта, че той всъщност е един велик метод за интеграция. Той свързва Отеца, Христос и човечеството в едно велико взаимоотношение... Великият Призив свързва волята на Отеца (или на Шамбала), любовта на Йерархията и служенето на човечеството в един голям *Триъгълник на Енергиите*, който ще доведе до два съществени резултата: „запечатването на вратата, зад която обитава злото“, и осъществяването чрез Божията Сила, освободена от Призива, на Плана на Любовта и Светлината... Когато призоваваме Ума на Бога и казваме: „Нека Светлина струи към умовете на хората, нека Светлината слезе на Земята“, ние изразяваме гласно една от великите нужди на човечеството и ако призивите и молитвите въобще имат някакъв смисъл, то отговорът е безспорен и сигурен. Когато във всички хора във всички времена, във всяка епоха и във всяка ситуация откриваме подтика да дадат глас на призив към невидимия духовен Център, то е съвсем несъмнено, че такъв Център съществува. Призоваването е старо като хълмовете, старо като самото човечество; следователно за полезността му и за потенциала му не са необходими други аргументи.

Обикновените призоваващи обръщения са били досега себични по природа и временни по своята формулировка. Хората са се молели за себе си; те са се обръщали за божествена подкрепа за обичаните от тях; придавали са материална интерпретация на основните си нужди. Призивът, даден ни наскоро от Йерархията, е *световна* молитва; при нея няма лично обръщение или временен умоляващ порив; той изразява нуждата на човечеството и преминава през всички трудности, съмнения и въпроси - право към Ума и Сърцето на Единия, в когото живеем, движим се и съществуваме, Единият, който остава с нас до края на самото време и докато „последният уморен пътник е намерил пътя към дома си“.

Призивът обаче не е неясен и двусмислен. Той изразява основните нужди на човечеството днес - необходимостта от светлина и любов, от разбиране на божествената воля и от прекратяване на злото. Той заявява победоносно: „Нека Светлината слезе на Земята; нека Христос се завърне на Земята; нека цел ръководи малките човешки воли; нека Планът запечата вратата, зад която обитава злото“. След това обобщава всичко с призивните думи: „Нека Светлината, Любовта и Силата възстановят Плана на Земята.“ И винаги се подчертава мястото на появяване и на проявяване: *Земята*.

Този Призив вече е постигнал толкова много за промяната на световните дела - много повече, отколкото е видно за очите ни. Още много остава да се свърши. Бих помолил всички ученици, всички хора на добрата воля и всички участващи в дейността на Триъгълниците и съдействащи за изграждането на мрежата на Светлината и на добрата воля, да направят всичко възможно да се разпространи използването на Призива...

Призивът е изпратен от обединените Ашрами на Учителите и от цялата Йерархия; използва се от нейните Членове постоянно, прецизно и с мощ. Той ще послужи за интегрирането на двата велики центъра: Йерархията и Човечеството, и за тяхното свързване по нов и динамичен начин към „центъра, където е позната Волята на Бога“.

По тази причина аз ви моля през следващите години да подготвяте, да използвате и да разпространявате Призива и да го направите едно значително дело. (18 - 755/9)

Вж. също: (6 - 149/50, 156/76)

21. ВЗАИМОТНОШЕНИЯ В ГРУПА

(1) Никой... не може да постигне категоричен и определен напредък, без неговият събрат да има полза от това, като тази полза може да бъде:

Увеличаване на съвкупното съзнание на групата.

Стимулиране на отделни единици в групата.

Груповият магнетизъм поражда по-силно лечител-но или сливащо въздействие върху сродни групи.

В тази мисъл служещият на Учителя може да открие стимул за старание; няма човек, стремящ се към съвършенство, борещ се за достижение и имащ за цел разширение на съзнанието, който да не упражнява някакво въздействие, като разширяващи се спирали, върху всички, с които той влезе в съприкосновение -деви, хора и животни. Възможно е той да не знае това и въобще да не съзнава фините стимулиращи излъчвания, възникващи от него, но въпреки това законът действа. (3 - 465)

(2) Младите хора, които сега идват, навлизат в живота, притежаващи много по-дълбоко усещане за групата и с много по-добре развито осъзнаване за това, отколкото е положението в настоящия момент... Индивидът, единицата, постепенно ще се научи да подчини личното си благо и личното удоволствие на условията и изискванията на групата. (14 - 302/3)

(3) При всяко групиране, независимо дали на небесата или на земята, винаги се забелязва склонност от някои членове на групата да се бунтуват, да въстават и да изразяват някаква инициатива, различаваща се от тази на другите членове на същата група. (14 - 394)

(4) Пътеката на последователя е трънлива; трудности възпрепятстват всяка негова крачка и изпитания го посрещат на всеки завой. Но при следването на пътеката, при преодоляването на затрудненията и при всеотдайната вяръност на благо на групата, в съчетание със съизмеримо внимание към отделните индивиди и тяхното еволюционно развитие, най-сетне се оправдават надеждите и се постига целта. Родил се е СЛУЖИТЕЛ на човечеството. Той е служител, понеже няма собствени цели, на които да служи, и от по-нисшите му обвивки не се излъчват вибрации, които да го отклонят от избраната от него пътека. Той служи, защото знае какво се намира в човека и защото в продължение на много животи е работил с индивиди и с групи, постепенно разширявайки обсега на своите усилия, докато е събрал около себе си онези единици съзнание, които може да енергизира и да използва и чрез които може да осъществи плановете на стоящите над него. Такава е целта, но непосредствените етапи са обсипани с трудности за всички, които са изправени пред прага на откриването на своята същност и на превръщането в самата Пътека. (1 - 75)

(5) Бъди готов и наблюдавай сърцето... Не е лесно да обичаш като Великите - с чиста любов, неизискваша нищо в замяна; с безпристрастна любов, ликуваща при ответ, но непретендираща за такъв, а обичаща неизменно, безмълвно и дълбоко при всички отклонения, разбираща, че когато всеки намери пътя към своя дом, той ще открие, че този дом е място за обединение...

Култивирайте щастие, разбирайки, че депресията, прекалено болезненото издирване на подбудите и неоправданата чувствителност към критиката на хората води до състояние, при което последователят е едва ли не безполезен... Страданието се появява, когато по-нисше-то себе се бунтува. Контролирайте това по-нисше себе, премахнете желанията и всичко е радост. (1 - 76)

(6) Всеки в такива групи трябва да се научи да работи в тясно умствено и духовно сътрудничество с другите, а за това, при настоящата степен на еволюционно развитие на аспирантите по света, е необходимо време. Всеки трябва да разпраща любовта си към всички, а това не е лесно. Всеки трябва да се научи да подчинява своите лични идеи и своя личен напредък на изискванията на групата, защото понастоящем е необходимо някои да ускорят своето развитие в определени посоки, а някои трябва да го забавят, като услуга на другите. Този процес се извършва автоматично, когато отъждествяването с групата и интегрирането в нея стане господстващата мисъл в груповото съзнание, а желанието за личен прогрес и духовно удовлетворение се отпрати на второ място. (15 - 181)

Вж. също: За „Групово посвещение“, вж. „Учения за посвещение“ (6 - 241/439) и (6 - 381/4), (1 - 202).

22. ВИЗУАЛИЗАЦИЯ

(1) Тайната на цялата медитационна работа в по-ранните ѝ фази е способността за визуализация... Медитационните техники трябва и ще използват визуализацията като главна съставна част по следните причини:

1. Визуализацията е първият етап при демонстрирането на окултния закон, гласящ „енергията следва мисълта...“

2. Способността за визуализация е формоизграждащият аспект на градивната визуализация... Този процес на насочване на енергията може да се превърне в духовен навик, ако последователите започнат да се занимават бавно и постепенно с това. В началото процесът на визуализация може да ви се струва тежък и безполезен, но ако сте упорити, ще откриете, че след време той е лесен и ефикасен...

3. Способността да визуализирате правилно е категоричен начин за установяване на истината и по-грешността...

Процесът на визуализация и тази употреба на въображението представляват първите две стъпки за изграждане на мисъл-форми. С изградените от самите тях форми, въплъщаващи духовни идеи и божествена цел, работят Учителите и се осъществяват намеренията на Йерархията. По тази причина, последователи мои, от съществено значение е да започнете внимателно и постепенно да работите по този начин и да използвате горната информация конструктивно и съзидателно. (5 - 89/91)

(2) Ключът за цялата тази езотерична дейност, изисквана от Шамбала, може да се намери в усъвършенстването на Науката за Визуализация. Чрез визуализация ще станат възможни три прояви на човешкото съзнание:

1. Ще се изгради антахкарана и несъмнено ще се *види* сиянието на Триадата. Това ще бъде новото виждане - резултат от развитието на *чувството за виждане*.

2. Групи, големи цялости и по-главни синтези също ще бъдат визуализирани и това ще

доведе до определено разширение на съзнанието. Така ще се разгърне *чувството ла синтез*.

3. Творческото изкуство ще бъде благоприятствано от това обучение и с напредването на обучението бързо ще се развие новото изкуство на бъдещето във всички области на творчеството. Разгръщането чрез визуализация на чувството за виждане и чувството за синтез ще доведе до *чувство за жизненост във формата*. (18 - 123)

23. ВОЙНА

(1) Трябва да се разбере, че причината за неспокойствието в света, за световните войни, съсипали човечеството, и за ширещата се по планетата ни мизерия може да се проследи към една себична група с материалистични цели, която от векове експлоатира масите и използва труда на хората за своите користни стремежи... Тези капиталисти са завладели и експлоатират световните ресурси и основните продукти, необходими за цивилизования живот; те са съумели да сторят това, тъй като притежават и контролират богатствата на света посредством взаимносвързаните си управления и ги задържат в свои ръце. Благодарение на тях е станала възможна огромната разлика, която съществува между много богатите и много бедните; те обичат парите и властта, съпровождат притежанието на пари; те подкрепят правителства и политици; те контролират електората; те правят възможни тесните националистически цели на егоистичните политици; те финансират бизнеса в света и владеят петрола, въглищата, енергетиката, осветлението и транспорта; те контролират по явен или строго поверителен начин банковите сметки по света.

Отговорността за ширещата се мизерия, която днес съществува във всички страни по света, е най-вече на определени големи взаимносвързани групи от бизнесмени, банкери, опитни организатори от международни картели, монополи, тръстове и организации и директори на огромни корпорации, работещи за обща или лична печалба. (7 - 70/1)

(2) Започва война между користните парични интереси и човешките маси, изискващи честна игра и справедлив дял от световното богатство. (7 - 72)

(3) Когато причината е погрешна, войната може д-а бъде и е масово убийство. А ако причината е справедлива, тя може да бъде саможертва и правилно действие. Отнемането на живота на човек, който в момента убива беззащитни, не се смята за убийство. Принципът остава същият, независимо дали става дума за убиване на човек, който умъртвява, или за борба срещу държава, която воюва срещу беззащитни. (13 - 180)

(4) Смъртта, причинена от унищожителните процеси на войната, е в съответствие с прякото и циклично намерение на планетарния Логос, работещ чрез Заседателната Зала на Шамбала. Съществата, Които оттам насочват световните процеси, знаят, че е дошло времето, при което отношението между планетарното зло и Силите на Светлината и на Доброто са достигнали до точката на т. нар. „експлозивен антагонизъм“. Трябва да му се даде пълна свобода, за да бъдат постигнати без забавяне божествените намерения. Затова се позволява експлозията; въпреки това през цялото време присъства и един контролиращ фактор, макар че хората не го осъзнават. Понеже тези Същества (Които осъществяват волята на Бога) по никакъв начин не се отъждествяват с живота на формите, те правилно оценяват относителната важност на живота във форма; унищожението на формите за Тях не е смърт, както ние разбираме това понятие, а просто и единствено процес на освобождение. Ограниченото виждане на идентифициращите се с формите е подхранило така последователно страха от смъртта...

В основата на всички войни е усещането за изолираност. Този фундаментален индивидуализъм или приятното признаване на изолационизма водят до всички второстепенни причини за войната: алчност, предизвикваща икономически бедствия; омраза, предизвикваща вътрешни и международни търкания; жестокост, предизвикваща болка и смърт. (17 - 431/2)

(5) Войната: 1914 - 1945 г. Милиони умряха, повече страдаха жестоко във природата си на форми и още повече преминаха (и продължават да преминават) през умствената агония на несигурността, напрежението и нищетата. Въпреки всичко бяха постигнати два важни резултата от духовно естество, според Закона за Съвършенството:

1. Бяха освободени души от изостанала и западаща цивилизация - защото такава е вашата възхвалявана цивилизация от гледна точка на Йерархията - и те ще се завърнат в по-добри тела към цивилизация и култура, съобразена с нуждите на духовния човек. Главната причина, поради която имаше такова цялостно разрушение на старите форми (физическа, емоционална и умствена), е, че те представляваха абсолютен затвор за душата и пречеха на всякакво истинско израстване на масите.

2. От богатите до бедните, от интелегентните до невежите едно нещо вече ясно се проумява и ще продължава да влияе на човешкото мислене: щастието и успехът не зависят от притежанието на вещи или материални блага. (17 - 661)

(6) Войната има много по-голямо духовно значение, отколкото се разбира понастоящем. Тя отбелязва повратна точка за света; тя преориентира човечеството към доброто; тя гласна назад Силите на Злото и даде ясно да се разбере истинската разлика между доброто и злото, и то не в теологичен смисъл, според думите на църковните тълкуватели, а практически и открито. Това показват бедствената икономическа ситуация и алчността на известните личности от всяка страна. Светът на хората (посредством очевидността на разликата между доброто и злото) се е пробудил за истината относно материалната експлоатация, относно липсата на истинска свобода и относно правата на личността, за които досега не са изявени претенции. Способността на хората да се съпротивляват на робството се забелязва навсякъде. Това, че борещите се за свобода използват погрешни методи и често се стремят със зло да се борят срещу злото, е съвсем вярно, но то показва само преходни прийоми и един временен етап; той е временен от гледна точка на Йерархията (макар че от гледна точка на хората от трите свята той може да е дълготраен), но днес вече не се налага да бъде продължителен. (17 - 666/7)

(7) Хората се занимават със следствията, а не с причините; човечеството например е загрижено за войната и ужасено се подготвя за други войни, а не насочва вниманието си преди всичко към онова, което предизвиква войната и което, ако правилно се третира, би я предотвратило. (18 - 730)

24. ВРЕМЕ

(1) Щом духовният човек се отдели от физическото тяло, той вече не съзнава времето. Времето е последователното регистриране от мозъка на състояния на осъзнаване и на осъществяваните съприкосновения с явленията. На вътрешните полета времето, както човечеството разбира това понятие, не съществува. Има само цикли на действие и бездействие. (18 - 408)

(2) Учителят е освободен от ограниченията на времето, но не и на пространството, понеже то е безконечна Същност. (18 - 437)

(3) За по-голямата част от човечеството времето не е от голямо значение, но за служителите на човешкия род то е много важно. По тази причина не губете време за ненужни самоанализи, подценяване и самозащита. (5 - 78)

(4) При работата на последователя елементът време не е от значение. Целта е израстването, дълбоко внедрено и солидно, а то, ако е стабилно и добро, е бавно. (5 - 552)

(5) Последователите губят толкова много време в мъка, причинена от думите, мислите и делата на други последователи. По този начин се губи време, което би могло да бъде използвано по-конструктивно. (5 - 563)

(6) Не бързайте. Няма нужда в своя живот да наблягате на скоростта... Има много време за израстване - и тук, и в другите състояния на съществуване. (5 - 573)

Вж. също: (6 - 341, - 395).

25. ВЪЗРАСТ НА ПОСЛЕДОВАТЕЛИТЕ

(1) Днес светът предлага възможност на всички последователи да бъдат световни последователи, близо до сърцето на Учителя, и да преминат бързо през първите етапи на тази фаза. Предоставя им се шанс да започнат своето приближаване към Сърцето на Йерархията, към Христос. Тази първа възможност трябва да ви интересува, защото, приближавайки се към своята група, можете да започнете онова обучение, което ще породи във вас полезност за света. Прекалено възрастни ли са повечето от вас за това? Това ще кажете вие. Душата няма възраст и може да използва своя инструмент, ако направи от себе си подходящ и достъпен инструмент. Прекалено възрастни и прекалено заети със себе си ли сте, за да постигнете непривързаността, която е необходима, за да служите на света? Това трябва вие да откриете и да си го докажете. (5 - 768)

(2) Когато последователят стане на четиридесет и девет години, пътеката му на служене в живота трябва да е ясно определена. (6 - 742)

(3) Ние, които обучаваме, наблюдаваме и насочваме езотеричното развитие на хората, знаем, че ако не се постигне известно сливане до петдесет и шест годишна възраст, то рядко може да се осъществи по-късно. След тази възраст човек може да се задържи на достигнатото ниво и да насърчава стремежа си, но динамичното потопяване на личността във волята и живота на душата е необичайно след това. А ако то вече е постигнато преди тази възраст, то последващото развитие и разгръщане по Пътеката на Последователите несъмнено е възможно. (5 - 596/7)

(5) Шестдесет и третата година от твоя живот, както и в живота на всички последователи, ще бъде критична и изпълнена с върховни възможности. (6 - 636)

Вж. също: (6 - 501/505, 508, 533).

26. ВЪПЛЪЩЕНИЕ

(1) Пътеката на въплъщение не е бърза... Егото се спуска много бавно и постепенно овладява своите носители; колкото по-ниска е еволюцията на човека, толкова по-бавен ще е процесът. Тук става дума за периода от време, който започва, след като Егото е направило първия ход към спускането, а не за периода между две въплъщения.

Егото... в някой интервал между четвъртата и седмата година осъществява контакта с физическия мозък на детето. (3 - 787)

(2) Въплъщението е съвсем определен период (от гледна точка на душата), в който основните принципи са *Експериментът*, *Опитността* и *Проявата* за всяко въплъщение. Всяко следващо въплъщение продължава експеримента, задълбочава опитността и свързва проявата по-непосредствено със скритата разгръщаща се божественост. (18 - 337)

Вж. също: „Превъплъщение“.

27. ВЪПЛЪЩЕНИЯ: ИНТЕРВАЛИ МЕЖДУ ТЯХ

(1) Това са онези интервали между животите, при които човек не е въплътен и се е оттеглил в егоичното съзнание. За по-ниско еволюираните тези антракти практически не съществуват, понеже те циклично навлизат и излизат от въплъщенията с изумителна бързина... С

израстването периодите на отдръпване от въплъщение постепенно се удължават, докато се достигне до момента, когато времето, прекарано извън физическа изява, е много по-дълго от изживяното във външно проявление. (4 - 513)

(2) От много време хората използват погрешно и злоупотребяват с една дадена им от Бога функция; те извикват прекалено бързо към въплъщение безброй човешки същества, които все още не са готови за изживяването на това въплъщение и се нуждаят от по-дълги интервали между ражданията, по време на които да усвоят преживяванията. Нееволюираните души се въплъщават бързо, но по-старите души имат нужда от по-дълги периоди, в които да съберат плодовете от опит-ностите си. Те обаче са възприемчиви за магнетичната притегляща сила на живеещите на физическо поле и точно те биват въплътени преждевременно. Процесът е подчинен на закон - недостатъчно еволюираните напредват според групови закони, като животните, докато ко-напредналите се податливи на притеглянето от страна на хората, а еволюираните се въплъщават според Закона на Служенето и в зависимост от преднамерения избор на съзнателните им души. (14 - 272)

(3) Наложените на покойните човешки души ограничения за времето, прекарано между въплъщението на физическо поле и завръщането към физическо прераждане, са пример за неточните и глупави опити да се хвърли светлина върху теорията за прераждането - обявяват се еди-колко си години отсъствие, в зависимост от възрастта на починалата душа и мястото ѝ на еволюционната стълбица. Казват ни, че ако душата е много напреднала, отсъствието от физическото поле е по-дълго, докато точно обратното е истина. Напредналите души и онези, чиито интелектуални способности се развиват бързо, се връщат обратно доста бързо, заради чувствителния си отклик към привличането и задълженията, към интересите и отговорностите, установени дотогава на физическото поле. (17 - 403)

(4) Човек не се превъплъщава поради времеви съображения. Той се въплъщава заради изискванията за кармичен дълг, притеглен от онова, което той, като душа, е започнал, и вследствие на усетена необходимост да изпълни установени задължения; той се въплъщава също и от чувство за отговорност и за да изпълни изискванията, които са му наложени от предишно нарушаване на законите, управляващи почтените човешки взаимоотношения. (17 - 404)

(5) Когато животът на личността е протекъл пълноценно и изобилно, но все пак не е достигнал фазата, при която личното себе да може *съзнателно* да сътрудничи на егото, се преминава през периоди на личностна нирвана, продължителността на които зависи от интереса, доминирал живота, и способността на човека да медитира върху преживяното. По-късно, когато Егото господства в живота на личността, интересът на човека се повдига към по-висши нива и нирваната на душата става негова цел. Той не се интересува от девачан*. По тази причина вървящите по пътеката (Пътеката на Изпитанията или Пътеката на Посвещението) като правило не отиват към девачан, а незабавното превъплъщение става правило при завъртането на колелото на живота; този път това се предизвиква от съзнателното сътрудничество на личното себе с Божественото Себе, или Егото. (3 - 737/8)

28. ВЪТРЕШНО ОБУЧЕНИЕ

(1) Целта на цялото вътрешно обучение е да се развие езотеричното чувство и да се разгърне онази вътрешна осъзната чувствителност, която ще позволи на човека да функционира не просто като Божи Син във физическо въплъщение, но и като притежаващ

* Вж. съответната глава.

ПОСЛАНИЯТА НА ТИБЕТЕЦА

приемствеността на съзнанието, което му позволява да бъде вътрешно буден, както и външно действен. Това се постига чрез развиване на способността да бъде обучен Наблюдател. (4 -

(2) Основната ми подбуда е винаги една и съща: да покажа процеса на живота и да стимулирам онова божествено любопитство, онова чувство за насочени навън духовни приключения и страстни аспирации за напредък, които са латентни във всички последователи и които, когато са стимулирани, ще му позволят да напредва по-спокойно и здравомислещо по Пътеката на Завръщането. В противен случай практическата стойност на онова, което искам да предам, не е от никакво реално значение. (16 -202)

(3) Все повече трябва да прекарвате вътрешния си живот на ментално поле. Медитационната нагласа трябва да се поддържа неотклонно и без отслабване - не само по няколко минути сутрин или в определени моменти на деня, но непрестанно, по цял ден. Това подсказва за една постоянна насоченост към живота и за уреждането на живота от гледището на душата. Това съвсем не означава „да се обърне гръб на света". Последователят е обърнат към света, но от нивото на душата, и наблюдава проникателно света на човешките дейности. „В света, но непринадлежащ на света" - това е правилното отношение, дадено ни от Христос. Нормалният и силен живот на емоционалната и на астралната природа, на природата на желанията и на заслепението все повече трябва да бъдат контролирани и успокоени от живота на душата, функционираща чрез ума» Емоциите, които обикновено са себични и лични, трябва да се преобразят в реализация на универсалността и на безпристрастието; астралното тяло трябва да стане органът, чрез който да протича любовта на душата; желанието трябва да отстъпи място на аспирацията, а тя, от своя страна, трябва да се слее с живота и благополучието на групата; заслепението трябва да бъде заместено от действителността и ялната светлина на ума трябва да се влее във всички тъмни места на понисшата природа. (5 - 50)

(4) Като разширявате способността си да схващате необходимите уроци и като разбирате как да обучавате умовете си да мислят с все по-всеобхватни и по-абстрактни термини, вие извличате от мен съответната подходяща инструкция. Ограничението за предадената истина е от ваша страна, а не от моя. (6 - 10)

29. ДА ДАВАШ

(1) Съществува един велик закон, който може да се изрази чрез думите: „всичко се дава на онези, които отдават всичко"... Днес повечето аспиранти на последователи не знаят за този закон или не го разбират; те не дават свободно и щедро нито за дейността на Йерархията, нито на нуждаещите се. Докато не сторят това, те ограничават своята ефективност и заключват вратата, през която прииждат доставките не само за тях самите, но и за групата, с която са свързани за служене. В това се състои отговорността. Ключът за тези доставки е в личната невредимост и посвещаване-то на всички лични средства в служба на Великите, спонтанно и без никакви задръжки. Когато вие, като последователи, опитате да живеете, без да вредите - с мисли, думи и дела - и когато не задържате нищо материално, емоционално или поради съображения за време; когато отдавате физическите си сили по този начин и предоставянето на всички средства се извършва с радост, тогава последователят ще разполага с всичко необходимо за неговата дейност и това е валидно за всички работещи групи служители. Такъв е законът. Съвършенството все още не е възможно, излишно е да се казва това, но са възможни по-големи усилия от ваша страна да давате и да служите.

Следователно ще дойде времето, когато вие, индивидуално и като членове на група на Учител, ще подчините личния си живот на нуждите на човечеството и на намеренията на Учителя. Вие ще *бъдете*, и няма да е необходимо да се напъгате толкова много за това; ще давате и няма да се борите постоянно със склонността да не давате; ще забравите физическите си тела и няма да им обръщате толкова внимание (и резултатът ще бъде по-добро здраве); ще мислите, а няма да живеете толкова надълбоко в света на чувствата; мъдро

и здравомислещо, като нормална проява, ще давате предимство на дейността на Учителя и на служенето. (5 - 692/3)

30. ДЕВАЧАН

(1) Девачан: Междинно състояние между два земни живота, в което навлиза Егото след раздялата с по-нисшите си аспекти, или обвивки. (Бележка под линия 3-737).

(2) Доста неправилно е разбирането относно това преживяване (девачан). Общата представа е, че след процеса на изоставяне на астралното и менталното тяло човек навлиза в нещо като сънно състояние, в което изживява отново и преразглежда миналите събития, имайки предвид бъдещето, и преживява нещо подобно на почивка, един вид асимилация, подготвяйки се за ново раждане. Тази донякъде погрешна идея е възникнала, понеже представата за времето все още обуславя теософските изложения на истината. Ако обаче се разбере, че времето не е познато освен в преживяванията на физическото поле, цялата представа за девачан бива изяснена. От момента на пълно отделяне от плътното физическо и етерно тяло и при предприемането на процеса на отстраняване човек *осъзнава миналото и настоящето*; когато отстраняването приключи, настъпи часът на контакт с душата и манасичното средство е в процес на разрушение, той веднага *осъзнава бъдещето*, защото предсказанията са придобивка на съзнанието на душата и човек ги получава временно. По тази причина минало, настояще и бъдеще се виждат като едно: от възплъщение на възплъщение и в течение на непрекъснатия процес на прераждане постепенно се развива познанието на Вечното Настояще. Това представлява състояние на съзнание (характерно за нормалното състояние на напредналия човек), което може да бъде наречено девачанско. (17 - 496/7) *Вж. също: (3 - 736/7)*

31. ДЕВИ

(1) Голям брой същества, наречени ангели от християните и деви от ориенталците, работят като членове, на тази Йерархия. Доста от тях са преминали много, много отдавна през човешката фаза и сега работят в редиците на великата еволюция, осъществяваща се паралелно с човешката, наречена еволюция на девите. Тя включва между другото и строителите на обективната планета, и силите, сътворяващи посредством тези строители всички познати и непознати форми. Следователно девите, които сътрудничат на работата на Йерархията, се занимават с формите, докато другите членове на Йерархията са заети с развитието на съзнанието във формите. (1 - 36)

(2) С изключение на онези по-велики деви, които в по-ранни цикли са преминали през човешкото царство и сега сътрудничат на човешката еволюция, останалите все още не притежават самосъзнание. Те израстват и се развиват чрез чувствата, а не чрез силата на съзнателната мисъл... Девите се стремят да чувстват, докато хората се стараят да знаят. (1 - 97)

(3) Съществуват определени големи групи от деви, наречени „деви на сенките“, или виолетовите деви, които са тясно свързани с еволюционното развитие на етерното тяло на човека и му предават слънчева и планетарна радиация. (3 - 90)

(4) Девите са качествата или свойствата на материята, активните строители-, работещи на това поле съзнателно или несъзнателно. Тук бих искал да изтъкна, че всички деви от по-висшите нива на умственото поле например и от всички системни полета оттам до центъра (божественото поле, полето на Логоса, понякога наричано Ади) сътрудничат съзнателно и са с висок чин в системата и на позиция, равнопоставена на всички чинове и степени в Йерархията - от посветения от първата степен до (но не включително) Самия Бог на Света. (3 - 468)

(5) Много неща, които биха могли да бъдат съобщени относно еволюцията на девите, по необходимост се възпират поради опасностите, свързани с повърхностното знание, което не се съпровожда от мъдрост и вътрешно виждане... Девите са майка на формите, но съзнаващата единица, ЧОВЕКЪТ, трябва да осъзнае своята независимост от формите и да следва пътеката на себе изразяване... Докато действа в материални, веществени форми в трите свята, човек не може да нарушава разделителната линия между двете еволюции... На полетата на плътното космическо физическо ниво (нашите ментални, астрални и физически полета) контактът може само да предизвика нещастие. Спирам се на този въпрос, защото опасността е реална и близка. (3 - 472/3)

(6) Цялата материя е жива материя, или жизнената субстанция на дева същества. Едно поле например и формите, изградени от веществото на това специфично поле, са материалната форма, или обвивка, на велика дева, която е същността, стояща в основата на проявата, и душата на полето. (3 - 488)

(7) Всички форми, трептящи на някакъв основен тон, са изработени от строящите деви от материята на собствените им тела. Поради това те се наричат велик Майчин аспект, защото пораждаат формата от собственото си вещество.

...Всички дева същности и строителите на физическото поле са особено опасни за човека, защото те действат на етерно ниво и както по-рано изтъкнах, са предаватели на прана, или на жизнената, вдъхваща живот субстанция, и следователно те отприщват към невежите и непредпазливите огнена същност, която изгаря и унищожава. (3 - 489)

(8) Йерархията работи с душата, намираща се във формата, и предизвиква резултати, които са интелигентни, самовъзникнали и неизменни. Там, където вниманието е насочено към формата, а не към Духа, склонността е към преклонение пред девите, към връзка с тях и към черна магия, понеже на всички полета *формата* е изградена от дева вещество. (3 - 491)

(9) Следователно може да се види колко важно е да се разберат функциите на девите от всички степени. Също толкова важно обаче е човек да се въздържа от манипулиране на тези природни сили, докато „познае“ себе си и своите способности и докато разгърне напълно съзнанието на егото. Тогава и само тогава ще може безопасно, мъдро и разумно да съдейства на Плана. Сега за обикновения човек, а дори и за напредналия, е опасно да експериментира с това и е невъзможно да го постигне. (3 - 615)

(10) Ако човек можеше да разбере, че понастоящем девите на астрално ниво до голяма степен контролират това, което той говори и върши, и целта на неговата еволюция (непосредствената му цел) е да се освободи от техния контрол, за да може той, истинското Его, или мислещият, да има доминиращо влияние... Ако човек е контролиран от тях, той все още е под тяхно влияние и трябва да се освободи. Ако въздействащата дева е от нисш ранг, човекът ще проявява нисши и порочни инстинкти и отвратителни желания. (3 - 662/3)

(11) Целта на девите (по-надолу от ранг слънчеви Питри) е индивидуализация и стремежът им е да бъдат хора в някой бъдещ цикъл. (3 - 836)

(12) Във връзка с изявата на *физическо поле* девите могат да бъдат разделени на три групи:

1. *Предаващи Божията воля*, извършителите на дейност в дева вещество. Това са по-важните строители в различните им групи.

2. *Манипулиращите с подетата енергия*. Това са неизброимите работещи със силата, които предават от своя страна импулса към основната същност. Те са строителите от по-нисш ранг, но и те са на еволюционната дъга, както и онези от първата група.

3. *Получателите на сила*, общата сума от живото вещество на полето. Тези животи са пасивни и са в ръцете на строителите от по-висок ранг. (3 - 890)

(13) Разпространено е мнението, че всички феи, джуджета, горски духове и подобните на

тях природни духове се намират само в етерната материя, но това не е така. Те могат да бъдат открити и в тела, изградени от газообразно или течно вещество, но грешката е възникнала поради това, че основата на всичко, което може да бъде видяно обективно, е етерната структура, а тези малки дейни натури често прикриват своите дейности в плътната физическа субстанция чрез заслепението и потулват своите физически прояви. Когато етерното зрение е налице, те могат да бъдат видени, понеже заслепението, както ние го разбираме, е само един воал, покриващ реалното.

... Всички плътни физически форми, независимо дали става дума за дърво, животно, минерал, капка вода или скъпоценен камък, сами по себе си са първични животи, изградени от живо вещество с помощта на живи оператори, действащи под ръководството на разумни архитекти... Прекрасният диамант, величественото дърво или рибата във водата са деви в края на краищата. (3 - 892)

(14) *Царството на птиците* е свързано по особен начин с еволюцията на девите. То е свързващото царство между чистата еволюция на девите и две други проявления на живота. (3 - 895)

(15) Девите на водата служат по характерен начин чрез огромната си дейност за поддържането на целия растителен и животински живот на планетата. Тяхната цел е да навлезнат в онази по-висша група деви, която наричаме газообразна или огнена. (3 - 902)

(16) Когато от настоящия хаос в света чрез постепенната еволюция се разгърнат хармонични условия, девите и хората ще се срещнат като приятели... В началото на този период на приемане хората ще се свържат предимно с виолетовите деви, тъй като по-високопоставените от тях определено се опитват да се свържат с хората...

Някои от групите деви, с които трябва да бъде осъществен контакт на физическо поле, са следните:

Четири групи виолетови деви, свързани с етерните двойници на всичко съществуващо на физическо поле...

Зелените деви на растителното царство... Те са с висока степен на развитие и с тях ще бъде осъществен контакт предимно посредством магнетизация. По-важните деви от този вид господстват над магнитните точки на земята, опазват изолираността на горите, запазват целостта на някои места на планетата, които трябва да останат непокътнати... Точно както Учителите се стараят да подготвят човечеството за служене, когато дойде Световният Учител, така и Раджа Повелителите работят по подобен начин с девите. Те работят ревностно, с интензивен устрем, но хората им пречат.

Белите деви на въздуха и на водата, господстващи над атмосферата, работят с определени аспекти на електрическите явления и контролират моретата, реките и потоците. От техните среди на определен етап от еволюцията им се набират ангели-пазители за човечеството при възплъщението на физическо поле. Всеки член на семейството има свой дева-пазител... За *белите* деви пътеката на служене е закрилата на индивидите в човешкия род. (3 - 912/3)

(17) Най-нисшият тип деви, или строители, на еволюционната Пътека са виолетовите деви; след това са зелените и накрая - белите. Всички те се ръководят от една специална четвърта група. Те контролират екзоте-ричните процеси на съществуването на физическо поле. (4 - 389)

32. ДИЕТА

(1) Никаква фиксирана диета не би могла да е изцяло правилна за група хора, принадлежащи на различни лъчи, с различни темпераменти, различни дадености и на различна възраст. Всички хора се различават с нещо от другите; нужно е да се открие от какво конкретно се

нуждаят те, как могат да се задоволят по най-подходящ начин изискванията на тялото и какви вещества биха им помогнали да служат най-добре. Всеки сам трябва да открие това. Не съществува *групова* диета. Не се изисква насилствено елиминиране на месото и строгото вегетарианство не е задължително. Има етапи в живота, а понякога и цели въплъщения, при които аспирантът се подлага на хранителна дисциплина, точно както има и такива етапи или цели животи, при които временно се налага спазването на строго целомъдрие. Но има и други цикли в живота и въплъщения, при които интересът и служенето на последователя са насочени другаде. По-нататък има въплъщения, при които няма непрестанни мисли за физическото тяло, и човек работи, необезпокояван от комплекси, свързани с диетата му, живее, без да се съсредоточава в живота на формите, и яде онова, което е на разположение и с което най-добре може да поддържа ефикасно живота си. При подготовката за определени посвещения в миналото растителната диета се е считала за крайно необходима. Но това може да не е така винаги и много последователи преждевременно смятат, че се подготвят за посвещение. (17 - 334)

(2) Употребата на животинска храна (и в по-малка степен използването на минералите като лекарства) е причинила смесване на дева вещество и на вибрации, които не са във взаимна хармония. Ситуацията при растителното царство е коренно различна - част от неговата карма е да дава храна на хората. Това е довело до нужното видоизменение на живота от това царство към по-висш етап (животинския), който е негова цел. Видоизменението на растителния живот по необходимост се извършва на физическо поле. Оттук е и пригодността му като храна. Видоизменението на живота от животинското към човешкото царство се извършва на ниво кама-манас. Оттук и непригодността, от езотерична гледна точка, на животното като храна за човека. Това е аргумент за вегетариански живот, който трябва да се обмисли внимателно. (3 - 645/6)

(3) Развитието на физическото око се извършва според Закона и в края на краищата цялото човечество неизбежно ще придобие това двойствено фокусиране, което ще позволи на човека да вижда и плътните, и етерните форми. На този етап неспособността му за това се дължи до голяма степен на липсата на пранична жизненост. Това е резултат главно на неподходящите условия на живот и на неправилното използване на храната.

Настоящата всеобща склонност към по-правилни и почисти условия на живот, връщането към по-опростен и по-разумен начин на живот, увлечението към бани, свеж въздух и слънчева светлина и увеличеното желание за растителна храна неизбежно ще доведат до полесно възприемане на праничните потоци. Това ще причини определени промени и подобрения във физическите органи и в жизнеността на етерното тяло. (3 - 651)

(4) Всеки последовател (трябва) да бъде строг вегетарианец. По-нисшата природа се задръства и натежава и вътрешният пламък не може да блести, когато се включва месо в диетата. Това е строго правило за кандидатите и не може да бъде нарушавано. Аспирантите могат сами да изберат дали да ядат месо според своите предпочитания, но на определен етап от пътеката е необходимо да се спре всякакво месоядство и на диетата да се обръща най-строго внимание. Последователят трябва да се ограничи и да консумира зеленчуци, зърнени храни, плодове и ядки. Само по този начин ще може да изгради онова физическо тяло, което да може да устои на навлизането на истинския човек, който се е намирал в неговите фини тела пред Посвещаващия.

Тук, разбира се, трябва да се отбележи, че никога не могат да се установяват каквито и да било окончателни и неоспорими правила, с изключение на първоначалното, че за всички кандидати за посвещение месото, рибата и ферментиралите течности от всякакъв вид, както и употребата на тютюн, са абсолютно забранени. За онези, които могат да издържат това, яйцата и сиренето понякога е по-добре да се елиминират от диетата, но това в никакъв случай не е задължително. Винаги е препоръчително за развиващите психически способности от какъвто и да е тип да не си позволяват да ядат яйца, а от сиренето - съвсем

малко. Млякото и маслото са друга категория и повечето посветени и кандидати откриват, че е необходимо да ги запазят в диетата си. Малък брой изключителни хора могат да се препитават и да запазят пълната си физическа енергия със споменатата в предишния абзац диета, но това е идеалът и както всички знаем, идеалът рядко е постижим в настоящия преходен период.

В тази връзка трябва да се подчертаят две неща: първо, необходимостта всички кандидати да притежават здрав разум; този фактор често липсва и е добре учениците да помнят, че неуравновесените фанатици не са желани членове на Йерархията. Устойчивостта, правилното чувство за мярка, полагаемото зачитане на обкръжаващата обстановка и здравият разум са белезите на истинския окултист. Когато наред с това има и истинско чувство за хумор, много опасности могат да бъдат избегнати. Второ, преценка за *времето* и способност промените в диетите и в житейските навици да се осъществяват бавно. Всичко в природата прогресира бавно и кандидатите трябва да научат окултната истина на думите: „Бързай бавно.“ Процесът на постепенно премахване е обикновено пътеката на мъдростта. (1 - 196/8)

(5) Когато последователят живее редовен живот, избягва месото, никотина и алкохола и практикува целомъдрие, епифизната жлеза вече не атрофира, а възобновява някогашната си дейност. (3 - 1012)

(6) (На окултната пътека) тялото, изградено с помощта на месо, ферментирани храни и питиета и отгледано в среда, в която свежият въздух и слънчевата светлина не са преобладаващи фактори, представлява пречка... Векове наред загниващата храна, която е в състояние на ферментация, е основна в храненето на западните култури и резултатът от това може да се види в телата, които са негодни за усилията, налагани от окултизма, и представляват бариера за яркото сияние на вътрешния живот. Когато свежите плодове и зеленчуци, чистата вода, ядките и зърнените храни, готвени и сурови, съставляват единствената диета на еволюиращите хора, тогава ще се изградят тела, годни да бъдат средства за високо еволюирали Егота. (4 - 84)

(7) Онези, които желаят да четат акашовите записи или' които се стремят да работят безнаказано на астрално поле и там да изучават правилно отражението на събитията в астралната светлина, трябва на всяка цена и без никакво изключение да бъдат строги вегетарианци... Само онези, които в продължение на

десет години са били строги вегетарианци, могат да работят по този начин с онова, което може да се нарече „записващия аспект на астралната светлина“. Когато към пречистените си астрални и физически тела те прибавят светлината на разума и просветлението на съсредоточения ум (което се среща много рядко), тогава те могат да се превърнат във верни интерпретатори на астралните явления... Но освен когато целта на вегетарианската диета е в попрището на служене, аргументите за спазването ѝ обикновено са безполезни и без истински смисъл. (14 - 241)

33. ДИСЦИПЛИНА: ФИЗИЧЕСКА

(1) Благодарен магьосник е този, който се грижи за подготвеността на най-нисшия си носител да пренася огъня, с който той работи, и това се постига чрез дисциплина и строга чистота. (3 - 1015)

(2) Ако окултните ученици устройват по-мъдро живота си, ако изучават по-внимателно хранителния проблем, ако по-решително отделят необходимото време за сън и ако работят с разсъдлива бавност и не чак толкова импулсивно (независимо колко голяма е аспирацията), те ще имат по-големи резултати и Великите ще имат'по-способни помощници при работата в помощ на света. (2 - 105)

(3) Днес искрените аспиранти често се залавят да практикуват драстични физически

строгости - целомъдрие, строго вегетарианство, практики за релаксация и много видове физически упражнения - надявайки се да се справят с тялото. Тези форми на дисциплина са много добри за неразвитите и за най-нисшия тип хора, но не са методи, които трябва да се прилагат от обикновения човек или от практикуващия аспирант. Съсредоточаването върху физическото тяло само служи да увеличи силата му, да подхрани апетитите му и да извади на повърхността на съзнанието онова, което трябва да бъде надеждно изолирано под прага на съзнанието. Истинският аспирант трябва да се занимава с емоционален, а не с физически контрол и да се старее да се съсредоточи на ментално поле, преди да може да постигне стабилен контакт с душата. (17 - 579)

(4) Правилото, както е дадено на кандидатите, следователно се отнася за способността им да приемат и да спазват самоналожена дисциплина. Посредством нея кандидатът демонстрира *сам на себе си* контрол над физическата и астралната природа и резултатът от тази дисциплина е да му се разкрият определени неизбежни и основни слабости, като например контрола над животинската природа, могъщото налагане на желанията, чувство за превъзходство, на гордост и на обособеност. Неговата способност да поддържа дисциплината и високата му оценка за себе си по тази причина, плюс чувството за превъзходство над онези, които не са така дисциплинирани, показват една основна слабост. Неговият фанатизъм, прикрит или проявен, ясно изплува в съзнанието му и когато е искрен, той съзнава възникването на физическа чистота, но същевременно остава със съзнанието, че се е захванал с външното и очевидното, когато трябва да започне от вътрешното и от онова, с което не се установява леко връзка и което не се проявява лесно.

Това е също интересен пример за метода на Учителите, при което Те позволяват една заблуда да остане непоправена (понеже е създадена от самия последовател и трябва също той да я разсее) и употребата на речта, която предава погрешно впечатление. По този начин използващият езика след време открива погрешния си подход към истината.

Истинският последовател не се нуждае от вегетарианство или каквито и да е физически строгости, тъй като никой от плътските апетити не упражнява контрол над него. Проблемът му е другаде и е загуба на време и енергия да го карате да се съсредоточава върху „физическото извършване на правилните неща“, защото той ги спазва автоматически и духовните му *навици* изместват всичките му по-нисши физически тенденции. Тези оформени навици автоматически му позволяват да преодолее притегателната сила на онези желания, които се изразяват с удовлетворяването на по-нисшите желания. Никой не бива приет в кръга на Ашрама (това е техническото наименование, давано за обозначаване на положението на онези, които са в навечерието на посвещение, или на подготвящите се за посвещение), ако има опасност физическите му апетити да го контролират. Това е самата истина. Това се отнася особено и специално за подготвящите се за първото посвещение. (18 - 125/6)

(5) Някои много искрени поклонници и обещаващи кандидати са така загрижени за формата и нейното дисциплиниране, че всъщност не им остава време за разширение на душата. Те са така пристрастени към реакциите си към самоналожената дисциплина, към способността си да я спазват или към невъзможността да я следват, че духовните истини, търсещи входа към техните сърца, не успяват да проникнат в тях. Умереност във всички неща, благоразумно използване на всички хранителни форми и себеотрицание са отличителните черти на последователя, но не и на начинаещия. Много последователи днес, които би трябвало да действат в Залата на Мъдростта, все още работят фанатично в Залата на Знанието и са все още толкова настойчиви по отношение на физическите строгости, че дисциплините на душата се пренебрегват. Моля ви да помислите по този въпрос.

Нека повторя: Физическите дисциплини са от значение в началния етап и придават чувство за мярка и осъзнаване на грешките и ограниченията. Те имат свое място във времето и пространството и това е всичко. Веднъж щом се навлезе в света на душата, последователят използва мъдро всички форми, с разбиране за целта им и без крайности. Те не са главната му

грижа и по принцип той не се интересува от тях. Очите му не са насочени към самия него, а са обърнати към света на истинските стойности. Той няма чувство за личен интерес, защото едно *групово* осъзнаване бързо заема мястото на индивидуалното му съзнание. (18 - 127/8)

34. ДИХАТЕЛНИ УПРАЖНЕНИЯ

(1) Доста нелепости са изречени и изписани по повод на науката на дишането. Много групи дават толкова много опасни инструкции относно дишането - опасни, понеже са основани на книжни знания, а тези, които ги разпространяват, сами не са ги практикували задълбочено. Опасни също и защото много групи просто използват неподготвените хора, обикновено за комерсиални цели. За щастие на повечето аспиранти даваните информации и инструкции са едновременно слаби, неточни и често пъти безопасни, макар че има много случаи на значителни вредни реакции. За щастие също е и че решителността на обикновения аспирант е толкова сла-бовата, че той е неспособен на упорито, всекидневно и неизменно спазване на изискванията и пропуска да положи необходимите усилия, които биха му гарантирали подозрителната сполука; следователно в тези случаи опасност не съществува. Много окултни групи се възползват от тази тема, за да изградят загадъчност и да предлагат примамки за лековерните или да дадат на своите последователи някаква практика и така да спечелят слава за себе си като учени и добре подготвени окул-тисти. Всеки може да преподава дихателни упражнения. Това е въпрос най-вече на периодично вдишване и издишване, с продължителност и пропорции според желанието на учителя. Там, където усилията са съпроводени от упоритост, ще бъдат постигнати резултати и те обикновено ще са нежелателни, защото обикновеният учител набляга на техниката на дишането, а не на идеите, които посредством енергията, породена от дъха, трябва да се очертаят в живота на последователя.

Цялата наука за дишането е изградена около използването на Свещената Дума, около ОМ. Предназначено е прилагането на Думата да се ограничи и тя да се употребява само от онези аспиранти, които искрено са обещали да вървят по Пътя, но тя е била предадена и на други и е била предписвана от голям брой безскрупулни учители, особено от много дошли от Индия свамита, които се представят за светци, и много глупави жени от Запада попадат в лапите им. Те използват Думата без духовна цел, а просто като звук, който, в съчетание с дишането, дава психични резултати, и това показва на лековерните голямата им духовност. Бедата е в това, че дишането неизменно са свързва с ОМ, но резултатите зависят от мотивировката и от установената вътрешна цел. (10 - 253/4)

(2) Правилното използване на Животворния Дъх е науката, с която работят аспирантът, последователят и посветеният, имайки предвид обаче, че науката за физическия дъх е най-маловажният аспект и се явява резултат от правилното използване на енергията, а това е думата, с която обозначаваме божествения дъх на живота. (4 - 152)

(3) Никои дихателни упражнения не могат да се използват безопасно, ако не се положат усилия да се наложи порядък във всекидневния живот. Тези две неща вървят заедно... Нека никой не се съмнява във влиянието на дихателните упражнения върху жизненото тяло. Несъмнено както храната и течностите изграждат и унищожават физическото тяло и помагат или спъват точното му функциониране, така и дихателните техники дават силни резултати, ако се прилагат правилно в продължение на много време. (4 - 206/7)

(4) Единственият фактор, който придава ефикасност на дъха, е мисълта, намерението и целта, които го обосновават. Това изречение ви дава ключа към динамичните и ползотворни дихателни упражнения. Ако няма ясно разбиране за целта, ако последователят не знае точно какво прави, практикувайки езотерично дишане, и ако не разбира смисъла на думите „енергията следва мисълта“, то дихателните техники са абсолютна загуба на време, а могат да бъдат и опасни. От това може да стигнем до заключението, че само когато съществува близост между дишането и мисленето, могат да се постигнат резултати.

В основата на това стои трети и дори по-важен фактор - ВОЛЯТА. Следователно единственият човек, който може безопасно и ползотворно да практикува дихателни техники, е човекът с действена воля - неговата духовна воля, а следователно и волята на Духовната Триада. (10 - 255/6)

(5) Вярно е и е възможно дихателните упражнения след време да намерят място в обучението на последователя, но те сами ще го посветят в резултат на ритмичния живот и постоянното използване на Свещената Дума, на ОМ. (10 - 262)

(6) Дихателните упражнения или обучението по пранаяма никога не трябва да се започват без опитно ръководство, и то само след години на духовно старание, преданост и служене. (13 - 18)

35. ДОБРА ВОЛЯ И ВОЛЯ ЗА ДОБРО

(1) Днес във всички страни по света има хора с добра воля и вярно разбиране. Много хиляди от тях са известни. Те обаче са измъчвани или от страхове, или от чувството за безсилие и от разбирането, че работата, която трябва да се извърши, е толкова гигантска, че малките им изолирани усилия са абсолютно безполезни за разрушаването на бариерите от омраза и разделе-ност, които могат да се открият навсякъде. Те разбират, че явно няма систематизирано разпространение на принципите, които изглежда съдържат решението на световния проблем; те нямат представа за числената сила на онези, които може би мислят като тях, и следователно те стават безсилни поради своята самота, липса на единство и бремето на заобикалящата ги инерция.

... Как може да се установи истинско благоденствие, което ще е резултат от единство, мир и изобилие?

Само по един начин. *Чрез обединените действия на мъжете и жените с добра воля и разбиране от всички страни и народи.* Неотклонно и скромно, без припряност те трябва да направят три неща:

Първо, трябва да се открият един друг и да поддържат връзка. Така усещането за слабост и безпомощност ще се неутрализира. Това е първото задължение и задача на Новата Група Световни Служители.

Второ, трябва да си изяснят и да разяснят онези принципи на правилния начин на живот, добра воля и хармония, които се приемат, но не се съблюдават от всички хора с правилно мислене днес. Тези принципи трябва да се формулират по най-прост начин и да бъдат приложени в действие.

Трето, необходимо е широките маси да бъдат просветени за тези принципи. Постоянно, редовно и системно трябва да бъдат обучени на принципите на братство, на интернационализъм, основан на добра воля и любов към всички хора, на религиозно единство и на взаимната зависимост чрез сътрудничество. Отделният човек от всяка нация и всяка група трябва да бъде научен да играе своята важна роля с добра воля и разбиране; нужно е групата да изпълни своите задължения към други групи; и е необходимо да се обяснят и да се изтъкнат задълженията на една нация към друга и на всички нации към целия свят.

Това не е някаква безсмислена или мистична и непрактична програма. *Тя не е насочена против и не подкопава устоите на никоя власт или правителство. Не се стреми да сваля от власт управляващите или да предизвика падението на която и да е политическа или национална партия.* Тя призовава към разумни и практични усилия. Тя ще се нуждае от сътрудничеството на различни типове ум и от много опитни администратори. Трябва да бъдат открити хората с добра воля във всяка страна и всички откликващи на тези идеали да бъдат свързани чрез списъци с адреси. Трябва да се потърси и да се систематизира тяхното сътрудничество. След време програмата ще изисква съдействието на много преподаватели и

писатели, които ще работят с еднакви идеали, но с различни методи. Чрез своите знания за собствената им страна и за най-подходящите начини да запознаят сънародниците си с тези основни истини, те трябва да имат свободата да работят както сметнат за добре за своята страна. Те съвместно с всички мъже и жени с добра воля образуват Новата Група Световни Служители. Една централна група, избрана измежду тях, трябва да обобщава тази дейност и да я координира, като същевременно дава широка свобода на действие на отделните служители и работници.

Работата по образованието на мъжете и жените с добра воля по света трябва да се извърши колкото се може по-скоро. Тя обаче не бива да нарушава хармонията. Не трябва да има конфликт с националните предпочитания и програми и не бива да се омаловажават правителствата, независимо какви са те. Не трябва да се извършва никаква политическа дейност от името на Новата Група Световни Служители. Това би продължило старите методи и запазило старите вражди. Не трябва да се напада никоя партия и никоя група и да няма критики, отправени към кой и да е водач или национални мероприятия. Тези стари методи са изпробвани многократно и не са успели да донесат мир на земята. Членовете на Новата Група Световни Служители и онези, които им съдействат, не са обвързани с никоя партия, не подкрепят и не отричат никоя група или форма на управление. Това е тяхна твърда позиция. За атаки и контраатаки те не разполагат с време, енергия и пари. Но позицията им не е „пасивна несъпротива“. Те действат, като балансират световните сили и подпомагат развитието на онези групи хора, които поддържат добрата воля, разбирателството и братството.

... Те ще разясняват правилните човешки взаимоотношения, ще подкрепят фундаменталното единство на човечеството, *практическите* братски взаимоотношения, положителната невредимост (и словесно, и писмено) ѝ онзи вътрешен синтез на целите, който признава значимостта на индивида, а същевременно и важността на груповата дейност. Разпространението на тези идеи и на принципите на добра воля ще породят тази трета група в световните дела.

След няколко години, ако работата върви по този начин, общественото мнение ще бъде принудено да признае силата на движението за мир, международно разбирателство и взаимна добра воля. След време числеността на мъжете и жените с добра воля в света ще е така голяма, че те ще могат да влияят на световните събития. Ще има достатъчно хора, спечелени за каузата на добрата воля, за да могат те категорично да оказват влияние на тенденцията в световните отношения.

Няма да се преподава бездеен пацифизъм. Това не е мистичен сън, чакащ Бог да предприеме действията и разчитащ бъдещето да оправи нещата. Това не е непрактична идея, невъзможна за прилагане. Това е планът за развитие на група хора, събрани от всяка нация, обучени в духа на добрата воля и притежаващи ясно разбиране на принципите, които трябва да управляват човешките взаимоотношения в световните дела, така че те да могат да работят енергично в областта на мира и разбирателството между хората. Това е систематизиран образователен процес. Чрез него мъжете и жените навсякъде ще бъдат обучени да живеят като изразители на добрата воля във всички области на живота, а силата на разумно насочената добра воля да регулира трудностите във всички сфери на човешките дела е невероятно голяма. Но все още разрастващият се дух на добрата воля не е разумно развит, приложен и систематизиран. Днес хиляди мъже и жени из целия свят са готови да бъдат обучени и да сътрудничат съвместно един с друг, така че след време да може да има единни усилия в името на мира и на хармоничните отношения. Новата Група Световни Служители търси да открие тези хора и да ги обедини в една съгласувана група. (15 - 670/6)

(2) Има само един начин, по който може да бъде преодоляна съсредоточената зла воля и противодействието ѝ на силата на Шамбала, и това е чрез противопоставяне на еднакво съсредоточена духовна воля, проявена от откликващи мъже и жени с добра воля, които могат

сами да се обучат да бъдат чувствителни към този нов тип прииждаща енергия и да се научат да се обръщат към нея и да я призовават.

Следователно вие можете да разберете, че когато обсъждахме термините добра воля и воля за добро, употребата на тези общоприети думи от моя страна съвсем не бе случайна. През цялото време в мислите си аз не си представях просто любезност и добронамереност, а съсредоточената воля за добро, която може и трябва да призове енергията на Шамбала и да я използва за възпиране на силите на злото.

Разбирам, че това е относително нова идея за повечето от вас; за други тя може да няма съществено значение или да не означава нищо; а трети може да прозират неясни проблясъци за този нов подход към Бога и към служенето, който, отново повтарям, може и трябва да преобрази, да изгради повторно и да преустрои света. Тук бих искал да подчертая, че може да се установи връзка с аспекта на волята само от ментално-то поле и следователно само онези, които работят със и чрез ума, могат да започнат да използват тази енергия. Стремящите се да призоват силата на Шамбала се доближават до енергията на огъня. Той е символ и характерна черта на менталното поле. Той е аспект на божествената природа. Той бе отличителна черта на войната. Той се предизвиква с физически средства и с помощта на минералното царство и това бе голямата опасност и избраният начин за поразяване в тази война. Това е сбъдването на древното пророчество, че опитът да се унищожи арийската раса ще е чрез огън, точно както в древността Атлантида е била унищожена от вода. Но огнената добра воля и съзнателната съсредоточена употреба на силата на Шамбала може да отвърне на огъня с огън и *това трябва да се направи.* (16 - 586/7)

(3) Когато повечето от жителите на земята бързо се преориентират към доброто, към праведността, както е описана от Библията, и когато по-голямата част от хората проявяват склонност към добра воля (втората главна проява на контакт с душата и въздействието ѝ върху живота на индивида и на човечеството като цяло, като първата е чувството за отговорност), тогава с течение на времето, макар и постепенно, лошото здраве ще изчезне, ще отмре и ще престане да съществува. Бавно, много бавно това вече става - все още не като премахване на болести, а като възникване на по-правилна ориентация.

Злото, престъпността и болестите са резултат на голямата ерес на раздялата и на това, че управлява омразата, а не любовта. Не забравяйте, че онзи, който не обича своя брат е убиец, вечният символ на омразата. Засега усещането за универсалност и за тъждественост с всичко не може да бъде открито, освен при напреднали последователи и посветени. (17 - 545/6)

(4) Абсолютно необходимо е волята за добро да бъде разгърната от последователите в света, така че добрата воля да може да се изрази от обикновените хора. *Волята за добро на познаващите света е магнетичното семе на бъдещето.* Волята за добро е Бащиният аспект, докато добрата воля е Майчиният аспект и от взаимоотношението между тях ще се създаде новата цивилизация, основана на стабилна духовна (но коренно различна) насока. На съзнанието ви препоръчвам тази мисъл, тъй като тя означава, че в непосредствено бъдеще трябва да се положат грижи за два аспекта на духовната дейност, защото от тях зависи далечната надежда за щастие и световен мир. Трябва да се достигне Новата Група Световни Служители и в тях да се развие волята за добро и едновременно с това да се запознаят масите с посланието за добра воля. (18 - 110)

(5) В резултат на световната война, на болестите, глада и болката се е създал дух на солидарност в страданието и в лишенията. Той е довел до съчувствено споделяне на човешките трудности навсякъде и това бързо се преобразява в дух на световна добра воля.

Когато е реално установена и правилно организирана, разпространената по цял свят добра воля е необходимата подготовка за откровение и приближаващото откровение ще бъде планетарно, споделено от всички хора навсякъде. Дори днес всички хора навсякъде съвместно съзнават необходимостта да се издигнат над затвора на личния интерес към

свободата на споделената възможност. Факторът, който ще допринесе за това съживяване, е добрата воля.

Един интересен аспект на добрата воля е, че развивайки се в човешкото съзнание, тя първо разкрива откровението за *съществуващите разцепления*, отличаващи политическия, религиозния, обществения и икономическия живот на хората навсякъде. Откровението за разцепление винаги е придружено (в това е красотата на човешкия дух} от усилия да се премахне или излекува разединението по всякакъв възможен начин. Това се потвърждава от хилядите групи и организации, работещи за преустановяване на разцепленията и за събаряне на бариерите, възпрепятстващи правилните човешки взаимоотношения.

... Въпреки всичко идеята за по-прости, единни и щастливи взаимоотношения съществува в умовете на много хиляди хора навсякъде и един ден действително ще се осъществи.

Първата крачка е разумното приемане, че съществуват разцепления. В тази област добрата воля може да извърши най-ползотворната и необходима работа... Нужно е да се култивира духовно отношение и посве-щаване, във всеки момент и по всякакъв начин, на волята за добро.

... Добрата воля е заразителна. Щом се постави решително начало с чист и обективен дух, добрата воля ще се разпространи из света и бързо ще се установят правилни човешки взаимоотношения. (18 - 749/52)

(6) Добрата воля е първият опит на човека да изрази Божията любов. Тя ще доведе до мир на Земята. Тя е толкова проста и практична, че хората не съумяват да оценят силата ѝ и нейното научно и динамично въздействие. Един човек, искрено практикуващ добрата воля в семейство, може напълно да промени отношенията в него. Истински практикуваната добра воля между групите или между политическите и религиозните партията която ѝ да е нация и между народите по света може да го промени коренно. (7-7)

(7) Добрата воля е много по-широко разпространена из целия свят, отколкото си мислят хората. Просто е необходимо тя да се открие, образова и да се приведе в действие. (7 - 120)

Вж. също: (6 -270, 457), (14 - 303).

36. ДОБРОДЕТЕЛ

(1) Добродетелта е призоваване на нови енергии и на нов вибраторен ритъм, така че душата да стане позитивният контролиращ фактор и нейните сили да изместят тези на телата. Това е процесът на изграждане на характера. (4 - 202)

(2) Добродетелта е проявата в човека на духа на сътрудничество с неговите братя и изисква самопожертву-вателност, разбиране и абсолютно себеотрицание. Порокът е отрицанието на това отношение. В действителност тези две думи обозначават съответно съвършенството и несъвършенството, съобразяването с божествените норми за братски отношения или несполуката да ги постигнем. Критериите са променливи величини и се изменят с израстването на човека към божествеността. Те също варират в зависимост от неговата съдба, доколкото тя е зависима от времето и възрастта му, неговата природа и среда. Те се променят според мястото му в еволюционното развитие. Критерият за достижения днес не е същият както преди хиляда години, нито пък след хиляда години-ще е такъв, какъвто е днес. (14 - 284)

37. ДРЕВНИТЕ МИСТЕРИИ

(1) Тези древни мистерии са били първоначално дадени на човечеството от Йерархията, която от своя страна ги е получила от Великата Бяла Ложа от Сириус. Те съдържат ключа

към еволюционния процес, скрит чрез числа и думи. Те забулват тайната на произхода и съдбата на човека и му показват чрез ритуали и церемонии много дългата пътека, която той трябва да измине. Когато са правилно разтълкувани и добре представени, те дават учението, от което се нуждае човечеството, за да напредва от тъмнината към Светлината, от недействителното към Действителността и от смъртта към Безсмъртието...

Мистериите ще бъдат възстановени и по други начини, защото те обхващат много неща, освен онези, които могат да ни разкрият ритуалите на масоните или да ни се покажат от религиозните обреди и церемонии. В своите учения и формули те съдържат ключа към науката, която ще разбули загадката на електричеството...; въпреки че науката е напреднала много в тази насока, тя е все още в зародиш и само когато Йерархията присъства видимо на Земята и Мистериите, чиито Пазители са Учителите, се предадат открито на хората, ще бъде разгадана истинската тайна и същност на електрическите явления.

Всъщност Мистериите са истинският източник на откровение и само когато умът и волята за добро са тясно споени и обуславят човешкото поведение, ще се схване обхватът на идващото откровение, защото само тогава на човечеството ще могат да бъдат поверени тези тайни. Те засягат онези способности, които позволяват на Членовете на Йерархията съзнателно да работят с енергиите на планетата и на слънчевата система и да контролират силите в планетата. Те биха поставили психичните сили (към които се подхожда толкова глупаво и кЪито са така зле разбрани днес) на полагаемото им се място и биха насочили човечеството към правилната им употреба.

Мистериите ще възвърнат на света цветовете и музиката, каквито те биват всъщност, и ще осъществят това по такъв начин, че днешното творческо изкуство ще се отнася към това ново творческо изкуство, както детската постройка, изградена с дървени кубчета, е спрямо голяма катедра като тези в Дърхам или в Милано. Когато Мистериите се възстановят, те ще претворят в действителност по начин, какъвто понастоящем е неразбираем за вас, същността на религията, целта на науката и стремежа на образованието. Те не са онова, което си мислите днес.

Сега се подготвя почвата за това голямо възстановяване. Църквите и Масонството днес са изправени пред съда на критичния човешки ум, а преценката на този масов ум е, че и двете са се провалили в божествено възложените им задачи. Навсякъде се разбира, че е необходимо да се влее нов живот и да се постигнат големи промени в осъзнаването и обучението на онези, които работят във и чрез тези два големи посредника на истината. Тези промени не са осъществени все още, защото е необходимо ново виждане и нов подход към жизнените опитности, а това е способно да направи само идващото поколение. То и само то може да реализира необходимите промени и съживяването, но това е възможно и ще бъде постигнато.

„Онова, което е мистерия, вече няма да озадачава; онова, което е било забулано, сега ще бъде разкрито; а онова, което е било оттеглено, ще се появи в светлината и всички хора ще видят и заедно ще ликуват. Ще дойде времето, когато разрухата ще е приключила полезната си работа, когато всички неща ще са унищожени и хората ще са положили усилия чрез страданията си да се повлияят от онова, което са били отхвърлили в напразния си стремеж за близкото до тях и лесното за постигане. Оказало се е, че притежанието му води до смърт -но хората се стремят към живот, а не към смърт.“

Така гласи „Старият Коментар“, когато става дума за цикъла, през който сега преминава човечеството. (18 - 330/2) и (8 - 122/5)

(2) *Мистериите се разкриват* не чрез получаването преди всичко на информация относно тях и техните процеси, а чрез въздействието на определени процеси, извършени вътре в етерното тяло на последователя. Те му позволяват да узнае скритото. Те го правят притежател на механизъм за откровение и му дават да осъзнае определени излъчвателни и

магнетични сили или енергии в самия него, които представляват канали на дейност и способности, чрез които той може да се сдобие с онова, което е право на посветения да притежава и да използва. (18 - 337)

(3) Единствените истински мистерии са онези моменти на откровение, за които механизмът е неподходящ. (6 - 511)

38. ДУМИ НА СИЛАТА

(1) Основата на всички проявени явления е произнесенният звук, или Думата, изречена със сила, т. е. подкрепена от целокупната насочена воля. В това, както е известно, се крие стойността на медитацията, тъй като медитацията след време поражда онова вътрешно динамично намерение и припомняне, или онова вътрешно създаване на идеи, което неизменно трябва да предхожда произнасянето на каквото и да е съзидателен звук. (1 - 150)

(2) Това, на което се учи посветеният, е *съзнателно* да издава звуци и по този начин да предизвиква преднамерен и желан резултат; да произнася думи и напълно да осъзнава последиците на всички нива; да създава форми и да насочва енергията чрез свещени звуци и така да улесни постигането на целите на еволюцията. (1 - 155)

(3) Аспирантът трябва... да контролира речта си всяка минута от деня. Това е лесно да се каже, но е трудно да се спазва. Постигналият го се приближава бързо към освобождението. Това не се отнася до необщителността (затвореността), навъсеността, мълчаливостта и безгласността, които често характеризират не-еволюираните натури и които всъщност са израз на неспособност. Става дума за контролираната употреба на думи с цел осъществяване на определени цели и възпирането на енергията на речта, когато тя не е необходима - нещо съвсем различно. Това е свързано със съзнаването на циклите, на времето и на сезоните; то предполага познаване на силата на звука и на влиянието на изговорената дума; то включва разбиране на градивните сили на природата и съответно тяхното управление и се основава на способността да владеем умствената материя и да я приведем в действие, за да предизвикаме резултати върху физическата материя, съответстващи на ясно определената цел на вътрешния Бог. Това е блясъкът на втория аспект на Себето, Вишну, или формоизграждащият аспект, който е основна характерна черта на Егото на собственото му поле. Би било добре да се размишлява върху това. (1 - 156/7)

(4) Всяка Дума, обособена или синтезирана, влияе на царството на девите и следователно на формоизграждащите аспекти на проявлението. Никога не е издаден звук, който да не причинява съответна реакция върху субстанцията на девите и да не кара многочислени мънички животи да възприемат различни форми... Болшинството хора досега градят несъзнателно и построената форма е или благотворна, или вредна, според стоящата в основата ѝ подбуда или цел на човека. (1 - 159)

(5) Думите на Силата, древните мантри (като например молитвата „Отче наш“) и Великият Призив са ефикасни само когато се използват на ментално поле и със силата на контролирания ум - съсредоточен върху техния смисъл и цел, - подкрепяща процеса на изговаряне. Тогава те придобиват сила. Когато са подкрепени от силата на душата и от насоченото внимание на ума, те автоматично стават динамична реалност. (13 - 144)

(6) Всички Думи на Силата (това е в сила също и за О. М.) произхождат от втория лъч... Следователно те са предназначени да *бъдат използвани от душата*, понеже душата е проява на втория аспект на божествеността и само тя може наистина да използва тези Думи и звуци и по този начин да предизвика желаните резултати, които винаги са в съответствие с божествения План. Често се забравя, че те трябва да се използват от душата по динамичен начин, включващ сериозно приемане на *волевия аспект*. (13 - 145)

39. ДУХ

(1) Природата на Духа може да бъде разкрита по разбираем начин само на посветените с по-висше посвещение, т. е. на онези, които (посредством работата, осъществена при третото Посвещение) са свързани съзнателно със своя „Небесен Отец“, Монадата. Езоте-ричните ученици, последователи и посветените в по-ниска степен развиват връзката си с душата, с втория аспект, и само когато този контакт е стабилно установен, може да се усвои по-висшата концепция. (3 - 1229)

(2) Целта, която човек трябва да реализира, е съзнаване на природата на Душата, средството, чрез което Духът работи винаги. Човек не може да постигне повече. Когато се научи да действа като душа, отделена от трите свята, тогава той става съзнателна приобщена действена част от тази Душа, която прониква и обхваща всичко проявено. Тогава и само тогава чистата светлина на Духа *сама по себе си* става видима за него чрез вярното усещане на Скъпоценния Камък, скрит в собственото му сърце; тогава чак той осъзнава по-великия Скъпоценен Камък, скрит в сърцето на слънчевото проявление. Дори и тогава, при този напреднал етап, той може да осъзнае, да се свърже със и да визуализира само светлината, излъчвана от Скъпоценния Камък, и сиянието, забулващо вътрешното величие.

... По тази причина е ненужно да изучаваме и да разглеждаме онова, което посветеният с висше посвещение може само неясно да усети; безполезно е да търсим термини, за да изразим онова, което е надеждно скрито отвъд всички идеи и всички мисли, когато самата мисъл не е разбрана по съвършен начин и механизмът за схващане не е усъвършенстван. Самият човек - една велика и специфична идея - не знае природата на онова, което се старее да изрази.

Това, което можем да направим, е да схванем факта, че съществува ОНОВА, което засега не може да се дефинира, да осъзнаем, че се запазва един централен живот, който прониква в Душата и я оживява, и който се стреми да използва формата, чрез която се проявява душата. Може да се твърди, че това е вярно за всички форми, за всички души - човешки, недостигнали човешко ниво, планетарни и слънчеви. (3 - 1231/2)

40. ДУХОВЕН ЧОВЕК

(1) Откриваме, че отвъд всички субективни явления съществува една подбуда, която в основата си е духовна. Към този подтик, към тази скрита духовна причина е насочил вниманието си духовният човек.

Духовният човек е този, който, след като е бил едновременно и светски човек, и окултен ученик, е достигнал до заключението, че отвъд всички причини, с които се е занимавал досега, съществува една ПРИЧИНА. Това причинно единство става цел на неговите стремежи. Това е мистерията, криещ се отвъд всичките мистерии; това е тайната, забулена от всичко познато и формулирано досега; това е сърцето на Неизвестното, криещо целта и ключа към всичко, което Е, и който се дава в ръцете само на онези възвишени Същества, Които - проправили Своя път през многоликата паяжина на живота - наистина познават Себе си като Аتما, самия Дух, и същински искри от единия велик Пламък. (3 - 1236/7)

(2) По-късно, когато човечеството види ясно проблема си, то ще действа мъдро и ще обучава внимателно своите Наблюдатели и Комуникатори. Това ще бъдат мъже и жени, при които по повелята на настоящия интелект се е събудила интуицията; това ще бъдат хора, чиито умове са така подчинени на общото добро и са толкова освободени от всякакво усещане за обособеност, че умовете им не представляват пречка за връзката със света на действителността и на вътрешната истина. Не е належащо те да бъдат хора, които да могат да бъдат определени като „религиозни“ в обикновения смисъл на тази дума, но те ще са хора с добра воля, с големи умствени възможности, с добре заредени и екипирани умове; ще са освободени от лични амбиции и себичност, оживени от любов към човечеството и от желанието да му помогнат. Такъв е духовният човек. (14 - 181)

(3) Причината за корупцията в политиката и за алчните славолюбиви планове на голяма част от водачите на човечеството може да се открие във факта, че духовно ориентираните мъже и жени не са поели - като свое духовно задължение и отговорност - водачеството на хората. Те са оставили властта в неподходящи ръце и са позволили на егоистите и на нежеланите да водят.

... В основата си духовността е установяването на правилни взаимоотношения между хората, разпространяването на добрата воля и в заключение затвърждава-нето на истински мир на земята в резултат на тези две проявления на божествеността. (7 -168/9)

(4) Не работете така усилено, напрегнато и буйно за духовния живот. Той е състояние на съществуване, а не толкова състояние на постигане. (5 - 660)

41. ДУХОВНА ЕВОЛЮЦИЯ НА ЧОВЕКА

(1) В началото силата на полевата субстанция го насочва и го кара да се отъждествява с по-грубото вещество и да се смята за човек, член на Четвъртото царство, и следователно да бъде убеден, че е не-себето. По-късно, когато се влее сила от Егото, психическата му еволюция се придвижва напред (тук използвам думата „психическа“ в по-висшия ѝ смисъл) и той започва да счита себе си за Егото, за Мислителя, за Този, който използва формата. Най-накрая той започва да откликва на енергията от Монадата и разбира, че не е нито човек, нито Ангел, а божествена същност, Дух... Тогава се вижда човек, такъв, какъвто той е всъщност - една огнена мрежа с горящи фокални точки, предаващи и разпространяващи огнена енергия. (3 - 1157/8)

(2) Малко еволюираните не могат напълно да разберат много еволюираните и в по-малка степен напредналото Его не разбира посветения. По-големите могат да проумеят по-малките, но обратното не е в сила. (4 - 113)

(3) Идва етап, когато човек е наистина и действително „основан върху скала“ и макар че може да преминава през редуване на светлини и сенки, въпреки че вълните на пречистващите води могат да се плискат над него и да заплашват, че ще го пометат, и въпреки че „може да се чувства глух, ням и сляп, в края на краищата нищо не може да провали намеренията на душата. (4 - 148)

(4) Последователят... никога не може да бъде статичен; никога не може да почива; той непрестанно се адаптира към нови условия; непрекъснато се учи да действа в тях и впоследствие открива, че те преминават, за да отстъпят място от своя страна на нови. Това продължава, докато съзнанието е стабилизирано в Себето, в Единия. Тогава посветеният разпознава себе си като наблюдаващото Единство, следящо осезаемите фантазмагории на живота във форма.

... Този дуалистичен етап е етапът на аспиранта и на последователя до обучението му за третото посвещение. Той започва със знанието, че е духовно същество, ограничено във форма. Съзнанието му в продължение на дълъг период от време остава главно като съзнание за формата. Постелеш^ това се изменя -толкова постепенно, че аспирантът научава урока за търпението (дори до степен изтърпяването на не-себето!), докато се появи живот в равновесие, в който нито едното не преобладава. Това предизвиква в човека едно състояние на привидна негативност и инерция, което може да трае един-два живота и той като че ли постига малко и в едната, и в другата насока. За работниците това е един ценен съвет за работата им с хора. Тогава равновесната точка се променя и душата изглежда, че доминира от гледната точка на влияние и целият аспект на съзнанието започва да се измества към по-висшия от двата аспекта. Двойствеността обаче продължава да съществува и човек понякога се отъждествява с душата си, а понякога с природата на формата - това е етапът, в който в момента се намират толкова много най-искрени последователи. Малко по малко обаче той е

„асимилирай“ в душата и по този начин влиза във връзка с всички аспекти на душата във всички форми, докато настъпи денят, в който той осъзнае, че не съществува друго освен душа и тогава идва по-висшето състояние на единство. (4 - 374/5)

(5) Нека опростим нещата, ако можем, чрез три ясни твърдения; с тях ще обобщим извършената от последователя работа, докато се бори с енергиите на умствения свят и ги овладява.

1. Работата на менталното поле води до осъзнаване на дуалността. Последователят се стреми да съчетае и слее душата с нейния носител и да извърши това съзнателно. Той се старее да ги спои в единство. Стремешът му е да осъзнае, че тук и сега те са ЕДНО. Обединяването на себето и не-себето е неговата цел. Първата крачка в тази посока е предприета, когато той започне да преустановява отъждествяването си с формата и разбере (по време на този преходен период), че той е дуалност.

2. Следователно правилно използваният ум става регистратор на два типа енергия, на два аспекта от проявлението на Единия Живот. Той регистрира и интерпретира света на явленията. Чувствителен е към трите свята на човешката еволюция. Той става също толкова чувствителен и към царството на душата. Той е великият посреднически принцип в този промеждутък на двойствено виждане.

3. По-късно душата и нейният инструмент така се обединяват и уеднаквяват, че двойствеността изчезва и душата знае, че тя е всичко, което е, което е било и което ще бъде. (4 - 385/6)

(6) Бъди с добро настроение, защото в действителност човешкият дух не може да бъде победен, няма окончателно угасване на божественото в човека, защото божественото всякога се издига триумфално от най-тъмната дупка на ада... Не съществува сила на Земята, която да осуети напредъка на човека към предопределената му цел и никаква комбинация на сили не може да го възпре. Днес такава комбинация действа - съчетание от древно зло и съвременна агресивна себичност, пусната в действие от група безскрупулни и славолю-биви хора във всяка страна. В края на краищата те няма да успеят. Те могат (само) да забавят и затруднят появата на свободата. (9 -106)

(7) Той (човекът) е достигнал до момента, в който притежава успех, известност и разнообразни дарове, но от тях не извлича удовлетворение; вътрешният копнеж продължава, докато болката е толкова силна, че желанието да се протегне навън и нагоре, да установи наличието на нещо или някой отвъд преодолява всички препятствия. Човек започва да се обръща навътре и да търси източника, от който е възникнал. Тогава той започва да медитира, да размишлява, да усилва вибрацията, докато с течение на времето събере плода на медитацията. (2 - 10)

(8) Във всяка работа, която е наистина окултна, очакваните резултати се постигат много бавно. Ако в някое въплъщение някой осъществи забележителен напредък, това се дължи на факта, че той просто показва онова, което е придобил по-рано (...в предишни въплъщения) и се готви за нов период от бавно, внимателно и усърдно старание. В настоящия си живот той прави равностметка на извършените в миналото процеси и по този начин полага основите за нови усилия... Онова, което личността е затвърдила в продължение на много хиляди животи, няма да се промени лесно, когато Егото, работейки в по-нисшето съзнание, се старее да осъществи промяна. (2 - 81/2)

(9) Чудото и необхватността на разгръщащата се във вселената драма е доказателство за нейната реалност, а човешкото разбиране, макар да е малко на вид, е гаранция за неговата божественост. Етап подир етап ние бавно се приближаваме към целта на съзнателно и разумно осъзнаване. Стъпка по стъпка овладяваме материята и правим механизма за осъзнаване и за контакт все по-адекватен за тази цел. Малко по малко ние (под „ние“ разбирам човечеството като цяло) приближаваме „мястото за разпознаване“ и се подготвяме

да изкачим планината на виждането. Ако аспирантите разбираха чудото на това разкритие и ако схващаха величието на наградата за техните усилия, щяхме да имаме по-малко провали, повече смелост, по-големи и по-стабилни постижения и следователно - един свят устремен по-бързо към просветление... Виждането не може да бъде отнето. То е винаги напред, но ако целият живот се отдаде за него и се пренебрегне служенето на ближните, то от виждането няма полза. (14 - 156/7)

(10) Работата започва при Индивидуализацията и продължава през последните две фази - Посвещение и Отъждествяване. Тези три етапа отбелязват прогреса на съзнанието на душата от отъждествяване с формата до отъждествяването със Себето. Тези три думи - *индивидуализация, посвещение и отъждествяване* - обхващат целия процес на човешкото поприще, от времето, когато се появява в човешкото царство, докато излезе от него при третото посвещение и действа свободно в Петото царство, Царството на Бога. (15 - 27)

(11) Съществено е обаче (обикновеният читател) да отхвърли представата, че постигането на най-висшето посвещение на тази планета бележи края на велик и окончателен етап. Той само отбелязва началото на значимото. Това е изявление с езотерично значение. Точно както постигането на физически контрол освобождава послушника, за да може той да се заеме с по-висшите уроци в подготовка за по-висшите посвещения, то и преодоляването на условията, предложени от седемте полета на планетарния ни живот, освобождава посветения (като например Буда или Христос) за още по-висши и по-важни обуславящи обстоятелства. Истинската им работа като Членове на Бялото Братство едва започва, а истинската цел за съществуването на Великата Бяла Ложа започва постепенно да става ясна за Тяхното омаяно и удивено разбиране. По тази причина за нас е от голяма полза да се стремим да схванем непрекъснатостта на откровението и обширното бъдеще и перспектива на разгръщащото се чудо, което етап по етап, степен по степен, поле по поле ще се разтвори пред съзнанието на посветения.

Тук започваме да разглеждаме сферата на прогреса, за който дори и напредналото човечество няма и най-бегла представа; докосваме се до цели, стоящи пред напредналите Членове на Йерархията; занимаваме се с идеи и представи, за които не разполагаме с подходяща терминология и които са От такава величина, че човешкият механизъм на мислене е неспособен да ги схване. (18 - 203)

(12) Ако наблюдавате настоящите си отношения и действия, ще откриете, че преди всичко (мога да добавя, че това е почти необходимо) те се въртят около самите вас, собствените ви оценки, собственото ви схващане за истината и собствения ви прогрес по Пътеката. Но като постигнете статут на посветен, интересът към самите вас намалява, докато изчезне, и както твърди древната мисъл, „остане само Бог“; само онова се задържа в съзнанието, което е ОНОВА, което е красота, доброта и истина; което не е форма, а качество, което е онова, което се намира отвъд формата, и онова, което налага предопределението, душата, мястото и положението. Размишлявайте върху тези думи, защото те ви показват на кое (с течение на еволюцията) по-нататък ще наблегнете. (18 - 293)

(13) Да бъдеш статичен, да постигнеш всичко, което може да се постигне, и да се намираш в пълен застои би било истинска смърт, а смъртта не съществува, братя мои. Съществува само напредък - от величие към величие, едно придвижване напред от точка в точка - по вашия божествен Път, и от откровение към откровение към онези точки и откровения, които може би са част от Целта на самия Бог. Какви са целите по По-Висшия Път, все още е напълно неизвестно за вас, какви божествени качества и цели ще бъдат разкрити пред Учителя и Христа, като вървят Те по Пътя, отвеждащ Ги изцяло извън космическо-физическото поле, вие не можете да знаете и да усетите, а ако можехте, то нямаше да разберете смисъла. „Око не е видяло, нито ухо чуло“ нещата, които Бог ще разкрие на онези, които вървят по пътя към най-вътрешния център, на онези, които обичат. Това древно писание може да бъде перифразирано по следния начин: Не е възможно да се осъзнае величието на бъдещето, което

планетарният Логос ще разгърне пред онези, които са развили втория божествен аспект, *Любовта*, и които следователно са пълноправни Членове на Йерархията, центъра, към който е прикрепена енергията на *Любовта*.

Интересно е да се разбере, че разгръщането на природата на любовта е онова, - което отваря вратата, водеща към Пътя за По-Висша Еволюция, и че нищо друго не може да я отвори. Този Път води Учителя извън космическото физическо поле към космическото астрално поле или към ниво на космическо осъзнаване, на което се поражда онзи космически импулс, наречен от нас *Любов*.

За вас ще е очевидно, че тъй като този Трактат не е написан, за да обучава Членове на Йерархията, а само за аспиранти, последователи и посветени под нивото на третото посвещение, много от онова, което казвам, ще бъде някак „сляпо“ или забулено в символи; много от онова, което бих могъл да кажа (ако съществуваша подходящи за това думи), няма да бъде казано. Онези, които имат очи да виждат и уши да слушат, ще прочетат между редовете и правилно ще разтълкуват моите символи, намеци и обяснения. За мнозина това, което казвам, е толкова безсмислено, колкото „Трактат за космическия огън“ е за обикновения читател и цялата тема за посвещенията - за невежия и неразвит човек. Много неща обаче ще бъдат от практическа полза за полагащия усилия последовател и с тези заключителни страници искам да подсиля неговия устрем, да задълбоча разбиранията му, да стимулирам способността му да обича и да просветля ума му. Това се стремя да направя. От негова страна, нека той подходи към този въпрос с дълбоко смирение, с меди-тативно и замислено отношение и с отказ да се материализират представените концепции, което тъй лесно може да се направи. Нека той откаже да приведе учението до нивото на физическото си съзнание. С тези думи ви давам важен съвет.

Любовта и светлината са тези, които разкриват, и ако ученикът действително се старее да разбере и да извлече полза от това, което се стремя да предам, нека той обича повече всички хора и нека види, че неговата светлина блести в тъмнината, защото „в тази светлина ще види той Светлина“. Вътрешната по-малка светлина разкрива по-голямата светлина; когато светлината на душата се обедини със светлината на по-нисшия човек, тогава тази споена и съчетана светлина ще позволи на аспиранта да види Вратата, която се отваря към Пътя на По-Висшата Еволюция. (18 - 238/9)

(14) Когато човек стане аспирант и направи първите крачки по пътеката към духовна зрялост, той започва да играе решаваща роля, която продължава да изпълнява, докато постигне духовно освобождение и сам стане член на Йерархията, на петото, духовното царство, чрез усъвършенстване на служенето в четвъртото, човешкото царство. (11 - 194)

(15) Но междуременно в Йерархията се извършват велики и значими събития по отношение на Нейното Членство. Последователите от периферията на който и да е Ашрам са склонни да наблюдават обучението и отношенията на Онези, Които са по-старши от тях в Ашрама; те често пропускат факта, че и Те също - от Христа надолу до най-скромния посветен - са в процес на постоянна и нарастваща йерархическа дисциплина, обучение и инструкции. Тъй като старшите последователи и посветени са достигнали цел, която толкова дълго време е изглеждала съвсем непостижима за обикловения аспирант, се предполага, че те са се реализирали. Напълно се забравя фактът, че те само са преминали един километричен камък по безкрайния Път на Блаженството. Но поради движението на самия живот прогресът върви напред непрестанно; знанието винаги трябва да се трансформира в мъдрост; любовта трябва винаги да се придружава от божествената воля; планирането трябва винаги да отстъпва на божествените намерения; светлината трябва винаги да бъде следвана от живот; от Йерархията посветеният трябва да премине към Шамбала, а от Шамбала той ще следва една или друга от седемте Пътеки; Пътеката на Еволюцията отстъпва на Пътя на По-Висшата Еволюция; планетарните признания след време се разрастват в слънчеви контакти; Христовото съзнание след време се разгръща в нещо така всеобхватно, че все още не

разполагаме с дума за това, а и не изпитваме нужда от думи; познанието на Отца и на монадичното съществуване кара всички по-нисши познания да избледнеят, а съзнанието на душата и напредващият живот във форма вече не са цели, а се оставят далеч назад.

Въпреки всичко това, необходимо е да се помни, че полученото от всички опитности се запазва завинаги, нищо никога не се губи; онова, за което е допринесъл животът във форма, е все още притежание на безсмъртното духовно същество; онова, което съзнанието на душата е включило и обхванало, е все още богат дар на Съществуването, съсредоточено сега в Монадата; опитът на Йерархията се влива в целите на Заседателната Зала в Шамбала, но способността за работа в Йерархията остава завинаги, защото йерархичният устав и институцията обуславят всичко проявено - а защо е така, никой не знае, но такава е божествената Воля. (13 - 559/60)

42. ДУШАТА

(1) Материята е средството за проява на душата на това поле на съществуване; душата е средството, на едно по-високо поле, за проява на духа, а трите са триединство, синтезирано от живота, проникващ във всички тях. Душата се разгръща, използвайки материята, и намира своята кулминационна точка в човешката душа. (4 - 13/4)

(2) Душата е все още една непозната величина. Тя всъщност няма място в теориите на академичните и научните изследователи. Тя не е доказана и дори учените без предразсъдъци я смятат за възможна хипотеза, за която липсват доказателства. В съзнанието на човечеството съществуването ѝ не е прието за факт. Само две групи хора я признават като истина - едните са лековерните, неразвитите и детински настроените хора, които, израснали със свещените книги на света и бидейки религиозни настроени, приемат постулираното от религията - като например душата, Бог и безсмъртието, - без да задават въпроси. Другите са сред онази малка, но постоянно увеличаваща се група от Познаващи Бога и действителността, които познават душата като истина от собствения си опит, но са неспособни да докажат по задоволителен начин съществуването ѝ на хората, които признават само онова, което конкретният им ум може да схване, да анализира, да разгледа критично и да изпробва. (4 - 17)

(3) Душата е *качеството*, проявено от всяка форма. Тя е онова фино нещо, което разграничава един елемент от друг, един минерал от друг. Тя е неосезае-мата същинска природа на формата, която в растителното царство определя дали да се появи роза или цветно зеле, бряст или кресон; това е един вид енергия, разграничаваща различните видове в животинското царство, и прави един човек различен от другите по външен вид, по нрав и по характер. (4 - 33/4)

(4) Душата... е нито дух, нито материя, но е връзката между тях. Душата е посредникът между тази двойственост; тя е средният принцип, връзката между Бог и Неговата форма. Следователно душата е друга дума за Христовия аспект, независимо дали в природата или в човека... Душата е формоизграждащият аспект и е онзи привличащ фактор във всяка форма... който придвижва всички Божии създания напред по пътеката на еволюцията, от царство в царство, към крайната цел и величествения завършек. (4 - 35)

(5) Качествата, вибрациите, цветовете и отличителните черти във всички природни царства са душевни, качества... Качествата са създадени посредством взаимодействието на чифтовете противоположности, духът и материята, и влиянието, което те оказват помежду си. (4 - 36)

(6) Душата на човечеството е не просто едно създание, свързващо духа с материята и посредническо между Монадата и личността, а тя изпълнява една уникална функция на връзка между по-висшите три природни царства и по-нисшите три. (4 - 47)

(7) Аз... искам да уверя своите събратя спътници, че прелитащите обекти на сетивата са

тривиални и без стойност в сравнение с възнаграждението, тук и в този живот, за човека, който се стреми да слее всекидневното си съзнание с това на собствената си душа. Тогава той навлиза в общност на души и не е самотен. Единствените периоди на самота са резултат на погрешна ориентация и придържане към онова, което прикрива виждането и така запълва ръцете, че те не могат да уловят т. нар. „скъпоценен камък в лотоса“. (4-90)

(8) Светлината на душата е като огромен прожектор, чийто лъчи могат да се насочат в много посоки и да се съсредоточат на много нива. (10 - 144)

(9) Външната дреха на душата (физическа, жизнена и психична) е част от външната дреха на Бог.

Самосъзнаващата душа на човека е във връзка с душата на всички неща. Тя е интегрална част от всемирната Душа и поради това може да осъзнае съзнателната цел на Божеството; може разумно да съдейства на Божията воля и по този начин да работи с плана на Еволюцията.

В далечно бъдеще човешкият дух ще свърже човека с онзи аспект на Бога, който е трансцендентален, и по този начин всеки син на Бога рано или късно ще намери пътя си — уединен и замислен - към този център отвъд ограниченията на слънчевата система, в който обитава Бог. (14 - 58)

(10) По всички тези различни начини ще се съберат доказателства за душата. Има обширно поле за действие във връзка с натрупването на тези свидетелски показания и данни. При обучението на по-висшите типове хора в използването на силата на душата и способностите на душата и при квалификацията контрол на този механизъм ще се въведе, че породените доказателства са от толкова висш порядък и ще бъдат представени така научно, че ще бъдат считани за притежаващи същото значение и същата убедителност, както и всички възгледи, представени от нашите водещи учени в различните области на изследване днес. Не след дълго изследването на душата ще бъде до такава степен прието и уважавано, както и проучванията върху всеки научен проблем, като например изследванията на природата на атома. Изучаването на душата и законите, които я управляват, в скоро време ще завладее вниманието на най-добрите ни умове. След време новата психология ще достигне до доказване на нейното съществуване, а успоредната интуитивна и инстинктивна реакция на човечеството спрямо грижите на душата, произлизащи от невидимата страна на живота, неизменно и с успех ще докажат съществуването в човека на духовно създание - с всестранна мъдрост, безсмъртно, божествено и съзидателно. (14 - 104/5)

(11) Човечеството е проявление на два аспекта на душата - животинската душа и божествената душа, -които, като се съчетаят и споят в човека, съставляват човешката душа. Това е причина за специалните проблеми на човека, а тези два аспекта го въвличат в дългата борба, завършваща с освобождаването на божествената душа чрез възвисяване на животинската душа. В тези думи се крие много храна за размисъл. (14 - 248)

(12) На полето на съществуване на душата няма разделение. Няма „моя душа и твоя душа“. Само в трите свята на илюзията и на майа мислим от гледна точка на души и тела. (15 - 116)

(13) Тази радост и спокойствие не са астрално състояние, а реакция на душата. Тези качества не се постигат в резултат на възпитаване на емоционалната природа, а се изявяват като естествена, автоматична реакция на душата. Това е възнаграждението за постигнатата по категоричен начин хармония. Тези две качества на душата - спокойствието и радостта - са показателни, че душата, егото, Единият, Който стои сам, контролира и доминира личността, обстоятелствата и всички обкръжаващи условия на живот в трите свята. (15 - 200)

(14) Последователят разбира, или се научава да разбира, че той не е това или онова, а самият Живот. Той не е физическото тяло или емоционалната му натура; той не е в крайна сметка (съвсем окултен израз) умът или онова, чрез което познава. Той научава, че трябва да се

издигне и над това и да го замени с разумната любов (която е възможна единствено когато умът е развит) и започва да осъзнава себе си като душа. По-късно идва онзи ужасен „момент във времето“, в който, увиснал в пространството, той открива, че не е душата. Тогава какво е той? Точка от божествена динамична воля, съсредоточена в душата и достигаща до осъзнаване на Съществуването, използвайки форма. Той е Воля, владетелят на времето и организаторът - и на време, и на пространство. (18 - 107)

(15) Мощта, притежавана от онези, които се стремят да живеят като души и са във връзка с душата и със света на духовната действителност, е съвсем несъразмерна със забелязаното усещане за сила и полезност. Полагайки усилия да използвате конструктивно и безкористно духовната сила, вие сте много по-могъщ, отколкото съзнавате.

(16) Трябва да се научите винаги да мислите едни за други като за души, а не като за ограничени човешки същества. (5 -12)

(17) По тази причина живеете винаги *над* физическото си тяло, пренебрегвайки това как се чувствате и стремейки се да обитавате колкото е възможно по-далеч, като будното ви съзнание е съчетано и споено с това на душата. Дори и ако не я *чувствате, знайте*, че тя е там. (5 - 429)

(19) Доколкото човек се намира под влиянието на душата, а след това под контрола на душата и накрая -в отъждествяване с нея, само дотолкова той ще се приближава към центъра на сливане. Като се увеличава любовта ви към човечеството, а интересът ви към самите вас намалява, вие ще се придвижвате към онзи център на светлина и любов, където Учителите съществуват духовно.(5 - 682)

Вж. също: „Егото“ и (6 - 67, - 289)

43. ЕГОТО (ДУШАТА)

(1) В продължение на дълъг период животи Егото практически не съзнава Личността. Магнетичната връзка съществува, но това е всичко, докато дойде времето, когато личният живот достигне точката, при която има да добави нещо към съдържанието на ка-узалното тяло - тяло, което в началото е малко, безцветно и незначително. Но настъпва часът, когато започват да се носят свършени камъни от камено-ломната на личния живот и се вписват първите цветове от човека, строителя и художника. Тогава Егото започва да обръща внимание, в началото по-рядко, но с нарастваща честота, докато се появят животи, при които Егото определено се занимава с покоряването на нисшето себе, с разширяването на канала за връзка и с предаването към съзнанието на физическия мозък на истината за неговото съществуване и на неговата цел. Веднъж щом това се постигне и преминаването на вътрешния огън се извършва по-свободно, животите се посвещават на стабилизирането на това впечатление и на формирането на вътрешното съзнание като част от съзнателния живот. Пламъкът се разпространява все по-надолу, докато постепенно различните носители се подредят и човекът стъпи на Пътеката на Изпитанията. Той все още е в неведение какво го очаква и съзнава само необузданата и искрена аспирация и вродения божествен копнеж. Той е готов да бъде добър, копнее да *знае*, и винаги мечтае за някой или нещо по-висше от него. Всичко това е подкрепено от силното убеждение, че служейки на човечеството, ще достигне до мечтаната цел, идеалът ще стане действителност, стремежът ще бъде удовлетворен, а аспирацията ще се превърне в истина.

Йерархията започва да предприема действия и да го ръководи, както бе посочено по-горе... Досега Учителите само наблюдаваха и напътстваха, без определено да се занимават със самия човек; всичко е било оставено на Егото в собственото му поле. Егото подчинява всички усилия, за да се ускори вибрацията и да се накарат често бунтуващите се по-нисши носители да откликнат и да достигнат бързо нарастващата сила. До голяма степен това е

въпрос на усиления огън или топлина и на последвалото увеличение на вибраторния капацитет. Егоичният огън расте все повече, докато работата приключи и пречистващият огън се превърне в Светлината на Озарението. Размишлявайте върху това изречение. Каквото е горе, това е и долу; на всяко стъпало на стълбата процесът се повтаря; при третото посвещение Монадата сама започва да съзнава Егото. Тогава работата се извършва по-бързо, поради великолепия материал и тъй като съпротивлението е фактор в трите свята, но не и другаде. (2 - 35/7)

(2) *Факторът на периодичността.* Въплътените и невъплътените егота се различават и са способни да извършат различна дейност. Онези егота, чиито отражения са въплътени, са по-ограничени, отколкото другите, които не са. Нещата са почти такива, сякаш Висшето Себе е насочено надолу, по своя воля ограничено в триизмерно съществуване, докато невъплътените егота не са ограничени по този начин, а работят в други насоки или измерения. (2 - 38)

Вж също: „Душата“ и (5 - 762)

44. ЕЗОТЕРИЗЪМ

(1) Основният подход за всички желаещи да разберат езотеризма или да преподават на изучаващите тези учения е да се наблегне на света на енергиите и да се проумее, че отвъд всичко случващо се в света на явленията (под това разбирам трите свята на човешката еволюция) съществува светът на енергиите. Те са най-разнообразни и комплексни, но всички те се движат и действат според Закона за Причина и Следствие...

Първата задача на езотерика е да схване същността на енергиите, които се стремят да го обуславят и които се изявяват на физическото поле посредством неговите дадености, чрез неговото средство за изява. По тази причина той трябва да разбере, че:

1. Той е съвкупност от сили, наследени и обусловени от това, което той е бил, плюс една голяма, антагонистична сила, която не е принцип и която наричаме физическо тяло.
2. Той е чувствителен към определени енергии, които понастоящем са непознати и непотребни нему и трябва все повече да осъзнава тяхното наличие. Необходимо е рано или късно да ги усети, ако иска да се задълбочи в света на скритите сили. Това би могло да бъдат енергии, които биха били вредни за него, ако той борави с тях, и те трябва да се различат и отхвърлят. Съществуват и други енергии-, които е нужно той да се научи да използва, тъй като те биха се оказали ползотворни и биха увеличили знанията му и по тази причина е необходимо те да се считат за добри. Имайте предвид обаче, че сами по себе си енергиите не са нито добри, нито лоши. Великата Бяла Ложа, нашата духовна Йерархия, и Черната Ложа използват същите всемирни енергии, но с различни подбуди и цели. И двете групи се състоят от обучени езотерици.

Следователно обучаващият се езотерик трябва:

1. Да осъзнае природата на силите, които изграждат даденостите на неговата личност и които самият той е изявил в трите свята...
2. Да почувства подбуждащите енергии на душата, излъчвани от по-висшите ментални нива. Те се стремят да контролират силите на троякия човек, когато се достигне определена точка на еволюция.
3. Да разпознае обуславящите енергии в обкръжаващата го среда, гледайки на тях не като на събития или обстоятелства, а като *енергията в действие*. По този начин той научава как да открие пътя си към света на енергиите зад кулисите на външните събития, търсейки контакт и подготвяйки се за осъществяването на определени дейности. По този начин той придобива достъп към света на значението. Събитията, обстоятелствата, случките и физическите

явления от всякакъв вид са просто символи на онова, което се извършва във вътрешните светове. В тях трябва да навлезе езотерикът, доколкото позволяват възприятията му. Впоследствие той ще открие светове, изискващи научната му прозорливост.

4. За повечето аспиранти самата Йерархия остава една езотерична област, която е необходимо да бъде открита и която ще приеме проникване в нея. Избирам внимателно думите си, опитвайки се да предизвикам езотеричен отклик.

... Задачата е да се обучат ученици да познават енергията и силата; да разграничават различните типове енергия - и по отношение на себе си, и по отношение на събитията в света, и да започнат да обясняват видяното и преживяното с онова, което не се вижда, което обуславя и определя. Това е езотеричната задача. (12 - 60/62)

(2) Езотеризмът е науката за „свеждане до земята“ на енергиите, излъчвани от най-висшите източници, и „заземяването“ или закотвянето им там. (12 - 67)

(3) Моля всички езотерици да живеят изкупителни животи, да разгърнат вътрешната си умствена чувствителност и непрестанно да работят със смисъла, който може да бъде открит отвъд всички индивидуални, колективни, национални и световни дела. Ако това се осъществи, тогава светлината внезапно и все повече ще озарява вашите пътища. Можете да станете носители на светлината, знаещи тогава, че „в тази светлина ще видите Светлина“, а това се отнася и до вашите събрата. (12 - 68)

45. ЕЛЕКТРИЧЕСТВО

(1) Езотеричната наука бавно, но неотклонно открива същността на явленията и разбира естеството на електрическите прояви. Бавното им разкриване е важно за безопасността. Все още не е нито благоразумно, нито правилно истинската същност на тези различни сили и енергии да бъде напълно разбрана. (3 - 641)

(2) В работата с електричеството се крие много, отнасящо се до вливането на живот в телата и особено що се отнася до етерното. Главната полза от слънцето е в електрическата сила, пригодена към нуждите на голямото обикновено мнозинство във всички природни царства. В индивидуални случаи с напредването ще е възможно и усилването на тази сила. В това се намира една от тайните на посвещението. (2 - 336)

(3) Трояко е електричеството в слънчевата система: съществува огън чрез триене, огън от слънцето и електрически огън - огън на тялото, на душата и на духа. Огънят чрез триене донякъде е разбран от учените в света и за своите нужди ние впрягаме огъня, който отоплява, който отдава светлина и който привежда в движение. Това е според физическия смисъл на думите. Едно от предстоящите открития ще бъде обединяващата сила на електричеството, тъй като то поражда силата на сцепление във всички форми и поддържа живота във форми по време на проявеното му съществуване. То причинява също свързването на атомите и на организмите във форми, конструирайки по този начин нужното за проява на жизнения принцип. (14 - 373/4)

(4) Засега загадката на електричеството и на истинската същност на електрическите явления (освен която не съществува друго) все още е неразкрита тайна дори за най-напредналите от съвременните учени... Това, че съществува нещо, наречено електричество, че вероятно то обяснява всичко видимо, осезаемо и познато и че цялата вселена е проява на електрическата сила - това може да се заяви и днес то се приема. Но когато посочим това, загадката остава и няма да се изясни, дори частично, до средата на следващия век. Тогава разбулването ѝ може да стане възможно, понеже по света ще има повече посветени и вътрешното виждане и вътрешното чуване ще се приемат и ще са налице в по-голяма степен. Когато човек достигне до по-добро разбиране на етерното тяло и седемте му силови центъра... тогава същността на седемте типа електрически явления, които наричаме седемте лъча, ще се изясни в по-голяма

степен. (15 - 82/3)

(5) По отношение на човешките страдания електричеството е все още в пелени, но притежава в себе си кълновете на новите техники и методи на лечение. (17 - 48)

(6) Към края на този век, по време, когато ситуацията в света ще е изяснена и периодът на реконструкция ще приближава своя край, ще бъдат направени открития, които ще разбулят някои досега непознати способности на електричеството. Не зная каква друга дума да използвам за тези електрически лъчи, които ще разкрият присъствието си и ще дадат възможности, за които днешните изследователи дори не могат да мечтаят. През следващия век бъдещата наука за електричеството ще бъде толкова различна, колкото сегашното му използване е различно от разбиранията на викто-рианския учен. (17 - 376)

(7) Често хората са така заангажирани с осезаемия инструмент от тази страна на завесата, че пренебрегват онова, което трябва да се допринесе от отвъдната страна, от онези, които са преминали там.

Работата ще бъде извършена оттам с материална помощ, която досега не е осигурена от външната наука.

За да се осъществи това, ще се изисква съдействието на съзнаващ медиум (не на работещ в транс, а на човек, който съзнателно е ясновиждащ и ясночуващ). Много такива израстват сред днешните деца, а поколението след тях ще даде още повече. Разделителната завеса ще изчезне посредством свидетелските показания на хиляди виждащи явления и чуващи звуци, намиращи се извън обсега на осезаемото.

... Всичко в Природата е електрическо по своята същност. Самият живот е електричество, но днес сме установили връзка със и използваме онова, което е само физическо и е свързано със и е присъщо на физическата и етерната материя на всички форми. (17 - 377) (8) Относно използването на радиото като средство за връзка със „света на духовете“ сегашните електрически инструменти са прекалено бавни с вибрационната си активност (ако мога да използвам такъв ненаучен термин), за да свършат работа. Ако астрално облечени „духове“ се приближат към тях, те могат да окажат разстройващо въздействие върху апаратурата. Въпреки това първата демонстрация за съществуването след смъртта по начин, позволяващ регистрация на физическо поле, ще се извърши чрез радиото, защото звукът винаги предхожда виждането. Помислете за това. Сега обаче не съществува радиоапарат, който да е достатъчно чувствителен, за да пренесе звукови вълни от астралното поле.

Следователно тайната се крие в бъдещите научни разкрития. Това не е извъртане от моя страна, а просто излагане на истината. Изобретенията в областта на електричеството едва започват и онова, с което разполагаме понастоящем, е само прелюдия към истинските открития. Магията на радиото би била напълно неразбираема за човек от осемнадесети век. Разкритията и напредъкът, до които ще се достигне през двадесет и първи век, биха били също толкова непонятни за човек от нашия век. ... февруари 1944. (17 - 378)

46. ЕЛЕМЕНТАЛИ

По-надолу по еволюционната стълбица се намират други групи животи, погрешно назовани деви, които работят в съответствие със закона и се контролират от по-висши същества. Има например по-плътни форми на газообразен живот, наричани често саламандри, елементалите на живота. Те пряко се контролират от Бог Агни, Бога на менталното поле, а в нашата ментална епоха елементът огън навлиза в уредбата на живота както никога досега. Отстранете устройствата, контролирани от топлината, и това ще бъде краят на нашата цивилизация. Всички транспортни средства ще спрат, а и всички начини за осветление. Всички производители ще прекъснат дейността си. В основата си тези огнени животи се намират във всичко горящо и в топлината, която поддържа всички живи образувания на

земята и води до благоденствието на всички живи същества. (4 - 389)

47. ЕНЕРГИЯ И СИЛА

(1) Животът на окултния ученик е изживян *съзнателно* в света на енергиите. Тези енергии са присъствали винаги, защото всичко съществуващо във всички природни царства е проявена енергия, но хората не осъзнават това. Те не съзнават например, че когато се поддадат на раздразнение и открият, че дават израз на това чрез силно изречени думи или чрез гневни мисли, те всъщност поемат и използват астрална енергия. Употребата на тази енергия им позволява лесен достъп до неподходящо за тях ниво на астрален живот. Продължителното използване на тази енергия води до това, което Учителят Мория нарича „навици за пребиваване, които застрашават пребиваващия“. Когато аспирантът разбере, че самият той е изграден от енергийни частици, съгласувано свързани от една още по-силна енергия, енергията на интеграцията, тогава той започва да работи съзнателно в един свят от подобно съставени сили. Тогава започва да използва избирателно енергия от определен вид и прави една от първите крачки към превръщането си в истински окултист. Този свят на енергии, в който той живее, в който се движи и съществува, е живият, организиран носител на проявлението на планетарния Логос. През него непрекъснато циркулират енергии, които са в непрестанно движение и са насочвани и контролирани от центъра на главата на планетарния Логос. Те създават големи силови вихри, важни точки на напрежение навсякъде в проявеното Му тяло. Духовната Йерархия на нашата планета е такъв вихър, а самото Човечество - друг, който днес се намира в състояние на едва ли не яростна дейност, вследствие на това, че се превръща в център на божественото внимание. (18 - 549/50)

(2) Работата на окултиста и на аспиранта е да се достигне до разбиране на тези сили и по този начин да се научи тяхната същност и начин на използване, силата им и вибрационната им честота. Той също трябва да се научи да разпознава техния източник и да бъде способен да разграничава между сили, енергии и лъчи. За начинаещия може да се направи недвусмислено разграничаване между сили и енергии, като се разбере истината, че личностите ни влияят чрез силите, излъчвани от формения им аспект, но и че същите тези личности, пречистени и настроени, могат да предават енергиите на душата. (4 - 291)

(3) Аспирантите трябва да научат, че те работят със сили и в сили, и че правилната и погрешната дейност на физическото поле се дължи просто на правилното или погрешното насочване на силовите потоци, а не на нещо правилно или погрешно в самите енергии. (4 - 297)

(4) Всичко случващо се е свидетелство за енергия и израз на сила. Това е фактор, който никога не бива да се забравя. Съществено е да разпознаете тяхното съществуване. Малко е онова, което вие, индивидуално или групово, можете да сторите с тях, освен да се уверите, че във вас няма нищо, което да ви превърне, колкото и незначителни да сте, в център на омраза, разделяне, страх, гордост и други черти, подхранващи огньовете, заплашващи света с бедствия. Всеки от вас може да помогне, и то повече отколкото предполага, като регулира мислите и идеите си, като култивира в себе си любящ дух и чрез редовното практикуване на Великия Призив, посредством който тези толкова крайно необходими сили и енергии могат да бъдат повикани. (9 - 26)

(5) Рано или късно последователят научава, че повече от всичко друго (докато е въплътен) той е режисьор на сили: тях той насочва от висотата на божествен Наблюдател чрез постигането на непривързаност... За вас тези истини са само баналности от окул-тизма и все пак, ако можете да схванете пълния смисъл на непривързаността и да останете спокоен като наблюдаващия Режисьор, тогава вече не би имало пра-хосани движения, не би имало погрешни ходове и неправилни интерпретации, не бихте скитали по страничните пътечки на ежедневиия живот, не бихте виждали другите чрез изопачено и предубедено виждане и, преди всичко, не бихте злоупотребявали със силите.

Непрекъснато и открай време Учителите са казвали на последователите Си (както и аз ви казах на вас), че окултистът работи в света на силите. Всички хора живеят, действат и се изразяват във и чрез същия този свят на непрестанно движещи се, непрестанно въздействащи, напускащи и постъпващи енергии. *Окултистът обаче работи там*; той се превръща в съзнателно ръководещ; той сътворява на физическото ниво онова, което желае, а то е моделът на нещата и замисълът, проектиран върху рамката на духовното съзнание от великия божествен Архитект. (10 - 243/4)

(6) Човек се движи във въртоп от сили от всякакъв вид и качество. Той е съставен от енергии във всяка част от проявената и не проявената му изява. Така той е свързан с всички други енергии. (10 - 246)

(7) Енергии и сили се стичат върху нашата система и планетарните ни животи непрестанно, влиятелно и циклично. Въпреки това днес те се разглеждат като съществуващи само когато предизвикат определена реакция. Те прииждат от всякакви източници, външни на системата ни и на планетарните ни схеми, но докато хората не откликнат и не ги регистрират, и учени, и астролози пропускат да ги отбележат и все едно, че те не съществуват. Това трябва да имате предвид, като продължавам да ви преподавам, защото може да посоча някои източници на активна енергия, която е възможно да е все още непозната за вас, тези източници въздействат на системата ни и на нейните съставни части. Затруднението няма да се дължи на неточност от моя страна, а ще е причинено от липсата на чувствителност в механизма за реакция, който понастоящем използват човечеството и последователите. (16 - 198)

(8) Всички болести - освен тези, причинени от злополуки, инфектирани рани и епидемии - могат в края на краищата да бъдат проследени до състоянието на центровете и оттам до необузdana енергия, до свръхактивна и погрешно насочена енергия, до недостатъчна и въобще липсваща енергия или до задържана енергия, вместо използвана и изпратена към повисш съответен енергиен център. (17 - 240/1)

(9) Енергията и силите съставляват общата сума на всичко, което е. Това е друга всеизвестна истина, друга баналност, върху която е изградена науката на окултизма и която лечителното изкуство трябва да признае. В проявлението не съществува нищо друго, каквото и да било то. Самата болест е форма на действена енергия, изявяваща се в сили, които унищожават или водят до смърт. По тази причина, ако основната ни предпоставка е правилна, болестта също е форма на божествена изява, защото онова, което знаем, че е зло, е също и обратната страна на онова, което наричаме добро. Омаловажаваме ли въпроса или пораждаме неверни впечатления, когато гледаме на злото (или поне доколкото става въпрос за болестите) като на объркано или неприспособено добро? Ще ме разберете ли погрешно, ако кажа, че болестта е енергия, която не действа по желания начин и според плана? Прииждащите енергии се свързват със сили и резултатът е добро здраве, силни и подходящи форми и жизнена енергия. Същите навлизащи енергии обаче могат да се свържат със същите сили и да се предизвика появата на точка на триене, причиняваща заболяла област, болка, страдание, а може би и смърт. Енергиите и силите остават със същата в основата си божествена природа, но образуваната между тях връзка е причинила проблема. Ако това изречение се разгледа внимателно, ще бъде очевидно, че подобна дефиниция може да бъде използвана, за да обясни всички форми на затруднение, и че истинският причинител на ситуацията (независимо дали е добра или лоша) е аспектът на връзката. Това изречение е от голяма важност за цялото ви мислене. (17 - 587/8)

(10) Трябва все повече да се има предвид, че в сътворения свят няма друго освен движеща се енергия и че всяка мисъл насочва някои аспекти на тази енергия, макар и винаги това да е в сферата на въздействие на някоя по-голяма мислеща и насочваща енергия. (17 - 631)

(11) Ние сме на прага на нова епоха на научно развитие, дължаща се на откритието за освобождаване на енергията на атома. Дори учените, направили това откритие, нямат и най-

смътна представа за важните последици на това събитие с огромно значение. От гледната точка на нашия въпрос и на темата на тази книга - в процес на изграждане е един напълно нов език, свързан с енергията и силата. Използването на това откритие за работа със заболяванията в почти непосредствено бъдеще (от окултна гледна точка) ще се смята едва ли не за чудотворно. (17 - 713)

(12) Следствията от въздействието на енергията зависят от природата на откликващия носител. Човек ще реагира на вливащите се енергии според неговите дадености и природата на телата му. (13 - 85)

(13) Поради усилията на неизброимо множество мъже и жени навсякъде енергии, доскоро неспособни да проникнат по-дълбоко в субстанцията от йерархическата субстанция и нивата на по-висшето ментално поле, сега за пръв път могат благополучно да бъдат прикрепени към плътните физически нива или поне към етерните нива. Това е истина, която е с много по-голямо значение, отколкото навярно можете да оцените. (13 - 659) *Вж. също: „Езотеризъм“* и (6 - 132/3, 374/5).

48. ЕНЕРГИЯТА ВЪВ ВСЕЛЕНАТА

(1) Би било добре учениците да помнят, че дванадесетте съзвездия, съставляващи нашия зодиак, сами приемат много потоци енергия, прииждащи към тях от много източници. Те се смесват и сливат с енергията на отделното съзвездие и преобразени и „окултно рафинирани“ накрая достигат до нашата слънчева система.

... Следва един списък, непълен, но достатъчен за нашите цели, на най-важните влияния, които идват от далечни Източници, проникват в планетарния ни живот и причиняват определени въздействия върху отделния човек и върху човечеството като цяло.

I. 1. Съзвездието Голямата Мечка.

2. Седемте Сестри от Плеядите.

3. Сириус, Кучешката Звезда.

II 1. Седемте слънчеви системи, една от които е нашата.

2. Седемте свещени планети, сред които *не* е нашата.

3. Петте не-свещени, „скрити“ планети.

III 1. Седемте планетарни центъра.

2. Седемте центъра на сила в етерното тяло на човека.

IV. Дванадесетте зодиакални съзвездия.

Оттук следва, че енергията въздейства деветкрат-но. Това е важна схема, но трябва да се помни, че съществуват и други, относително маловажни влияния. Към тези трябва да се прибавят и други енергийни потоци, които определено въздействат и засягат планетарния ни живот, като например пристигащите от голямата звезда Бетелгейзе или от Антарес и други колосални звезди и слънчеви системи, свързани със съзвездиата от зодиака, чиято енергия достига до нас чрез тези съзвездия, а не пряко.

Необходимо е да помним, че погледнато технически, освен споменатите трябва да добавим и излъчва-телното въздействие, идващо направо към нас от планетата, върху която живеем, Земята. Тогава и само тогава можем да притежаваме един сравнително пълен анализ и картина на енергиите, на които трябва да отвърне и на които наистина винаги откликва етерното тяло на човека (обулавящо физическото тяло, чиито реакции преди всичко са автоматични и отрицателни). Разбирането на този ответ и съзнателният разумен контрол на отделните реакции са извънредно важни за човека, но това е възможно само на сравнително

напреднала фаза на развитие, когато се приближава към Пътеката (технически казано). (16 - 13/5)

(2) Зодиакалните, системните и планетарните енергии действат или като възпрепятстващи, или като стимулиращи сили според типа на носителя, или тялото, върху което оказват въздействие. Природата на тези носители и тяхната способност да привличат, да откликват, да отхвърлят, да поглъщат и да видоизменят изцяло зависи от постигнатата степен на еволюция и от всеобщото състояние и психика на човечеството в дадения момент. (16 - 19)

(3) Всички енергии - зодиакални, системни и планетарни - оказват определено въздействие върху всички животи във всички форми, във всички природни царства. Нищо не може да избегне тези излъчвателни и магнетични влияния. За човечеството целта на еволюцията е живо да се осъзнае природата на тези енергии и да се започне с разбирането им и използването им. Това е сферата на окултизма. (16 - 22/3)

(4) Не пиша трактат по астрология, а относно седемте лъча и техните еквивалентни и съответстващи енергии, относно влиянието на енергията на лъчите и взаимодействието на тези енергии с различните плане-тарни сили, особено тези на Земята, и въздействието им върху тях. (16 - 27)

(5) Може би сме придавали особено значение, почти до границата на объркване, на внушителното струпване на подтикващи енергии, които въздействат из целия наш космос. Отделният човек може да се зашемети от чувство на безпомощност и на изключително безсилие. Но това се дължи единствено на сравнително неразработеното състояние на „приемателния му апарат“. Когато е объркан по този начин, оставете го да си припомни, че той притежава скритата съзидателна способност да гради и постепенно да развие по-добър механизъм за приемане, който ще му позволи в края на краищата да откликва на всички влияния и на всеки тип божествена енергия. Тази способност не може да се унищожи и сама по себе си е божествен енергиен център, който трябва да придвижи и непременно ще придвижи напред доброто, предприето по вдъхновение от Великия Всемирен Архитект. (16 - 403/4)

(6) Не забравяйте тези думи от древните Архиви: *„Енергията е всичко съществуващо, о Чела в Светлината, но тя не е позната. Тя е причина за познанието и за неговото приложение и схващането и води до разширено разбиране.*

Чрез енергията са изградени светове и чрез тази енергия те прогресират. Чрез енергия се разгръщат и умират формите. Чрез енергия царствата се проявяват и изчезват под прага на света, който е съществувал и ще съществува вечно.

Чрез енергия се изкачва на Кръста и от вихъра на четирите обединяващи сили поветеният преминава през вратата и е изтласкан в Светлината - светлина, която от цикъл на цикъл нараства и е позната като Самата небесна Енергия. " (18 - 556)

(7) Основните принципи, върху които е изградена окултната философия, са:

1. Няма нищо друго проявено освен организирана енергия.

2. Енергията следва или се подчинява на мисълта.

3. Окултистът работи в енергия и с енергии. (13 - 674)

(8) Областите или местата на физическо поле, които представляват настоящите нови изходи на енергия, през които могат да преминат насочени енергии, за да осъществят процеса на творение, са пет на брой: Ню Йорк, Лондон, Женева, Дарджилинг и Токио.) Петте формират петолъчна звезда на свързани енергии, символизиращи главните разделения на съвременната ни цивилизация... Във всеки един от тези центрове се намира един от Учителите, заедно със своя Ашрам, и един вихър от духовни сили ще бъде организиран там, за да ускори и материализира плановете на Христос за новия приближаващ световен цикъл.

49. ЕТЕРНОТО ТЯЛО (ЖИЗНЕНОТО ТЯЛО)

(1) В етерното тяло, което е точно копие на по-плътния си двойник, се намира органът на активния излъчвателен огън и... носителят на прана. Неговата функция е да складира лъчите на получената светлина и топлина, излъчвани от слънцето, и да ги препрати чрез далака до всички части на физическото тяло... Когато физическата пещ гори ярко и когато горивото на тялото (праничните лъчи) се асимилират адекватно, човешкото тяло ще действа по желания начин. (3 - 57)

(2) Етерното тяло е матрицата на физическото тяло... Етерното тяло е първообразът, спрямо който се изгражда физическото, независимо дали става дума за формата на слънчевата система, или за човешкото тяло в някое въплъщение... Етерното тяло е паяжина или мрежа от фини преплетени канали, оформена от материя от четирите етера и, изградена в специфична форма... Когато тези пранични излъчвания се фокусират и приемат, те въздействат на плътната материя, изградена върху етерното скеле и рамка... По време на въплъщение тази етерна паяжина представлява една бариера между физическото и астралното поле, която може да се премине само когато съзнанието е достатъчно развито, за да се допусне бягството... Когато чрез медитация и концентрация човек разшири съзнанието си до определена степен, на него му се дава възможност да обхване и по-фините полета и да напусне отвъд границите на разделителната мрежа. (3 - 81/82)

(3) Всъщност етерното тяло е мрежа от фини канали, които се явяват съставни части на една сплетена фина нишка... сребърната нишка... Етерната паяжина е изградена от сложните преплитания на тази жизнена нишка. (3 - 98)

(4) Етерното задръстване може да доведе до много форми на болест и умствена неспособност... задръстването на една част от етерното тяло може да предизвика разстройване на състоянието на цялото тяло, водещо до различни оплаквания. (3 - 109)

(5) Помнете винаги, че когато имаме работа с етерното тяло, ние се занимаваме с *физическа материя*. (3 - 111)

(6) Етерното тяло е следващият аспект на веществото в света, което ще бъде изучавано от учени и изследователи. (4 - 76)

(7) Етерното тяло се състои от силови потоци и в него съществуват жизнени центрове, свързани чрез силови линии един с друг и с нервната система на физическия човек. Чрез тези силови линии то е свързано също и с етерното тяло на обкръжаващата система...

Етерното тяло се оживява и контролира от мисълта и може (чрез мисълта) да бъде доведено до пълна работна активност. Това се извършва чрез правилно мислене, а не чрез дихателни упражнения и държане на носа. Когато се схване това, могат да се избегнат много опасни практики и хората ще бъдат нормално и надеждно ръководени от този най-могъщ инструмент - жизненото тяло. Искрено желая бързо да се достигне до тази цел. (4 - 77)

(8) Всички енергии протичат през етерното тяло, независимо дали произхождат от душата, от слънцето или от някоя планета. (4 - 105)

(9) Понастоящем една от главните цели на стремежите на онези, които вие наричате По-Старшите Братя на човечеството, е да стимулират, пречистят и координират етерното тяло. Това етерно тяло е не само предавател на прана, но също така е и посредник на всички разглеждани от нас енергии. Неговото значение обхваща и други направления:

а. Бидейки изградено буквално от материя от физическото поле, етерното съзнание е следващата стъпка напред за човечеството. Това първо ще се прояви като способност за етерно виждане и за разпознаване на етерната материя.

б. То се намира в областта на изследванията на съвременните учени в непосредственото бъдеще. След десет години много практикуващи лекари ще го приемат като природен факт.

в. Повечето от болестите, от които понастоящем страда физическото тяло, произхождат от етерното тяло. Малко са, ако въобще има такива, чисто физическите болести. Болестта произтича от астралните и етерните условия.

г. Етерните излъчвания на тялото могат да бъдат много заразни. Следователно в пречистването на това тяло се намира ключът за по-мило и по-здравомислещо човечество.

д. Тайната за безопасното и смислено ясновидство и ясночуване се крие в пречистването на етерния носител. (4 - 372)

(10) Когато човек се намира на Пътеката на Последователите и следователно на обратното колело, водещо към посвещение, етерното тяло се превръща в предавател на енергията на душата, а не на силата на личността. (16 - 352)

(11) В основата си етерното тяло е най-важният апарат за реакция, притежаван от човека, водещ не само до правилната дейност на петте сетива и оттук до обезпечаване на пет важни точки на съприкосновение с осезаемия свят, а и позволяващ на човека да регистрира точно по-фините светове и, когато е изпълнен с енергия и ръководен от душата, отварящ широко вратите към духовните области.

Етерното тяло е притежаващ големи възможности приемател на впечатления, които се пренасят към човешкото съзнание посредством събудените центрове. Не съществува например истинско ясновидство, докато не се пробуди слънчевият сплит или центърът аджна. Тези предадени впечатления и информация се превръщат в подтика, предизвикващ съзнателна дейност. Много думи са използвани, за да се опишат тези сили и тяхното въздействие: импулси, стимули, влияния, потентности, желания, аспирации и други подобни термини, които са само синоними на сила и енергия и по този начин предават същата основна идея. Всички те се отнасят до форми на деятелност на етерното тяло, но само дотолкова, доколкото физическото тяло ги регистрира и действа под тяхно влияние. Цялата тема за мотивиращата сила е от огромен интерес.

Необятността на тази тема обаче е толкова реална, че човечеството може само малко по малко да схване ситуацията и да осъзнае, че в действителност човек (чрез етерното си тяло) е интегрална част от една изпълнена с живот Цялост. Само с течение на времето той ще научи, че чрез еволюционните процеси може да се надява да регистрира всички различни области на божествената изява. Само когато етерното тяло е задвижено под влияние на и чрез „впечатлените сили“ на душата, на ума и, временно, на астралното тяло, човек може да осъзнае всички светове, всички явления и всички състояния на съзнание и по този начин да постигне това всезнание, което е рождено право на всички синове на Бога. (17 - 83/4)

(12) Прави сте, като считате, че човек може да е съвсем здрав, но да не може да се противопостави на умората.

Главните фактори за повторно установяване и подобряване на етерния контрол са:

1. Слънчевата светлина.
2. Грижливо подбрана диета, с наблягане на белтъчините и на витамините.
3. Избягване на умора и на безпокойство. Понастоящем климатът обстановката в света, околната среда и цивилизацията ни се противопоставят на всички тези фактори и отделният човек е принуден да се примири с това състояние на нещата, което се намира извън неговия личен контрол.

Нормалният, разумен и регулиран живот е най-доброто средство за установяване на по-добра жизненост... Необходимо е да помните обаче, че там, където има етерно тяло, лишено от жизненост, и където условията са такива, че повторното установяване на жизнения контрол

изглежда трудно или невъзможно, трябва да се разпознае наличието на кармични ограничения и да се има готовност за подчинение на тях и да се оставят нещата сами да приключат. Този живот не е единственият, който съществува. Следователно често в дадени възплащания условията не могат да бъдат променени, а само се удължават от вътрешния бунт и недоволство. Последователят трябва да научи урока и да постои, както се казва, въпреки обстоятелствата, а не поради тях. (17 - 326/7)

(13) Съществуват шест основни положения, които обуславят всички разглеждания на етерното тяло, и като начало бих искал да ги представя на учениците:

1. Не съществува нищо в проявената вселена - в слънчевите, планетарните или различните природни царства, - което да не притежава енергийна форма, фина и неосезаема, но все пак веществена, която контролира, ръководи и обуславя външното физическо тяло. Тя е етерното тяло.

2. Тази енергийна форма - стояща в основата на слънчевата система, планетите и всички форми, намиращи се в собствените им ограничителни обръчи -сама е обусловена и ръководена от доминиращата слънчева или планетарна енергия, която непрестанно и без прекъсване във времето я създава, променя и ѝ придава съответните качества. Етерното тяло е подвластно на безспирна промяна. Както това е вярно за Макрокосмоса, то е истина и за човека, за микрокосмоса и чрез посредничеството на човечеството рано или късно и по загадъчен начин ще се окаже истина и за недостигналите човешко ниво природни царства. Животинското царство и растителното царство вече свидетелстват за това.

3. Етерното тяло е съставено от съединени и циркулиращи силови линии, излъчвани от едно или друго, или от едно или повече от седемте полета или области на съзнание на планетарния ни Живот.

4. Тези енергийни линии и тази тясно съединена система от силови потоци са свързани със седем фокусни точки, или центъра, Намиращи се в етерното тяло. Тези центрове са свързани, всеки един от тях, към определени типове прииждаща енергия. Когато енергията, достигаща до етерното тяло, не се отнася до даден център, тогава той остава в покой и не се събужда; а когато тя се отнася до него и той усеща нейното въздействие, тогава този център се изпълва с жизненост, започва да възприема и се развива като контролиращ фактор в живота на човека на физическо поле.

5. Плътното физическо тяло, съставено от атоми - всеки от които притежава свой собствен индивидуален живот, светлина и дейност - се споява от енергиите, съставляващи физическото тяло, и става техен изразител. Тези енергии, както ще бъде показано, са от два вида:

а. Енергии, които оформят (чрез съединени „линии на силова енергия“) намиращото се в основата етерно тяло, като цяло и по отношение на всички физически форми. Тогава на тази форма се придават качества от *всеобщия* живот и жизненост на полето, на което функционира Обитателят на тялото и следователно където обикновено е насочено неговото съзнание.

б. Индивидуалните и специализирани енергии, чрез които отделният човек (на настоящия етап от еволюцията му, посредством обстоятелствата на всекидневния му живот и на наследеното от него) *избира* да осъществява всекидневните си дейности.

6. Етерното тяло притежава много центрове на сила, откликващи на разнообразните енергии на планетарния ни Живот, но ние ще разгледаме само седемте най-важни центъра, отзоваващи се на прииждащите енергии на седемте лъча. Всички по-малки центрове се обуславят от седемте главни центъра. Учениците са склонни да забравят това. Тук знанието за егоичния лъч и за лъча на личността е от голяма полза.

Следователно може да се види изключителното значение на тази тема, отнасяща се до

енергията, тъй като тя управлява човека и го прави такъв, какъвто той е, във всеки определен момент, а по същия начин показва полето, на което той трябва да действа, и метода, чрез който той трябва да определя своята среда, обстоятелства и отношения... Той ще осъзнае също, че когато неговият начин на мислене, достижения и разбираня се преместват към все по-високи нива, етерното му тяло постоянно ще се променя и ще откликва на новите енергии. (11 - 142/4)

50. ЖЛЕЗИ

(1) Определящите причини в човека и онова, което го прави такъв, какъвто е, са жлезите. Те са външна проява на различните типове сила, протичащи през етерните центрове, от по-фините светове на съществуване. Те изразяват достигнатия от човека етап от еволюцията; те биват жизнени и действени или безжизнени и недействени според състоянието на центровете. Дейността им е достатъчна, предостатъчна или недостатъчна според състоянието на етерните вихри. (17 - 46)

(2) Където няма свободен обмен между етерното тяло и астралното тяло, ще имате неприятности. Където няма свободен обмен между етерното тяло и физическото тяло, включващ също нервните възли и ендокринната система, ще имате неприятности. Тясната връзка между седемте главни центъра и седемте основни жлези във физическото тяло не трябва никога да се забравя. Двете системи образуват едно тясно свързано ръководство, в което жлезите и техните функции се определят от състоянието на етерните центрове. Те от своя страна се обуславят от еволюционния етап и придобитите опитности на възпътената душа, от характерната за нея поляризация и от лъчите (на личността и на душата) на човека... Новата медицинска наука ще бъде изградена предимно върху науката за центровете и всички диагнози и възможни лечения ще се основават на това знание.

Ендокринологът едва започва да съзира възможностите и много неща, които той сега обмисля, крият в себе си семената на бъдещата истина. „Уравновесява-нето на системата на жлезите" и връзката им с кръвообращението, с характера и с редица предразположения са въпроси от голямо значение и си струва да се разглеждат. Много неща обаче остават да бъдат открити, преди да бъде наистина безопасно да се работи с жлезите и те да се превърнат в главен обект на внимание (както ще бъде някой ден при всички форми на заболяване). (17 - 77/8)

(3) В съвременните медицински изследвания се говори много относно „неправилната координация" на ендокринните жлези и на това често срещано състояние се приписват много физически проблеми. Но отвъд него се намира основната неправилна координация между самите центрове. Само когато съществува правилно разбиране на силата и нейното приемане и последваща употреба, ще бъде постигната правилна координация и ендокринната система на човека ще контролира физическия човек по очаквания начин. (17 - 84)

(4) Центровете, както знаете, управляват ендокринната система, която от своя страна управлява седемте главни области във физическото тяло и е отговорна за правилното функциониране на целия организъм, пораждаща и физиологични, и психологични въздействия. (17 - 140)

(5) Ендокринната система... е осезаемият и достъпен израз на дейността на жизненото тяло и неговите седем центъра. Седемте силови центъра се намират в същата област, в която са разположени седемте основни жлези, и според езотеричните учения всеки силов център осигурява силата и жизнеността на съответната жлеза, която всъщност е негова външна проява.

Център

Жлези

Глава..... Епифиза

Междуреждане..... Хипофиза
Гърло.....Щитовидна жлеза
Сърце..... Тимус
Слънчев сплит.....Панкреас
Сакрален.....Полови жлези
Основата на гръбнака.....Надбъбречна жлеза

(15 - 141/2)

(6) Чрез изследванията на жлезите (изследвания, които до такава степен се намират в своето начало, че дори не заслужават да бъде наречени „в зародиш“) много неща ще бъдат разбрани по-късно за връзката им с центровете и ще бъде извършена много експериментална работа. От гледна точка на езотерика, признаващ съществуването на центровете, жлезите във висша степен представляват основния определящ фактор във връзка с общото здравословно състояние на човека. Те показват не само психологическото му развитие в много по-голяма степен, отколкото се схваща днес, но и притежават (както допуска ортодоксалната медицина) най-силно влияние върху целия организъм. Въздействието им достига до всяка част на тялото и крайниците чрез кръвообращението. Жлезите са резултат от дейността на центровете. Те винаги са *следствие на вътрешни предразполагащи причини*. Чрез центровете и свързаните с тях жлези душата изгражда намиращата се на физическото поле система, наречена от нас физически човек. (17 - 204)

(7) Свързана с тези центрове и реагираща в строго съответствие с тях е ендокринната система, системата на жлезите, посредством която по време на възплъщението протича животът, или енергията. В случая на високо развития човек това се извършва безпрепятствено и в правилна посока, а при обикновения и при неразвения човек съществуват пречки и потокът е неправилно насочен. Чрез системата на управление посредством жлезите човешката форма откликва или не реагира на заобикалящите енергии в света. Във връзка със сегашната ни тема за лечението човек може да е болен и неразположен или да е здрав и силен в зависимост от центровете и тяхната конкретизация - жлезите. Трябва винаги да се помни, че центровете са главното средство на физическото поле, чрез което душата работи и изразява жизненост и качества според достигнатата точка в еволюционния процес, и че системата от жлези е просто едно неизбежно следствие на центровете, чрез които действа душата. Следователно жлезите напълно изразяват достигнатата точка в еволюцията на човека и в зависимост от нея са отговорни за неговите недостатъци и ограничения или за предимствата и достигнатото съвършенство. Поведението на човека на физическо ниво е обусловено, контролирано и определено от естеството на неговите жлези, а те се обуславят, контролират и определят от естеството, качеството и жизнеността на центровете, които от своя страна се обуславят, контролират и определят от душата, като ефикасността нараства с еволюционния напредък. Преди да бъдат контролирани от душата, те се обуславят, характеризират и определят от астралното тяло, а след това от ума. Целта на еволюционния цикъл е да се достигне до този контрол, до това обуславяне и това определяне от душата. Днес хората се намират на всички възможни етапи на развитие в този процес.

Разбирам, че голяма част от гореказаното е добре познато и се явява повторение. Но сметнах за необходимо да го повтора, за да има свежа яснота във вашите мисли. (17 - 623/4)

(8) Учениците трябва да имат предвид, че основният ефект от дейността на жлезите и на техните секрети е психологически. Емоционално и ментално човек на физическото ниво е онова, което го прави системата на жлезите. Между другото те го обуславят и физически, защото това често се определя от психологическото състояние на ума и на емоциите. (17 - 625)

(9) Рано или късно медицинската наука ще открие истината (те вече я усещат), че не е

възможно основно да се промени личността и физическите дадености на човека, като се действа върху самите жлези... Положението ще остане непроменено, докато съвременната медицина не признае, че светът на причините (доколкото става дума за ендокринните жлези) е етерното тяло със седемте си центъра. Тогава те ще отбележат, че цялата дейност, свързана с жлезите, трябва да се пренасочи от седемте следствия, или конкретизации на центровете, към самите центрове.

Следователно лечителят не обръща внимание на съответната жлеза, а се занимава пряко с центъра, обуславящ „точката на триене“ и контролиращ съответната област. (17 - 626)

51. ЗАГУБЕНИ ДУШИ

Ако човек постоянства от живот на живот с този начин на поведение, ако пренебрегва духовното си развитие и се съсредоточава към интелектуалните усилия, насочени към използване на материята за корисни цели, ако продължава така, въпреки напомнанията от страна на вътрешното себе и въпреки достигащите до него предупреждения, идващи от Онези, които наблюдават, и ако това се извършва в продължение на много време, той може да си причини унищожение, което е окончателно за тази манвантара или цикъл. Той може... да успее да постигне пълно унищожение на физическия атом и по този начин да прекъсне връзката си с висшето себе за много епохи. Елена Блаватска донякъде засегна този въпрос, когато говореше за „загубени души“. Трябва да подчертаем реалността на това ужасно бедствие... (3 - 127)

52. ЗАКОН

Какво е законът, братко мой? Това е налагането (и над по-нисшите, и над по-важните) на волята и на целта на онова, което надминава всичко с величието си. По тази причина то се намира отвъд обсега на човешкото познание. Хората трябва един ден да научат, че всички природни закони имат свои по-висши, духовни съответствия и че в скоро време ще търсим самите тях. Законите ни днес са второстепенни закони. Те са законите на живота в групи, управляват природните царства и биват проявявани (за човешкото царство) посредством ума, емоционалната природа и чрез посредник на физическо поле. (17 - 30)

53. ЗАКОН

ЗА РАЗБИРАНЕТО С ЛЮБОВ

(1) Напредничави групи във всички нации започват да откликват на Закона за Разбирането. Това е закон, който рано или късно ще подчертае земното братство на хората и тъждествеността на всички души със Свръхдушата. Това ще се приеме от съзнанието на човечеството, както и единството на Живота, вливащ се, проникващ, оживяващ и обединяващ цялата слънчева система. Този Живот функционира във и чрез всички планетарни схеми, във всички техни царства с форми и с всичко, което би могло да бъде включено във фразата „живот във форма“...

Функционирането на Закона за Разбирането с Любов ще бъде до голяма степен благоприятствано и ускорено през разглежданата Епоха на Водолея. По-късно това ще доведе до разгръщането на един международен дух, обхващащ целия свят, в приемането на една всемирна вяра в Бог, а също и в човечеството като главен изразител на божественото на планетата, и в преместването на човешкото съзнание от света на материалните вещи към този на по-чисто психичните неща. С течение на времето това неизбежно ще отведе към света на духовните реалности. (9 - 47)

(2) Днес много хиляди хора попадат под влиянието на този Закон за Разбирането с Любов. Мнозина във всяка нация откликват на по-обширната, синтезираща, братска нотка, но масите

все още не разбират нищо от това. Те постепенно трябва да бъдат поведени по верни пътища чрез постоянното разгръщане на правилното разбиране у собствените им сънародници. Имайте това предвид, всички вие, които работите за световния мир и правилните човешки взаимоотношения, за хармония и за синтез. (9 - 48/9), (14 - 381)

54. ЗАСЛЕПЕНИЕ

(1) Често се смята, че заслепението е странен опит на т. нар. „черни сили“ да измамат и изиграят добронамерените аспиранти. Много прекрасни хора са едва ли не поласкани, когато са „изправени пред“ някакъв аспект на заслепението, смятайки, че те така добре са спазвали дисциплина, че черните сили са достатъчно заинтересувани и се опитват да попречат на добрата им работа, като ги потопяват в облаци от заслепение. Нищо не би могло да бъде подалеч от истината. Самата тази идея е част от заслепението на настоящето и коренът ѝ се намира в човешката гордост и задоволство... Това е илюзия на астрално поле. (10 - 20/1), (15 - 471)

(2) В процеса на разпръскване на заслепението най-ефикасно е да се разбере необходимостта да се действа само като канал за енергията на душата. Ако последователят може да се настрои правилно и да осъществи последващия контакт с душата си, резултатите ще се явят като *засилена светлина*. Тя струи надолу и озарява не само ума, но и съзнанието, преминаващо през мозъка. Той вижда ситуацията по-ясно: осъзнава фактите от делото срещу неговите „безсмислени фантазии“ и „светлината осветява неговия път“. Той все още не е способен истински да види широкия размах на съзнанието. Заслепението на групата, а и на света, разбира се, остават за него като една спъваща и озадачаваща мистерия, но неговият непосредствен път започва да се проявява и той е относително освободен от мъглата на своите отколешни и изопачаващи емоционални миазми. Настройка, контакт с душата и след това стабилност са основните принципи за успеха. (10 - 36/7)

(3) По Пътеката на Изпитанията възниква съзнателно регистрираното колебание между двойките противоположности, докато се забележи и се появи средният път. Тази дейност поражда *заслепението на двойките противоположности*, който е от гъсто и мъгливо естество, понякога оцветен с радост и блаженство, а понякога - с меланхолия и депресия, когато последователят се люшка напред-назад между дуалностите. Това продължава само дотогава, докато се набляга особено на *чувствата*, които се лутат в диапазона между силната радост, когато човек се стреми да се отъждестви с предмета на своята преданост или аспирация, и най-мрачното отчаяние, когато не успее да стори това и се поддаде на усещането за провал. Всичко това обаче е астрално по своята природа и чувствено по качество и въобще не е от душата. В продължение на много години, а понякога и на много животи, аспирантите остават в плен на това заслепение. Освобождението от света на чувствата и преминаването на последователя към света на просветления ум ще разсее това заслепение, което е част от великата ерес на разделението. (10 - 79)

(4) Бойното поле (за човека, който се приближава към одобряването за последовател или който е на пътеката на последователите, в академичния смисъл) е най-вече заслепението. Това е основният проблем и разрешението му е предстоящо и наложително за всички последователи и по-старши аспиранти. Следователно ще ви е ясно защо по време на арийската епоха се набляга на изучаването на Раджа Йога и на култивирането на подчинение към нейната дисциплина. Само чрез Раджа Йога човек може да стои устойчиво в светлината и само чрез просветление и постигането на ясно зрение може мъглите и миазмите на заслепението да бъдат окончателно разпръснати... Следователно бих ви посъветвал да обръщате необходимото внимание на своята медитация, неизменно култивирайки способността да разсъждавате и да възприемете нагласата за размисъл непоклонитивно през целия ден. (10 - 80/1)

(5) Дълбокото недоверие относно собствените реакции към живота и към обстоятелствата, когато тези реакции събуждат и предизвикват *критика, изолираност* или *гордост*, е полезно. Изброените качества определено подхранват заслепението. Окултно те са „характеристики на заслепението“. Размишлявайте върху това. Ако човек може да се освободи от тях, той е напреднал по пътя към изоставянето на заслепението и разпръскването му. Внимателно избирам думите си, за да привлека вашето внимание. (10 - 82)

(6) Самосъжалението е едно основно заслепление за напредналия и чувствителен човек. (10 - 111)

(7) Заслепението... забулва и скрива истината зад мъглите и воала на чувството и емоционалната реакция. То е с уникален и ужасен потенциал, поради способността на човешката природа да се отъждествява с астралната природа и заради жизнеността на самата съзнателна и чувствителна реакция... Заслепението може да се разпръсне само с притока на ясна и насочена светлина. Това е така и за живота на отделния човек, и за човечеството като цяло. (10 - 241)

(8) Заслепението е астрално по природа и е много по-силно в този момент от илюзията, поради огромното мнозинство хора, функциониращи непрестанно астрално... Необятността на тази тема е поразяваща и е необходимо време аспирантът да научи правилата, посредством които може да намери изход от света на заслепението. (15 - 473), (10 - 26)

(9) Всяка смърт във всички природни царства има донякъде следния ефект: тя разбива и унищожава веществената форма и по този начин изпълнява една градивна цел. Този резултат е до голяма степен астрален или психичен и служи за разпръскване на част от обг-ртящото заслепление. Масовото унищожение на форми, осъществявано през последните няколко военни години, доведе до необикновени промени на астрално поле и разби голямо количество от съществуващото заслепление в света, а това е много, много хубаво. Тези събития трябва да доведат до по-малко противопоставяне на притока на новия тип енергия. Той би улеснил появата на идеи, възплъщаващи необходимите оценки. Ще бъдат видени новите концепции и тяхната поява в сферата на човешкото мислене ще зависи от формулирането на нови „улеи от потоци с впечатления“, чрез които човешките умове могат да усетят планове на Йерархията и целите на Шамбала. (17 - 503)

(10) Ето наименованията на някои заслепления:

1. *Заслепението на съдбата*. Това е заслепление, което показва на контролирания от него, че има да върши важна работа и че трябва да говори и да действа както е предопределено. То подхранва една гордост, която всъщност е безпочвена.

2. *Заслепението на стремежа*. Подвластните нему са напълно задоволени и заангажирани със своя стремеж към светлината и се задоволяват от факта, че са аспиранти. Такива хора трябва да се придвижват напред към Пътеката на Последователите и да прекратят своята заетост и задоволство от духовните си амбиции и цели.

3. *Заслепението на самоувереността* или на това, което би могло да се нарече астралните принципи на последователя. Това е убеждението, казано на прост език, на последователя, който смята своята гледна точка за напълно правилна. Това отново подхранва гордостта и кара последователя да вярва, че е авторитет и безпогрешен. Такъв е произходът на теолога.

4. *Заслепението на задълженията*. То води до особено наблягане на чувството за отговорност, пораждащо напразни движения и подчертаване на незначителното.

5. *Заслепението на заобикалящата среда*, водещо често до усещане на разочарование, на безпомощност или на безсилие.

6. *Заслепението на ума*, на неговата ефективност и на способността му да се справя с всеки и с всякакви проблеми. То неминуемо води до изолация и самота.

7. *Заслепението на предаността*^ водещо до прекомерна стимулация на астралното тяло. Мъжът или жената, подвластни нему, виждат само една идея, един човек, един авторитет и една страна на истината. Това подхранва фанатизма и духовната гордост.

8. *Заслепението на желанията* и неговото рефлекторно действие върху физическото тяло. То неизменно води до обстоятелства, свързани с борба и с вълнения. Отрича всякакъв мир и плодотворна дейност и един ден трябва да му бъде сложен край.

9. *Заслепението на личната амбиция*. Съществуват много други заслепения - и индивидуални, и световни, но тези показват общата насока. (5 - 26/7)

Вж. също: „Илюзия" и „Майа".

55. ЗВУК

(1) Поради погрешната дейност на хората и тяхното небалансирано развитие земните звуци, като например идващите от големите градове, от промишлените предприятия и от оръдията на войната, са причинили много сериозно състояние сред газовите деви. Това трябва да се компенсира по някакъв начин и бъдещите усилия на цивилизацията ще са насочени към разгласяване на възмущението от вредите от пренаселения живот и разпространяване на широк импулс за насочване към провинцията и отворените пространства. В бъдеще ще бъде предизвикан голям интерес от тенденцията към елиминиране на шума поради повишената чувствителност на човечеството. Когато се овладее и използва енергията на водата и на атома, настоящият тип фабрики и методите за навигация и транспорт като параходи и железници ще се променят коренно. Това ще окаже силно влияние не само върху хората, но и върху девиците. (3 - 909/10)

(2) Все още не се оценява и разбира значението на случилото се в света през последното столетие в сферата на звуците. Обаче невероятно нарасналият шум и звук, излъчван от планетата понастоящем, предизвиква ужасни въздействия. Ревът на машините, грохотът на транспортните съоръжения във всички части на света - влакове, морски съдове и самолети - съсредоточаването на предизвиканите от хората звуци в пренаселени местности като големите градове и навсякъде разпространеното сега използване на радиото, донсящо музиката във всеки дом и в уличния живот, поражда въздействия върху човешките тела и върху всички форми на живот навсякъде, които ще станат явни с течение на времето. Някои форми на живот в животинското царство, но предимно в растителното, ще изчезнат, а откликът на човешкия организъм на този свят на звуци, врява и музика, в който той все по-често ще попада, ще бъде много интересен. (4 - 335/6)

(3) Нека първо да повтора всеизвестната истина, че световите са резултат на звуци. Първо живот, след това материя, по-късно привличането на живота към материята, за да бъде изявен и проявен, и методичната систематизация на тази материя в необходимите форми. Звукът представлява свързващият фактор, привеждащият в движение импулс и привличащата среда. Звукът в окултен и дълбоко метафизичен смисъл представлява това, което наричаме „междинна връзка" и е съграждащият посредник, свързващият трети фактор в процеса на проявление. (2 - 53/4)

(4) Всеизвестна истина е, когато казваме, че звукът е цвят и цветът - звук, и темата, която всъщност искам да доведе до вашето внимание, не е чак толкова звукът *като* звук, а цветовото въздействие на звука. В това писмо желая да наблегна особено на цветовия аспект, молейки ви винаги да помните, че всички звуци се проявяват в цвят. (2 - 205)

(5) Всеки от седемте лъча излъчва свой собствен звук и, правейки това, привежда в движение онези сили, които трябва да работят в съгласие с него. (14 - 8)

56. ЗДРАВЕ И БОЛЕСТ

(1) Човешките неразположения, засягащи кръвообращението, бъбреците, пикочния мехур и ставите, ще намерят своя ЛЕК в растителните съставки и най-вече в " правилната нагласа на емоционалната натура. (3 - 945)

(2) В случаи на малоумие, идиотия и на онази фаза от старостта, която наричаме старческа немощ, нишката, закрепена в мозъка, се отдръпва, докато онова, което предава жизнения импулс или подтик, остава прикрепено към сърцето. Има живот, но няма разумно съзнание; има движение, но не и разумна насоченост; в случаите на старческа немощ, когато в дотогавашния живот е използван висококачествен апарат, може да има привидно разумни действия, но това е илюзия, дължаща се на стари навици и на установен ритъм, но не и на координирана последователна цел. (4 - 497)

(3) Много малка част от проблемите на плътното физическо тяло възникват в самото него. Някои се зараждат в етерното тяло, но на този етап от еволюцията повечето неприятности произхождат от емоционалното, тяло, а остатъкът - в менталното. Можем да обобщим това по следния начин:

- 25% от неразположенията на плътта възникват в етерното тяло;

- 25% - в менталното тяло;

- 50% произхождат от емоционалното тяло. (2 - 158/9)

(4) Често се задава въпросът: Защо сред светците на земята и сред онези, които недвусмислено са се ориентирали към светлината, често има толкова много болести, нервни страдания и различни патологични състояния? Отговорът е следният - напрежението, оказано върху физическия носител от преместването на силите, е прекомерно голямо и заради това то предизвиква тези нежелани състояния. От своя страна те често се увеличават поради глупавите неща, извършени от аспиранта, докато се стреми да овладее физическото тяло. Много по-добре е обаче нежеланите неща да се отработят във физическия носител, отколкото в аст-ралното или в менталното тяло. Това рядко се съзнава и затова се набляга върху идеята, че болестта, лошото здраве и страданията са показателни за лични грешки, неуспехи и т. нар. грях. Това може, разбира се, да бъде вярно, но в случая на истинския аспирант, който се старее да дисциплинира и да контролира своя живот, те често въобще не се дължат на тези причини. Те са неизбежна последица на сблъсъка на сили - силите на събудените енергии, които биват издигани, и силите на центъра, към които те се изкачват. Този сблъсък води до напрежение, физическо неудобство и (както видяхме) до много причиняващи страдание смущения. (15 - 544/5)

(5) Общо казано, болестите попадат в пет категории и тук се занимаваме само с последната от тях. Петте групи болести са:

1. Наследствени болести:

а. Присъщи на самата планета и притежаващи определено влияние върху човечеството чрез съприкосновение с почвата и водата.

б. Започнали да се проявяват в миналото в самото човечество и предавани от поколение на поколение.

в. Характерни за дадено семейство и наследени от член на това семейство като част от избраната му карма. Душите се появяват в определени семейства поради тази възможност.

2. Болести, предизвикани от наклонностите на самия индивид. Те се обуславят от неговия астрологичен знак - или слънчевия знак, или асцендента, но на това ще се спрем по-нататък.

3. Заразни болести (епидемични или ендемични[2]), които са от групов произход и включват човека като част от груповата му карма, но често не са свързани с личната му карма.

4. Придобити болести и нещастни случаи, резултат от необмислени действия или от

неблагоразумни навици в този живот и определено те оказват влияние на бъдещата карма на човека. Тук може да отбележим един интересен момент във връзка със злополуките. Те често се причиняват от това, което може да се разглежда като „взривове на силата“. Последните се пораждат от човек или от група хора чрез омраза, ревност или отмъстите л ност, качества, които противодействат на или се „връщат обратно“ към индивида като бумеранг.

5. Болестите на мистиците, които разглеждаме сега. Общо казано, те се предизвикват от енергията на събуден и активен по-долен център, преминаваща към по-горен. Това се осъществява на три етапа и всеки от тях притежава свои физиологични затруднения:

а) Етапът, в който енергията от по-долния център силно се активизира, *преди* да се издигне нагоре. Това ще доведе до свръхактивност на органите във физическата област, управлявана от този център, и ще последва задръстване, възпаление и обикновено болест.

б) Етапът, в който се осъществяват „процесите на издигане“, водещи до голяма активност в горния център и намаляване на дейността на долния. Явява се един неустановен период, в който силите преминават назад-напред между двата центъра, което обяснява променливия живот на мистика в ранните етапи на неговото развитие. Това е особено вярно в случая със слънчевия сплит. В началото енергията се отблъсква от горния център и след това се поглъща обратно в долния само за да се издигне отново и отново, докато горният стане способен да я възприеме и видоизмени.

в) Етапът, в който енергията определено е издигната към горния център. Това води до труден период на приспособяване и напрежение, отново причиняващ физически несгоди, но този път в областта, контролирана от горния център. (15 - 547/8)

(6) Когато сърдечният и по-високите центрове поемат контрола, болести като рак, туберкулоза и различните сифилитични оплаквания (дължащи се на откошелната дейност на сакралния център.) ще отмрат. (15 - 551)

(7) Много от затрудненията на днешните мистици и окултисти се дължат на факта, че те буквално си играят с огъня и не го осъзнават; че не спазват правилния и последователен ред на развитие...; че следват практики, за които не са готови, които не са пригодени за тялото на западния човек и които те извършват сляпо без никакво разбиране на процеса или резултатите. Ако не се схване основното правило, че „енергията следва мисълта“, то неизбежно следват ужасни последици. Например мистикът, чиито мисли са съсредоточени върху Христос, считаки Го като съществуващ някъде в Небесата, но извън самия него, и чиито аспирации Го правят обект на всички желания, често е омаломощен и физически болен. Защо е така? Защото енергията, която се стреми да навлезе в него и да насити целия му организъм, достига само до сърдечния център и оттам непрестанно бива връщана обратно и извеждана от физическото тяло от насочващата способност на неговата мисъл, За него Христос е някъде другаде. Мисълта му се намира извън него и като последица енергията изтича от тялото му. Това е един проблем, който днес се обсъжда много от приелите посвещение - дали всеобщата слабост на човечеството не се дължи отчасти на факта, че стремежите и мисълта на хората, бидейки постоянно насочени към някаква външна цел, а не (както би трябвало да бъде) към центъра на живот и любов *вътре във* всеки човек, са лишили човека от така необходимата му енергия. Въпреки факта, че от векове ги учат, че царството Божие се намира вътре, западните хора не приемат това и не работят върху предложената изходна точка, а търсят действителността *извън* себе си и насочват вниманието си към Личността на *Този*, който им е предал важна истина. Той никога не е желал или изисквал тяхната преданост. Цената на това изкривяване на истината се плаща отново и отново от тялото, лишено от жизненост, и от неспособността на обикновения мистик да живее конкретен и същевременно божествен живот на земята. (15 - 596/8)

(8) От една гледна точка болестта е процес на освобождение и същевременно враг на онова, което е статично и кристализирало. Нека думите ми не ви карат да мислите, че по тази

причина болестта трябва да се приветства, а смъртта - да се цени високо. Ако това бе истина, човек би насърчавал болестите и би поощрявал самоубийството. За щастие на човечеството тенденцията на живота е насочена против заболяванията, а реакцията на живота във форма върху човешката мисъл подхранва страха от смъртта. Това съвсем правилно е така, защото инстинктът за самосъхранение и за запазване на целостта на формата е жизненоважен принцип в материята и склонността за себепродължаване на живота, намиращ се във формата, е една от най-важните способности, дадени ни от Бога, и тя ще се запази. Но в човешкия род това трябва рано или късно да отстъпи място на използването на смъртта като организиран, освобождаващ процес, за да се съхрани силата и да се даде на душата един по-добър инструмент за изява. Човечеството все още не е готово за тази свобода на действие. Последователите и аспирантите, живеещи в света, обаче трябва да започнат да схващат тези нови принципи на съществуването. (17 - 14)

(9) Какво е болест? Предлагам следния отговор:

1. Всяка болест е дисхармония и липса на съгласуване и контрол.

а. Болестите се намират във всички четири природни царства.

б. Болестта притежава пречистващо действие.

в. Определени методи за лечение са специфични за човечеството и са с ментален произход.

2. Болестта е природна действителност.

а. Враждебността към болестта просто ѝ дава енергия.

б. Болестта не е резултат от погрешни човешки мисли.

3. Болестта е процес на освобождаване и враг на онова, което е статично.

4. Законът за причина и следствие обуславя болестите, както и всички други проявени неща.

Открихме също, че лечението се извършва по три начина:

1. Посредством прилагане на методите на много медицински и хирургически школи и сродни на тях групи.

2. Посредством психологията.

3. Посредством дейността на душата.

Посочвал съм също така, че главните причинители на болестите са три на брой: с психологическа природа; наследени посредством контакт между групи; кармични. (17 - 32)

(10) Езотеричният лечител знае много за вътрешните сили и енергии и разбира донякъде основните причини на външните заболявания, но невежеството му относно устройството на човека е достойно за съжаление и той не успява да разбере две неща:

Първо, че болестта понякога е проявеното отработване на нежелани субективни условия. Когато биват проявени и извадени на повърхността на човешкото тяло, те могат да се познаят, да се третират и да бъдат елиминирани. Добре е да се помни, че понякога това отработване и елиминиране могат да доведат до смъртта на това тяло. Но душата продължава своето съществуване. Един кратък живот означава много малко в дългия цикъл на душата и се смята за много полезно, ако един период от лошо здраве (дори и той да завърши със смърт) допринесе за очистването от нежелани емоционални и ментални обстоятелства.

Второ, болестта понякога съпътства и е част от процеса на оттегляне на душата от нейното седалище. Това ние наричаме смърт и то може да настане бързо и неочаквано, когато душата се отдръпне изведнъж от тялото си. Но смъртта може да заеме дълъг период от 1фемеГи душата може да отнеме няколко месеца или години за бавното и постепенното си излизане от

тялото, като през цялото това време то постепенно умира. (17 - 41)

(11) Волното къпане в солена морска вода оказва определено въздействие върху здравето на физическото тяло. Случайно поетата посредством кожата и устата вода има съществен профилактичен ефект. (17 - 62)

(12) Колкото по-напреднал е аспирантът, толкова по-голяма е възможността болестите, от които той страда, да бъдат с подчертано и силно действие, дължащо се на притока, в по-малка или по-голяма степен, на стимулиращата сила на душата. (17 - 66)

(13) Нека обобщим всичко: Болестта, физическото безсилие от какъвто и да е тип (с изключение, разбира се, на случаите, дължащи се на злополуки или в известна степен на планетарните условия, водещи до особено опасни епидемии, като тези, които се предизвикват често от войни) и многото разнообразни аспекти на влошено здраве могат пряко да се проследят до състоянието на центровете, тъй като те определят активността или неактивността на надисите^[3], които от своя страна влияят на нервната система и по този начин създават ендокринната система такава, каквато тя бива в отделния човек, а кръвообращението разнася това до всички части на тялото. (17 - 198/9)

(14) Особената важност, която хората придават на болестите, озадачава душата, защото преходната, постоянно променяща се природа на формата се подчертава излишно, докато от гледната точка на душата превратностите на тялото са от значение само дотолкова, доколкото те допринасят за обогатяването на опитностите на душата. (17 - 296)

(15) Болестта е само форма на преходно несъвършенство, а смъртта е просто един метод за пренастройка на енергията, предхождащ придвижваща напред деятелност, която отвежда постоянно и неотклонно към подобрене. (17 - 297)

(16) Всяка болест и влошено здраве произхождат от дейността или не деятелността на някой от седемте типа енергии, въздействащи върху човешкото тяло. (17 - 304)

(17) Правилното отнасяне към лошото здраве е основен фактор за унищожаването на чувството за разделение и усещането за самота и изолация. Ето защо последиците от недоброто здраве, когато са третирани правилно, водят до смекчаване на характера и до разширяване на отзивчивостта. Споделянето и усещането за всеобщо сътрудничество обикновено трябва да се научат чрез Личен опит - такъв е законът. (17 - 545)

(18) Защо напредналите хора, духовните водачи и ориентиралите се към духовния живот страдат толкова често от физически неразположения? Може би защото те се намират на етапа, в който енергията на душата, преминаваща през физическото тяло, среща съпротивата му със също толкова голяма интензивност. Възникналият конфликт е от такава величина, че незабавно възниква болест. (17 - 565)

(19) Хората имат съвсем бета представа до каква степен, казано съвсем конкретно, увеличават влиянието на болестта чрез непрестанното ориентиране на мисълта си към нея и чрез вниманието, което насочват към областта, в която се намира проблемът. (17 - 570)

(20) Колкото по-твърдо решен е човек да подчини личността си на ръководството на душата, толкова по-интензивен ще бъде конфликтът, който впоследствие ще доведе до сериозни физически проблеми. Към тази категория спадат голяма част от заболяванията на последователите и мистиците, предимно от нервен тип и често въздействащи върху сърцето или кръвообращението. (17 - 592)

Вж. също: „Жлези“ и „Етернотяло“, (6 - 640), (17- 595).

57. ЗНАНИЕ

(1) Това е знание: правилно да насочвате силовите потоци, първо в трите свята на човешка

дейност, а след това в слънчевата система. (3 - 881)

(2) *Екзотерично*^[4] и *езотерично знание*:

„Защо считаме определени аспекти на знанието за езотерични, а други - за екзотерични?“

Отговорът на този въпрос практически включва разбирането, че част от знанието се отнася до субективната страна на живота, друга част се занимава с енергия и сила (оттук произлиза и опасността от прекалено прибързано разкритие), а останалото знание се отнася до онова, което се изпълва с енергия. Следователно става ясно, че докато способността за установяване на субективна информация не е постигната, цели области от сведения ще останат извън обсега на съзнанието на повечето хора.

Както ни е казано, целта на еволюцията е съзнаване на всички полета. Поради малките еволюционни достижения на човечеството само физическото поле засега в известна степен е подчинено на *съзнателен* контрол. Познанието, отнасящо се до това поле, информацията, засягаща най-плътната обективност, общият сбор от факти, свързани с петте по-нисши подполета на физическото поле, се смятат (от окултна гледна точка) за екзотерични...

Информацията и познанието за живота, еволюиращ през формите, както и долавянето и разбирането на материалния аспект и законите, управляващи енергията на астрално и ментално ниво, още дълго време ще бъдат считани за езотерични.

Всичко, което може да бъде придобито чрез инстинкта и посредством употребата на конкретния ум, функциониращ чрез физическия мозък, може да се смята за отнасящо се към онова, което ние наричаме екзотерично. По този начин става ясно как обхватът на фактите зависи от:

- а. Възрастта на душата.
- б. Достигнатите и използваните преживявания.
- в. Състоянието на мозъка и на физическото тяло.
- г. Обстоятелствата и обкръжението.

С напредването на времето и когато човек достигне една задоволителна степен на еволюция, умът се развива по-бързо и постепенно започва да играе роля един нов фактор. Малко по малко интуицията, или трансценденталният ум, започва да функционира и рано или късно измества по-нисшия, конкретен ум. Тогава тя използва физическия мозък като приемател, но същевременно развива и определени центрове в главата, съществуващи в етерната материя. За по-голямата част от хората това ще се осъществи при отварянето на етерните подполета при следващите две раси. В животинското царство това съответства на постепенното преминаване на зоната на активност от слънчевия сплит към първичния мозък и неговото по-тепенно развитие посредством манас.

Като разглеждаме тези неща, ще стане очевидно, че езотеричните аспекти на знанието всъщност са онези зони на съзнание, които все още не са покорени и доведени в обсега на контрол на обитаващата Същност.

Това, което трябва да бъде подчертано, е, че когато това се разбере, ще бъде оценена истинската значимост на езотеричното и на окултното и *стремежът на всички ЗНАЕЩИ ще бъде да се привлекат в зоната на тяхното знание други единици, готови за подобно разширение на съзнанието*. В тази мисъл се намира ключът на работата на Братството. Те привличат чрез силата Си в определени полета на реализация и стремление и чрез това привличане и отклика на онези човешки атоми, които са готови, се координира груповата душа по водещата нагоре дъга или отделен център на Небесен Човек. (3 - 285/8)

(3) След определен момент не е безопасно, нито разумно да се съобщават фактите за слънчевата система. Много неща трябва да останат езотерични и скрити. Рискът от

прекомерното знание е по-голям от заплахата от недостатъчното. Със знанието идват отговорността и силата - две неща, за които човечеството все още не е готово. По тази причина всичко, което можем да сторим, е да изучаваме и да съпоставяме с толкова благоразумие и предпазливост, на колкото сме способни, използвайки появяващото се знание за доброто на онези, на които желяем да помогнем, и разбирайки, че с разумната употреба на знанието идва и увеличена способност за получаване на скритата мъдрост. Заедно със здравомислещото приспособяване на знанието към нуждата на заобикалящите трябва да расте и способността за съдържана резервираност и употребата на способността за разграничаване. Когато сме способни мъдро да използваме, дискретно да възпираме и благоразумно да разграничаваме, даваме най-сигурна гаранция на наблюдаващите Учители на човечеството, че сме готови за ново откровение. (1 - 6)

(4) (Последователят) може въпреки всичко да бъде уверен, че докато пътеката на Знанието не се прибави към пътеката на Любовта, той никога не може да приеме главните посвещения, защото те биват изпитвани на по-високите нива на менталното поле. (4 - 120)

(5) За отделния човек материалната полза, придобита вследствие на знанието, причинява стагнация, препятствие, рбъркване и болка, ако не се предаде на другите с мъдро благоразумие. (2 - 343)

(6) Когато се получи знание, то трябва да се използва. Трябва да се приложи на практика във всекидневния живот. На всички вас, които четете тези думи... се възлага дългът да вършите три неща, които ви изреждам според тяхната важност:

1. Устройването на живота ви според дадените истини, ако за вас те действително са истини. Може би това просто ви е интересно, една увлекателна странична дейност за учебните, занимания; може би ви доставя удоволствие да ги получите, защото са новост и тъй като са малко по-различни от общото направление на преподаването; може би ви харесва да получите тези инструкции малко по-рано от останалата част на човечеството. Тези реакции не са от значение, защото принадлежат на личността. Те са може би най-вероятната реакция на повечето хора. Ако в реакцията ви няма нещо по-дълбоко от гореспоменатото, тогава тези учения не са за вас, тъй като отговорността ви би била прекалено голяма; но ако се опитвате, независимо колко скромно правите това, да приложите истината, както я виждате, в своя живот, тогава те са предназначени за вас.

2. Изграждането на мисловната структура, която ще превъплъти това ново учение. Вие можете, ако желаете, да помогнете да се изгради мисловната форма на учението на Новата Епоха. Това става, преди всичко, чрез мислите ви; чрез практическото приложение на всяка истина, която може да сте разбрали, към вашия личен живот, независимо от цената; чрез вашата саможертва и служенето на вашите събратя; и чрез непрестанното разпространение на всякакво притежавано от вас знание.

3. Разпределяне на учението в голям период от време. Направили ли сте нещо по тези въпрос, поемайки по този начин своята отговорност? (15 - 711/2)

Вж. също: (6 - 279, 394)

58. ЗОДИАК

(1) Колкото и да е странно, астрологията е основана на една илюзия, защото, както добре знаете, зодиакът не е друго, освен въображаемата пътека на слънцето през небесата, и то от гледната точка на нашата напълно незначителна планета. Както бе посочено, слънцето не е в никой от знаците на зодиака. То просто изглежда така, като преминава между нашата малка сфера, Земята, и съзвездията във всеки даден момент и сезон. (16 - 4)

(2) От гледна точка на човечеството преминаването на слънцето из зодиака е, както изглежда, един бавен и труден процес, отнемащ приблизително (на полето на времето) 25

000 години. (16 - 81)

(3) Трябва да имате предвид, че навлизаме в друга, по-голяма обиколка на зодиака и това съвпада с по-слаба зодиакална дейност, защото Водолей обуславя по-големия непосредствен цикъл от 25 000 години, а също така е и знакът, в който сега се придвижва слънцето за период от 2 300 години - едно наистина удивително събитие от голямо значение за историята на нашата планета. Това е съвпадение, което планетарният ни Логос добре осъзнава и което Той пълноценно и разумно използва. (13 - 567)

59. ЗРЕНИЕ

(1) Зрението - това е вътрешното виждане, което се поражда посредством процеса на посвещение, но от друга страна то не е друго, освен приемане на една способност, която винаги е съществувала, но без да знаем за нея. Точно както пеленачето притежава очи, които от раждането са съвършено здрави, но все още не е настъпил денят, в който за първи път то ще отбележи съзнателното разпознаване на видяното, така е и при човека, претърпяващ духовно разгръщане. Средството за вътрешното зрение винаги е съществувало и онова, което може да се види, винаги е било налице, но все още при повечето хора няма разпознаване. Това „разпознаване“ за посвещавания е първият етап от церемонията по посвещението и докато то не се осъществи, всички други етапи ще трябва да изчакат. (1 - 114)

(2) Вярата се губи в зрението и невиджани неща се виждат и разбират. Той вече не може да се съмнява, но в замяна на това чрез собствените си усилия той става *знаещ*. (1 - 118)

(3) Безсмъртието на душата и реалността на невидимите светове са установени и доказани за него. Докато преди посвещението това убеждение се е основавало на мимолетното и прелитащо видение и силни вътрешни убеждения (резултат на логическо разсъждаване и на постепенно разгръщаната се интуиция), сега то се базира на зрението и на разбиране, надминаващо всякакво опровержение, за собствената му безсмъртна природа. (1 - 119)

(4)-Дори и сега етерното виждане е сравнително разпространено. Но коментарите за това са редки, поради страх от критика. (3 - 453)

(5) Най-големият физически дар е дарът на зрението. Положението е същото и на една по-висока извивка на спиралата в света на душата. Когато последователят е постигнал *известна степен виждане и „съзира“ своята душа, той може да бъде допуснат в Ашрам, където да разбере същността на откровението*. Хората са склонни да объркват виждането с откровението и аз се стремя да внеса яснота в умовете ви по този въпрос; затова предишното изречение е от голямо значение. Аспирантите са предразположени да мислят, че целта, към която се придвижват, е контакт с душата, втората цел - позиция в Йерархията и третата цел - служене. Това обаче не е вярно.

Целта пред аспиранта е съзнаване на неразделността и познаване на всемирната инклузивност; втората цел е способността да се разкрие природата на тази действителност, Свързаността; третата цел е способността да се извърши онова в трите свята, което би подпомогнало човечеството да разбере тези основни принципи. Ще забележите как последната дефиниция на целта неизбежно премахва изцяло фактора на егоизма. Затова може да се каже, че откровението засяга Единството и нищо друго. Практическата същност на тази истина може да се познае само когато последователят се постарее да извърши две неща: лично да я разбере и да доведе същността на планетарната свързаност и на неразделността до умовете и в живота на хората навсякъде.

Работата на аспиранта е да *види светлината*; само когато това се е осъществило в съзнанието му, той може да започне да схваща скритото откровение, което светлината, с която той се е свързал и използва, може да разкрие. Това е друго важно изречение, върху което да размишлявате. (18 - 297/8)

(6) Затова, когато се постигне зрението и бликне светлина, откровението за единството на всички живот се осъществява просто и незабавно. В началото то достига до последователя като проблясък от удивително информативна и инстинктивна реализация, а след това с напредването то се стабилизира до едно постоянно долавяне и разбиране. Накрая то подбужда мотивиращите импулси за всички действия. (18 - 299)

(7) Зрението е най-великото от всички усъвършенствания в този световен период, в който Логосът се стреми да доведе всички недостигнали човешко ниво царства до момента, в който те притежават *човешко* виждане, да доведе човечеството до момента, в който се проявява *духовно* виждане и прозрението, характерно за Йерархията, става нормална черта на зрението на посветения, и да доведе Членовете на Йерархията до положение, при което Те притежават *всемирно* възприятие. (11 - 56)

Вж. също: „Светлина“ и „Просветление“.

60. ИДЕИ И ИДЕАЛИ

(1) В тази област на *идеите* човечеството не може да действа самостоятелно... Щом идеята се превърне в идеал, човечеството може свободно да я отхвърля или да я приеме, но идеите идват от по-висш източник и са *наложени* на ума на човешкия род, независимо дали хората ги искат или не. От начина, по който се използват тези идеи (които се явяват като божествени лъчения, включващи в себе си божествения план за плане-тарното развитие), ще зависи скоростта на напредъка на човечеството или забавянето му поради липса на разбиране. (9 - 8)

(2) Макар че материализмът все още е много разпространен, малко са хората, които не се вдъхновяват от определени идеалистични стремежи, в името на които са готови, ако е необходимо, да направят жертви. Това е относително ново явление, което трябва внимателно да се отбележи. От незапомнени времена велики синове Божии винаги са били готови да умрат за някоя идея; днес голям брой хора са също така готови и са сторили това, независимо дали е ставало дума за идеята за свръхчовешко състояние, империя или нация, в отзив на наболяла нужда на света или настойчиво придържане към някоя общоприета идеология. Това показва едно изключително постижение на човечеството и явния успех на Йерархията за пренасочването на човешкото внимание към света, от който възникват идеите, и към по-висшите и по-нематериални ценности. (9 - 113/4)

(3) За нашите цели можем да разгледаме илюзията като реакция на необучения ум спрямо света на идеите, с която отскоро е установена връзка. Този контакт се установява от момента, в който човек се настрои и свърже по-нисшата си природа с по-висшата. Идеите идват към нас от интуитивното поле. Душата осветява полето на ума и полето на интуицията, така че те да се разкрият едно за друго и тогава взаимоотношението им става очевидно. Човешкият ум (който постепенно се превръща в център на неговото съзнание и основна действителност на неговото съществуване) осъзнава този нов и неизвестен свят на идеите, грабва някоя идея или група от идеи и се стреми да ги направи свои. В началото, когато става дума за повечето хора и най-вече за обикновения мистик, оценката на идеите е смътна и неясна и често до нея се достига с помощта на чужда гледна точка. Озарението, идващо посредством едва установената връзка с душата, изглежда за непривикналия новак като върховно чудо от жизненоважно значение. Идеите, до които се е докоснал, му изглеждат изумителни, изключително необикновени и насъщно необходими за човечеството.

Но умът все още е съсредоточен в себе си, връзката - вяла, а настройката - несигурна. По тази причина идеите са само смътно доловени. Но *уникалността* на преживяването със съзнатото съдържание на ума на последователя го отвежда дълбоко в сферата на илюзията. Да можеше да разбере, че идеята или идеите, с които се е свързал, са просто частица от далеч по-голяма Цялост. Това, което той използва за тяхната интерпретация, не е достатъчно.

Идеята, която е възникнала в съзнанието му, посредством частичното събуждане на неговата интуиция, при спускането си надолу към съзнанието, преминаващо през мозъка, ще бъде изопачена по няколко начина. Онова, което той придава за материализацията на идеята и за преобразуването ѝ в практически приложима работна схема, все още е съвсем непригодно. Неговите дадености не са достатъчни за точността. (10 - 54/5)

(4) Илюзията обикновено се показва по седем начина:

1. *Чрез неправилно възприемане на идеята.* Последователят не може да разграничи идея от идеал, идея от мисъл-форма и интуитивна от ментална представа... *Причината* за това е необученият, непросвет-лен ум. *Лечението* е подготовката с техниките на Раджа Йога.

2. *Чрез неправилна интерпретация...* *Причината* е надценяването на собствените умствени способности. Истинският грях на менталния тип хора е високомерието и това характеризира всички дейности в началните етапи. *Лечението* е развитието на предпазливост.

3. *Чрез неправилното присвояване на идеи.* Незаконното заграбване на идея се основава на способността за изграждане на драми и на склонността на личността за самоизтъкване на малкото себе. Тези неща карат човек да присвои някоя идея като своя собствена, да си припише нейното създаване и по този начин да ѝ отдаде незаслужено внимание, защото я счита за своя... *Причината* е надценяване на личността и прекомерното въздействие чрез личностните реакции върху доловената идея и върху всички, стремящи се да се свържат със същата идея. *Лечението* е непрестанният стремеж да се прекъсне съсредоточаването на живота върху личността и да се насочи той към душата.

Тук бих искал да изясня нещо. Идеите много рядко идват в съзнанието на света и в човешкия ум направо от интуитивните нива. Етапът на развитие на хората днес не позволява това. Идеите могат да дойдат от интуитивните нива само когато съществува добре развита връзка с душата, силен умствен контрол, обучена интелигентност, пречистено емоционално тяло и доброкачествени жлези, резултат на горепосочените изисквания. Размишлявайте върху тази мисъл.

Повечето идеи, когато са от по-висок порядък, се адаптират за съзнанието на последователя от неговия Учител и се предават към него чрез умствена телепатия... Освен това някои велики идеи съществуват като потоци от енергия на ментално поле и там може да се установи връзка с тях и да бъдат въплътени чрез обученото внимание на последователите. Тези потоци умствена енергия, характеризиращи се с една основна идея, са поставени там от Йерархията. Когато се установи връзка с тях по този начин и те бъдат открити, новакът е склонен да гледа на това като на свое лично постижение и да приписва идеята на своята собствена мъдрост и сила.

4. *Чрез неправилно насочване на идеите.* Това се дължи на факта, че последователят все още не вижда картината такава, каквата е. Кръгзорът му е ограничен, а той е късоглед... *Причината* е малък и неинклузивен ум. *Лечението* е обучението на ума, за да може да бъде инклузивен, да притежава необходимите знания и да бъде добре развит от гледната точка на съвременния разум.

5. *Чрез неправилно съгласуване на идеята.* Всеки последовател има свой жизнен план и избрано поле на служене. Ако няма такава, то той не е последовател... Не е необходимо последователят да работи с всички идеи, които е доловил и с които е установил връзка. Това той не винаги разбира. Затова грабва идеята, старее се да я съгласува със своите планове и се опитва да работи с енергии, за които неговият темперамент не е пригоден. Той налага на менталното си тяло енергиен поток, с който то не може да се справи, и следва нещастие... *Причината* е користо заграбване за малкото себе, дори и това да не се осъзнава, и последователят е заслепен от идеята за собствената си самопо-жертвувателност. *Лечението* е скромността.

6. *Чрез неправилното въплъщаване на идеите.* Това се отнася най-вече до затрудненията, срещани от развитите души, докоснали се до света на интуицията... С идеята е установена връзка, но тя е неправилно изразена чрез ментална материя и по тази Причина неправилно е започнала своя път към материализация... *Причината* е липсата на езотерично обучение за съзидателна дейност. *Лечението* е приложението на методите на петия лъч, които са методите на менталното поле.

7. *Чрез неправилно приложение на идеите.* Колко често тази форма на илюзия се спуска към последователя! Той се свързва интуитивно и разумно с една идея... и я прилага неправилно. (10 - 57/64)

(5) По този начин мислите играят своята роля и проблемът с идеите ще бъде разбран все по-добре, докато дойде времето, когато ще разполагаме с хора с обучена интуиция и с мислители, които ще могат пряко да работят в света на концепциите и ще пренасят (за доброто на човечеството) идеи-образци, върху които ще се гради. Казвайки това, съзнавам, че може да бъде обвинен във фантазборство и в съобщаване на небивалици, но времето ще покаже истинността на онова, което предричам. (12 - 115)

Вж. също: (6 - 280/1).

61. ИЗТОК И ЗАПАД

(1) Ориенталският тип тяло има едни характеристики, а западният тип - други, и то не по-лоши. Стремя се да изясня този въпрос, защото западният човек е склонен да подражава на ориенталец и да се старее да принуди своите вибрации да бъдат в същия тон като тези на ориенталеца. Понякога това причинява безпокойство на вътрешните Учители и в някои случаи води до неприятности в носителите. Прекалено силна е тенденцията да се счита, че целта на всички трябва да е да са ориенталци. Не забравяйте, че дори и Самите Велики не всички са ориенталци, а Учителите в европейски тела са с еднаква реализация като познатите Източни Адепти. Размишлявайте върху това. (2 - 45/6) (2) Гъмжащите милиони в Ориента представляват по-сериозен проблем за Великите, отколкото хората на Запад, тъй като невежеството относно тенденциите в света на религията преобладава широко сред тълпите в Азия поради неграмотността на населението, и вследствие на това те биват лесно експлоатирани и контролирани от религиозни демагози, пламенни пророци и реакционери.

Последователите и работещите във втория лъч сега активно се занимават с този проблем. Интересно е да се отбележи, че причината за успеха при премахването на старите бариери и довеждането до състояние на духовна готовност навсякъде на Запад до голяма степен се дължи на дейността на Ориенталистите във Франция, Германия и Англия. Те поставиха на разположение на Запада литературата на Изтока в цялата ѝ красота и по този начин свързаха духовните истини на всички епохи с истината на християнското представяне и показаха, че всички те са с еднаква прогресивна стойност. Сега човешките маси в Индия, Китай и Северна Африка трябва да се пробудят за вътрешния смисъл на собствената им вяра и за онази роля, която християнството играе в същата тази велика религиозна програма. Това заема съсредоточеното внимание на някои учители от втория лъч в Индия, Япония и Сирия. (14 - 176/7)

(3) Западът и Ориентът са свързани посредством личностния лъч на Запада и егоичния лъч на Ориента и това свидетелства в края на краищата за тяхното разбирателство, когато западната душа от втория лъч стане доминиращият фактор. Когато тези различни взаимоотношения се схванат от хората по света, вие ще получите ключа към различните събития, ставащи днес, и ще разберете по-ясно целта и метода за нейното постигане. (16 - 526)

62. ИЛЮЗИЯ

(1) Проблемът за Илюзията се крие във факта, че това е дейност на душата и резултат от умствения аспект на всички проявени души. Душата е тази, която е потопена в илюзията и която не успява да вижда с яснота, докато не дойде времето, когато тя ще се научи да влива светлината на душата в ума и в мозъка. (10 - 21)

(2) Чрез медитация и чрез техниките за умствен контрол мислителите на света ще започнат да го избавят от илюзията. Оттук идва и нарасналият интерес към медитацията, като все повече се съзнава бремето на заслепението в света и следователно насъщната необходимост от правилно разбиране на начина на контрол на ума... Само интуицията може да разсее илюзията и оттук следва нуждата от обучение за нейното развитие. Така и вие можете да подпомогнете тази всеобща кауза, като подложите себе си на това обучение. (10 - 22/3)

(3) Илюзията е предимно умствено качество и е характерна за нагласата на ума на онези хора, които са повече интелектуални, отколкото емоционални. Те са надраснали заслепението по начина, по който то обикновено се разбира. Тяхната грешка е в неправилното разбиране на идеите и мисъл-формите и погрешната им интерпретация. (10 - 26)

(4) Днес илюзията е толкова силна, че дори и малцината, чиито умове са донякъде развити, са контролирани от тези огромни илюзорни мисъл-форми, чиито корени са в живота на по-нисшата личност и в желанията на човешките маси. (10 - 32)

(5) Заслепението, както видяхме, е по-древно и е възникнало преди илюзията. В него има много малко от менталните качества и то е основният фактор, контролиращ мнозинството. Целта на цялото обучение, преподавано по Пътеката на Последователите и до третото посвещение, е да се предизвика това ясно мислене, което ще освободи последователя от илюзията и ще му даде онази емоционална стабилност и равновесие, което не позволява достъпа на никоя част от световното заслепление. (10 - 33)

(6) Последователят е жертва и, нека се надяваме, рушител на заслепението и илюзията и оттук произтича сложността на неговия проблем и на коварството на трудностите му. Той трябва също да има предвид (за да получи сила и настроение), че всяко късче разпръснато заслепление и всяка разпозната и преодоляна илюзия „проправя пътя“ на онези, които го следват, и прави по-лесна пътеката на неговите събратя последователи. Това е във висша степен Велико Служене и към този негов аспект привличам вниманието ви. Затова с тези инструкции се стремя да изясня този въпрос.

Един от проблемите, стоящ пред аспиранта, е проблемът навреме да разпознае заслепението, когато то възникне, и да осъзнае заслепленията, които препречват неговата пътека, и илюзиите, които изграждат стена между него и светлината. Не е малко, че сте разбрали, че заслепението и илюзията съществуват. Болшинството хора не осъзнават тяхното присъствие. Много добри хора не виждат това; те обожествяват тези заслепления и считат своите илюзии за ценни и трудно придобити притежания. (10 - 44/5)

(7) Аспирантът успява да се свърже със своята душа, своето его, чрез правилно насочени усилия. Чрез медитация, добри намерения и правилни техники, съпроводени от желанието да служи и да обича, той постига съгласуване. Тогава той осъзнава резултатите от успешната си работа. Умът му е просветлен. Усещане за сила протича през неговите носители. Поне временно той осъзнава Плана. Нуждата на света и способността на душата да откликне на тази нужда запълват съзнанието му. Неговата отдаденост, посветеност и правилни намерения увеличават насочения приток на духовна енергия. Той знае. Той обича. Той се стреми да служи и прави тези три неща сравнително успешно. В резултат на всичко това той все повече бива завладян от усещането за сила и от ролята, която трябва да играе в помощ на човечеството, отколкото с реализирането на съответното и подходящо чувство за мярка и за духовните стойности. Той надценява своя опит и самия себе си. Вместо да удвои своите

усилия и по този начин да установи по-тесен контакт с царството на душите и да обича повече всички същества, той започва да насочва вниманието на другите към себе си и към мисията, която той ще разработи, и към доверието, което, както изглежда, Учителят и дори плане-тарният Логос му оказват. Той говори за себе си; прави жестове и привлича вниманието, изисквайки признание. Правейки това, неговото съгласуване неизменно намалява, връзката му се влошава и той се присъединява към редиците на онези, които са се поддали на илюзията на усетената сила. Тази форма на илюзия се среща все по-често сред последователите и сред онези, които са преминали през първите две посвещения. Днес в света има много хора, приели първото посвещение в предишен живот. В някой период на сегашния жизнен цикъл, с повторението и резюмирането на събитията от по-ранното развитие, те отново достигат до онова място в своята реализация, което са достигали и по-рано. Значението на тяхното постижение нахлува към тях, съпроводено от усещането за тяхната отговорност и тяхното знание. Отново те се надценяват, смятайки мисията си и себе си за неповторими сред хората и езотеричните и субективните им изисквания за признание навлизат и развалят онова, което иначе би могло да бъде плодотворно служене. Всяко подчертаване на личността може съвсем лесно да изопачи чистата светлина на душата, когато тя се стреми да премине през по-нисшето себе. Всякакво усилие да се привлече внимание към мисията или към задачата, която личността е предприела, отклонява вниманието от тази мисия и затруднява човека при изпълнението на задачата му; води до отстъпление от изпълнението ѝ, докато -настъпи моментът, когато последователят няма да е друго, освен един канал, през който да се лее любов и да сияе светлина. Това изливане и сияние трябва да бъде спонтанно и да не съдържа споменаване на личността. (Ю - 52/3)

(8) Илюзията е средство, чрез което ограниченото разбиране и материалното знание интерпретират истината, забулващи и скриващи я зад облак от мисъл-форми. Тези мисъл-форми стават по-реални от истината, която прикриват, и впоследствие контролират достъпа на човека към Действителността. (10 - 240)

(9) Илюзия... Светът на явленията не се отхвърля, но ние считаме, че умът го интерпретира неправилно и отказва да го види такъв, какъвто той е в действителност. Смятаме, че това погрешно тълкуване съставлява Великата Илюзия... Проблемът на Илюзията се намира във факта, че това е дейност на душата и е резултат на умствения аспект на всички проявени души. Душата е тази, която е потопена в илюзията и която не успява да вижда с яснота, докато не дойде времето, когато тя ще се научи да влива светлината на душата в ума и в мозъка... Илюзията е предимно умствено качество и е характерна за нагласата на ума на онези хора, които са повече интелектуални, отколкото емоционални. Те са надраснали заслепението по начина, по който то обикновено се разбира. Тяхната грешка е в неправилното разбиране на идеите и мисъл-формите и погрешната им интерпретация. (15 - 472)

(10) Вие сте в процес на въплъщение; следват изчисления си път. Къщата, която изграждате, осветена ли е вече? Светла къща ли е? Или е тъмен затвор? Ако е светла, към светлината и топлината ѝ ще привлечете всички околни и магнетичното притегляне на душата ви, чиято същност е светлината и любовта, ще спаси мнозина. Ако все още сте изолирана душа, ще трябва да преминете през всички ужаси на по-пълната изолация и самота, бродейки сам по тъмния път на душата. Но тази изолираност, тази самота и тази отделеност в тъмната нощ са все част от Великата Илюзия. Това обаче е илюзия, в която цялото човечество сега навлиза в подготовка за единство, свобода и избавление. Някои се губят в своята илюзия и не знаят каква е действителността и истината. Други вървят свободно в света на илюзията с цел да спасят и да повдигнат своите братя и ако вие не можете да сторите това, ще трябва да се научите да вървите по този начин. (16 - 343)

Вж. също: „Заслепение“ и „Майа“, „Идеи и идеали“.

63. ИНОКУЛАЦИЯ

„Каква е репутацията или стойността на инокулацията[5] от окултна или езотерична гледна точка?" Този въпрос често се появява в умовете на лечителите, когато те задават следния въпрос, който е истинската причина за техния интерес: „Влияе ли тя на по-фините тела? Как?"

Не съществува окултен стандарт или стойност за инокулацията, както и няма такъв по отношение на биенето на подкожна инжекция. На цялата тази тема, засягаща серуми и ваксини, пресилено се набляга от т. нар. окултни ученици. В настоящия момент човешкото тяло е приемател на толкова голямо количество вещество, външно предавано към вътрешността на тялото, че този въпрос е много по-голям, но от по-малко значение, отколкото си мислят хората. Такъв е парадоксът, който ви представям. Неправилна храна от всякакъв вид, вдишване на дим от толкова векове насам, дишане на замърсен въздух, гълтане на лекарства, хапчета и таблетки от всякакъв възможен вид, ровене из растителното и минералното царство в издирване на съставните им части, и инжектиране на минерални вещества, на лекарства и серуми - човек понякога се учудва на забележителните възприемащи способности на човешкото тяло.

Което си е право обаче, бих ви напомнил, че доколкото става въпрос за физическото благосъстояние на човека, тези западни методи и технологии са допринесли за създаването на по-здрави хора, отколкото на Изток, за съвсем определено удължаване на човешкия живот и за премахването на много ужасни физически злочестини, които някога вземаха човешки жертви. Аз, като ориенталец, признавам това. Описах ситуацията по този начин, за да разширя виждането ви от специфичното към цялото.

Във връзка с болестите и ваксинациите бих ви напомнил, че има три групи заболявания, които не са специфични за хората, а са присъщи на самата планета. Те се срещат в много разнообразни форми, във всички природни царства. Тези три семейства или групи болести са:

1. Голямата ракова група.
2. Сифилистинната група.
3. Туберкулоза.

По-голямата част от възраженията на лекарите с окултни наклонности се основават несъзнателно на чувството, че би трябвало да съществуват по-висши методи за контролиране на човешките заболявания, отколкото инжектирането в човешкото тяло на вещество, взето от животинско тяло. Това несъмнено и съвсем определено е правилно и някой ден ще бъде доказано. Друга тяхна реакция, отново до голяма степен неосъзната, е отвращението, предизвикано от тяхната чувствителност. По-значимо възражение може да се базира на страданието, причинено на животните, от които е извлечена ваксината и другите вещества.

Влиянието върху вътрешните тела е практически никакво, много по-малко от въздействието на самите болести. В това се крие един много интересен въпрос за бъдещето. До каква степен болестното състояние на човешкото тяло се пренася и повлиява на вътрешните тела от структурна гледна точка? Това е въпрос, на който не възнамерявам да отговарям. Съвременната медицина се занимава с контролирането на съвременните болести. Това се осъществява по три начина: чрез хигиенната наука, чрез профилактичната медицина и чрез инокулация. Това са по-нисшите съответни на някои методи на действие, произхождащи от астралното поле, от етерните нива и от самата земя.

Науката за хигиената, използването на водата и растящите познания относно хидротерапията са достигналите до земята определени вътрешни дейности на астрално ниво със съвсем ясна природа. От гледната точка на аспиранта тези методи се наричат пречистващи.

Науката, засягаща профилактиката (и на болестите, и на смъртта), е утаяване до земята на

определени процедури на етерно поле, посредством които силите се използват правилно и някои унищожителни средства биват контролирани и се възпира тяхното разрушително действие.

Науката за инокулацията е чисто физическа по произход и засяга само животинското тяло. Тази наука скоро ще бъде изместена от по-висша, но времето за това още не е дошло. (17 - 322/4)

64. ИНТУИЦИЯ

(1) Ако разгледате сериозно заедно с мен какво не е интуицията, смятам, че вътрешно ще откликнете на думите ми.

Интуицията не е избликуване на любов към хората и следователно не означава да ги разбирате. Много от онова, което се нарича интуиция, е познаването на приликите и притежаване на ясен аналитичен ум. Разумните хора, живели известно време в света, преживели доста и свързали се с много други хора, обикновено могат да си съставят лесно преценка за проблемите и характера на другите хора, ако имат желание за това. Те обаче не бива да бъркат това с интуицията.

Интуицията няма връзка с психическите способности, били те нисши или висши. Съзирането на видение, дочуването на Гласа на Тишината, изпитването удовлетворение от учение от някакъв вид не означават действие на интуицията. Тя не е само виждането на символи, защото това е особен вид възприятие, и способността за настройка към Всемирния Ум на онова ниво на Неговата дейност, което предизвиква модели-те-форми, на които се базират всички етерни тела. Тя не е интелигентна психология, нито любящото желание да помага. Това произлиза от взаимодействието на личността, управлявана от силна ориентираност към душата, и душата, съзнаваща групата.

Интуицията е синтезиращо разбиране, което е привилегия на душата, и тя става възможна само когато душата, на собственото и ниво, се простира в две посоки: към Монадата и към интегрираната и евентуално (дори и да е само временно) координирана и сплотена личност. Тя е първият белег на дълбоко субективното обединение, което ще бъде привършено с третото посвещение.

Интуицията е изчерпателното овладяване на принципа на универсалността и когато той функционира, има, поне за момент, пълна загуба на усещането за разделност. В най-високата ѝ точка тя е позната като Всемирна Любов, която няма връзка със сантименталността или с нежните реакции, а е предимно с характер на отъждествяване с всички същества. Тогава се познава истинското състрадание; тогава критиката става невъзможна; тогава, и то само тогава, божественият зародиш се вижда като скрит във всички форми.

Интуицията е самата светлина и когато тя действа, светът се вижда като светлина и светлинните тела на всички форми постепенно стават видими. Това носи със себе си способността за връзка с центъра на светлината във всички форми и по този начин се установява една съществена връзка и чувството за превъзходство и самостоятелност изчезва на заден план.

Интуицията следователно води със себе си три качества: *Просветление... Разбиране... Любов...* Тези три думи обобщават трите характеристики или аспекта на интуицията и могат да се обгърнат от думата инклузивност, чувството за всемирно Единство. (10 - 2/5)

(2) Нека сега разгледаме *интуицията*, която е противоположност на илюзията, помнейки, че илюзията държи човека в плен на ментално поле и го заобикаля изцяло със сътворени от хората мисъл-форми, преграждайки бягството към по-висшите сфери на осъзнаване или към любящото служене, което трябва да бъде отдадено в по-нисшите светове на съзнателно, проявено усилие.

Основното, което искам да кажа тук, е, че интуицията е източникът или дарителят на откровението. Чрез нея се разкрива, в името на човечеството, непрекъснато разбиране на методите на Бог в света; чрез нея се схващат последователно трансценденталността и иманентността на Бога;... чрез интуицията човек изживява Божието царство и открива същността, типове живот и явления и характеристиките на Синовете Божии, когато те се появяват. Чрез интуицията някои от плановете и целите, осъществявани чрез проявените сътворени светове, се довеждат до неговото внимание и на него се показва начинът, по който той и останалата част от човечеството могат да сътрудничат и да ускорят божествените намерения; чрез интуицията му биват предавани непрестанно законите на духовния живот (това са законите, ръководещи Самия Бог, обуславящи Шамбала и напътстващи Йерархията), когато той докаже своята способност да оцени и оползотвори тези закони. (10 - 135/6)

(3) Интуицията е в действителност само схващането от страна на ума на даден фактор от творението, на някой закон на проявлението и на някой аспект на истината, позната от душата, произлизаща от света на идеите и бивайки с природата на онези енергии, които пораждат всичко познато и видимо. Тези истини съществуват вечно и те представляват непрестанно действащи закони, но само когато умът е обучен и развит, съсредоточен и непредубеден, те могат да бъдат разпознати, след това да бъдат разбрани и накрая - приспособени към нуждите и изискванията на цикъла и на времето. (4 - 15)

(4) Интуицията, насочваща всички напреднали мислителци към нови полета на познание, е просто предвестникът на онова всезнание, което характеризира душата. (4 - 16)

(5) Невежата и мъдрецът имат допирни точки, какъвто е случаят с всички крайности. Между тях се намират онези, които не са нито напълно невежи, нито интуитивно мъдри. Това са множеството образовани хора, които имат познания, но не и разбиране и които занапред ще трябва да научат разликата между онова, което може да бъде схванато от рационалния ум, онова, което може да се види от околото на ума, и онова, което само по-висшият, абстрактен ум може да формулира и да познае. В края на краищата това се слива в интуицията, която е „способността за познание“ на разумния и практичен мистик, който, отправяйки емоционалната и чувстваща природа на собственото й място, използва ума като фокусираща точка и гледа през тази леща към света на душата. (4 - 17/8)

(6) Интуицията не разкрива начина, по който може да се удовлетвори амбицията, нито начина, по който да се задоволи желанието за егоистичен напредък. (4 - 70)

(7) Само когато развие своята интуиция, човек може да бъде от полза за групата на своя Учител... Когато (интуицията) започне да функционира, тогава последователят може да премине фазата на послушничеството и да бъде приет в групата на Учителя. (4 - 167)

(8) Онова, което е противоположният полюс на илюзията, както добре знаете, е интуицията. Това е познаването на действителността, ставащо възможно, когато заслепението и илюзията изчезнат. Интуитивната реакция на истината се извършва, когато, следвайки определен подход към истината, последователят е успял да укроти онези тенденции на ума, които изграждат мисъл-формите, така че светлината да може да протича непосредствено, без никакво отклонение, от по-висшите духовни светове. (10 - 67)

(9) Щом като човек стане безпристрастен и се освободи от реакциите на нисшето си себе и щом съзнанието му се осветли от ярката светлина на интуицията, тогава „зрителният прозорец“ бива почистен и погледът му към действителността не е възпрепятстван. Пречките (издигани винаги от самото човечество) се премахват и той вижда целия живот и всички форми в истинската им връзка и може да разбере, а дори и окултно да „види“, „преминаването на енергиите“. (16 - 422)

(10) Част от способностите и разбулващата сила на интуицията се познават от всички последователи; понякога тя представлява (поради своята рядкост) голяма „духовна възбуда“. Тя поражда въздействия и стимули; показва бъдещо възприемане на смъртно усетени истини

и е свързана, да можехте само да разберете това, с цялото явление предчувствие. Регистрирането на някакъв аспект на интуитивното разбиране е събитие от голямо значение в живота на последователя, започващ да върви по Пътеката към Йерархията. То дава доказателства, които той може да признае, за съществуването на знания, мъдрост и значимости, които все още не са осъзнати от интелигенцията на човечеството; то му гарантира разгръщащата се способност на собствената му по-висша същност, реализирането на неговите връзки с божествеността и възможността за най-висшето му духовно израстване. (18 - 131)

(11) Силата на интуицията, която е целта на голяма част от работата, стояща пред последователите, изисква разгръщането на една друга способност у човека. Интуицията е също функция на ума и когато се използва правилно, позволява на човека да схване ясно действителността и да я види, освободена от заслепението и илюзията на трите свята. Когато интуицията е проработила в някой човек, той има възможност да действа правилно и непосредствено, защото е във връзка с Плана, с чистите и неподправени факти и с неизопачените идеи - освободени от илюзията и идващи пряко от божествения или всемирния Ум. Разгръщането на тази способност ще доведе до световно признание на Плана и това е най-голямото постижение на интуицията в настоящия световен цикъл. Когато Планът се усети, настъпва разбиране на единството на всички същества, на синтеза на световната еволюция и на хармонията в божествената цел. Целият живот и всички форми се виждат в истинската им светлина и след това възниква вярно усещане за ценностите и за времето. Когато Планът се усети интуитивно, точно и непосредствено, тогава конструктивните усилия са неизбежни и няма празни движения. Частичното осъзнаване на Плана и интерпретациите от втора и трета ръка, правени от невежите, са отговорни за загубените усилия и глупавите подтици, характерни за съвременните окултни и световни организации. (5 - 25)

(12) Научавайки как да преодолеят заслепението в собствения си живот и как да живеят в светлината на интуицията, последователите могат да влеят сили в ръцете на Онези, Чиято задача е да събудят интуицията в човека. (5 - 26)

(13) (Последователят) най-сетне научава да замени бавната и трудоемка работа на ума, съпроводена от неговите заобикаляния, илюзии, грешки, догми и изолираното му мислене и подготовка, с интуицията и нейната бързина и безпогрешност. (6 - 415)

65. ИСТИНА

(1) Осъзнаваш ли, че истината трябва да бъде грижливо втъкана в материята на всекидневния живот, преди новата истина да може надеждно да се предаде? (4 - 201)

(2) Всички верни идеи са временни по своята същност и трябва след време да заемат мястото си на частични истини и да отстъпят на по-великата истина. Истината за съществуването на деня се разбира по-късно като част от една по-голяма истина. Човек може така добре да е схванал някои от по-незначителните принципи на Неостаряващата Мъдрост и до такава степен да е убеден в тяхната вярност, че да забрави за по-голямата цялост и да изгради мисъл-форма за частичната истина, която е съзрял и която се превръща в ограничение, задържаща го като затворник и възпираща го от напредък. Той е така уверен в това, че притежава истината, че не е способен да види ничия друга истина. До такава степен е убеден в действителността на формираната от самия него концепция за това какво е истина, че забравя ограниченията на собствения си мозък и факта, че истината е достигнала до него чрез собствената му душа и поради това е обагрена от неговия лъч, а след това е vyplътена във форма от личния му изолиран ум. Той живее само за тази малка истина; не може да види друга; натрапва мисъл-формата си на други хора; става фанатик, обзет от фикс-идея, и е умствено неуравновесен, дори и светът да го смята за здравомислещ. (4 - 490)

(3) Всички записани истини допускат множество интерпретации, които се разгръщат с нарастваща яснота при приемането на по-нататъшни посвещения и при развитието на съзнателната чувствителност. (11 - 100)

(4) Няма окончателност при представянето на истината; тя се развива и нараства, за да удовлетвори растящите изисквания на човека за светлина. (7 - 139)

(5) Само онова, което знаете в себе си и изживявате *съзнателно* в себе си, е от значение и представлява истината за вас. Това, което ви се казва от други, *дори и от мен*, не е от жизнена важност, освен за да подчертае или потвърди вече позната истина или да създаде илюзии или задължения, докато не се отхвърли или изпита от вас в собственото ви съзнание. Разбирате ли какво искам да кажа? (5 - 91)

(6) Нови истини (има предвид истини, нови за най-напредничавите мислители и долавяни само от най-напредналите езотерици) се реят на хоризонта на човешкия ум. Подготвя се почвата за посяването на това семе и сцената е готова за появата на нови Актьори във великата драма на разгръщащото се откровение на Божеството.

Определени велики концепции се схващат категорично от човечеството. Определени големи надежди приемат форма и ще се превърнат в модел на човешкия живот. Определени важни хипотези ще се превърнат в експериментални теории, а по-късно ще бъдат демонстрирани като доказани факти... Извършва се голямо оживление и придвижване. Светът на хората кипи, откликвайки на притока от духовна енергия. Тя е породена от неосъзнатия и недоловим за слуха зов на самото човечество. За първи път в историята то призовава духовно. (18 - 77/8)

66. ЙЕРАРХИЯТА

(1) Тази Йерархия на силите има четири главни направления за работа:

а. *Да развие съзнанието за собственото себе във всички същества.*

б. *Да развие съзнанието в трите по-нисши царства.*

Както е известно, петте природни царства по еволюционната дъга могат да бъдат определени по следния начин: минерално царство, растително царство, животинско царство, човешко царство, духовно царство. Всички те възплъщават някакъв тип съзнание и е работа на Йерархията да развие това съзнание до съвършенство чрез приспособяването на Кармата, посредством силата и чрез осигуряване на подходящи условия.

в. *Да се предаде волята на Планетарния Логос.*

Те действат като предавател към хората и към девите или ангелите на волята на Планетарния Логос и посредством Него на Слънчевия Логос.

г. *Да дадат пример на човечеството.*

... Тази Йерархия е съставена от Онези, Които са триумфирали над материята и са постигнали целта с помощта на именно тези стъпки, по които вървят хората днес. Тези духовни личности, тези адепти и Учители са се борили и сражавали за победата и за господство над физическото поле и са воювали с миазмите, мъглите, опасностите, неприятностите, тъгите и болките на всекидневния живот. Те са преминали всяка крачка от пътеката на страданията, преживели са всички опитности, преодолели са всички трудности и са надделели... Разбирането им за свободата, до която се достига чрез жертване на формата посредством пречистващите огънове, е достатъчно, за да Им даде сигурна ръка, способност за упорство дори когато може да изглежда, че формата е преминала през достатъчно страдания, и любов, триумфираща над всички пречки, тъй като е основана на търпението и на опита. Тези По-Старши Братя на човечеството се характеризират с *любов*, която е

устойчива и която винаги действа за доброто на групата; със *знание*, придобито в течение на хилядолетия чрез много животи, в които Те са проправяли своя път от дъното на живота и еволюцията почти до върха; с *опит*, основаващ се на самото време и на разнообразни лични реакции и взаимодействия; със *смелост*, която е резултат на този опит и която, след като е възникнала в продължение на много векове старания, неуспехи и подновени старания, в края на краищата е довела до триумф и сега може да бъде отдадена в служба на човечеството; с *цел*, която е просветлена и разумна и която си сътрудничи и приспособява към групата и към плана на Йерархията и по този начин се съгласува с целта на Планетарния Логос... (1 - 20/5)

(2) Тази Йерархия на Братята на Светлината все още съществува и работата ѝ продължава непрестанно. Те всички съществуват физически - или в плътни физически тела, каквито използват много от Учителите, или в етерни тела, каквито обитават по-издигнатите помощници и Повелителят на Света. Важно е хората да помнят, че Те съществуват физически, и да помнят, че Те се намират на тази планета заедно с нас и контролират нейната съдба, направляват делата ѝ и водят всички еволюции в нея към висше съвършенство. (1 - 32)

(3) Основният дом на тази Йерархия е в Шамбала, един център в пустинята Гоби, наречен в древните книги „Белият Остров“. Той съществува в етерното вещество и когато земното човечество развие етерното зрение, ще се разбере местонахождението му и ще се признае реалността му. Проявяването на това зрение бързо настъпва... но мястото на Шамбала ще бъде едно от последните разкрити етерни свещени зони, понеже съществува във веществото на втория етер. Няколко от Учителите във физически тела обитават Хималаите в едно усамотено място, наречено Шигаце, далеч от хората, но по-голямата част са разпръснати из света и живеят на различни места в отделните страни, неразпознавани и незайни, но въпреки това всеки на Своето място създава фокусна точка за енергията на Повелителя на Света и бива за Своето обкръжение разпределител на любовта и мъдростта на Божеството. (1 - 33)

(4) Планетарната Йерархия, въпреки че има предвид сегашните усилия и участва в плановете на Съвета, не е заета изцяло само с проблема на човечеството в настоящия момент на криза. Съществуват много други насоки за действие и от полза за еволюцията, които трябва да се следват в същото време. Работата по отношение на другите природни царства (или все още недостигнали човешкото ниво, или вече надрасна-ли го) и дейността в подготовка за периода, който ще последва сегашната криза, трябва да бъдат продължени както винаги. (15 - 716)

(5) Духовната Йерархия не може да работи посредством хора, чиито езици критикуват, чиито идеи и становища разделят и които несдържано се пристрастяват към своите убеждения и преценки. Това твърдение изразява истината. Стремя се вие сами да се обучите на такава правилна дейност, започвайки със собствения си живот и личната си изява в света. (15 - 748)

(6) Йерархията работи само с духовната природа или с душата на човечеството и от гледна точка на Учителя формата е сравнително без значение. (17 - 661)

(7) Действителността на Йерархията е установена истина за много мислители. Хипотезата, че може би има Йерархия, е широко разпространен възглед. Информацията, отнасяща се до нейните степени, начини на действие и целите ѝ, вече е общоизвестна. Много неща са приети и много са дадени от вярващите в това учение.

... Бих искал да отделя малко време за разглеждането на влиянието на този постоянно нарастващ фонд от знания. Той е притежание на повечето хора, а не само на малцината предпазливи ученици на езотериз-ма и окултизма. Това учение вече е проникнало в съзнанието на масите и там предизвиква любопитство, облекчение и надежда, спекулации и циничен присмех, съзнателни духовни усилия или постоянни подигравки - според типа ум, чувствителността към истината или глупавото лековерие на получателя. Но знанието, вярата и надеждата в съществуването на планетарна Йерархия днес е повлияло на цялото човешко

мислене по много по-обширен и по-задълбочен начин, отколкото може да си представят и най-големите -оптимисти. В това се намира надеждата на света и това е едно богато поле за духовна работа през идващите десетилетия. За това трябва да се подготвят всички последователи. (18 -133)

(8) Не е възможно някой последовател или аспирант да бъде привлечен към периферията на Йерархията, а оттам към Ашрам, без при това да открие, че волевата му природа е повлияна от това. На този етап това ще се прояви като настойчивост и решимост. Настойчивостта е характеристика на живота и е свързана с безсмъртието, докато решимостта е най-нисшият аспект на волята. Тяхното развитие води до една преориентация, която става постоянен начин на мислене. (18 - 377)

(9) Искам да имате предвид следните положения:

1. Големият Ашрам, Йерархията, е съставен от много Ашрами, като по този начин се създава „област за призоваване" за връзка на Санат Кумара.
2. Христос, подпомаган от Ману и Махачокан, е Координаторът на целия живот в големия Ашрам.
3. Днес персоналът на големия Ашрам произхожда изцяло от редиците на човечеството. В предишните цикли не е било така.
4. Големият Ашрам е изграден от седем основни Ашрама и четиридесет и два второстепенни Ашрама, които постепенно се оформят.
5. Целият Ашрам е единен, тъй като животът в обособените му групи се пази от ограничителен обръч.
6. Този ограничителен обръч е създаден от радиация.
7. Четиридесет и двата по-малки Ашрама се обединяват от магнитните взаимодействия на цялото.
8. Аспирантите се притеглят за връзки с Ашрама чрез неговата радиация и накрая навлизат в магнитното му поле.
9. Има двустранен приток на енергия или сила към великия Ашрам:
 - а. Енергизиращ живот от Шамбала, наречен също „освободено просветление".
 - б. Енергията на действияния разум от човечеството, позволяващо на Учителите да формулират Плана.
10. Всички седем Ашрама се занимават с Плана.
11. Учителят Мория е Ръководител на всички езо-терични школи, които действително подготвят аспиранта за връзка с ашрама и за работа. Причината, поради която Учител от първия лъч е Ръководител, е понеже Волевият аспект се изгражда в Ашрама.
12. Служенето на Плана обединява седемте Ашрама, заедно с помощните Ашрами в един голям Ашрам.
13. Волята на последователя се развива само в Ашрама от неговия лъч.
14. Магнитната, динамична енергия на първия аспект на божествеността се намира в сърцето на всеки от седемте Ашрама, запазен от резервоара на волева енергия, който се намира в сърцето на самия велик Ашрам.
15. Четиридесет и двата помощни Ашрама се енергизират от резервоара с волева енергия, намиращ се в сърцето на всеки от основните Ашрами.
16. Всеки от седемте Ашрама изразява качеството на своя лъч, един от седемте лъча.

Ако имате предвид тези положения, ще разбирате и ще интерпретирате точно цялата тема за Йерархията. (18 - 379/80)

(10) Истината за съществуването на Йерархията и

върховния й Ръководител, Христос, се признава съзнателно от стотици хиляди хора днес, макар и да се отрича от правоверните. Толкова много хора *знаят* истината и толкова много честни и достойни люде *съзнателно* сътрудничат на Членовете на Йерархията, че църковната враждебност и омаловажаващите критики на конкретно мислещите са безрезултатни. Хората се придвижват от подвластността на доктриналните авторитети към прякото, лично и духовно преживяване. Те попадат под непосредственото влияние, което винаги съпровожда връзката с Христос и с Неговите последователи, Учителите. (7 - 145)

(11) В продължение на милиони години Йерархията е стояла безмълвно зад кулисите на събитията в света, заета със следната работа - работа, която рано или късно ще се извършва екзотерично, а не езотерично:

1. Йерархията стои като стена между човечеството и прекомерното зло.

Не забравяйте, че като се закриля човечеството по този начин, това се пренася и към царствата, недостиг-нали все още човешко ниво, за които четвъртото царство, човешкото, е Макрокосмосът. Изисква се квалифицираното умение на Йерархията и одобрението на Шамбала, за да бъде предотвратено гибелното нахлуване на прекомерното зло, излъчвано от космически източници.

2. Йерархията работи непрестанно върху задачата да събуди съзнателния аспект на всички форми, така че той да се пробуди, разшири и използва разумно.

3. Йерархията насочва световните събития, доколкото човечеството позволява това (защото свободната воля и свободните намерения на човечеството не могат да бъдат пренебрегнати), така че разгръщащото се съзнание да може да се изрази посредством развиващи се и съответстващи социални, политически, религиозни и икономически форми в света. Те насочват; Те осветляват; Те впечатляват онези, които са във връзка с Тях и чрез притока на идеи и посредством откровение Те определено влияят на хода на делата в света.

4. Йерархията насочва и контролира в по-голяма степен, отколкото се предполага, разгръщането на цикличните култури и произлизащите от тях цивилизации. Те от своя страна тогава осигуряват подходящи форми, полезни временно за появяващата се душа на човечеството. Специално внимание се обръща на структурата и стила на културите и цивилизациите.

5. Йерархията получава от Шамбала и предава енергии и възникващи впоследствие сили с произтичащи въздействия върху самата Йерархия, а също така и върху човечеството и върху душата на всичко, намиращо се във всички царства.

6. Йерархията получава този езотеричен „Огън от Бога“, който приключва цикли, идеологии, организации и цивилизации, когато настъпи съответният подходящ момент. Те го правят, за да освободят място за онова, което е по-добро и което ще се окаже адекватно и неограничаващо за пробуждащото се съзнание и възникващия живот.

7. Йерархията подготвя хората за посвещение:

а. Като ги приема в Ашрамите на Учителите.

б. Като предлага на Техните последователи възможност да служат на възникващия План.

в. Въвеждане посредством последователите от съответния период на новия начин на представяне на обу-чението, необходимо за посвещението. Всеки *главен* цикъл получава нова форма на същото древно, но фундаментално обучение. И настоящият цикъл е такъв и голяма част от работата ми е свързана с това. (13 - 519/20)

(12) I. Първи Планетарен Център.....

Шамбала.

Работещ чрез:

1. Седемте Лъча или седемте Духа пред Трона.
2. Определени велики Посредници.
3. Заседателната Зала на Бога на Света.

II. Втори Планетарен Център

Йерархията.

Работещ чрез:

1. Седемте основни Чохана и Техните Ашрами.
2. Четиридесет и деветте Учителя на второстепенните Ашрами.
3. Съвкупността от второстепенни Ашрами.

III. Трети Планетарен Център

Човечеството.

Работещ чрез:

1. Появилите се Последователи - от седемте лъча.
2. Новата група световни служители.
3. Съвкупността от човеколюбци, възпитатели и хора на добрата воля.

Това е просто една приблизителна картина, която не е съвсем точна; тя обаче ще ви покаже определени преки линии за контакт и връзка, които са верни и които ще бъдат достатъчни, за да ви дадат една бегла и обща представа за новата подредба, която се изгражда между трите основни планетарни центъра, нуждаещи се от ново приспособяване. (13 - 528)

(13) Йерархията е една голяма сражаваща се структура, бореща се за душата на хората, бореща се с всичко, пречещо на разширението на човешкото съзнание, бореща се с всичко, ограничаващо човешката свобода (не казвам своеволие) и бореща се да премахне онези фактори и бариери, пречещи на завръщането на Христос и на излизането наяве на Йерархията като напълно функционираща структура на земята. Няма нищо слабо, нерешително, сантиментално или неутрално в отношението на Йерархията; необходимо е човечеството да схване това и да разчита на силата и на прозрението на Йерархията, както и на нейната любов. (13 - 550/1)

(14) Братството е общност на души, обзети от желанието да служат, подтиквани от спонтанен импулс да обичат, просветлени от една чиста Светлина, предано споени и съчетани в групи от служещи умове и изпълвани с енергия от единствения Живот. Членовете Му са организирани да съдействат на Плана, с който Те съзнателно се свързват и на когото осъзнато сътрудничат.

Онези животи, които осъществяват идеите на Божествения Ум, съществуват в Своя степенуван ред, подробностите за който не ни касаят, освен факта, че планетарното Братство е в телепатична връзка с Онези, Които отговарят за планетарните условия в слънчевата система, следователно с Великия Съвет в Шамбала. Те също са в непосредствена телепатична връзка един с друг. Постепенно проявяващите се способности на радиото и чувствителният начин на действие на подобряващите се механизми на радиото и на телевизията, не са друго освен отклик във физическата материя на съвършените телепатични

способности и телевизията на умовете на Учителите на Мъдрост. Не забравяйте, че тези способности са присъщи на всички хора.

Вътрешната група Учители, с които съм свързан, също работят телепатично със Своите последователи, а и последователите един с друг, но в по-малка степен. (5-23/4)

(15) Йерархията всъщност е групата на Повелите-ля на Света. Тя е Неговият Ашрам. (5 - 685)

Вж. също: (6 - 63/4).

67. ЙЕРАРХИЯТА: ЕКСТЕРНАЛИЗАЦИЯ

(1) Проверките за първото посвещение, доколкото става дума за човечеството (за последователя в света), са почти привършили и приближава часът за раждането на Христос като проява на четвъртото природно царство и като приключване на работата на Четвъртата Творяща Йерархия. Това не може да се отрече. Раждането може да се проточи и формата може да предизвиква „родилни мъки“ продължително време, но Христос ще бъде роден и природата Му и съзнанието Му ще проникнат и ще повлияят всички човешки дела. Това обстоятелство - така близко, желано, отдавна предсказвано и очаквано - ще направи възможно завръщането на Йерархията и възстановяването на Мистериите.

Тези явления не са зависими само от пригодността на човечеството да осигури необходимите условия и от неизбежността на самото еволюционно развитие, но повторната поява на Йерархията и онова, което ще осъществят Членовете ѝ, е свързано също така (и то най-вече) с вътрешния живот и духовните импулси в самата Йерархия, и няма нищо общо с човечеството. Йерархията следва своя собствена насока за разгръщане, успоредно с дейността си на Земята, свързана с еволюцията на планетата. Хората са така склонни да считат собствения си живот и съдба и разгръщането на човешкото съзнание като фактори от първостепенно значение за Земята и за еволюционните процеси на планетата. Тези обстоятелства са важни, но те не са единствените фактори от значение, нито пък човечеството е само и изолирано. То заема място по средата между царствата, все още недостигнали човешкото ниво, и царствата, вече надрасли го, като всяка от тези групи еволюиращи животи има собствената си важна съдба - важна за всичко, съдържащо се в ограничителния обръч на групата. Те имат свои собствени избрани и различаващи се способности, методи и пътища за постигане. Точно както отделният човек трябва да научи уменията на науката за взаимоотношенията с другите хора и със своята среда, така и човечеството *като цяло* трябва да научи начина на взаимоотношение с намиращото се над и отвъд човечеството и с намиращото се под него и оставеното назад. Това означава чувство за мярка, което може да бъде постигнато само чрез умственото начало на човека и от онези, които започват умствената поляризация. Това чувство за мярка ще разкрие на хората тяхното място на еволюционната стълба и ще ги отведе до разбирането на специфичната съдба и неповторими цели на другите царства в природата, включително и петото - царството на Бога, духовната Йерархия на нашата планета.

Самата Йерархия също е в положение на духовна криза. Посветените стоят пред Вратата, водеща към Пътя за По-Висша Еволюция, и всички служители на Йерархията чакат да направят съвместно ход напред, съответстващ, на собственото им ниво, на хода напред, който човечеството също е предопределено да извърши.

Но, братя мои, ето нещо интересно. Според великия закон за синтезираща изява (наречен от нас Закон за Синтеза, закона, определящ първия божествен аспект) Йерархията трябва да се придвижва напред по такъв начин, че усилията да обхващат физическото поле, също както и по-висшите полета. Организираната дейност трябва да обхваща трите свята на Духовната Триада. Не забравяйте припокриването на тези два свята, което се осъществява на ментално поле и потвърждава добре познатата фраза „петте свята на свръхчовешка еволюция“. Оттук

произлиза следователно и необходимостта за екстернализация на Йерархията и доказване на Тяхната съгласувана способност да работят от физическото поле нагоре до най-висше-то, за да могат съвместно да се придвижат през тази Врата към Пътя. Символично казано, тази екстернализация за Членовете на Йерархията е един акт на пожертвователно служене, но също и символичен жест. Йерархията се въплъщава отново на Земята, и то за първи път след последното ѝ въплъщение по времето на Атлантида. Това е обаче групово въплъщение, а не индивидуално на отделни Членове. Това може би е тънък момент, прекалено труден за проумяване от вас.

Следователно екстернализацията на Йерархията и възстановяването на Мистериите не са нещо, извършено заради човечеството или просто защото хората са си заслужили по-близък контакт, понеже имат право на някаква награда, или са вече толкова духовни, че на Йерархията ѝ е приятно и полезно да му помага. Картината е съвсем различна. Това, което изглежда толкова важно в съзнанието на хората, в действителност е съвсем второстепенно по отношение на кризата в Йерархията, за която става въпрос. Това повторно появяване на физическо поле и последващият го живот, отдаден на служене (включващ фактори от голямо значение за хората), са проява на присъщия духовен импулс, насочващ действията на Йерархията в две посоки, но съдържащ едно единно движение, обхващащо всички пет полета от свръхчовешката еволюция и изискващо групово рекапитулация на процеса на въплъщение.

Йерархията има свой живот и свои цели и намерения, свой еволюционен ритъм и свои собствени духовни разширения; те не са същите като тези при човешкото царство. Тези цели и ритми ще станат по-познати за мислещите хора с приближаването на Йерархията към физическото поле. (18 - 333/5)

(2) Работим и живеем в началните етапи на период, в който се извършва подготовка за появата на Йерархията в света на хората. Понастоящем тази поява е само на менталните нива, но когато самото човечество създаде мисъл-формата за екзотерично съществуване, а призоваващият апел е достатъчно силен, тогава Големият Ашрам бавно ще се появи на физическото поле. (18 - 382)

(3) Междувременно Йерархията се ориентира към много по-непосредствена връзка с човечеството и към вътрешна реорганизация, която ще направи възможно допускането на голям брой последователи в големия Ашрам. (18 - 383)

(4) (Членовете на Йерархията) един по един вече започват външна дейност на физическо поле. Истинската им същност не бива разпознавана и те си вършат възложената от Отца работа, проявяващи добра воля, стремейки се да разширят кръгозора на човечеството и по този начин да подготвят пътя за Онзи, Комуто служат, Христос, Учителят на всички Учители, Учител и на ангели, и на хора. (8 - 170)

(5) Когато интересуващият се ученик разглежда тази екстернализация, трябва да се разберат две неща:

1. В началото старшите Членове на Йерархията няма да са тези, които ще осъществят необходимата близост. Под Тяхно ръководство и под внимателния Им надзор необходимата връзка ще се реализира (на този етап) от посветени с третото или с предишните посвещения, а също и от онези последователи, които ще бъдат избрани и посочени да подкрепят усилията им и да работят под тяхно напътствие. Чак в по-късните етапи, когато настане време за завръщане в познаваема физическа изява на Христос, водещо до категорично възстановяване на Мистериите, някои от по-старши-те Членове на Йерархията ще се появят и ще поемат външен видим физически контрол на събитията в света. Времето за това ще зависи от успеха на мерките, предприети от Членовете на Йерархията, които не са толкова напреднали.

2. Членовете на Йерархията, независимо дали работят в началния етап или по-нататък, когато се извършва истинската екстернализация, ще действат като членове на човешкото

семејство, а не като обявени членове на Божието Царство, или душите, познати ни като Йерархията. Те ще се появят в някаква служба; в тогавашния момент ще бъдат политици, бизнесмени, финансисти, религиозни учители и духовници; ще бъдат учени и философи, професори в колежи и възпитатели; ще бъдат кметове на градове и опекуни на всички обществени движения за нравственост. Духовната сила на техните животи, ясната и недвусмислена мъдрост, здравият разум и приемливостта на предложените от тях мерки във всяка област, в която изберат да работят, ще бъдат толкова убедителни, че малко ще са пречките, възникващи на пътя на техните начинания. (13 - 570)

(6) Екстернализираните Ашрами ще действат по четири основни насоки:

1. Създаване и оживяване на нова световна религия.
2. Постепенната реорганизация на обществения ред - освободен от потисничество, преследване на малцинства, материализъм и надменност.
3. Тържественото публично откриване на системата за посвещение. Това е свързано с развитието и разбирането на символизма.
4. Екзотеричното обучение на последователите и на човечеството в този нов цикъл. (13 - 700)

Вж. също: (6-408/11).

68. КАРМА

(1) Законът за карма е най-удивителният закон в системата, който обикновеният човек не може да обхване по никакъв начин, защото, ако се проследи към основния му корен и многото разклонения, човек достига до положение, при което е необходимо да борави с причини, предшестващи слънчевата система, а тази гледна точка може да се схване успешно само от посветен от висок ранг.

Този закон всъщност се занимава със или се-основава на причини, присъщи на строежа на самата материя и на взаимодействието между отделните, атоми, независимо дали използваме този израз по отношение на атом от веществото, човек, планетарен атом или слънчев атом.

... Всички атоми винаги биват контролирани от следните фактори...:

Влиянието и качеството на органа или единицата, в която той е намерил своето място...

Жизненото влияние на цялото физическо тяло, от което даденият атом е съставна част...

Жизненото влияние на астралното тяло, тялото на желанията, най-силното кармично действие, което трябва да се отчете.

Жизненото влияние на менталното тяло, или на този принцип, който налага на атома качеството йа активност във форма, който направлява реакцията на атома към груповия му живот и който позволява качеството на неговия живот да се изяви...

Жизненият импулс на Мислещия, функциониращ в каузалното тяло, който въпреки всичко е мощен и действен фактор в налагането на ритъм върху атома във всяко тяло...

С тези мисли подходяме към изучаването на карма от нова гледна точка и се стремим да покажем източниците на „влиянията“, въздействащи върху живота на всички атоми.

... Ние се стараем да наблегнем на истината за взаимната зависимост между всички атоми и форми, силно да подчертаем действителността на разнообразните влияния, които въздействат върху всичко проявено, и да привлечем внимание към реалността на кармата на отминалите епохи, калпи и онзи непознаваем период, в който са създадени началните импулси, които все още са запазени и които Бог, човек и атомите все още

отработват...

Освобождаването от кармата, за което евентуалните окултни ученици говорят така сладкодумно, в края на краищата е освобождаването на атома от личен проблем (проблема за отклик към единното усещане) и съзнателното му съгласие с груповото решение и дейност... Човек вече не е роб на ритъма на материята, а го контролира в трите свята на своите усилия; въпреки това той все още е контролиран от груповата карма на планетарния център, от нейното влияние, живот и вибрационен импулс...

Ще стане ясно, че когато човек говори за карма, той се занимава с нещо много по-обширно от взаимодействието между следствие и причина в сферата на собствената му индивидуална практика... Най-сетне той е управляван от волята на слънчевия Логос, когато той се проявява в посвещенията. Надали има нужда да отиваме по-далеч, вече е казано достатъчно, за да ни покаже, че човешкият атом е под господството на сили извън собственото му съзнание, които отнасят и него, и другите в ситуации, от които не може да избяга и които са непонятни за него...

Въпреки всичко, в определени граници, човек несъмнено „управлява съдбата си“ и може да предприеме действия, предизвикващи резултати, които той може да оцени като зависими от дейността му в дадена насока... Въпреки че в него се срещат сили извън негов контрол, той все пак може да използва сила, обстоятелства и обкръжение и тва. в своя

Работата на кармичния закон в собствения живот на човека може да се раздели в общи линии на три категории, във всяка от които се проявява различен тип енергия, предизвикваща въздействие върху по-нисшите и по-висшите тела на дадена натура.

В ранните етапи, когато човек е малко повече от животно, вибрационната активност на атомите на трите му обвивки (най-вече на най-нисшата от тях) направлява всички негови дейности... Център на вниманието е физическото тяло, а двете по-фини тела откликват неясно....

По време на втория етап, законът за карма или кармично влияние... обръща вниманието си към отработването на желанията и превръщането им в по-висши стремления. Посредством опитности двойките противоположности се разпознават от Мислещия и той вече не е жертва на вибрационните импулси на физическото си тяло; забелязва се факторът на разумния избор...

В третия етап законът за карма действа чрез меналната природа на човека и пробужда в него осъзнаването на закона и интелектуално схващане на причината и следствието. Това е най-късата фаза, но също така е и най-влиятелната; тя засяга еволюцията на трите вътрешни венчелистчета, пазещи „скъпоценния камък“, и способността им да разкрият в подходящия момент скритото. Това обхваща периода на еволюция на напредналия човек и на вървящия по Пътеката... Когато с будното съзнание на физическия мозък човек съзнае волята и намерението на Егото, тогава в трите свята се неутрализира законът за карма и човек се намира на прага на освобождението. (3 - 798/807)

(2) Когато изтъквам, че вярно разбраният и правилно използван Закон за Карма може да донесе онова, което предизвиква щастие, добро и освобождаване от болка, по-лесно, отколкото да донесе болка, съпроводвана от цяла поредица последици, чувствате ли се способни да схванете значимостта на моите думи? Законът за Карма не е Закон за Възмездие, както би предположил човек, като четете настоящите книги на тази тема; това е само един аспект от действието на Закона за Карма.

... Хората интерпретират тези смъртно усещани закони като окончателни и ги тълкуват от своята ниска гледна точка. Идеята за възмездие се мярка често в ученията за карма, защото хората търсят приемливо обяснение за нещата, каквито им се струват, а и самите те обичат да отмъщават. Въпреки това общата добра карма е много повече от лошата, колкото и да не

можете да предположите това, затънали в период като сегашния. (17 - 20/2)

(3) Днес Законът за Карма е важен и неоспорим факт в съзнанието на човечеството навсякъде. Може хората да не го наричат с това име, но те добре разбират, че чрез всички днешни събития народите жънат онова, което са посели. Този велик закон, който някога бе теория, сега е доказан факт и е признат фактор в човешкото мислене. Толкова често задаваният въпрос „Защо?“ постоянно и неизбежно въвежда фактора причина-следствие. Концепциите за наследственост и за околната среда са опит да се обяснят съществуващите за хората условия; качествата, расовите характеристики, националният темперамент и идеали доказват реалността на някакъв първоначален свят на причините. Историческите условия, отношенията между народите, социалните табути, религиозните убеждения и тенденции могат да се проследят до първоначални причини, някои от които са съвсем древни. Всичко, което става днес в света и което така силно влияе на човечеството - красивите и ужасните неща, начинът на живот, цивилизацията и културата, предразсъдъците и предразположенията, научните постижения, художествените прояви и многото начини, по които човечеството по цялата планета украсява съществуването си - са различни аспекти на въздействия, чието начало е поставено някъде, някога, на някое ниво от хора - и индивидуално, и масово.

По тази причина карма е това, което Човек... е установил, придвижил напред, подкрепил, пропуснал да извърши или свършил както трябва през епохите до настоящия момент. Днес реколтата е готова и човечеството жъне онова, което е посяло, подготвяйки нова оран през пролетта на Новата Епоха, съпроводена от скорошна сеитба на семето, което (нека се молим и надяваме) ще даде по-добра реколтата. (17 - 262/3)

69. КАУЗАЛНОТО ТЯЛО (ЕГОИЧНИЯТ ЛОТУС)

(1) Разглеждайки каузалното тяло (този „Храм на душата“), ние се занимаваме с носителя на проявление на един слънчев Ангел. Този Ангел му вдъхва живот и го изгражда, усъвършенства и разширява и по този начин отразява в малък мащаб работата на Логоса на собственото Му поле. (3 - 1110)

(2) Каузалното тяло е сбор от перманентните атоми, три на брой, обгърнати от обвивка ментална същност...

По тази причина в момента на индивидуализация (което е терминът, използван да изрази този час на съприкосновение на третото подполе на менталното поле) имате една светлинна тучка, обгръщаща три атома, и сама обхваната от обвивка от ментално вещество. Работата, която трябва да се извърши, се състои в следното:

1. Чрез постоянно раздухване на искрата и подхранване на огъня да се накара светлинната точка да се превърне в пламък.

2. Да се накара каузалното тяло да расте и да се разширява от състоянието на безцветно яйцевидно, съдържащо Егото като жълтък в яйчена черупка, до получаване на нещо с необикновена красота, включващо всички цветове на дъгата. Това е окултна истина. Каузалното тяло ще пулсира, когато му дойде времето, с вътрешен блясък и с вътрешен пламтящ огън, който постепенно ще си проправя пътя от центъра към периферията. След това той ще пробие през тази периферия, използвайки тялото (това произведение на много животи, изпълнени с болка и стремежи, в течение на хилядолетия) като гориво за своите пламъци. Ще изгори всичко, ще се изкачи към Триадата и (съединявайки се с тази Триада) ще бъде погълнат отново в духовното съзнание, носейки със себе си (използвайки топлината като символ) интензивна горещина или нюанс на цвят или вибрация, които преди това са липсвали.

Следователно работата на Личността - тъй като трябва да гледаме на всичко от тази гледна

точка, докато не придобием егоично виждане - е първо да разхубави, да изгради и да разшири каузалното тяло; второ, да изтегли в него живота на Личността, като изсмуква доброто от личния живот и го съхранява в тялото на Егото. Можем да наречем това Божествен Вампиризм, защото злото винаги е другата страна на доброто. След като това е постигнато, пламъкът се прилага към самото каузално тяло и радостно се наблюдава тази унищожителна дейност, а Пламъкът - живият вътрешен човек и духът на божествения живот - се освобождава и се изкачва към своя източник. (2 - 30/1)

(3) Съдържанието на каузалното тяло е натрупаното чрез един бавен и постепенен процес добро от всеки живот. Това изграждане е бавно в началото, но към края на въплъщението - на Пътеката на Изпитанията и на Пътеката на Посвещението - работата протича бързо. Постройката е издигната, а всеки камък за нея е изваден от личния живот. На всеки от двата участъка от Пътеката работата по довършването и украсяването на Храма напредва с по-бързо темпо... (2 - 32)

(4) На един по-късен етап по Пътеката на Посвещението каузалното тяло също изчезва и посветеният е свободен в трите свята. Астралното тяло и каузалното или душевното тяло са, казано с езика на езотеризма, добавъчни към действителността. Временно, докато е траел процесът на еволюция, те са били реални, но (изпълнили своята цел и дали на човека определени задължителни качества - съзнание, чувство, чувствителност и способност да установи и да отбележи контакт) те отминават и остава посветеният, притежаващ власт над формите и напълно пробудено съзнание. Той е душа и сливането е приключило. (18 - 162)

70. КРЕМАЦИЯ

(1) Пороците, към които е предразположено човечеството, се намират в почвата и присъствието им там до голяма степен се дължи на погребването през вековете на милиони трупове. С увеличеното използване на процесите на кремация това положение неизменно ще се подобри. Постепенно, съвсем постепенно по този начин пороците ще отмрат. Следователно, желателно е да има колкото се може повече пропаганда за използването на този метод за освобождаване от изоставените физически носители на душите, които излизат от въплъщение. Когато почвата става по-непоковарена и при установяване на контакт с душата, можем да се надяваме, че ще станем свидетели на намаляване на броя на онези, които се поддават на наследените пороци. (17 - 61/2)

(2) Много добро е било постигнато посредством зачестяващия обичай да се кремират формите, напуснати от обитаващия живот. Когато това стане повсеместна практика, ще отбележим определено свеждане на болестите до минимум, което ще доведе до дълголетие и увеличена жизненост. (17 - 249)

(3) За наше щастие кремацията все повече става правило. Няма да мине много време и заравянето в земята ще е забранено от закона и ще се изисква кремация. Това са здравни и хигиенни мерки. Тези нездравословни, психични места, наречени гробища, рано или късно ще изчезнат, точно както и преклонението пред предците - и в Ориента, с неговите култове към предците, и на Запада, с еднакво глупавите култове за наследствена позиция.

Използвайки огъня, всички форми биват разтопени; колкото по-бързо се унищожи физическият носител, толкова по-скоро ще се прекрати властта му над оттеглящата се душа. Много нелепости са написани в съвременната теософска литература относно уравнението за времето по отношение на последващото разрушение на фините тела. Трябва да се посочи обаче, че в момента, в който научно се установи *истинската* смърт (от обикновения лекар, отговарящ за случая) и е констатирано, че във физическото тяло не е останала нито искрица живот, вече е възможна кремацията. Тази окончателна или истинска смърт завършва, когато нишката на съзнанието и нишката на живота са напълно отдръпнати от главата и от сърцето. В същото време уважението и неприбързаността имат подобаващо място в процеса.

Семейството на мъртвия се нуждае от няколко часа, през които да се адаптира към факта за предстоящото изчезване на външната, обикновено обичана форма; трябва да се отделят също и полагащите се грижи за формалностите, изисквани от властите. Елементът на времето се отнася главно за онези, които остават, за живите, а не за мъртвите. Твърдението, че етерното тяло не трябва да се откарва бързо към кремационния огън и убеждението, че то трябва да се остави да се рее за посочения период от няколко дена, също нямат никакво реално основание.

Не съществува етерна необходимост за отлагане. Когато вътрешният човек се оттегли от своя физически носител, той се оттегля едновременно и от етерното тяло. Вярно е, че етерното тяло е склонно да витае още дълго време в „излъчвателното поле“, когато физическото тяло се погребее, и често то се запазва до окончателното разпадане на плътното тяло. Процесът на мумифициране, както е практикувано в Египет, и на балсамиране, както е правено на Запад, са причинили удължаването на съществуването на етерното тяло понякога с цели векове. Това става особено в случаите, когато мумията или балсамираният е бил човек с лош характер; тогава реещото се етерно тяло често бива „обладавано“ от зло същество или сила. Това е причина за нападенията и злополуките, които често пъти преследват откритите старинни гробници и обитателите им, мумии от древността, и ги изкарват наяве заедно с притежанията им. Когато се практикува кремация, не само че физическото тяло бива унищожено веднага и реституирано към първоизточника на веществото, но и жизненото тяло също незабавно бива разложено, а силите му са пометени от пламъка в резервоара на жизнените енергии. То винаги е било присъща част от този резервоар, било то чрез форма или в безформено състояние. След смъртта и кремацията тези сили ще съществуват, но те биват погълнати в *съответното* цяло. Размишлявайте върху това, защото то ще ви даде ключа към съзидателната дейност на човешкия дух. Ако е необходимо отлагане поради чувствата на семейството или заради изискванията на законите, кремацията трябва да последва смъртта след не повече от тридесет и шест часа; а ако не съществува причина за забавяне, кремацията може да се разреши след дванадесет часа. Разумно е обаче да се изчака дванадесет часа, за да може да се потвърди смъртта (17-483/5)

Вж. също: (17-251, -470)

71. КРИЗА

(1) Не отбягвайте тези кризи, макар те да изглеждат тежки и трудни. Трудни са. Не забравяйте, че привычката за противопоставяне на кризите е установена много отдавна в съзнанието на човечеството. Човек притежава „навик за кризи“, ако мога да го нарека така. Те са единствените моменти на изследване на силата, целта, чистотата, подбудата и намерението на душата. При преодоляването им те предизвикват увереност и водят до значително разширение на виждането. Те подхранват състраданието и разбирането, защото вътрешният конфликт и болката, които те са причинили, никога не се забравят, тъй като използват запасите на сърцето. Те пускат светлината на мъдростта в полето на знанието и по този начин светът се обогатява. (16 - 477)

(2) Творческата криза (за Човечеството) е станала възможна поради три важни събития:

1. Приключването на продължилия двадесет и пет хиляди години цикъл или придвижване около т. нар. по-малък зодиак. Това загатва за един основен цикъл от опитности в живота на планетарния ни Логос...

2. Краят на Епохата на Рибите. Това означава просто, че енергиите, идващи през последните две хиляди години от Риби, сега бързо се заменят от енергии, пристигащи от Водолей. Те водят до значителни промени в живота на планетарния Логос и силно влияят на проявеното Му тяло посредством трите Му основни центъра: Шамбала, Йерархията и Човечеството.

3. Все по-доминиращата активност на седмия Лъч на Реда или на Церемониалната Магия, както понякога бива наричан погрешно. Този лъч сега започва да се проявява и тясно си сътрудничи с гореспоменатите два фактора. (18 - 550/1)

(3) Ако не възникваха такива моменти на криза, животът се уталожва на едно обичайно, мъртво ниво и (дори и да е полезен) не предлага възможност за необикновени усилия, придружени от съпътстващата необходимост да се използват пълните ресурси на душата. (5 - 269)

(4) Способността за справяне с кризите е отличителна черта на последователя и всяка посрещната и добре овладяна криза му предоставя (когато трудността е „под краката му“, казано на езика на окултизма) онова място, от което може да се придобие разширено виждане, да протече ново знание и от Ангела на Присъствието да блесне преобразяващата светлина и по този начин да се породят резултати.

Всеки от вас е преминал през цикъл от истински трудности и напрежения. Това е вярно за всички последователи. (6 - 13)

Вж. също: (6 - 644).

72. КРИТИКА

(1) Защо (некритикуването) се смята за толкова важно изискване? Защото при внезапния изблик на критична мисъл цялата личност може да се възбуди към една значителна съгласуваност, но от неправилен тип и с катастрофални резултати.- Защото критиката, бидейки способност на нисшия ум, може да причини болка и да нарани, а никой не може да напредва по Пътя, докато наранява и съзнателно причинява болка. Защото работата с бялата магия и изпълняването на целите на Йерархията срещат съществени пречки поради съществуващите отношения между нейните работници и последователите ѝ. Под напора на настоящите възможности няма време за критики между работещите. Така те вредят един на друг и на работата.

... Моля настойчиво всички четящи тези Инструкции да забравят своите симпатии и антипатии и да преодолеят личностните дречки, които неизбежно съществуват в тях и във всички, работещи на физическото поле и затруднявани. от личността. Настоявам всички работещи да помнят, че това време, предоставящо благоприятни възможности, няма да трае вечно. Маловажността на човешките търкания, несполуката да се разбере другият, незначителните грешки, които произхождат от личността и които в края на краищата са мимолетни, амбициите и илюзиите - всички те трябва да се премахнат. Ако работещите практикуваха непри-вързаност, знаейки, че Законът действа и че в края на краищата Божиите намерения ще бъдат доведени докрай, и ако се научаха никога да не критикуват с мисли или със слова, то спасението на света би настъпило бързо и новата епоха на любов и просветление ще бъде възвестена. (4 - 560/1)

(2) Един от главните недостатъци на днешните последователи е, че обръщат прекалено голямо внимание на недостатъците, грешките и дейността на другите последователи и твърде малко на собственото изпълнение на закона на любовта и на собствената си дхарма[6] и работа... Днес новакът трябва да научи същия урок и да обръща внимание на личното съвършенство и на личната работа посредством онази вътрешна тишина, която се разстила над последователя и го кара да гледа своята работа, оставяйки другите да правят същото и по този начин да научат практически урока си. Понастоящем голяма част от правилната работа се спъва от словесното взаимодействие между последователите и се губи много време в многословни дискусии за постъпките и действията на други последователи. Човечеството като цяло сега се нуждае от тишината, както никога по-рано: потребно му е време за размисъл и възможност да усети всемирния ритъм. Съвременните последователи, ако искат

да изпълняват работата си както трябва и да съдействат правилно на Плана, се нуждаят от онази вътрешна навеждаща към размисъл тишина, която въобще не отрича интензивната външна деятелност, но ги освобождава от словесните критики, разгорещените разисквания и постоянната заангажираност с дхармата, използваните методи и подбудите на техните събратя последователи. (15 - 43/4)

(3) Критиката е опасна отрова. Рано или късно, но неизменно, тя вреди на критикувания и поради *изречената гласно насоченост* нанасява критикувания дори по-силно. Когато има чиста подбуда, истинска любов и голяма доза непривързаност, фините тела на нападнатия могат да останат незасегнати, но физическите въздействия ще са налице и изхвърлената отрова може да се намери локализирана *там*, където съществуват физическа слабост или ограничения.

Неизречената критика е много опасна, защото е интензивно съсредоточена и силно, макар и не индивидуално, насочена; тя се излъчва постоянно, като неизменен поток, върху крилете на завистта, амбицията, гордостта, предизвикана от личното схващане на предполагаема ситуация, и убеждение, че критикуваният разбира вярно и може, ако му се предостави подходяща възможност, да предприеме правилни действия. (15 - 617)

(4) Наблюдавайте внимателно мислите си относно другите и премахвайте незабавно всякакви подозрения, всевъзможни критики и се старайте да се задържите един друг неотклонно в светлината на любовта. (5 - 10)

(5) Критиката е полезна, доколкото не ѝ се позволява да става разрушителна. (5 - 786)

(6) Има случаи, когато критиката безспорно е оценяване на действителността. Това означава, че критикуваният последовател е достигнал фазата, при която оценката му се основава на любовта и не предизвиква *лично* въздействие върху собствения му живот или върху живота на неговия събрат последовател. Това е просто любяща оценка на съществуващо ограничение и става нередна, когато тези несъмнени факти се използват, за да възбудят критика в некомпетентните и да им предоставят повод за обсъждане. (5 - 725)

(1) Цялата тема за лечението е стара като времето и винаги е била предмет на изследване и експериментиране. Но доколкото става дума за правилното използване на лечителските дарби и въздействия, знанията са все още в пелени. Едва през тази епоха и това поколение най-сетне е възможно да се предадат законите за магнетичното лечение и да се посочат причините за болестите, възникващи в трите вътрешни тела, които днес опустошават човешкото тяло, причиняват нескончаемо страдание и болка и превеждат човека през вратата, водеща към света на безплътно съществуване. Едва днес хората са достигнали до онзи етап от еволюцията на тяхното съзнание, при който могат да започнат да съзнават силата на субективните светове. Техният отклик към този нарастващ интерес е новата и необятна наука психология. Процесите на адаптация, отстраняване и лечение занимават умовете на всички мислещи хора. както и на всички страдащи. Имаме много да вършим и ви моля за търпение от ваша страна.

Когато човек навлезе в сферата на лечението, той навлиза в свят, изпълнен с много езотерично знание и безброй заключения, и е изправен пред формулировки, съставени от много умове, които през вековете са се опитвали да лекуват и да помагат. Свързаните с болестите въпроси „защо“ и „с каква цел“ са били тема на нескончаеми изследвания и предположения и се е достигнало до много категорични заключения относно лекарствата за тези оплаквания; изложени са били също така и множество методи, похвати, рецепти, предписания, различни манипулации и теории. Всички те запълват ума с много представи, някои верни, а други погрешни, и това затруднява навлизането на нови идеи и усвояването от ученика на дотогава непознатото.

Аспирантите губят много, като отказват да се освободят от онова, което по-нисшият ум цени.

Когато успеят да бъдат напълно непредубедени и са готови да приемат новите теории и хипотези, те откриват, че старата и грижливо пазена истина всъщност не се губи, а само се изпраща на истинското ѝ място в по-голямата схема.

Всички посветени в Неостаряващата Мъдрост са неизбежно лечители, макар че не всички лекуват физическото тяло. Това е, защото всички души, постигнали в някаква степен истинско освобождение, са преподаватели на духовна енергия. Това автоматически влияе на някоя страна на механизма, използван от душата, с която те се свързват. Когато в тези инструкции използвам думата „механизъм“, имам предвид различни аспекти на инструмента, тялото или формата, чрез която всички души се стремят да се проявят. (17 - 1/2)

(2) Основният закон, стоящ в основата на всички окултни лечения, може да бъде изразен по следния начин:

Закон 1: Всички болести произтичат от потискане на живота на душата и това е вярно за всички царства. Изкуството на лечителя се състои в освобождаване на душата, така че животът ѝ да протече през съвкупността от организми, които съставляват дадена форма.

Интересно е да се отбележи, че опитът на учения да освободи енергията на атома е от същото основно естество като работата на езотерика, когато той се стреми да освободи енергията на душата. В това освобождаване се крие същността на истинското лечителско изкуство. В това се крие един окултен съвет. (17 - 5)

(3) Има три начина, чрез които може да се лекува, като и трите имат свое място и значение, в зависимост от мястото, което лекуваният пациент заема в еволюцията.

Първо, прилагането на онези успокоителни и облекчаващи методи, които постепенно лекуват болестта и отстраняват нежеланите обстоятелства; те възстановяват живота на формата и подхранват жизнеността, така че заболяването да може да се отхвърли. Добри представители на тези методи са алопатичните и хомеопатичните школи и различните остеопатични, хиропрактични и други терапевтични течения. Те са свършили много добра и градивна работа и човечеството е много задължено на мъдростта, умението и безкористното внимание на тези лекари. Те постоянно се занимават със спешни случаи и опасни последици от причини, невидими на повърхността. При тези методи пациентът е в ръцете на външен фактор и трябва да е пасивен, статичен и неутрален.

Второ, появява се дейността и методите на съвременния психолог, който се стреми да третира субективните обстоятелства и да поправи онези неподходящи отношения в ума, онези задръжки, психози и комплекси, които предизвикват външното състояние на болестта, патологичното състояние, невротичните и умствени беди. При този метод пациентът се обучава да сътрудничи доколкото може на психолога, така че да достигне до подходящо разбиране на себе си и по този начин да се научи да отстранява онези вътрешни подтикващи обстоятелства, които предизвикват външните резултати. Той се учи да бъде уверен и действен и това е голяма крачка във вярната посока. Тенденцията да се съчетава психологията с външно физическо лечение е разумна и правилна.

Трето, най-висшият и най-нов метод е този, при който се повиква към дейност собствената душа на човека. Истинското лечение на бъдещето се постига, когато животът на душата може да протече без никаква пречка и задръжка през всички аспекти на формената природа. Той може тогава чрез силата си да ѝ вдъхне жизненост, а също и да отстрани онези запушвания и препятствия, които са изобилен източник на болести.

Това е тема, по която може много да се размишлява. (17 - 16/7)

(4) Бих желал също да изтъкна, че болестите на масите, на обикновения гражданин, на интелигенцията и на последователите по света се различават много – не чак толкова по своето проявление, колкото според областта им на изява. Този момент е много труден за схващане от обикновения лечител; не му е лесно и е невъзможно за него да проумее тези разлики и да

прецени степента на еволюция на даден човек. С някои болести трябва да се справи на ментално поле и ще се изисква лечителят да използва своя ум; за други е нужно съсредоточаване на емоционална енергия от негова страна; а има и случаи, при които той трябва да се стреми да бъде само един посредник за предаването на праничната енергия към етерното тяло на пациента чрез собственото си етерно тяло... Наистина малцина съзнават, че например никой последовател не може да се остави в ръцете на обикновения магнетичен лечител, на въздействащите чрез излъчвания или на какъвто и да било психолог! Последователят не може да рискува, като се подложи на еманациите на случаен лечител, нито да се остави във властта на неопитния психолог-теоретик, независимо колко известен е той. Той може обаче да се обърне към благоразумното умение на лекаря или хирурга, работещи на физическо поле, тъй като от негова гледна точка тялото е само един автомат. Следователно той може да използва физически средства, за да му помогне. (17 - 25/6)

(5) През Новата Епоха лечителят... съзнава духовно също, че лечението на физическото тяло не винаги е най-висше добро от духовна гледна точка; надценява-нето и сериозните, разтревожени грижи за живота на формата на физическия носител *не* са от основно значение. (17 - 538)

(6) Лечителят трябва винаги да помни следната поредица от факти:

1. Истината за душата, действаща чрез
2. ума и астралното тяло, чиито енергии обуславят
3. етерния носител, един вихър от енергии, съсредоточени чрез множество центрове, които биват главни и второстепенни.
4. Седемте главни центъра, контролиращи определени области на тялото посредством
 - а. надисите
 - б. нервите
 - в. ендокринната система
 - г. кръвообращението. (17 - 548)

(7) Всеки мъж или жена, който има действителен интерес и който е стимулиран от подтика да служи, който мисли и обича, може да бъде лечител и е време хората да проумеят тази истина. Целият процес на лечение се ръководи от мисълта и се занимава с насочването на енергийни потоци или с отнемането им - това е друг начин за изразяване на излъчванията и магнетизма. Всеки посветен е лечител и колкото по-напреднал е той, толкова по-малко се занимава с лабиринта от центрове и сили, енергии и тяхната насоченост. Той лекува автоматически, какъвто е бил и случаят с посветения Питър, за когото четем, че „сянката на преминаващия Питър ги излекувала всички." (17 - 601)

(8) Само Христос може да лекува чрез волята и в действителност той рядко е лекувал. Във всичките случаи, в които се съобщава, че Той е сторил това, Той е искал да докаже възможността за лечение, но както ще забележите, ако сте запознати с Евангелието, Той не е обучавал Своите ученици в изкуството на лечителството. Това е от значение.

Собствената воля на лечителя (независимо от колко високо качество е тя) и решителното му усилие да излекува пациента създават едно напрежение в лечителя, което сериозно може да отклони лечителния енергиен поток. (17 - 676/7)

(9) Ето тайната на цялото научно и окултно лечение. Лечителите експериментират с етерното тяло, но все още притежават малко знание за него. Те не знаят почти нищо за центрoвете в собственото си тяло, през които трябва да протичат магнитните и другите потоци. Те не съзнават състоянието на етерните центрове на онези, които желаят да излекуват, и същността на силите, които желаят да употребяват. Това, което те могат да

направят, е да дисциплинират живота си и по този начин да контролират своя апетит, за да изградят чисто тяло и да осигурят чисти канали за преминаването на сили от тях самите и чрез тях към другите хора. (4 - 290)

(10) Трябва да бъде показано на света, че древната способност за лечение все още се намира в ръцете на онези, които неизменно следват Христос. Тези, които използват тази сила *само* в интерес на другите, без да вземат или да се стремят към лични облаги, могат да проявят древния начин за лечение, чието сходство със съвременните методи на школите на мисълта е много малко. (13 - 516)

74. ЛИЧНОСТТА

(1) Личността е тройна комбинация на сили, влияещи и абсолютно контролиращи четвъртия аспект на личността, който е плътното физическо тяло. Трите личностни типа енергия са: етерното тяло, което е носител на жизнената енергия, астралното тяло, носител на чувстващата енергия или на усещащата сила, и менталното тяло, носител на разумната енергия на волята, която е предназначена да бъде доминиращият градивен аспект... Тези сили съставляват нисшия човек. (15 - 8)

(2) Напредъкът на човечеството се извършва от едно *осъзнато* интегриране към друго. Човек ще бъде цялостен обаче, когато достигне сферата на съзнанието. Това е важно твърдение. Може да се отбележи, казано грубо и най-общо, че:

1. По времето на Лемурия човечеството е постигнало интегриране на жизненото или етерно тяло с физическото тяло.

2. По времето на Атлантида към вече постигнатата цялост човечеството е прибавило още една част, тази на астралната природа, и определено е възникнал психичният човек. Той бил изпълнен с живот и същевременно чувствителен и откликващ на околната среда в по-всеобхватен и по-специализиран смисъл.

3. Днес, във времето на нашата арийска раса, човечеството е заангажирано със задачата да прибави и друг аспект - ума. Към достигнатите жизненост и чувствителност той енергично прибавя разсъдъка, умствените възприятия и други качества на умствения и мисловен живот.

4. Напредналото по Пътеката на Изпитанията човечество съчетава тези три божествени аспекта в едно цяло, което наричаме личност. Понастоящем стотици хиляди се намират на тази Пътека и действат, осезават и мислят едновременно, правейки тези неща една дейност. Този личностен синтез се осъществява на Пътеката на Последователите, под напътствията на обитаващата същност, духовния човек.

Тази интеграция представлява хармонизация и когато човек я постигне, той преминава след време през процес на преориентация. Това му разкрива, когато той бавно променя посоката си, още по-голямата Цялост на човечеството. По-късно, по Пътеката на Посвещението, във виждането му ще се появи Целостта, от която човечеството е само една проява. Това е субективният действителен свят, в който определено започваме да навлизаме, когато станем членове на Божието Царство.

5. По Пътеката на Изпитанията, макар и само в по-късните й етапи, той започва съзнателно да служи на човечеството посредством своята интегрирана личност и по този начин съзнанието за по-голямата и по-обширна цялост постепенно измества индивидуалното му отделено съзнание. Той знае, че е само частица.

6. По Пътеката на Последователите продължава процесът на интеграция в Божието Царство, Царството на Душите, докато се осъществи третото посвещение.

Различните интеграции се осъществяват посредством някаква определена форма на дейност. Първо, служене на личността, корисна и самостоятелна, при което човек жертва много

заради собствените си желания. След това настъпва етапът на служене на човечеството и накрая - служенето на Плана. (15 - 350/1)

(3) Тази фраза „смъртта На личността" съдържа в себе си и две допълнителни значения:

1. Може да означава смъртта на физическото тяло, която неизбежно се следва от два етапа - смърт на емоционалния носител и последващото го разсейване на временната и постоянно променяща се форма, приета по време на възплъщението от умствената енергия.

2. Субективната и мистична „смърт на личността" . Тази фраза обозначава пренасочването на главната посока на разпределение на енергията от личността (определено център на силата) към душата (друг несъмнен център). (16 - 17/8)

(4) Трябва да се има предвид, че животът на личността се разделя на следните фази:

1. Бавното и постепенното ѝ изграждане в течение на дълъг период от време. В продължение на голям брой цикли на възплъщения човек не е личност. Той е просто един от масата.

2. На практика на този етап няма съзнателно отъждествяване на душата с личността. Душевният аспект, който е скрит в обвивките, много, много дълго време се ръководи от живота на тези обвивки, като присъствието му бива усещано само чрез т. нар. „глас на съвестта". С напредването на времето обаче активният живот на личността постепенно се засилва и координира от енергията, бликаща от венчелистче-тата на познанието на егоичния лотус или от разумната, възприемаща природа на душата на собственото ѝ поле. Рано или късно това предизвиква интеграцията на трите по-нисши обвивки в една функционална цялост. Тогава човек е личност.

3. Животът на личността на вече съгласувания индивид продължава да съществува още голям брой животи и също се дели на три етапа:

а. Етапът на доминиращия, агресивен живот на личността, обуславяй в основни линии от типа на неговия лъч, като по природа този етап е себичен и много индивидуалистичен.

б. Преходен етап, в който се разгаря конфликт между личността и душата. Душата започва да се стреми да се освободи от живота на формата, но в края на краищата личността е зависима от жизнения принцип, предоставен ѝ от душата. Казано с други думи, започва конфликтът между душевния лъч и личностния лъч, войната между два фокусирани аспекта на енергията. Тя ще завърши при третото посвещение.

в. Контрол от страна на душата е последният етап, водещ до смърт и унищожение на личността. Тази смърт започва, когато личността, Пазителят на Прага, застава пред Ангела на Присъствието. Тогава светлината на слънчевия Ангел заличава светлината на материята.

Фазата на „контрол" се обуславя от пълното отъждествяване на личността с душата. Това е обръщане на дотогавашното отъждествяване на душата с личността. Това имаме предвид, когато говорим за тяхното интегриране - двете сега вече са едно. (17 - 506/7)

75. ЛУНАТА

(1) Вътрешните огънове на луната на практика са изгорели и по тази причина тя не свети освен чрез отражение, нямайки вътрешен огън, който да съчетае и смеси с външния. (3 - 60)

(2) Какво причинява привидната безжизненост на луната?... Тук засягаме една скрита мистерия, чието разрешение се разкрива на онези, които търсят, чрез факта, че хората и определени групи деви вече не могат да бъдат намерени на луната. Не че хората са прекратили съществуването си на луната, защото тя е мъртва и не може да поддържа техния живот, а луната е умряла, защото хората и тези групи деви са били преместени от нейната повърхност и нейната сфера на влияние. Хората и девите действат на всяка планета като посредници или предаващи представители. Там, където тях ги няма, определени важни

дейности стават невъзможни и настъпва разложение. (3 - 93)

(3) Поцяхването на луната има също толкова вредно влияние върху всичко, което установява контакт с нея, както разлагащото се тяло на Земята влияе на околната му среда. Окултно казано, то е „зловонно"... Най-голямото въздействие, което оказват условията на луната, може да се забележи главно в ужаса и настоящите страдания в животинското царство. (3 - 795)

(4) Точно както луната е неблагоприятна и злотворна сила, що се касае до Земята, и предизвиква вредни „влияния", по същия начин всички други разлагащи се тела са еднакво разрушителни. (3 - 837)

(5) Искам определено да не забравяте, че днес луната не е повече от една мъртва форма. Тя няма никакви излъчвания и отделяния и следователно никакво влияние. Луната, от гледната точка на познаващия езотериката, е просто едно препятствие в пространството - нежелана форма, която някой ден трябва да изчезне. В езотеричната астрология въздействието на луната е отбелязано като мисловно въздействие и като резултат от мощна и много древна мисъл-форма. Въпреки това луната не притежава собствено качество и не може да предаде нищо към Земята. (16 - 13)

(6) Луната, както знаете, е една черупка, древна форма, чрез която планетарният Логос някога се е стремил да се прояви. Тя бавно се разпада физически, но все още не и астрално и по тази причина все още е тясно свързана с астралното тяло на планетарния Логос и следователно с астралното тяло на всички хора, Затова влиянието ѝ е по-силно по време на пълнолуние, и то над хората, които са неуравновесени. (17 - 341)

(7) (ПЪЛНОЛУНИЕ - Медитация и въздействие - вж. (6 - 25/7, - 54).

76. ЛЪЧИ

(1) *Седемте лъча:* Казано ни е, че в космоса съществуват седем велики лъча. В нашата слънчева система действа само един от тях. Седемте подразделения представляват седемте лъча, които, управлявани от нашия слънчев Логос, образуват основата на безброй вариации в Неговата система от светове. Тези седем лъча могат да бъдат описани като седемте канала, през които протича всичко съществуващо в Неговата слънчева система, седемте преобладаващи характеристики, или модификации на живота, защото тези лъчи не се отнасят само за човечеството, но и до седемте царства. Всъщност няма нищо в цялата слънчева система, на каквото и ниво на еволюция да се намира то, което да не принадлежи и някога да не е принадлежало на някой от седемте лъча. (14 - 163)

(2) Лъчът е просто името на специфичен тип енергия, като са набляга на качеството, проявено от тази сила, а не на формения аспект, който тя създава. (14 - 316)

(3) Тук може би ще е полезно да изброим лъчите и по този начин да освежим паметта на начинаещите:

Лъчи на Аспекти:

1. Лъчът на Силата, Волята и Намеренията.

2. Лъчът на Любовта и Мъдростта.

3. Лъчът на Дейния Творчески Разум. *Лъчи на Качества:*

1. Лъчът на Хармонията чрез Конфликт.

2. Лъчът на Конкретната Наука или на Познанието.

3. Лъчът на Идеализма или на Предаността.

4. Лъчът на Реда или на Церемониалната Магия. (18-558)

(4) Всеки човек по същество е проявление на пет лъчеви сили:

1. Лъчът на душата. 2: Лъчът на личността.

3. Лъчът, управляващ менталното тяло.

4. Лъчът, управляващ астралните дадености.

5. Лъчът на физическата природа. (17 - 52)

(5) От лъча, на който е прието посвещение, зависи до голяма степен пътеката на служене, по която ще се върви впоследствие. (1 - 182)

(6) Под-лъчът, на който се намира човек, този по-малък лъч, който се променя от възплъщение на възплъщение, му придава колорита за този живот. Това е вторичният оттенък. Не забравяйте, че първичният лъч на Монадата е неизменен във вечността. Той не се променя. Той е един от трите първични лъча, които в края на краищата оформят хората. Лъчът на Егото се мени от цикъл на цикъл, а в по-еволюираните души -от раса на раса, и съставлява един от петте лъча на настоящата ни еволюция. Той е преобладаващият лъч, на който вибрира каузалното тяло на човека. Може да съответства на лъча на Монадата, а може да е един от допълващите цветове на първичния. Лъчът на личността се мени от живот на живот, докато се премине през диапазона на седемте под-лъча на Монадичния лъч.

... При обикновените напреднали хора, стремящи се да достигнат до целта, сходството на егояични-те лъчи ще предизвика взаимно разбиране и ще последва приятелство... Но когато (в допълнение на подобие на егояичните лъчи) има и еднаквост на лъча на личността, тогава има нещо рядко срещано - съвършено приятелство, успешен брак, ненарушима връзка между двамата. Това е наистина необикновено. (4 - 111/2)

(7) Всяка форма в природата и всяко човешко същество се намират на някой от седемте определящи лъча и появата им в осезаема форма се характеризира от качеството на техния основен лъч. Появата се определя главно от лъча на специфичния живот, върху чието лъчение се е явил човекът, но включва също в по-малка степен и останалите шест лъча. (14 - 21)

(8) Всеки човек съществува на един от седемте лъча. Във всеки живот личността му се намира на един от тях, редувайки ги според лъча на егото, или душата...

Чрез своята енергия лъчът придава специфични физически условия и определя качеството на астрално-емоционалната природа; придава характер на умственото тяло; контролира разпределението на енергията, тъй като лъчите са с различни честоти на вибрация и управляват определен център в тялото (различен за различните лъчи), чрез който се осъществява това разпределение. Всеки лъч действа предимно чрез един център, а чрез останалите шест в специфична последователност. Лъчът предразполага човека към определени предимства и недостатъци, представлява неговия ограничаващ принцип, така както му придава и способности. Ръководи начина, по който той се отнася към другите типове хора, и отговаря за външните му реакции към другите форми. Придава му индивидуалност и качество, общия му тон на трите полета на неговата личност и оформя физическия му вид. Определени умствени нагласи са лесноосъществими за един лъчев тип, а трудни за друг, и от това следва, че изменящата се личност се премества от лъч на лъч, от живот на живот, докато се развият и изразят всички качества. Душите се намират в дадени, предопределени от техния лъч, полета на дейност и определена област на усърдие остава относително неизменна по време на много животи... Когато човек е изминал две-трети от еволюционната пътека, душевният му лъч започва да доминира личностния лъч и следователно ще ръководи тенденциите на неговата изява на земята. (14 - 128/9)

(9) Понякога се чудя дали някои от вас осъзнават историческото значение на учението,

което ви предоставям относно седемте лъча като проявяващи се енергии... При всичко, което съм ви дал, засягащо седемте лъча и седемте Повелители на Лъчите, може да се открие още много. Тези седем велики Живота могат да се видят и познаят като изпълващите същности и активни енергии във всичко, проявено и осезаемо на физическото поле, както и на полетата на божествената изява. (17 - 583)

(10) Всички последователи, намиращи се на различните лъчи, имат една и съща цел, правят еднакви експерименти, преминават през подобни преживявания и достигат наравно до божествената изява. Техните качества и подходи обаче, реакциите им и характерната им същност се различават според типа на техния лъч; това представлява един много интересен и малко познат етап от изследването ни на посвещението. (18 - 338)

(11) Всеки велик лъч, появявайки се във въплъщение, преобразува словото на цикъла, обогатява съществуващото словесно богатство и носи ново знание на човечеството; многото култури, отминали и настоящи, са резултат на това. (18 - 646)

77. ЛЮБОВ

(1) Когато любовта към всички същества, независимо кои са те, се превърне в осъзната истина в сърцето на последователя, но въпреки това не съществува любов към самия него, това е признак, че той приближава Портала на Посвещението и може да направи необходимите подготвителни обещания. Те се изискват, преди Учителят му да подаде неговото име като кандидат за посвещение. Ако той не се страхува от страданието и болката, засягащи нисшето себе, ако за него е без значение дали щастието ще го навести, ако единствената цел на живота му е да служи и да спаси света и ако нуждата на неговия събрат за него е по-важна от собствената му, значи огънят на любовта го изпълва и светът може да се сгрее в краката му. Тази любов трябва да е практическа, изпитана проява, а не просто теория, нито пък да е просто един непрактичен идеал и удовлетворяваща емоция. Тя е нещо, разгърнало се в проверките и изпитанията на живота, така че първичният импулс на живота е насочен към себеотрицание и принасяне в жертва на по-нисшата природа. (1 - 192/3)

(2) По този въпрос (любовта) може да се напише цял трактат и той пак да не бъде изчерпан. Можем да си го изясним, ако размислим задълбочено върху трите прояви на Любовта: Любов при Личността, Любов при Егото и Любов при Монадата. Любовта при Личността започва да се проявява постепенно чрез следните етапи - любов към себе си, чиста, лесна и напълно себична, любов към семейството и приятелите, любов към хората, и накрая се достига до етапа на любов към човечеството или съзнаване на любовта към групата, което е доминираща черта на Егото. Състрадателният Учител обича своите събрата и своя род, страда заедно с тях и остава при тях. Любовта при Егото постепенно се развива от любов към човечеството във всемирна любов - любов, изразяваща не само любовта към човечеството, но също и любов към дева еволюиите в тяхната цялост и към всички форми на божествена изява. Любовта при Личността е любов в трите свята; любовта при Егото е любов в слънчевата система и всичко, съдържащо се в нея; докато любовта при Монадата проявява частица космическа любов и обхваща и много неща, намиращи се напълно извън слънчевата система. (3 - 593)

(3) Любовта е била подбуждащата причина за проявлението и поддържа всичко в подредена последователност; любовта носи всичко по пътеката, водеща обратно към лоното на Отца, и в края на краищата усъвършенства всичко съществуващо. (3 - 594)

(4) С напредването на еволюцията се вижда, че тя е постепенно разширение на способността за любов, преминаваща през етапите на любов към другаря, към семейството, към заобикалящите близки, към всичко наоколо; патриотизмът бива изместен от любов към човечеството, като често образец за обект на любовта е един от Великите. (3 - 595)

(5) Човек... който служи, научава силата на любовта в окултното ѝ значение. Той изразходва, а след това получава; живее живот на отречения, а небесните богатства се изсипват върху му; той не пожелава нищо за себе си, а е най-богатият на земята. (4 - 117)

(6) Тази енергия на любовта е съсредоточена предимно (за целите на дейността на Йерархията) в Новата Група Световни Служители. Тази група е избрана от Йерархията като нейно главно средство за изява. Групата, съставена от всички последователи в света и всички работещи посветени, намира свои представители във всички групи идеалисти и служители и във всеки колектив от изразители на човешката мисъл особено в сферата на човешкия напредък и възвисяване. Чрез тях може да се изрази силата на любовта и мъдростта. Тези хора често биват разбрани неправилно, защото любовта, проявена от тях, се различава коренно от сантименталния, нежен и личен интерес на обикновения работник. Те са заангажирани най-вече с интересите и доброто на цялата група, с която може да са се свързали; не се занимават предимно с незначителните интереси на отделния човек, зает с малките си проблеми и грижи. Поради това такъв служител бива критикуван от хората и той трябва да се научи да живее с тези критики и да не им обръща внимание. Истинската любов на групата е по-важна от личните отношения, въпреки че в случай на нужда (забележете, казвам *нужда*) и те биват удовлетворявани. Последователите се научават да схващат необходимостта от любов към групата и да коригират своите привички според нуждите на групата и за нейно добро, но себелюбият индивид не може лесно да проумее разликата. Посредством онези последователи, които са научили разликата между незначителните безпокойства на отделния човек, включително и интереса към самия себе си, и потребностите и неотложните нужди на груповата работа и любов, Йерархията може да действа и да осъществи така необходимите промени в света, които са предимно *промени в съзнанието*. (9 - 20/1)

(7) За много хора, за повечето дори, любовта не е всъщност любов, а смесица между желанието да обичаш и желанието да бъдеш обичан, придружено от готовността да се направи всичко, за да се покаже и предизвика това чувство и впоследствие вътрешният живот да бъде по-приятен.

Тази псевдолюбов, основана предимно на теорията за любовта и служенето, определя толкова много човешки отношения, като например онези, които съществуват между съпрузи и между родители и деца. Заслепени от чувствата си към тях и знаейки малко за любовта на душата, която сама е свободна и оставя и другите на свобода, те бродят в гъста мъгла, често пъти влачейки със себе си и онези, на които желаят да служат, за да предизвикат ответна привързаност. Разучи думата „привързаност“, братко, и виж истинския ѝ смисъл. Привързаността не е любов. Това е желанието, което изразяваме чрез налягане на астралното тяло, и то влияе на нашите връзки; то не е спонтанното състояние на душата, нямаща желаниа и не искаща нищо за отделеното себе. Това заслепление на привързаността държи в плен и озадачава всички добри хора по света, налага им задължения, които не съществуват, поражда едно заслепление, което в края на краищата ще трябва да се премахне чрез вливането на истинска, безкористна любов. (10 - 76/7)

(8) Ще ви дам една мисъл, която да повтаряте, когато сте обезсърчени, изтощени или безсилни:

„Аз се намирам в центъра на цялата любов, нищо не може да ме засегне тук и от този център ще потегля, за да обичам и служа.“ (5 - 527)

(9) Нека любовта бъде основният принцип във всички отношения, тъй като силата, която трябва да спаси света, е кондензацията на любовта. (13 - 333)

(10) Любовта не е сантименталност или емоция, нито е желание или користна подбуда към правилни действия във всекидневния живот. Любовта е владееене на силата, управляваща световите, водеща до интегриране, съединяване и инклузивност и подтикваща самото

Божество към действие. Любовта е трудна за култивиране - това се дължи на присъщата себичност на човешката природа. Мъчно е да се прилага към всички обстоятелства в живота и изявата ѝ ще изисква от вас максималното, което можете да дадете, и ликвидирането на вашите себични лични дейности. (5 - 10)

(11) Възпрете всяка нелюбяща мисъл; ликвидирайте всяко критично действие и се научете да обичате всички същества - не на теория, а на дело и действително. (5 - 475)

(12) Ще ти напомня в това време на изпитания, че аз, твоят Учител, те обичам и закрилям, защото твоята душа и моята са едно. Не се тревожи прекалено много. За душата няма светлина и тъмнина, а само съществуване и любов. Имай вяра в това. Няма разделение, а само отъждествяване със сърцето на цялата любов; колкото повече обичате, толкова повече любовта може да се разпространява от вас към другите. Веригите на любовта обединяват света на хората и света на формите и представляват великата верига на *Йерархията*. Духовното усилие, което се иска да направите, е да се превърнете в бликащ от енергия и сила център на тази фундаментална, всемирна *Любов*. (6 - 30) *Вж. също: (6 - 541)*.

78. МАГИЯ: БЯЛА И ЧЕРНА

(1) В наши дни в средите на окултните ученици се говори много относно бялата и черната магия, но голяма част от казаното не носи със себе си никаква сила или истина. Вярно е казано, че разделителната линия между работещите в тези две направления е толкова бледа, че е трудно да се различи от онези, които все още не са заслужили да бъдат наречени „познавачи“.

Разликата между тях се намира и в мотивировката, и в метода и може да се обобщи по следния начин:

За подтик на белия магьосник служи онова, което ще бъде полезно за групата, за която той изразходва енергията и времето си. Магьосникът от лявата пътека винаги работи *самостоятелно*, а ако някога сътрудничи с други, то върши това със себична цел. Представителят на бялата магия се интересува от обхващащата градивни усилия работа, за да съдейства на плановете на *Йерархията* и да подкрепи желанията на планетарния Логос. Братът на Тъмнината се занимава с онова, което се намира извън плановете на *Йерархията* и което не е включено в намеренията на планетарния Лъч.

Както бе казано по-рано, белият магьосник работи изцяло чрез по-големите Дева Строители и чрез звук и числа той съчетава тяхната дейност и по този начин въздейства на по-малките строители, които образуват субстанцията на техните тела и следователно на всичко съществуващо. Той работи чрез групови центрове и жизнени точки на енергията и оттам поражда, веществено, желаните резултати. Тъмният брат работи пряко със самото вещество и с по-малките строители, той не си сътрудничи със силите, произхождащи от егоичните нива. По-малките помощници на „Армията на Гласа“ са негови слуги, а не направляващите Разуми в трите свята, и следователно той работи предимно на астрално и физическо поле, като само в някои специални случаи, прикрити от космическата карма, черният магьосник действа на по-висшите ментални нива. Но точно това са случаите, които допринасят най-много за изявата на черната магия.

... Белият магьосник винаги работи съвместно с други и той самият е напътстван от определени Ръководители на групи. Братята от Бялата Ложа например служат на тримата велики Повелители и следват съставените плановете, подчинявайки Своите индивидуални намерения и идеи на голямата обща схема. Черният магьосник обикновено работи по един крайно индивидуален начин и изпълнява намеренията си самостоятелно или с помощта на подчинени. Той не допуска никакъв известен нему ръководител, но въпреки всичко често е жертва на действащи сили от по-висшите нива на космическото зло, които го използват,

както той прави това с подвластните си сътрудници, т. е. той работи (доколкото става въпрос за по-голямата цел) сяпо и неосъзнато.

Белият магьосник, както е известно, работи на страната на еволюцията или във връзка с Пътеката на Завръщането. Черните братя се занимават със силите на инволюцията, или Пътеката на Напускането. Те образуват голямата балансираща сила на еволюцията и макар че са заети с материалната страна на проявлението, а братът на светлината се занимава с аспекта на душата или съзнанието, те и тяхната работа, според великия закон на еволюцията, допринасят за основната цел на слънчевия Логос, но (това е от огромно окултно значение за просветения ученик) *не и за индивидуалната цел на планетарния Логос.*

Най-накрая може да се каже във връзка с различията между магьосниците, че работещият за Добрия Закон борави с душата на нещата. Неговите братя от тъмнината работят с материалния аспект.

... Белият брат работи под Йерархията, или за великия Цар, изпълнявайки Неговите планетарни намерения. Тъмният брат работи за определени самостоятелни Същества, непознати нему, свързани със силите на самата материя. Много повече може да бъде съобщено в тази връзка, но даденото тук е достатъчно за целите ни. (3 - 984/9)

(2) Тъмните Братя са, помнете това винаги, *братя*, бъркащи и заблудени, но все пак синове на единия Отец, макар и да са се отклонили надалеч, много надалеч, в отдалечени земи. За тях обратният път ще е дълъг, но милосърдието на еволюцията неминуемо ги кара да се върнат назад по пътеката на завръщането в бъдещите цикли. Всеки, който възвеличава много конкретния ум и му позволява постоянно да възпира по-висшия, е в опасност да се отклони по лявата пътека. Много правят това... но се връщат обратно и след това в бъдеще избягват подобни грешки, по същия начин както веднъж опарило се дете страни от огъня. Този, който упорства, въпреки предупрежденията и болката, след това се превръща в брат на тъмнината...

Тъмният брат не признава единството със своя вид, виждайки в него само хора, които да експлоатира за постигане на собствените си цели. Това в общи линии е оценката му за хората, които използва, независимо дали те правят това съзнателно или неволно. Той не уважава никого, счита, че може да използва всички хора, прибегва до всеки, за да постигне своето, и чрез честни и нечестни методи се старае да сломи всякаква съпротива и да получи желаното за своята личност. (2 - 134)

(3) Тъмният брат не се интересува от страданието, което може да причини; не го е грижа каква умствена агония може да предизвика в своя противник; упорства в намеренията си и не се спира поради вредата, която може да причини на мъж, жена или дете, стига с това да постига своите намерения. Не очаквайте никаква милост от противопоставящите се на Братството на Светлината.

На физическо и на емоционално поле тъмният брат притежава повече сила от Брата на Светлината *-не* повече сила *въобще*, а повече *привидна сила*, защото Белите Братя предпочитат да не употребяват силата си на тези полета, както правят Тъмните Братя. Те биха могли да упражнят Своето влияние, но избират да се въздържат, работейки със силите на еволюцията, а не на инволюцията. (2 - 135)

(4) А какви методи биха могли да бъдат използвани, за да се предпази работещият в света? Какво би могло да бъде направено, за да осигури той своята безопасност в настоящата борба и в по-големите конфликти на идните векове?

1. Осъзнаване, че чистотата на всички носители е най-важната необходимост. Ако Тъмен Брат контролира някой човек, това показва само, че този човек има някакво слабо място в живота си. Вратата, през която се влиза, трябва да се отвори от самия човек; пролуката, през която навлизат злите сили, се създава от обитателя на носителите. Следователно необходимостта от изрядна чистота на физическото тяло, от допускане на честни,

балансиран емоции в емоционалното тяло и на чисти мисли в менталното тяло. Когато това е така, ще има съгласуване в по-нисшите носители и самият обитаващ Мислител няма да позволи достъп.

2. Елиминиране на всякакъв страх. Силите на еволюцията вибрират по-бързо, отколкото тези на инволюцията, и в този факт има една разбираема безопасност. Страхът причинява слабост; слабостта предизвиква разлагане; слабостта място се пропуква и зейва пролука, през която може да навлезнат зли сили. Причината за това е страхът на самия човек, който по този начин отваря вратата.

3. Твърдо и непоклатимо отстояване, независимо какво се случва. Краката ви може да са потопени в калта на земята, но главата ви да е обляна от слънчевата светлина на по-висшите области. Разпознаването на земната мръсотия не означава оскверняване.

4. Утвърждаване на употребата на здравия разум и прилагането му към настоящата работа. Спете много и спейки се научете да поддържате тялото си невъзприемчиво; поддържайте дейност на емоционалното поле и постигнете вътрешното спокойствие. Не правете нищо, с което да преуморявате тялото си физически, и играйте, когато имате възможност за това. В часовете на отдых настъпва изглаждането, което предотвратява следващото напрежение. (2 - 137/8)

(5) Култивирането на емоционално спокойствие е една от първите крачки към постигането на необходимите дадености на белия магьосник. Това спокойствие не се реализира чрез усилията на волята, които успяват да потиснат всякаква астрална дейност, а чрез насърчаване на отклика към повика на Егото и отричане на всякакво отзоваване на присъщата вибрация на самата астрална обвивка. (3 - 983)

Вж. също: „Тъмни сили“.

79. МАЙА

Майа често бива разглеждана като биваща от същото естество като представата, разпространявана от последователите на Християнската Наука[7], гласяща, че материята не съществува. Искат от нас да смятаме явленията в целия свят за майа и да вярваме, че неговото съществуване е просто грешка на смъртния ум и форма на самовнушение или самохипноза. Посредством това предизвикано убеждение ние се заставяме да навлезем в такова умствено състояние, което приема, че осезаемото и обективното са само измислици на човешкото въображение. Това също е изопачаване на действителността. (10 - 20), (15 - 471)

Вж. също: „Илюзия“ и „Заслепение“.

80. МЕДИТАЦИЯ

(1) В началото на своите опитности, след като е постигнал най-висшето, което може да предложи нисша-та природа, човек започва да медитира. Първоначално опитите за това са без установена последователност и понякога няколко въплъщения може да преминат, през които Висшето Себе принуждава човека да мисли и сериозно да медитира само в редки и изолирани интервали. Все по-често настъпват случаите на вътрешно вглъбяване, докато за човека се появят няколко живота на мистична медитация и стремежи, достигащи връхната си точка в живот, отдаден изцяло на това...

Зад всеки от вас, които определено работите при един от Учителите, се намират два живота на кулминация: животът на светска прослава и животът на най-усилена медитация по мистична или емоционално-интуитивна насока...

Сега за всички вас настъпва най-важната серия от животи, към които предишните апогеи са

били просто трамплини. В животите, които се намират непосредствено пред вървящите по Пътеката, ще настъпи последното постижение посредством последователната окултна медитация, основаваща се на закона. За неколцина достижението ще се осъществи в този или в следващия живот; за други - не след дълго в други животи. (2 - 12)

(2) Опасностите, заобикалящи учения се на медитация, зависят от много фактори и няма да е възможно да направим нещо повече от краткото посочване на някои застрашителни обстоятелства, за да предупредим за някои пагубни възможности и да обърнем внимание на ученика за резултатите, до които се достига чрез неоправдано пренапрежение, чрез прекалено старание и чрез съсредоточаване, което може да доведе до неуравновесено развитие. Съсредоточеността е добродетел, но тя трябва да се прилага спрямо целите и намеренията, а не за развиване на един-единствен метод, изключвайки всички останали.

Опасностите на медитацията са главно опасности-е от нашите добродетели и в това до голяма степен се крие трудността. Това са предимно заплахите на прекрасната умствена концепция, превъзхождаща способностите на по-нисшите носители, най-вече на плътната материя. Стремещт, съсредоточаването и решителността са необходими добродетели, но ако се използват без разграничаване и без усещане за *времето* в еволюцията, те могат да доведат до разчупване на физическия носител, който ще забави всякакъв напредък за даден живот. Ясно ли се изразявам? Стремя се да подчертая абсолютната необходимост окултният ученик да притежава буден здрав разум като едно от основните си качества, съчетан с подходящо чувство за мярка, водещо до подобаваща предпазливост и до достигане до необходимия метод за непосредствената нужда. Следователно за човека, който искрено предприема процеса на окултната медитация, бих казал съвсем стегнато:

а. Познай себе си.

б. Напредвай бавно и внимателно.

в. Проучвай последиците.

г. Култивирай разбирането, че вечността е трайна и онова, което се изгражда бавно, остава завинаги.

д. Стреми се към редовност.

е. Съзнавай винаги, че истинските духовни резултати се виждат в екзотеричния живот, отдаден на служенето.

ж. Помни също, че психичните явления не означават успех в медитацията. Светът ще види резултатите и ще прецени по-добре от ученика. А преди всичко Учителят ще знае, защото последиците на каузалните нива ще са очевидни за Него много преди самият човек да съзнава какъвто и да е напредък. (2 - 92/4)

(3) Почти всички, които се заемат с медитация, осъзнават влиянието върху нервната система. Понякога то се изразява в безсъние, във възбудимост; в напрегната енергия и неспокойствие, недопускащи отпих; в раздражителност, която може да е била чужда на характера преди началото на медитацията; в нервна реакция, като трепване на крайниците, на пръстите или на очите, в депресия или намаляване на жизнеността и по много индивидуални начини на проявяване на напрежение или нервност според природата и темперамента. Този показ на нервност може да бъде засилен или незначителен, но искам настойчиво да подчертая, че той е напълно излишен, при условие че ученикът се придържа към *правилата на лдравия ралум*, разглежда проникателно собствения си темперамент и не изпълнява сляпо методи и форми, а настоява да разбере причината за предприеманите действия. (2 - 104/5)

(4) Целта трябва да бъде развиване на склонността за медитация през целия ден и на живеене в по-висше-то съзнание, докато то е толкова стабилно, че по-нисшият ум, желанията и физическите елементи така атрофират и изгладнеят поради липса на

препитание, че тройната по-нисша природа се превръща просто в едно средство, чрез което Егото контактува със света, за да помогне на човечеството. (2 - 145)

(5) За всички тези смущения могат да се намерят форми на медитация, които, ако се следват, своевременно ще ги отстранят. Основното, което трябва да се схване тук, е, че само когато ученикът разумно оценява проблема или проблемите, които го засягат, само когато той е способен съвестно да прилага дадените формули и само когато неговата цел е безкористна, ще му се доверят тези форми. Когато намерението му е да се подготви за служене, когато се стреми да придобие здрави носители единствено за да изпълни по-добре плана на Великите и когато, не желае да избегне болестите заради собствена полза, само тогава тези формули ще действат във връзка с егоичното съзнание. (2 - 161)

(6) Медитацията... е средството за довеждане до разгръщащата се единица на способността, която поражда:

а. Абстрахиране или освобождение от формата.

б. Съзидателна сила.

в. Насочване на енергията чрез акт на волята.

г. Бъдеща градивна дейност.

Посредством медитацията човек се освобождава от заблудата на сетивата и вибрационната им съблазън; открива собствения си истински център на енергията и става способен да я използва съзнателно; осъзнава следователно истинското си Себе, действащо свободно и съзнателно отвъд полетата на сетивата; навлиза в плановете на по-голямото Същество, в Чийто излъчвателен обсег има своето място; вече може съзнателно да пристъпва към изпълнение на тези плановете, схващайки ги на различни етапи от реализация; и осъзнава основното единство... Чрез окултната медитация трябва да се придобие свободата да се работи на всяка Пътека; по този начин се постига и свобода да се избяга отвъд ограничителния обръч. (3 - 746/7)

(7) Главната функция на медитацията е да доведе по-нисшия инструмент до такова състояние на възприемчивост и вибрационна отзивчивост, че Егото, или Слънчевият Ангел, да може да го използва и да поражда определени резултати. (3 - 998)

(8) Белият магьосник, формирал чрез медитация и съзнателни намерения фокусна точка за енергията на менталното поле, увеличава вибрацията чрез напрегнато съсредоточаване. След това той започва да визуализира подробно формата, която се стреми да изгради. Представа си я с всичките ѝ съставни части и пред „окото на своя ум“ вижда завършения плод на егоичната медитация, какъвто е успял да го направи... Следователно във всяка медитация, която има окултна стойност, човек трябва да извърши определени неща, за да спомогне за осъществяване на резултатите.

Той успокоява телата си, за да няма пречка за егоичните намерения, и се вслушва в Гласа на Безмълвието. Тогава той откликва съзнателно на този Глас и премисля съобщените плановете.

След това той произнася Свещената Дума, подемайки тона на Егото, както смята, че го чува, и го предава напред, така че да се усили егоичният звук и да приведе в движение материята на менталното поле. Той (в синхрон с произнасянето) визуализира предложената мисъл-форма, която трябва да въплъти егоичните намерения, и си я представя с подробности. (3 - 1000/1)

(9) Една от целите на всекидневната медитация е да даде възможност на мозъка и ума да вибрират в хармония с душата, която се стреми „в дълбока медитация“ да установи връзка със своето отражение. (4 - 74)

(10) Склонността на повечето аспиранти е да се занимават със своите недостатъци в медитативната работа и с неспособността си да контролират своя ум. Тези два аспекта на

техните усилия биха били подпомогнати, ако те се заемеха с много увлекателната дейност на изграждане на мисъл-форми. (4 - 159)

(11) Много форми, построени по този начин от аспиранта в неговата медитативна работа, се губят и не постигат целта си поради хаотичното и объркано състояние на емоционалното тяло на аспиранта. Така добрите намерения се провалят. (4 - 160) -- (12) Медитацията е опасна и не носи полза за човека, който се заема с нея без основата на добрия характер и чистия живот... Медитацията е опасна, където има погрешни подбуди, като желание за лично израстване и за духовни сили, защото при тези обстоятелства тя причинява засилване на сенките в света на илюзиите и допринася за пълното израстване на змея на гордостта, спотайващ се в долината на користните желания. Медитацията е опасна, когато липсва желание за служене. (4 - 205)

(13) Когато медитира, човек се стреми към две неща:

а. Към формирането на мисли, към привеждането на абстрактни идеи и интуиции на конкретните нива на умственото поле. Това може да се нарече *медитация със семе*.

б. Към съгласуването на Егото и към създаването на този вакуум между физическия мозък и Егото, който води до божествена щедрост, до идващото след това разбиване на формите и последващото освобождение. Това може да се нарече *медитация без семе*. (2 - 58)

(14) Само когато човечеството развие динамичните сили и свойства на мисълта, които са резултат на правилно провеждана медитация, ще бъде обективно възможно наличието на способността за използване на законите за вибрациите. Не мислете, че само религиозният човек и мистикът или пък човекът, наситен с това, което наричаме по-висши учения, е изразител на силите, постигати чрез медитация. Всички големи капиталисти и най-висшите ръководители на финансовите институции или на организирания бизнес притежават подобни сили. Те са олицетворение на съсредоточеното придържане към едно направление на мисълта и еволюцията им съответства на тази на мистиците и окултистите. Искам да подчертая дебело този факт... Абсолютното съсредоточаване на вниманието към текущата работа ги прави такива, каквито са, и в много отношения те постигат по-големи резултати от много учещи медитация. Това, от което те имат нужда, е да променят подбудата, стояща в основата на тяхната работа, и постиженията им ще изпреварят тези на другите ученици. (2 - 251)

(15) Това е пътеката, по която трябва да вървят всички до един, а методът е медитация. Целта е съвършената любов и мъдрост; пътят е преодоляването едно след друго на подполетата на всичките три полета; методът е окултната медитация; възнаграждението е постоянното разширение на съзнанието, което рано или късно осъществява връзката на човека със собственото му Его, с другите, с чакащия го с готовност Учител, към който той е прикрепен, със своите събратя последователи и по-напреднали Посветени, с които той може да установи контакт в аурата на този Учител, докато най-сетне се свърже с Единия Посвещаващ, бъде допуснат до Тайното Място и проумее мистерията, която стои в основата на самото съзнание. (2 - 258/9)

(16) Медитацията е техника за ума, която след време поражда правилно, безпрепятствено отношение; това е синоним на съгласуване. Следователно тя е установяване на пряк канал не само между единия източник, монадата, и нейното проявление, пречистената и овладяна личност, но и между седемте центъра в етерния носител на човека. (17 - 620)

(17) *Науката за Медитация*. Понастоящем хората свързват медитацията с религиозните въпроси. Но това е само що се отнася до темата. Науката може да се приложи към всеки процес в живота. Всъщност тази наука е спомагателен клон, подготвящ за Науката за Антахкарана. В действителност това е истинската наука за окултно изграждане на мостове или прехвърляне на мост в съзнанието. Чрез нея, най-вече в ранните етапи, се улеснява градивният процес. Тя е един от основните начини за духовно действие; един от многото

пътища към Бога; свързва индивидуалния ум с по-висшия ум, а след това с Всемирния Ум. Тя е една от най-важните градивни техники и в края на краищата ще доминира сред новите образователни методи в училища и колежи. Предназначена е главно:

- а. Да породи чувствителност към по-висшите впечатления.
- б. Да изгради първата половина на антахкарана, която се намира между личността и душата.
- в. Да породи непрекъснатост в съзнанието. В основата си медитацията е наука за светлината, защото работи в субстанцията на светлината. (12 - 96)

(18) Медитацията означава живеене на съсредоточен живот винаги, всеки ден... Този процес на последователна медитация, когато се извършва в продължение на години и се подкрепя от медитативен живот и съсредоточено служене, благополучно ще събуди цялата система и ще приведе по-нисшия човек под влиянието и контрола на духовния човек.

Не мога да прекаля със съвета си към учениците да не следват интензивните медитативни процеси с часове наред... Обикновеният аспирант е толкова чувствителен и прецизно устроен, че прекомерната медитация, фанатичната диета, съкращаването на часове от съня и прекаленият интерес и наблягане на психичните преживявания разстройват умственото равновесие и често предизвикват невъзвратима вреда. (13 - 18/9)

(19) Техниката на медитация е отличителната съзидателна сила на нашата планета. Когато вие като индивиди се стремите да „изградите новия човек в Христа“, което ще е проява на истинската ви духовна същност, медитацията е, както добре знаете това, най-доброто средство, но медитативният процес трябва да е съпроводен от градивна дейност, иначе той е чисто мистичен и макар че няма да е напразен, той е отрицателен по съзидателните си резултати. (6 - 202)

Вж. също: (6 - 303) и „Учения за Медитация“ (6 -111/239).

81. МЕДИЦИНА: ЛЕКАРСТВА, СЪДЪРЖАЩИ МИНЕРАЛНИ ВЕЩЕСТВА

(1) Една от най-големите грешки, допуснати от човечеството, е стремежът да се предписват на хората с лечителна цел лекарства, съдържащи минерални вещества. Това е довело до такава комбинация от дева субстанции, каквато никога не е била планирана. Връзката между човека и по-нисшите царства, предимно животинското и минералното, е предизвикала особено състояние в света на девите и има тенденция да комплицира дева еволюцията. (3 - 645)

(2) Питате ме дали одобрявам употребата на етер и хлороформ при операции и на успокоителни лекарства. Не, по принцип, но безспорно да, ако се

използват временно. Когато връзката на човека с душата му е установена стабилно и когато той е придобил способността да влиза и излиза по свое желание от физическото си тяло, тези помощни средства вече няма да са необходими. Междувременно те могат да се прилагат в спешни случаи, наложени от световната карма и мястото на човечеството в еволюцията. Разбира се, тук не става дума за използването на наркотици или на лекарства от истерични и неуравновесени хора, а за целесъобразната употреба на облекчители на болката под разумния надзор на лекар. (4 - 305)

82. МЕДИЦИНСКАТА НАУКА

(1) Въпреки грешките, обърканите диагнози и многото неточности човечеството не може да се справи без своите лекари, хирурзи и болници. Те са належащо необходими и това ще бъде така още векове наред...

Съвременната медицина трябва да стане много по-непредубедена, с по-голяма готовност да подкрепи (след съответните професионални проверки) онова, което е неизвестно, което е с характер на нововъведение и което е необичайно. Издигнатите от специализираната медицина бариери трябва да се премахнат, а новите школи - да се търсят, да се обучат, да бъдат изследвани и най-сетне да бъдат включени в редиците на общоприетото. Новите школи, специалистите по диететика, които твърдят, че лекуват всякакви болести чрез правилно хранене, и по-скоро ексцентричните природолюбители, заедно с много други култове и школи не трябва да бъдат толкова арогантно уверени, че разполагат с цялата истина, че подходът им е единствено верният или че притежават универсалната панацея, уникална и несъмнено действаща. Тези групи, и най-вече лекуващите чрез хиропрактика[8], определено са навредили на каузата си и са уронили престижа си чрез гръмогласно обявяваната си увереност (в област, в която все още се експериментира) и чрез постоянните си атаки срещу общоприетата медицина. Последната, от своя страна, се е ограничила с неспособността си да оцени доброто и правилното в по-новите школи. Тя е настроена враждебно от шума, който те вдигат, за да бъдат признати, и от това, че те не притежават научни методи. Желанието на общоприетата медицина е да предпази хората. Това е нейно задължение, за да се избегнат бедите, които биха били предизвикани от фанатиците и от неизпробваните методи, но тя е прекарила в това отношение. (17 - 481/2)

(2) Центърът на вниманието на студентите в медицинските и научните дисциплини ще се съсредоточи върху етерното тяло и ще се признае зависимостта на физическото тяло от етерното. Това ще промени отношението на медиците и магнетичното лечение и вибрационната стимулация ще изместят сегашните методи, предлагани от хирургията и поемането на лекарства. Тогава човек нормално ще притежава етерно виждане и то ще го принуди да признае онова, което сега се нарича „невидим свят“. (3 - 474)

(3) Реализирането (на същността на човека)-ще доведе до... пренагласа на медицинските познания на хората, водещо до по-вярно разбиране на физическото тяло, на лечението му, опазването му и по този начин ще се достигне до по-точно схващане на законите на здравето. Тогава целта на лекаря ще бъде да открие онова в живота на човека, което възпрепятства изпълването с егоична енергия на всички части на организма; да намери в какви насоки протичат мислите му, така че да предизвикат тази инертност на волевия аспект, която толкова благоприятства нарушенията; да установи какво има в емоционалното тяло, което да влияе на нервната система и по този начин да пречи на потока на енергия от венчелистчетата на любовта на егоичния лотус (през астралния перманентен атом) към астрално-то тяло и оттам към нервната система; да разкрие какво е препятствието в етерното тяло, което да пречи на правилното протичане на праната, или на слънчевата жизненост, към всяка част на тялото.

От съществена важност е в бъдеще представителите на медицината да разберат, че болестите на физическото тяло се съпътстват от неподходящи вътрешни условия. Това донякъде вече се взема предвид, но целият този въпрос ще остане просто една красива теория (макар и неоспорима, благодарение на постиженията на психолозите и различните лечители чрез вяра и молитви), докато не се схване както трябва истинската природа на егото, неговото устройство, способностите му и сферата му на влияние.

Това разкриване ще настъпи, когато медиците приемат това учение като работна хипотеза и след това започнат да наблюдават например издръжливостта, на която са способни великите души на земята, способността им да работят много усилено и да остават практически неприкосновени за болестите, докато (накрая на дълъг и полезен живот) Егото съзнателно избере да „угасне“ от физическото съществуване. То ще настъпи, когато медицината се съсредоточи върху профилактичните действия, заменяйки сега използваните лекарства и хирургически операции със слънчевата светлина, зеленчукова диета и прилагането на законите на магнетичната вибрация и жизненост. Тогава ще дойде времето, когато повеличествени и по-добри хора ще се проявяват на земята. Когато лекарите научат също

природата на етерното тяло и работата на далака като фокусна точка на праничните лъчения, тогава ще бъдат въведени принципите и методите, свързани със звука, които ще премахнат болести като туберкулоза, немощ, недохранване и заболяванията, засягащи кръвта и бъбреците. Когато лекарите проумеят въздействието на емоциите върху нервната система, те ще обърнат вниманието си към подобряването на заобикалящите условия и ще проучат влиянието на емоционалните потоци върху течностите в тялото и най-вече върху основните нервни центрове и гръбначния стълб. Когато връзката между плътното физическо тяло и по-фините тела бъде установен факт в медицинските среди, тогава по-добре ще се разбере правилното лечение на лудостта, на маниите и на нежеланите умствени състояния и резултатите ще бъдат по-благополучни. Когато се проучи същността на егоичната сила, или енергия, и се разбере по-добре функцията на физическия мозък като предавател на егоичните намерения, тогава ще се разучи и съгласуването на цялото човешко същество и болестите, немощта и страданията ще се лекуват посредством тяхната причина, а не само чрез последствията. (3 - 811/2)

(4) Днес медицинската наука напъга всички сили, за да задържи живота в болни и неподходящи форми, които, ако зависеше единствено от Природата, щяха отдавна да бъдат изоставени. По този начин тя държи в плен живота и принуждава жизнената същност да се връща отново и отново в обвивката в момента на освобождение. С течение на времето и при повече познания истинската медицинска наука ще стане чисто -профилактична... и когато естественият ход на нещата приключи, когато колелото на живота спре, когато удари часът за освобождение, когато настане време същността да се върне към своя център, тогава работата ще бъде оценена като завършена и формата -напусната... Тогава хората ще работят до напреднала възраст или докато Егото, осъзнавайки, че работата, която е трябвало да бъде изпълнена в дадения живот, е била надлежно завършена, призовава по-нисшата искрица живот и оттегля централните позиции на огъня. (3 - 1068/9)

(5) Щом етерното тяло стане установен научен факт и централните, по-важните и второстепенните, се признаят за центрове на енергията, проявяваща се на физическо поле чрез човешкото тяло, ще преживеем важна революция в медицината, в храненето и във всекидневните житейски дейности. (9 - 134)

(6) Дейността на медицината и хирургията в областта на облекчаването, успокояването и лечението са доказани отвъд всякакво съмнение. Прилаганите методи, като вивисекцията^[9] на животни, могат с право да причинят мъка. Въпреки всичко това човечеството трябва да е много благодарно на медицината -помощта, която тя му е оказала, до голяма степен компенсира вредите. Вярно е, че медиците не знаят всичко; вярно е също, че съществува един малък процент лекари и хирурзи (по-малък, отколкото при другите професии), които са себични и не допринасят за доверието към професията си. Истина е и че медиците знаят достатъчно, за да са склонни да признаят, че има още много да се узнае. Но също е вярно, че това е една велика, добра и самопожертвователна група в човешкото семейство. Не забравяйте това. (17 - 28)

(7) През следващото столетие медицината ще се изгражда върху определени основни предпоставки:

1. Профилактиката ще бъде целта и ще породи усилията да се поддържа тялото в подходящо уравновесено състояние.
2. Хигиената на звуците и предоставянето на здравословни условия ще се смята за крайно необходимо.
3. Ще се проучва добавянето на подходящи химически свойства към физическото тяло - химията все още е в пелени, но се превръща в преуспяващо бебе.
4. Разбирането на законите на жизнеността ще се смята от първостепенно значение. Днешното наблягане на витамините и на влиянието на слънцето са добри показатели.

5. Преди всичко използването на ума ще се счита за фактор от основно значение; той ще се разглежда като най-важното влияние върху центровете и хората ще бъдат обучавани да работят върху тях посредством силата на своя ум и по този начин да пораждат подходяща реакция в ендокринната система. Това неизбежно ще означава правилно насочване на мисълта към определен център или отдръпването на вниманието от някой център, съпроводено от последващите въздействия върху системата на жлезите. Всичко това ще се базира на окултния закон, гласящ „Енергията следва мисълта“. (17-219)

(8) Съвършената комбинация за лечение е медик и духовен лечител, като всеки от тях работи в своята област и двамата имат доверие един на друг. Това не е така сега. Не е нужно за наместване на кости да се призовава божествена помощ, защото хирургът е способен да направи това, нито пък за премахване на инфекция, с което лекарят добре знае как да се справи. Лечителят може да помогне и да ускори заздравителния процес, но обикновеният лекар също може да ускори работата на целителя. И двете групи имат нужда една от друга.

Съзнавам, че казаното от мен тук няма да се хареса нито на духовния лечител, нито на обикновения медик. Време е обаче те да се научат да се ценят един друг и да работят съвместно. В крайна сметка духовният целител и новите методи за лечение на ума могат относително малко да допринесат в сравнение с работата и познанията на представителите на общоприетата медицина. Светът е много задължен на лекарите и хирурзите. Задължеността към лечителите определено не е така голяма. Освен това те често отравят връзката посредством остротата и постоянните критики, отправяни към лекарите и общоприетата медицина. Увереността в познанията и опитът, съпроводен от съзнаването, че в критични моменти дори целителят ще повика лекаря, предотвратяват подобно отношение сред медиците. (17 - 632/3)

83. МИСЪЛ-ФОРМИ

(1) Човек непрестанно изгражда мисъл-форми и несъзнателно следва същия метод, който Егото прилага при строежа на телата му, който служи на Лого-са при създаването на Неговата система, и който пла-нетарният Логос използва за конструиране на Своя план.

Човек говори и резултатът е една много разнородна мантра. Енергията, породена по този начин, привежда в действие множество малки животи, които пристъпват към изграждане на форма за неговата мисъл; те следват етапи, аналогични на току-що описаните. По това време човек създава тези мантрич-ни вибрации несъзнателно, неосведомен за законите на звука и неговото въздействие. Следователно окултната дейност, която той осъществява, е неизвестна за него. По-нататък той ще говори по-малко, ще знае повече и ще гради по-точни форми, което ще породи по-мощни въздействия на физическите нива. (3 - 786)

(2) Много от бедите, които могат да се видят по света днес, може да се проследят назад до неправилното използване от човека на умствената материя.

Себичността, користните подбуди, незабавното откликване на вредни стимули, все характерни черти на човечеството, са предизвикали такова състояние на нещата, което няма равно на себе си в системата. Една гигантска мисъл-форма е надвиснала над цялото човечество. Тя е изградена от хората, живели навсякъде през вековете, активизирана от безумните желаниа и зли наклонности на всичко, което е най-лошо в природата на човека, и животът ѝ се поддържа от подтика на нисшите желаниа. Тази мисъл-форма трябва да се разчупи и разсее от самите хора. (3 - 947/8)

(3) Изправена пред всеки добросъвестен аспирант за Мистериите е онази изпълнена с живот форма, която самият той е създавал и подхранвал по време на своите предишни въплъщения и която представлява общата сума от неговите желаниа, подбуди и мисли. (3 - 953)

(4) При всяко изграждане на мисли... хората трябва да направят няколко неща, които могат

да бъдат изброени по следния начин:... Да пречистят по-нисшите си желания, така че да бъдат способни да виждат ясно в окултния смисъл... Способност да забравят личния си интерес заради интереса на групата и по този начин да сътрудничат на плана... Да постигнат контрол над ума си... Постепенно развиваната способност, когато умът е овладян чрез концентрация, да медитират в окултен смисъл и по този начин да пренесат плана от по-висшите нива (и) да установят личния си дял в него... Най-сетне, след като е построил мисъл-формата, служителят на човечеството трябва да се научи как да я изпрати на нейната мисия... Обикновеният човек често е жертва на собствените си мисъл-форми. Той ги изгражда, но не е достатъчно силен да ги отпрати да вършат своята работа, нито е достатъчно благоразумен да ги разпръсне, когато това се налага. (3 - 955/6)

(5) Мисъл-формата е резултат от два типа енергии: Излъчваната първоначално от Егото на абстрактните нива.

Произлизащата вторично от човека, намиращ се на физическо ниво, посредством неговия мозък. (3 - 958)

(6) Всеки вид дейност е резултат:

а. На съзнателно или несъзнателно построени мисъл-форми.

б. На самовъзникнали мисъл-форми или на влиянието на мисъл-формите на другите.

в. На откликване на собствените вътрешни импулси или на импулсите на другите и следователно на групови мисъл-форми. (3 - 977)

(7) Не съществува живот, който да е така ограничен, или човек, така разположен, че да не може да започне да работи разумно и да строи мисъл-форми според закона и с разбиране. Няма ден в живота на никой човек, особено ако той е аспирант или последовател, през който той да не може да работи с умствена материя, да контролира начина, по който мисли, да наблюдава въздействието на умствените процеси върху хората, с които общува, и така да борави със своето... умствено вещество... че да става все по-полезен. (4 - 280)

(8) Една мисъл-форма може също да действа като отрова и да зарази всички извори на живота... Стихийна неприязън, мъчителна тревога, ревност, постоянно безпокойство и копнеж за нещо или за някого, може да действа така силно като дразнител или като отрова, че да разстрои целия живот и да направи служенето безполезно. Целият живот се огорчава и лишава от жизненост от въплътеното безпокойство, омраза или желание. Всички отношения с другите хора стават също толкова безсмислени или дори определено вредни, тъй като разтревоженият или недоверчив аспирант разваля домашната среда или своята приятелска група чрез вътрешното си отровено мислене, ръководено от една идея. Отношението му със собствената му душа и връзката му със света на духовните идеи е в застой, тъй като той не може да напредва, а бива задържан от отровата в собствената си умствена система. Виждането му се изопачава, природата му бива разяждана и всичките му отношения се възпрепятстват от изтощаващите, натякващи мисли, които той сам е въплътил във форма и които имат толкова енергичен живот, че могат да го отровят. (4 - 489)

84. МИСЪЛ-ФОРМИ: ПРАВИЛА ЗА ИЗГРАЖДАНЕ

Необходимостта от ясно мислене и от отстраняването на безполезните, разрушителните и отрицателните мисли става все по-очевидна с напредването на аспиранта по пътя. Като се увеличава силата на ума и човек все повече разграничава своите мисли от мислите на мнозинството, той неизбежно изгражда мисловното вещество във форма. В началото това става автоматично и несъзнателно. Той не може да не прави това, но за щастие на човечеството така построените форми са тъй немощни, че до голяма степен те са безвредни или до такава степен в съгласие с масовите мисли, че тяхното въздействие е незначително. Но когато човек увеличава своята сила и способността му да вреди или да помага нараства,

ако той не се научи да гради точно и правилно да мотивира изграденото, той ще се превърне в разрушително средство и център на вредна сила -разрушаваща и вредяща не само на самия него, както скоро ще разберем, но в еднаква степен нараняваща и вредяща на тези, които вибрират с неговия тон.

Приемайки всичко това, вие може уместно да запитате: Съществуват ли някакви прости правила, които сериозният и искрен начинаещ може да прилага към тази наука на изграждането и които да бъдат толкова ясни и стегнати, че да доведат до необходимия резултат? Има такива и ще ги изложим просто, така че начинаещият, ако ги спазва, ще избегне опасностите на черната магия и ще се научи да гради в съгласие с Плана. Ако прилага правилата, които давам, той ще отбегне сложния проблем, който сам слепешката е сътворил и който наистина не допуска дневната светлина, помрачава неговия свят и го обгражда със стена от форми, които възплъщават за него собствената му специфична велика илюзия.

Тези правила може да звучат прекалено просто за учения аспирант, но онези, които са склонни да бъдат като малки деца, ще установят, че те са безопасни напътствия към истината и рано или късно ще им помогнат да преминават проверката за адепти. Някои са формулирани със символични изрази, други са замаскирани, а трети изразяват истината такава, каквато е.

1. Разглеждай света на мислите и отделяй невярното от истината.
2. Научи значението на илюзията и наред нея открий златната нишка на истината.
3. Контролирай тялото на емоциите, защото вилните, които се издигат в бурните морета на живота, поглъщат плувеца, закриват слънцето и провалят всички планове.
4. Открий, че притежаваш ум, и научи двойствената му употреба.
5. Съсредоточи мислещия принцип и бъди господар на умствения си свят.
6. Научи, че мислещият и неговата мисъл, както и онова, което е средство на мисълта, са различни по своята природа, но все пак са едно по своята основна същност.
7. Действай като мислещ и научи, че не е правилно да проституираш своите мисли заради жалките привички на разделящите желания.
8. Енергията на мисълта е за всеобщото добро и за съдействие на Божествения План. Следователно не я използвай за себичните си цели.
9. Преди да построиш мисъл-форма, представи си! нейното намерение, установи нейната цел и провери/ подбудата.
10. За теб, аспиранта на жизнената пътека, пътят на съзнателно изграждане все още не е целта. Работата по прочистване на мисловната атмосфера, по преграждане на вратите на мислите за омраза и болка, за страх, ревност и непристойни желания трябва да предхожда съзнателната градивна дейност. Погрижи се за своята аура, о, пътничко, поел пътеката.
11. Наблюдавай внимателно вратата на мисълта. Бди над желанията. Отхвърли всякакъв страх, всякаква омраза, всякаква алчност. Погледни навън и нагоре.
12. Тъй като твоят живот е съсредоточен главно на полето на конкретния живот, думите ти и речта ти ще покажат твоята мисъл. На тях обръщай съсредоточено внимание.
13. Речта е от три вида. Всяка от *напразните думи* ще породи резултат. Ако са добронамерени и любезни, не е необходимо да се прави нищо. Ако не е така, плащането на цената не може да се забави дълго.

Користните слова, изказани с твърдо намерение, изграждат разделителна стена. Дълго време е необходимо, за да се срина тази стена и да се освободят натрупаните користни намерения. Погрижи се за своите подбуди и се стреми да използваш такива думи, които съчетават твоя малък живот с големите намерения на волята Божия.

Омразното слово, жестоката реч, съсипваща онези, които усещат проклятието, отровните клюки, разпространявани, защото изпълват с възбуда - тези думи убиват проблясващите импулси на душата, режат корените на живота и по този начин причиняват смърт.

Ако са изречени в светлината на деня, ще донесат справедливо възмездие; когато са изговорени и след това схванати като лъжи, те укрепват илюзорния свят, в който живее говорещият и който пречи на освобождението.

Ако са промълвени с намерение да обидят, да наранят или да убият, те лъкатушат обратно до онзи, който ги е изговорил, и него нараняват и убиват.

14. Безползната мисъл, себичната мисъл, жестоката, ненавистна мисъл, ако бъде предадена чрез думи, изгражда затвор, отравя всички извори на живота, води до болест и причинява нещастие и забавяне. Следователно бъди приветлив, сърдечен и добър, доколкото е по възможностите ти. Мълчи и светлината ще навлезе.

15. Не говори за себе си. Не оплаквай съдбата си. Мислите за себе си и за по-неблагоприятната ти съдба пречат на вътрешния глас на собствената ти душа да достигне до твоите уши. Говори за душата; размишлявай надълго за плана; забрави себе си в работата за света. По този начин законът за формите се уравни-новесява. Така влиянието на любовта може да навлезе в света. (4 - 472/5)

85. МОТИВ

(1) Усъвършенстването на правилни мотиви е постепенно постижение и откривайки себе си, човек непрестанно измества фокуса на своите подбуди, когато Светлината осветява все непоклатимо неговия път и постоянно един нов и по-висш подтик излиза наяве. Нека отново да поясня: в ранните етапи аспирантът практически винаги е поклонник. За да отговори на критериите, изисквани от любимия приятел и учител, той се старае, полага усилия и печели почва. По-нататък обектът на привързаност и разпалени усилия се заменя от преданост към един от Великите, По-Старшите Братя на човечеството. Той подчинява всичките способности и сили на своята природа в Тяхна услуга. Тази подбуда от своя страна несъмнено и системно се заменя от изпълнената с живот любов към човечеството и любовта, насочена към един човек (колкото и да е свършен), се изгубва от погледа заради любовта към цялото човешко братство. Непрестанно, когато душата поема все повече управлението над инструмента и душевната природа неотклонно се проявява, тогава тази любов също се измества от любов към идеала, към Плана и към целите, стоящи в основата на самата вселена. Човекът разбира, че не представлява друго, освен един канал, през който могат да работят духовните сили, и съзнава себе си като съставна част от Единия Живот. Тогава той вижда дори човечеството като относително и частично и се съсредоточава във великата Воля. (4 - 203/4)

(2) Учениците биха се изумили, ако можеха да видят своите мотиви, както ние ги виждаме, като насочващи субективната страна на преживяванията. Смесените мотиви са широко разпространени. Чистите подбуди се срещат рядко и където ги има, винаги има успех и постижения. Такъв чист мотив може да е напълно користен и личен или безкористен и духовен, а между тях, когато става дума за аспирантите, се намират смесици в различна степен. А силата зависи от чистотата на целите и от съсредоточеността на намеренията. (4 - 558)

(3) Изследването и разбирането на мотивите е... от полза и значение, защото това проучване определя мисловно (ако е проведено правилно) кой фактор или фактори вдъхновяват всекидневния живот. Това изречение трябва да се обмисли внимателно. Бих ви запитал: Кой е основният мотив, който ви задвижва? Защото, какъвто и да е, той обуславя и определя преобладаващото направление в живота ви.

Много хора, предимно неинтелигентните маси, се въодушевяват единствено от желанията - материални, физически и временни. Животински желания за задоволяване на животинските апетити, материални желания за притежания и за разкошите на съществуването, копнеж за „неща“, за удобства и за сигурност - икономическа, социална и религиозна - контролират мнозинството... Други се мотивират от някаква аспирация или амбиция - аспирация към някакъв материален рай (повечето религии обрисуват рай по този начин), амбиции за власт, желание за удовлетворяване на емоционалните или естетическите апетити и за притежаване на по-фините реалности и жажда за емоционално доволство, за умствена стабилност и увереност, че по-висшите желания ще бъдат задоволени. (10 - 149)

(4) Дошло е време хората навсякъде да разберат, че влизането в Ашрама на Учител зависи от Интелигентността и от правилните мотиви и служенето. (13 - 666)

86. МЪДРОСТ

(1) (Мъдростта) е свързана с разгръщането на живота, намиращ се във формата, с прогреса на духа през тези постоянно променящи се носители и с разширенията на съзнанието, които следват едно след друго от живот на живот. Тя се отнася до онази страна на еволюцията, която е свързана с живота. Тя като се отнася до същността на нещата, а не до тях самите, тя е интуитивното долавяне на истината, независимо от уменията за разсъждаване и от присъщото усещане, способно да разграничава между невярното и истината, между реалното и нереалното. Тя е повече от това, защото тя също така е и нарастващата способност на Мислещия да навлезе все повече в ума на Логоса, да осъзнае истинската същина на голямата пищност на вселената, да си представи целта и да се хармонизира все повече с по-висшите критерии... Може би е възможно да се изрази като постепенното сливане на пътеките на мистика и на окултиста - построяването на храма на мъдростта върху основата на знанието.

Мъдростта е науката на духа, точно както знанието е науката на материята. Знанието е разделящо и обективно, докато мъдростта е синтезираща и субективна. Знанието разделя, а мъдростта обединява. Знанието разграничава, докато мъдростта съчетава.

... Мъдростта се отнася до едното Себе, знанието се занимава с не-себето, докато разбирането е гледната точка на Егото, на Мислещия, или неговата връзка между тях. (1 - 11/2)

(2) Мъдростта, задвижена и мотивирана от любовта и разумно приложена към проблемите на света, е много необходима днес и все още не може да бъде намерена, освен при неколцината просветлени души във всяка нация - казвам всяка нация, без изключение. Преди да видим следващата реалност, която ще бъде позната и която ще се появи от тъмнината, която сега прогонваме, е необходимо много повече хора да обичат с мъдрост и да разбират груповия стремеж. (14 - 342)

(3) Мъдростта включва в себе си умелост в действията като резултат от развитата любов и от светлината на разбирането. Това е осъзнаване на изискванията и способност да се съчетаят в обща връзка нуждата и онова, което ще я задоволи. (16 - 494)

(4) Мъдростта е просветленото прилагане на знанието посредством любовта към делата на хората. (13 - 467)

(5) Мъдростта заема мястото на знанието, когато в преобразяващите огънове на борбата, болката и усилената работа аспирантът превърне себе си в работещ последовател и постепенно бъде приет в редиците на Йерархията. (6 - 394)

87. НАСТРОЙКА

(1) Винаги има такива, които изразяват по характерен начин някое от всички тези състояния и нива на съзнание. На земята са малцина онези, които са способни да проявят толкова ниско

състояние на относително развитие като съзнанието на Лемурия. Малък е броят и на намиращите се на противоположния край на *Пътя*, които изразяват божественото съвършенство. Между тези две състояния има всевъзможни стадии на разгръщане и развитие.

Следователно човекът е (от гледната точка на проявата на сили) маса от противопоставящи се енергии и активен център от движещи се сили, при които непрекъснато се извършва пренасочване на ориентацията и натрупване на многобройни потоци от енергия. Това води до един объркващ калейдоскоп от активни взаимодействия, взаимопроникване, унищожителни сражения и взаимна зависимост, докато настъпи моментът, в който силите на личността (символизиращи божественото разнообразие) се укротят и „подредят“ от доминиращата душа. Това имаме предвид с думата „настройка“. Тя зависи от:

1. Контрола на душата над личността.
2. Изливането на енергията на душата чрез мен-талното и емоционалното тяло към мозъка, довеждайки по този начин до подчинение на по-нисшата природа, до събуждане на съзнанието, преминаващо през мозъка, за осъзнаването на душата и до нова настройка на телата. (15 - 340)
3. Правилната наредба, според типа на лъча, на енергиите, които мотивират и динамично пробуждат центровете за дейност. Рано или късно това води до непосредствена настройка на центровете в гръбнака, така че енергията на душата да може да преминава нагоре и надолу през тях от ръководещия център в главата. Докато се усъвършенства този процес на контрол от душата (от гледна точка на ограниченото съзнание на личността времето, необходимо за това, е много дълго), типове на лъчите на носителите неотклонно излизат най-вече, лъчът на личността започва да доминира живота и в края на краищата лъчът на душата започва да ръководи лъча на личността и да подчинява дейността му.

Накрая лъчът на монадата поема контрол и поглъща в себе си лъчите на личността и на душата (при третото и петото посвещение) и по този начин двойствеността окончателно и категорично се преодолява и „остава само *Единият, Който Е.*“ (15 - 341)

(2) Непосредствената задача за аспирантите и за последователите е:

1. Да осъществят единство на душата и тялото, посредством настройката.
2. Да изградят антахкарана, използвайки шестте метода или средства, които вече очертах, и по този начин да предизвикат отклик в Триадата. Мислите за Настройка - Призоваване - Пробуждане са трите основни идеи, които трябва да имате предвид, като напредваме с тези учения. (18 - 498)

(3) Аспирантите и условните последователи (все още неприети, а преминаващи съответните изпитания -бел. прев.) са заангажирани с определен процес за фокусиране на съзнанието към душата. Този процес се състои от две части:

1. Засилване на живота на личността, така че да се развие той до най-голямата индивидуална сила.
2. Процес на придвижване в светлината и съзнателна връзка с душата.

Това включва по-ранния стадий на процеса на настройка, който представлява фокусиране и съсредоточаване на усилията в зависимост от лъча и жизнената цел на душата. Това може да приеме формата на задълбочаване в някоя област на науката, съсредоточаване в духовната дейност на света или пълно посвещава-не на хуманитарни дела - не е от значение точно какво. Искам да привлека вниманието ви към това. Във всеки случай мотивиращата сила *трябва* да бъде напредъкът. Необходимо е това да се придвижва напред старателно. При наличието на правилни мотиви и усилията за едновременно разгръщане на добър характер и стабилна цел аспирантът или условният последовател рано или късно ще установи, че е

успял да установи определена връзка с душата. Ще открие, че пътеката за връзка между душата и мозъка, преминаваща през ума, е достъпна и че той е овладял първия стадий от необходимия процес на настройка. (18 - 500/1)

(4) Склонни сте да мислите, че настройката е процесът, чрез който личността установява връзка с душата. Това е съвсем вярно, но настройката е термин, обхващащ четири процеса:

1. Настройката на душата и личността, което води до съзнателна връзка с Божието Царство.
2. Настройката на душата и личността с Ашрама, което води до съзнателна връзка с Учителя на Ашрама.
3. Настройката на посветения с по-висше посвещение с Духовната Триада и съпътстващото разпознаване на монадичната енергия.
4. Настройката на всички центрове в етерното тяло на последователя. Това води до способността им да регистрират и пренесат енергиите, които навлизат в по-нисшия механизъм в резултат на трите по-висши настройки, описани по-горе. (6 - 152/3)

88. НЕВРЕДИМОСТ

(1) Вредните магнетични условия, резултат на неправилното боравене на хората със силата, са причина за злото в света около нас, включително в трите недос-тигнали човешко ниво царства. Как можем ние, като индивиди, да променим това? Като развием в себе си Невредимост. По тази причина разгледайте себе си внимателно и подробно от тази гледна точка. Проучете всекидневното си поведение, думи и мисли, за да ги направите напълно безвредни. Накарайте се да мислите такива мисли за себе си и за другите, които ще бъдат конструктивни и положителни и следователно безвредни по своето въздействие. Разучете своето емоционално влияние върху другите, така че чрез никакво настроение, никаква депресия и никаква емоционална реакция да не навреждате на своя събрат. В тази връзка помнете, че стихийните духовни стремежи и ентусиазъм, когато са погрешно насочени, могат много лесно да навредят на друг, така че вгледайте се не само в погрешните си наклонности, но и в начина, по който използвате своите добродетели.

Ако невредимостта е основният принцип на вашия живот, вие ще успеете да направите повече, за да породите правилни хармонични условия в своята личност, отколкото следването на всякаква дисциплина в други направления. Драстичното пречистване, предизвикано от старанието да бъдете невредящи, ще постигне много повече за отстраняването на погрешните състояния на съзнание...

По тази причина сега ви казвам, че аз, по-възрастен и може би по-опитен последовател и работник в голямото лозе на Бог, практикувам невредимост с удоволствие и разбиране, защото то е (ако се изпълнява правилно) разрушител на всякакви ограничения. Причиняването на вреда се основава на себичността и на егоцентричната нагласа. Тя е демонстрация на сили, съсредоточени за себеналагане, самоизтъкване и себеудовлетворение. Невредимостта е проява на живота на човека, който е осъзнал, че е навсякъде, който живее съзнателно като душа, чиято природа е любовта, чийто метод е инклузивността и за който всички форми са подобни поради това, че забулват и скриват светлината и са просто екстернализации на Едното Безгранично Същество. Това осъзнаване, нека ви напомня, ще се прояви във вярно разбиране на нуждата на събрата, разграничено от чувства и хитрост. То ще доведе до онзи незабавен отклик към истинската нужда, характеризиращ Великите, които (преминаващи под външността) виждат вътрешната причина, предизвикваща условията, забелязани във външния живот, и по този начин, от тази позиция на мъдрост могат да помогнат и да насочат вярно. Невредимостта води до предпазливост в преценките, съдържаност в речта, способност за въздържане от им-пулсивни действия и проявата на безкритичен дух. По този начин може да се даде свободен ход на силите на истинската

любов и на онези духовни енергии, които изглежда изпълват с жизненост личността и водят впоследствие до правилни действия.

По тази причина нека Невредимостта бъде основният принцип в живота ви. (4 - 101/3)

(2) Казвам ви, че постигането на невредимост в положителния смисъл (не в отрицателния) означава достигане до онзи етап, който определено води до Портала на Посвещението. Когато се спомене за първи път, тя изглежда несъществуваща и кара целия въпрос за посвещението да се струва толкова незначителен, че изглежда маловажен. Но нека този, който мисли така, да практикува онази истинска невредимост, която се изразява в правилни мисли (понеже е основана на разумната любов), правилна реч (защото се ръководи от самоконтрола) и правилни действия (тъй като се базира на разбирането на Закона), и ще открие, че това ще използва всички ресурси на неговото същество и ще му отнеме много време, за да бъде постигнато. Това не е невредимостта, породена от слабост и емоционално, любещо предразположение, което не обича неприятностите, защото нарушават установената хармония на живота и след това водят до притеснения. Това не е невредимостта на малко еволюирания, отрицателно настроен мъж или жена, който не притежава силата да наранява, защото притежава толкова малко дадености, с които да вреди.

Става дума за невредимостта, която произлиза от истинско разбиране и контрол на душата над личността, който води неизбежно до духовно изразяване във всекидневния живот. Тя се поражда от способността да се навлезе в съзнанието и да се постигне разбирането на собствения брат и когато това се постигне, всичко се опрощава и се забравя в желанието да се съдейства и да се помогне. (4 - 317/8)

(3) Нека протекат „Силите на Светлината“ и редиците на световните служители бързо ще се запълнят. Нека „Духът на Мира“ използва по-нисшата природа като инструмент и в личната сфера на служене ще има мир и хармония. Нека „Духът на Добрата Воля“ да господства в умовете ни и няма да има място за духа на критиката и за разпространението на разрушителни обсъждания. Заради това и за да се изгради група служители, които да работят по истински и духовни насоки, трябва да има все по-голямо наблягане на необходимостта от *Невредимост*. Невредимостта подготвя почвата за притока на живот; невредимостта премахва преградите за свободното вливане на любов; невредимостта е ключът за освобождаване на нисшата природа от хонтрола на световната илюзия и от властта на осезаемото съществуване. (15 - 129)

(4) Така категорично наблягам пред всички вас на необходимостта от *невредимост*, защото това във висша степен е научният метод, казано по езотеричен начин, за почистване на къщата и за пречистване на центровете. Практикуването ѝ освобождава запушените канали и позволява навлизането на по-висши енергии. (17 - 40)

(5) Какво да кажа относно невредимостта? Не е лесно за мен да покажа или да докажа ефективността на по-висшия аспект, спирала или фаза на невредимостта, както се прилага от Йерархията, под ръководството на Съвършения, Христос. Невредимостта, за която говорех по-рано, се отнася до несъвършенствата, с които се бори човечеството, и е трудна за прилагане при всякакви обстоятелства, както добре знаете това. Невредимостта, която имам предвид за вашия случай, не е отрицателна, сладникава или любезна дейност, както мнозина считат. Това е *състояние на ума*, и то такава, което по никакъв начин не отрича твърдите, дори драстични действия. То засяга мотивите и включва решимостта мотивът, стоящ в основата на всички действия, да е добрата воля. Това понякога може да води до непоколебими и понякога неприятни действия или реч, но тъй като невредимостта и добрата воля обуславят подхода на ума, нищо освен добро няма да последва.

На по-висока извивка на спиралата Йерархията също прилага невредимост, но... (неразбираемо). (17 - 670)

89. НЕПРИВЪРЗАНОСТ

(1) Работещият с бяла магия трябва да опазва свободата си, доколкото може, и да не се отъждествява с онова, което е създал или което се е опитал да създаде. Тайната за всички аспиранти е в култивирането на отношение на наблюдател и на ням свидетел. Тук искам да наблегна на думата „ням". Много истинска магическа дейност се проваля поради неуспеха на работника и на строителя с материя да мълчи. Чрез преждевременна реч и много говорене той разбива онова, което се е опитал да постигне, рожбата на неговата мисъл е мъртвородена. Всички работещи на полето на света трябва да оценят нуждата от безмълвна непривързаност и работата пред всеки ученик, който чете тези Инструкции, трябва да се състои в култивиране на непривързано отношение. Това е умствена непривързаност, която позволява на мислещия да обитава винаги върховното и тайно място и от този център на мира спокойно и мощно да изпълнява работата, която е определил за себе си. Той работи в света на хората; обича, успокоява и служи; не обръща внимание на личните си симпатии и антипатии или на своите предразсъдъци и привързаности; устоява като скала на силата и е като уверена ръка в тъмното за всички, с които се свързва. Култивирането на непривързано отношение на личността, съпроводено от духовна привързаност, отсича при самите корени на живота на човека, но възвръща хилядократно всичко отстранено. Много е писано относно привързаността и нуждата от непривързаност. Умолявам всички ученици при неотложността на настоящата ситуация да оставят старателното четене и размишляване по този въпрос и да се заемат с практикуването и проявяването. (4 - 559/60)

(2) Най-добрата работа на последователя може да се осъществи само в дух на истинска *непривързаност*. Той осъзнава, че поради това той е (за остатъка от своя живот) просто един работник, един от огромна армия йерархични работници, без лични наклонности, цели или желания. За него няма друго освен непрестанна работа и непрестанни връзки с други хора. По природа той може да е самотник с голямо желание за усамотение, но това не е от значение. То е глобата, която трябва да бъде платена за възможността да отговори на потребността на момента. (5 - 55)

(3) Физическото изтощение не намалява неизбежно по какъвто и да е начин неговата полезност. При много хора физическите обстоятелства вредят на тяхната работа, защото вниманието им се насочва към нежеланото физическо положение. Последователите обаче често имат необикновената способност да продължават работата си, независимо какво става с тях физически. Физическият мозък може до такава степен да отразява умствения живот, че всъщност да не се влияе от външните обстоятелства. Последователят се учи да живее с физическите си затруднения при неблагоприятни условия и работата му запазва високото си ниво.

Емоционалният проблем може да е най-трудният. Но само последователят може да се справи със собственото си самосъжаление и да се освободи от вътрешните емоционални бури, в които установява, че живее. (5 - 56)

(4) Това го кара да заеме позицията, че нито едно нещо, което поражда някаква реакция на болка или страдание в емоционалното тяло, не е от някакво значение. Тези реакции просто се отбелязват, преживяват, понасят и не им се позволява да причинят някакво ограничение. Всички последователи биха направили добре да размислят по току-що казаното. (5 - 57)

(5) „Повелителю на моя живот, как мога да изпълня всекидневните си задължения и същевременно да се стремя към непривързаност? Да задоволявам всички изисквания, но да се освободя от връзките и оковите?" Бог рече: „Слънцето се приближава и влива живот в земята. Нищо не може да го отнеме от земята. Живей и ти така. Давай и не искай нищо!" (5 - 392)

(6) Запазвайте в главата си отношението на Наблюдаващ. По този начин ще расте

непривързаност-та на душата, а привързаността ѝ към душите ще се увеличава и нараства. (5 - 623)

(7) Н е привързаността е пътеката на най-малка съпротива за натурата по първия лъч. (6 - 523)

90. НЕУСПЕХ

(1) Значителна загуба на време за последователя е да премисля неуспехите или да се бои от провал. Няма такова нещо като неуспех; може само да има пропиляване на време. Това само по себе си е сериозно в тези дни на ужасна нужда за света, но последователят неизбежно някой ден трябва да компенсира и да поправи миналите си неуспехи. Няма нужда да изтъквам, че чрез тях се учим, тъй като това е добре известна истина и се знае по този начин от всички, които се стараят да живеят като души. Нито пък е необходимо последователят да съжالياва за неуспехите, привидни или истински, на своите събратя последователи. *Усещането за време* поражда заслепение и разочарование, докато работата всъщност напредва, а урокът, научен от неуспеха, действа като предпазно средство за бъдеще. По този начин той води към бърз растеж. Искреният последовател може моментно да бъде заслепен, но в края на краищата нищо всъщност не е в състояние да го възпре. Какво са няколко кратки години в сравнение с цикъл, продължаващ цяла вечност? Какво е секундата в сравнение с отпуснатите на човека седемдесет години? На отделния последовател те се струват с огромно значение; на наблюдаващата душа те изглеждат като нищо. Може би за света временният неуспех означава забавяне на очакваната помощ, но това пак е кратко и съдействието ще дойде от други източници, защото Планът върви безпогрешно напред. (4 - 634/5)

(2) Възникването на емоционални обстоятелства или на заслепение в проявата на вашия живот не означава непременно неуспех. Провал има само когато съществува отъждествяване с тези астрални обстоятелства и поддаване на старите ритми. (5 - 88)

(3) Приемете неуспеха, ако има такъв, но след това, с лице обърнато нагоре към светлината и усмивка на устните, обърнете му гръб и непоколебимо вървете напред. (5 - 366)

(4) Единственото нещо, за което е оправдано да съжالياвате, е неуспехът да научите урока за неуспеха. (5-604)

Вж. също: (6 - 732).

91. НОВАТА ГРУПА СВЕТОВНИ САУЖИТЕАИ

(1) Често сме говорили за обединяващата група знаещи, която започва да действа на земята, събрана заедно в една свободна формация и сплотена от вътрешна духовна връзка, а не от някаква външна организация. Планетарната Йерархия е съществувала винаги от незапомнени времена и през всички епохи онези хора, които са били годни за работа и са отговаряли на изискванията, са попадали в редиците на онези, които се намират зад кулисите на световната еволюция и насочват съдбите на малките...

Днес в света възниква нов критичен момент. Говоря не за настоящата ситуация в света, а за състоянието на човешкото съзнание. Умът се е появил като действена сила, личностите са съгласувани. Трите аспекта на човека се сливат; става възможна друга формация или кондензация от Йерархията на адептите. На физическо поле, без никаква екзотерична организация, церемонии или външни форми, мълчаливо, системно и мощно се изгражда една група от мъже и жени, които след време ще заместят по-раншните усилия на Йерархията. Те ще заменят всички църкви, всички групи и всички организации и рано или късно ще основат онази олигархия^[10] от избрани души, които ще ръководят и насочват света.

Те се набират от всички нации, но не се избират от наблюдаващата Йерархия или от някой

Учител, а от силата на техният отклик към духовната възможност, тенденция и тон. Те се появяват от всяка група, църква и партия и по тази причина са наистина представителни. Това те правят не от привличането на собствената им амбиция и горделиви планове, но посредством истинската безкористност на тяхното служене. Те достигат до върха на всяка област на човешкото знание, но не заради връвата, която вдигат относно собствените си идеи, открития и теории, а защото са тъй инклузивни във възгледите си и обяснението им на истината е толкова обширно, че виждат Божията ръка във всяко събитие, Неговия отпечатък върху всички форми и звученето на Неговия тон от всеки канал за комуникация между субективната действителност и обективната външна форма. Те са от всички раси, говорят на всички езици и приемат всички религии, всички науки и всички философии. Техни отличителни черти са способност за обобщаване, инклузивност, интелектуалност и отлично умствено развитие. Те нямат вероизповедание, освен това на Братството, основаващо се на единия Живот. Те не признават никакъв авторитет, освен собствените си души, и никой Учител, освен групата, на която се стремят да служат, и човечеството, което обичат много. Те нямат изградени бариери около себе си, а се ръководят от една непредубедена толерантност, здравомислещ ум и чувство за мярка. Гледат внимателно човешкия свят и разпознават онези, които те могат да издигнат и за които могат да бъдат като Великите - подемащи, обучаващи и помагачи. Различават равнопоставените с тях, познават се, когато се срещнат, и стоят рамо до рамо със своите колеги в работата по спасяването на човечеството. Не е от значение, че терминологиите им не съвпадат, че тълкованието им на символите и на свещените книги са различни и че словата им са малко или много. Те виждат членовете на своята група във всички области - политически, научни, религиозни и икономически, - дават им разпознаващия знак и им подават братска ръка. По същия начин те разпознават преминалите преди тях по стълбицата на еволюцията, приветстват Ги като Учители и се стремят да научат от Тях онова, което Те са готови да предадат. (4 - 398/401) (2) Сметнато бе за уместно от многото групи да се набере една група, която да съдържа (както и самата Йерархия) хора от всички раси, от всички типове и наклонности. Тази група има специална мисия и някои от фактите, отнасящи се до нея, биха могли да бъдат изразени по следния начин:

Преди всичко това е опит за екстернализация на Йерархията на физическо поле или едно малко действащо подобие на тази субективна по своята същност структура. Всичките й членове са във физически тела, но трябва да работят изцяло субективно, като използват по този начин вътрешния чувствителен апарат и интуицията. Тази група трябва да се състави от мъже и жени от всички нации и на всякаква възраст, 'но всеки един от тях трябва да е с духовна ориентация, всички трябва да бъдат съзнателно служещи, умствено поляризиращи, бдителни и с инклузивни разбирания.

Едно от най-важните условия, наложени на членовете на тази група, е, че те трябва да са съгласни да работят без признание на субективните нива. Трябва да работят зад кулисите, както правят това Великите. Следователно те трябва да са освободени от всякаква следа от амбиция и от всякаква гордост, свързана с потеклото и постиженията. Те също трябва чувствително да осъзнават своите събрата и техните мисли и обуславяща среда.

Това е група без никаква екзотерична организация от какъвто и да било тип, без център, без реклама и без име на групата. Това е съвкупност от изпълнителни работници и служители на СЛОВОТО - подчинени на собствените си души и на нуждата на групата. Следователно всички истински служители навсякъде принадлежат на тази група, независимо в коя област служат - култура, политика, наука, религия, философия, психология или финанси. Те представляват част от вътрешната група работещи за човечеството и от мистиците в света, независимо дали знаят това. Така те ще бъдат разпознати от другите членове на тази група, когато се срещнат случайно в хода на светското общуване.

Тази група придава широко значение на думата „духовен“; членовете й смятат, че тази дума означава инклузивно усилие за човешко усъвършенстване, извисяване и разбиране; те считат, че тя включва в себе си толерантност, международно синтезиращо общуване, религи-

озна инклузивност и всички тенденции на мисълта, които засягат езотеричното развитие на човека.

Следователно това е една група без каквато и да е терминология или Библия; не притежава нито вероизповедание, нито някаква догматична формулировка за истината. Мотивиращият импулс на всеки един е любовта към Бога, както тя се проявява в любовта към събрата. Те знаят истинското значение на братството, без расови граници. Техният живот е живот на доброволно служене, изпълнено с абсолютна безкористност и без никакви уговорки.

Хората от тази група са известни само на По-Старшите Братя на човечеството, не съществуват списъци с имена и има само три основни изисквания:

1. Съществено е наличието на някакво единство между душата и нейния механизъм, а вътрешната троичност, състояща се от душа, ум и мозък, която обикновено е спяща при повечето хора, трябва да е съгласувана и активна.
2. Мозъкът трябва да е телепатично чувствителен в две направления и да може да осъществява това по свое желание. Трябва да осъзнава света на душите, а също и света на хората.
3. Трябва също така да съществува и способност за абстрактна или синтезираща мисъл. Това ще позволи на хората да прескочат расовите и религиозните бариери. Когато това е налице, съществува убедена вяра в непрекъснатостта на живота и във връзката му с живота след смъртта. (4 - 413/5)

(3) Растежът на групата и на нейните идеи ще е бавен и сигурен. Групата вече съществува. Не е необходимо тя да се формира и организира и следователно за никой от вас не е необходимо да поема някаква отговорност, нито да организира някаква рекламна дейност, за да примами онези последователи, които са избрали да работят субективно по такъв начин. Това не са методите, одобрени от По-Старшите Братя на човечеството, нито пък начинът, по който Самите Те работят.

Разберете, всеки за себе си, дали подкрепяте новата позиция, новото отношение към работата и субективния метод. Решете веднъж завинаги дали предпочитате да работите по стария екзотеричен амбициозен начин, изграждайки и вдъхвайки живот в една организация и по този начин създавайки всички механизми, съпътстващи такъв метод на работа. Помнете, че този вид групи все още са много необходими и полезни. Все още не е новата епоха и малките не трябва да се оставят изложени на новите сили, не бива да се лишават от детските ясли, към които те естествено принадлежат.

Ако ви допада новият метод на работа, погрижете се личността да бъде подчинена, медитативният живот да бъде с първостепенно значение, да се развие чувствителността към субективните области и всички необходими външни дейности да се изпълняват отвътре навън. Избягвайте чисто мистичното самовглъбяване-не или противоположната крайност - прекаленото наблягане на организационния дух, помнейки, че животът на наистина окултната медитация неизбежно поражда външни събития, но тези обективни резултати се предизвикват от вътрешно израстване, а не от външна дейност. (4 - 426)

(4) Тук-там ще възникват малки групи, чиито членове откликват на новия тон и чието израстване в световната група ще се наблюдава от един или повече работещи последователи. Но последните не организират групите; те се развиват, когато някой на някое място или друг на друго място се пробуди за новото виждане или се въплъти, за да заеме мястото си в работата и да въведе новата ера. Тези групи няма да проявяват чувство на отделеност; няма да чувстват лична или групова амбиция; ще признават единството си с всичко съществуващо и ще застанат пред света като примери за чист живот, за конструктивно изграждане, за съзидателна дейност, подчинена на общата цел, красота и инклузивност. Може би в ранните етапи на интеграция най-добре ги описват думите „приятелство" и „сътрудничество". Те не

се интересуват от догми и доктрини и не си служат с лозунги. Тяхна отличителна черта е, че индивидуално и като група не притежават критичен дух. Тази безкритичност не се поражда от неспособност да забелязват грешките или невъзможност да се отговори на изискванията на дадена идея; лъжливостта, нечистотата и слабостта съответно се оценяват, но когато се забележат, това само предизвиква любяща помощ. (4 - 426)

(5) Питате ме: Какво възпира човека да стане член на такава група? Казвам ви и наблягам на това, че само четири неща пречат на човек да се присъедини.

Първо: Несъгласувана личност. Това неизбежно включва необучен ум и слаб интелект.

Второ: Чувство на изолираност, на обособеност и на отделеност или различие от своите събратя.

Трето: Вероизповедание. Независимо колко добро може да е дадено верую, то неизбежно поражда изключителност. Някои не биват допускани.

Четвърто: Гордост и амбиция.

Отново питате: Как може да се подготви човек? Правилата са прости и са три на брой. Първо, човек трябва да усвои невредимостта; да не желае нищо за отделното себе, и трето, да търси следи от божественост във всичко. Три прости, но трудни за изпълняване правила.

Зад тази група мистици, която включва мислители от всички сфери на човешката мисъл (нека повторя думата *мислители*) и човешкото знание, стои Йерархията от Учители, а между тези две групи се намира трета, състояща се от учители, един от които съм аз. Те действат като посредници и като предаващи енергия. Нека повторя и ви моля да внимавате - тази група, която се образува бавно, се набира от всички възможни групи мислещи и интелигентни хора. Досега, това може да изненада някои, няма много (от тъй наречените) окултисти сред тях. Това се дължи на факта, че окултистите са малко на брой в сравнение с многобройното човечество, а също и на тяхната склонност да бъдат сектанти, затворени и уверени в собствената си правота. Сред тях има безкористни филантропи, политически лидери, икономисти и научни работници в лабораториите по света; има и църковни деятели, и последователи на всички религии по света, а също и практикуващи мистици и няколко окултисти. Истинският окултист се среща рядко.

Групата е и ще продължава да бъде изцяло субективна. Членовете ѝ са свързани телепатически или се разпознават един друг посредством характера на дейността, която извършват във външния свят, и инк-лузивността на тона, който издават. Групата се вдъхновява отгоре от душите на нейните членове и от Великите и бива стимулирана към дейност от нуждата на самото човечество. Съставена е от живи, съзнаващи души, работещи чрез съгласувани личности. Символът ѝ е златен триъгълник, обграждащ кръст с еднакви рамена и един диамант на върха на триъгълника. Този символ никога не се възпроизвежда във форма. Той свети над главите на онези, които са в групата, и не може да бъде видян от никого (дори и от ясновидец), освен от друг член на групата, и то само ако за целите на работата трябва да се осъществи разпознаване. Мотото на групата е „*Славата на Единия*“. (4 - 430/1)

(6) Сега се прави опит да се освободят „затворниците на планетата“. Чрез Групата на Световните Служители, която сега се създава, Йерархията се опитва да се екстернализира и да възстанови на човечеството мистериите, тъй като те всъщност принадлежат нему. За успеха на този опит по същество е необходимо всички вие, които сте усетили това прозрение или сте видели част от замисления план, да се посветите отново на служене на човечеството, да дадете обет да съдействате според предела на своите възможности (размислете върху тези думи и открийте смисъла им) на служителите на света; да пожертвате времето си и да давате от парите си за подпомагане на усилията на Великите. Преди всичко не изоставяйте медитационна-та си работа; поддържайте вътрешната връзка; мислете винаги истината.

Потребността и възможностите са големи и всички възможни помощници се призовават в предните редици на битката. Всичко може да се използва по някакъв начин, ако схванете истинската същност на принасянето в жертва, ако развиете умение в действията и ако всички се стараете да работите непривързано. (4 - 521)

(7) Една от характерните черти, отличаващи групите световни служещи и знаещи, е, че външната организация, която ще ги обединява, ще е толкова неопределена и фина, че практически няма да съществува за външния наблюдател. Групата ще се свързва чрез вътрешна структура на мисълта и непосредствено телепатично взаимоотношение. Великите, на които всички се стараем да служим, са свързани по този начин и могат при най-малка необходимост и с най-малко изразходване на сила да установят връзка един с друг. Всички те са настроени към дадена вибрация и тези групи трябва да направят същото. (15 - 183)

(8) През 1942 г. отново ще настъпи друг планета-рен прилив, от който сме помолени да се възползваме и за който е необходимо съответно да се подготвим. Тази „седмица на групово въздействие“, случваща се всеки седем години, ще продължи от 21 до 28 декември и ако в този период има пълнолуние, то възможността ще е най-благоприятна. Трябва да се следи. Тази седмица трябва да се смята преди всичко като „фестивална седмица“ на Новата Група Световни Служители и след 1942 г. този период трябва да се използва, като се предхожда от специална подготовка. Този факт привлича вниманието на всички ни. (15 - 196)

(9) Тази велика и духовна групировка служители е много слабо свързана на физическо поле. На астрално поле връзката е по-силна и е основана на любовта към човечеството; на ментално поле близостта е най-голяма, от гледната точка на трите свята като цяло. Следователно е явно, че индивидът трябва да се е развил по определен начин, преди да може да стане съзнателно функциониращ член на Новата Група Световни Служители. (15 - 197)

(10) Зад тази... човешка панорама се намират Онези, Чийто изключително право е да наблюдават човешката еволюция и да направляват съдбите на хората. Те вършат това не посредством наложен контрол, който нарушава свободната воля на човешкия дух, а чрез посяване на идеи в умовете на мислителите по света и чрез пробуждането на човешкото съзнание, така че тези идеи да получат дължимото признание и след време да се превърнат в контролиращи фактори на човешкия живот. Те обучават членовете на Новата Група Световни Служители в задачата да превръщат идеите в идеали. С времето последните стават желани цели на мислителите и те ги преподават на голямата средна класа, като по този начин ги превръщат в световни форми на управление и религия, създаващи основата на новия социален ред, към който масите търпеливо се приобщават.

Тук е необходимо да се припомни, че мъжете и жените на добрата воля принадлежат на всички гореспоменати групи и в това е тяхната сила и тяхната полезност на Новата Група Световни Служители.

Силата на Новата Група Световни Служители е в три неща:

1. Те заемат междинно място между мнозинството хора и вътрешното субективно световно правителство.
2. Те привличат своите членове (ако може да се използва тази толкова неподходяща дума) от всички класи - аристокрацията, интелигенцията, едрата и дребната буржоазия и от горните прослойки на пролетариата. По тази причина наистина има представителност.
3. Те са тясно свързани и в постоянен контакт един с друг чрез общата цел, яснотата на метода и единството на използваните похвати и на добрата воля. (15 - 638)

(11) Членовете на Новата Група Световни Служители поддържат следните идеали:

1. Те вярват във вътрешното световно правителство и в очертаващия се световен план. Те могат да забележат неговите следи във вековете. Това че те изразяват значението му и това

на планетарната Йерархия по различен начин е неизбежно. Това че те могат да гледат на него от специфичната гледна точка на своята традиция и образование също е неминуемо, но не е съществено. Това, което е съществено, е те да бъдат във връзка с центъра на енергия, който се опитва да насочва човешките дела; те знаят нещо от подробностите на непосредствения план и насочват всичката си енергия към неговото изпълнение.

2. Те неизменно развиват международен дух на добрата воля и на това посвещават всичките си усилия. Избягват всички спорни моменти, считайки ги за съпътстващи момента на еволюция, до който е достигнало човечеството, и са убедени в неизбежната промяна към по-добро, което идва към нас. Те наблюдават на позицията за съвместни усилия и се стараят да разяснят на обществото тенденциите на настоящите световни усилия, когато те започнат дейността си за насочване на света по нови пътеки и за пораждаване в умовете на хората на нови и по-добри идеали.

3. Те се стремят също да предадат истината, че много национални, религиозни и социални експерименти са просто методи на разширение, начини на израстване и необходими уроци. Те се стремят да изтъкнат, че тяхното въздействие ще бъде двойко. Първо, те ще покажат полезността на тези начини на мислене и съпътстващите ги методи, които рано или късно ще доведат до освобождаване на човечеството от настоящите му ограничения и страдания. Тези експерименти не са напразни усилия. Те имат определено място и цел. Второ, те ще изтъкнат онези методи и похвати в управлението и в религията, които са нежелателни, тъй като разпространяват вируса на омразата, пораждаат класови и расови различия и по тази причина са вредни за световното разбирателство, за международната добра воля и за духовното приятелство. (15 - 658/9)

(12) Нека Новата Група Световни Служители осъществи мисията си и да разбере изискванията на човечеството към нея. Какви са тези изисквания? Нека ги изброя и след това ще ви помоля да ги приемете с тяхната простота и да действате според тях:

1. Да се получава и предава просветление от царството на душите.
2. Да се получава вдъхновение от Йерархията и впоследствие да се пристъпва към разпространение на това въодушевление.
3. Да се поддържа пред очите на хората виждането на Плана, тъй като „там, където няма виждане, хората загиват“.
4. Да действат като посредническа група между Йерархията и човечеството, получавайки светлина и сила и след това използвайки ги, вдъхновени от любовта, за да изградят новия свят на утрешния ден.
5. Да се трудят усилено в Риби, осветени от Телец, и откликвайки до известна степен на идващия от Йерархията импулс на Водолей.

Тези цели не са само индивидуални намерения, а идеали на цялата група. Всички, които откликват на животворната сила на Водолей и на даващата светлина сила на Телец, могат и ще работят в Новата Група Световни Служители, макар и да нямат окултни познания и никога да не са чували за колегите си под това име. Не забравяйте това. (18 - 233)

(13) Бавното и внимателно формиране на Новата Група Световни Служители е показателно за криза. Те ръководят или откриват Новата Епоха и присъстват на родилните мъки на новата цивилизация и на проявлението на новата раса, на новата култура и на новия светоглед. Работата неизбежно е бавна и тези от вас, които са погълнати от проблемите и от болките, намират за трудно да гледат на бъдещето с увереност или да интерпретират настоящето с яснота. (12 - 44)

(14) Там, където двама или трима се събират в името на Учителя на Йерархията, ще протече енергия; там, където добрата воля е целта и поражда старание, независимо от неговата форма, енергията на волята за добро ще бъде усетена. Новата Група Световни Служители е

много по-голяма от неколцината познати вам. Днес броят ѝ надвишава няколко милиона. (13 - 556)

Вж. също: (6 - 202/7).

92. НОВАТА ЕПОХА

(1) Новата Епоха със специфичната ѝ цивилизация и култура ще се прояви посредством съвместната работа на добронамереното мнозинство, все повече отзоваващо се за доброто на цялото, а не на индивида. Това са идеалистичните, но и практични мислители, повлияни от схемата на нещата, които ще стават, и последователите в света, повлияни от плановете и под ръководството на Йерархията, която ръководи и контролира всичко. (9 - 31)

(2) Когато човечеството е убедено в божествеността и в безсмъртието и е навлязло в състоянието на познание за същността на душата и на царството, в което тази душа действа, отношението му към всекидневния живот и към настоящите дела ще се преобрази по такъв начин, че наистина ще станем свидетели на появата на нов рай и на нова земя. (14 - 94/5)

(3) Ще разберете, че работата по премахването на изолацията и на разделението на националните групи е толкова напрегната, че са нужни обединените усилия на три групи работници, за да се осъществят необходимите резултати. Седемте групи работещи са организирани по следния начин:

1. В сферата на политиката: първи, шести и седми лъч.
2. В сферата на религията: втори и четвърти лъч.
3. В сферата на образованието: трети и пети лъч.

Не забравяйте, че макар и работата да се извършва в три области на човешката мисъл и дейност, общият резултат е едно насочено усилие към пораждането на синтеза и огромен подготвителен подтик към толкова изумително откровение, че не мога да го опиша. Оценяването на неговата истина зависи от вътрешното израстване и просветление, като това израстване се ускорява все повече и води до по-лесно разпознаване на идващото. Помнете, че откровението рядко идва по очакван начин. Ще има вливане на светлина към човечеството, която ще промени неговите условия на живот, ще промени възгледите му за световните дела и ще сложи началото на нова епоха. Тя ще се отличава със склонност за групов синтез и сътрудничество и с нови умствени сили, водещи до преориентация на ума, така че той да може да функционира с еднаква лекота в две насоки. Умът ще е способен да се насочи навън към света на проявените форми и навътре към света на синтез, на единство и на духа. Ще има съвсем ново отношение към живота, което ще се прояви чрез по-добро усещане за стойността на нещата, защото животът ще придобие смисъл, който досега не е познат, и ще притежаваме интерпретация «а този смисъл, която ще обогати ежедневните ни опитности. Сега всички истински работници насочват усилията си към тази цел. (14 - 178/9)

(4) Аз пиша за поколението, което ще започне активната си мисловна проява към края на този век. Те ще сложат началото на рамките, на структурата и на тъканта на Новата Епоха, която ще *започне* с определени предпоставки, които днес са мечта на по-възвишените мислители и които ще разгърнат цивилизацията на Епохата на Водолей. Тази настъпваща епоха ще бъде предимно епоха на груповото взаимодействие, груповия идеализъм и груповото съзнание, също както Епохата на Риби бе на личното развитие и изтъкване, на съсредоточаването върху личността и на личното съзнание. Себичността, както сега я разбираме, постепенно ще изчезне, защото волята на индивида ще се съчетае с волята на групата. Следователно за вас е очевидно, че е възможно това да доведе до по-опасна ситуация, защото групата ще е комбинация от фокусирани енергии и ако тези енергии не са насочени към осъществяването на Плана (който съгласува и прави възможна божествената цел), на Земята ще има постепенно консолидиране на силите на злото и на материализма. Не

говоря лекомислено, но се опитвам да ви покажа необходимостта от непоколебимо отдаване на хората с духовни наклонности за работата по развитието на волята за добро на Земята и абсолютното значение на насърчаването на добрата воля сред масите. Ако това не се осъществи след ужасното глобално прочистване, което се извърши, крайното състояние ще е по-лошо от началното. Все още има индивидуална себичност и тя се измества от груповата себичност, която впоследствие ще бъде още по-интензивна в злите си намерения, стремежи и резултати. (18 - 109)

(5) Огромни промени във всички природни царства характеризират този период и това поколение. Изумително унищожение на всички форми, на божествения живот, и то във всички царства, е отличителната черта на тези промени. Съвременната ни цивилизация получи смъртоносен удар, от който тя никога няма да се възстанови, но един ден той ще бъде оценен като „освобождаващ удар“ и сигнал за онова, което е по-добро, ново и по-подходящо за развиващия се дух, да излезе наяве. Велики и проникващи енергии и поробените от тях сили са си дали среща в конфликт, който, образно казано, е издигнал минералното царство до небето и който е смъкнал огъня от висините. Говоря ви реално, а не символично. Унищожени са телата на мъже, жени и деца; формите в растителното царство и силите в минералното царство са раздробени, разпръснати и опустошени. Тясно свързаният живот на всички планетарни форми временно е разпокъсан...

Всички тези промени на „почвата“ на света -духовна, психологическа и физическа - това разрушение на формите и на познатите контури на планетарния ни живот *трябваше* да се осъществи, преди да е възможна появата на Йерархията пред общественото съзнание; всичко това трябваше да свърши работата си върху човешките души, преди да може да настъпи Новата Епоха, носеща със себе си възвръщането на Мистериите и реабилитацията на хората на земята. Двете вървят заедно. Това е едно от най-важните неща, които искам да подчертая. Разрушението, разлагането и напълно обърканите условия, съществуващи през последните петстотин години във всички природни царства, най-сетне си пробиха пътя към съответстващи физически условия. Това е хубаво и желателно. То отбелязва встъплението към по-добро изграждане на един по-добър свят и на по-верни отношения между хората, прибавени към по-сигурна ориентация към действителността. Най-доброто предстои.

Всичко бързо изплува на повърхността - доброто и лошото, желаното и нежеланото, миналото и бъдещето (тъй като двете са едно); ралото на Бог вече почти си е свършило работата; мечът на духа е отрязал лошото минало от сияйното бъдеще, като Окоето на Бог вижда и двете като допринасящи; ще се види как материалната ни цивилизация бързо отстъпва място на по-духовна култура; църковните ни организации заедно с ограничените им и объркани теологии скоро ще бъдат заменени от Йерархията и нейното учение, което излиза наяве - ясно, действително, интуитивно и недогматично. (18 - 134/5)

(6) Не виждате ли красотата на този план и неговата обобщаваща и върховна полезност? Не виждате ли как настоящата криза само показва успеха на предходните еволюционни цикли, през които човечеството е овладяло определени уроци? Цялото следвоенно планиране, широко разпространеното откликване на идеалите (въпреки всички усилия на злите и реакционни сили) и кипящото вълнение, разпростиращо се на всички нива на човешкото съзнание, добавени към вдъхновението, идващо от нещастията и страданията, с трясък пробиват път към досега запечатани области в умовете на хората и по този начин пропускат светлината към тях и отстраняват лошите, стари условия. Символ за това е разрушението на древни градове и размесването на расите посредством войните. Това също бележи прогрес и е подготовка за големи разширения на съзнанието. През следващите сто и петдесет години тези разширения на човешкото разбиране напълно ще променят начина на мислене на хората - те ще заменят методите на религията и ще доведат до разбиране и сливане. Когато тази работа бъде осъществена, ще отбележим една ера на световен мир, която ще е символична за състоянието на човешкия дух. Тогава хората ще пристъпят към голямата задача, която стои пред всички нас през Новата Епоха - задачата за разсейване на заслепението и за

довеждането на по-ярка светлина на астрално ниво по същия начин, по който са предизвикани по-добри физически условия на физическото поле. Всичко е планирано и подредено; верните енергии и сили ще бъдат на разположение, защото Йерархията винаги работи в съгласие със Закона за Циклите и за Цикличната Компенсация. Учителите знаят точно какво трябва да бъде направено посредством правилно синхронизиране и посредством това, което се нарича „кризата на пространственото разширение“. (18 - 237/8)

(7) Освобождаването на енергията на атома определено е встъплението в Новата Епоха. То ще промени начина на живот така цялостно, че много от плановете, които се правят понастоящем, ще бъдат оценени като временни; то просто ще помогне на човечеството да направи големия преход от материалистичната система, която сега преобладава, към друга, чиято основна характерна черта ще бъде правилните човешки взаимоотношения. (7 - 81)

(8) Ако атомната енергия се насочи в конструктивни насоки и ако подходящите за това хора надеждно я опазват, капиталистическата система е обречена. Проблемът на работниците тогава ще бъде големият проблем на безработицата - бъдеща страх думата, която ще бъде безсмислена през златната епоха, която предстои. Тогава мнозинството ще бъде изправено пред проблема за свободното време. Ако той бъде посрещнат и разрешен, това ще освободи съзидателната енергия на хората в направления, за които днес не може дори да се мечтае.

Освобождаването на атомната енергия е първото от многото големи освобождения във всички природни царства; голямото освобождение, предстоящо за човечеството, ще прояви масови съзидателни сили, духовни възможности и психични разгръщания, които ще докажат и ще покажат божествеността и безсмъртието на човека. (7 - 82/3)

(9) Новата Епоха е пред нас и ние сме свидетели на родилните мъки на новата култура и на новата цивилизация. Старото и нежеланото трябва да си отидат, а от нежелателните неща първи трябва да изчезнат омразата и духът на отделеност. (5 - 74)

Вж. също: (6 - 271).

93. НОВАТА СВЕТОВНА РЕЛИГИЯ

(1) Духовната Йерархия неотклонно се приближава към човечеството, когато нараства човешкото осъзнаване на божественото и хората придобиват все по-голяма способност за връзка с божествеността.

Сега вече е възможен друг велик Подход към божественото и друго духовно откровение. Новото откровение се носи над човечеството и Този, Който ще го даде и осъществи, неизменно се приближава към нас. Все още не знаем какво ще донесе на хората този велик подход. Положително той ще ни даде така категорични резултати, както и предишните откровения и мисиите на Онези, Които дойдоха в отговор на предишните нужди на човечеството. Световната война пречисти човечеството. Нов рай и нова земя идват към нас. Какво иска да каже ортодоксалният теолог и църковен деятел, когато използва думите „нов рай“? Не е ли възможно тези думи да означават нещо съвсем ново и нова представа за света на духовните реалности? Не е ли възможно Идващият да ни донесе ново откровение, отнасящо се за истинската природа на Самия Бог? Знаем ли вече всичко, което може да се узнае за Бог? Ако отговорът е „да“, това означава, че Бог е много ограничен. Не е ли възможно сегашните ни идеи за Бог, като Всемирен Ум, като Любов и като Воля, да се обогатят с някоя нова идея или характерна черта, за която все още не притежаваме име или дума и която не разбираме ни най-малко? (8 - 148/9)

(2) Новата световна религия ще се основава на истината за съществуването на Бог и на връзката на човека с божествеността, на истината за безсмъртието и на приемствеността на божественото откровение и на истината за непрестанното появяване на Вестители от

божествения център. Към тези факти трябва да се прибави и човешкото уверено и инстинктивно знание за съществуването на Пътеката на Бог и на способността на хората да вървят по нея, когато еволюционният процес ги доведе до момента на нова ориентация към божествеността и към приемането на Истината за Трансцендентния Бог и за Иманентния Бог във всяка форма на живот...

Великата *основа* на новата световна религия ще бъде приемане на многото на брой подходи към божествеността и на приемствеността на откровението, което всеки от тях дава. (8 - 150)

(3) Установяването на известна еднородност в ритуалите на световните религии ще помогне на хората навсякъде взаимно да укрепят своята работа и мощно да засилят мисловните потоци, насочени към чакащите духовни Животи. Понастоящем християнската религия има свои големи празници, будистите имат различни духовни церемонии, а индуите - съвсем друго разписание на светите дни. В бъдещия свят, когато навсякъде всички хора с духовни предразположения и цели се организират, те ще съблюдават едни и същи свети дни. Това ще доведе до обединяване на духовните ресурси и до единно духовно усилие, придружено от едновременни духовни призиви. Мощта на това ще бъде несъмнена. (8 - 154)

(4) Църковните деятели трябва да помнят, че човешкият дух е по-велик от всички църкви и по-голям от техните учения. В края на краищата този човешки дух ще ги победи и ще се отправи победоносно към Царството на Бога, оставяйки ги назад, освен ако те не се присъединят като скромна част от човешките маси. Нищо под небето не може да възпре напредъка на човешката душа при нейното дълго и свято пътуване от тъмнината към светлината, от недействителното към действителното, от смъртта към безсмъртието и от неведението към мъдростта. (8 - 159)

(5) Задава се денят, когато всички религии ще се считат за произлизащи от един велик духовен извор. Ще се гледа на всички тях като на предоставящи съвместно един корен, от който неизбежно ще възникне всемирната световна религия. Тогава няма да има нито християни, нито езичници, няма да има нито евреи, нито неевреи, а просто една голяма съвкупност вярващи, събрани от всички сегашни религии. Те ще приемат едни истини, но не като теологични концепции, а като съществени за духовния живот. Ще застанат заедно на общата платформа на братството и човешките взаимоотношения. Ще признаят божествения си произход и ще се стремят съвместно да сътрудничат на божествения План, както им го разкриват духовните водачи на човечеството и както той им показва следващата крачка, която трябва да направят по Пътеката за Приближаване към Бога. Такава *световна религия* не е празна мечта, а нещо, което днес определено се формира. (7 - 140)

(6) Човечеството признава необходимостта от пожизнен и по-интелигентно поднесен подход към Бога. Хората са уморени от кавгите и различията в доктрините и догмите. Проучването на Сравнителното Рели-гнознание показва, че основните истини на всяко вероизповедание са еднакви. Поради тази универсалност те предизвикват признание и отклик у всички хора навсякъде. Всъщност единствената причина, която пречи на духовното единство на всички хора навсякъде, са съществуващите църковни организации и войнственото им отношение към другите религии и вероизповедания.

Въпреки всичко това структурата на Новата Световна Религия се изгражда от групи, несъгласни с установените възгледи на своите църкви, от многото групировки, изказващи представата за иманентния Бог, дори когато правят това с користна цел и с некоректно наблягане на способността на вътрешната божественост да осигурява съвършено здраве, много пари, безпрепятствен успех в бизнеса и непрестанна популярност!

Новата Световна Религия също възниква посредством работата на езотеричните групи в целия свят поради специалното им наблягане на истината за духовната Йерархия, на поста и на работата на Христос и на медитативните техники, чрез които може да се постигне осъзнаване на душата (или Христово съзнание). Молитвата премина в медитация; желанието

е издигнато до умствени стремежи. Това се заменя от усещането за единство и от познаването на иманентния Бог. От своя страна това води до единение с трансцендентния Бог. (7 - 156/7)

(7) Основният принцип на Новата Световна Религия е *Божественото Приближаване*. „Пристъпете към Него и Той ще пристъпи към вас“ е повелята, издавана с нов и ясен тон от Йерархията днес. *Великата идея* на Новата Световна Религия ще бъде обединяването на основните подходи към божественото. *Задачата* пред църквите е да подготвят човечеството чрез организирани и духовни движения за петото предстоящо Приближаване. Използваният *метод* ще е научната и интелигентна употреба на Призиви и Апели и признаването на удивителната им мощ. *Целта* на настъпващото Приближаване, на подготвителната работа и на Призива е откровението - откровение, което се дава циклично и което днес е готово да бъде прието от хората. (7 - 158)

94. НОВИ УЧЕНИЯ

Кои са някои от тези нови истини, за предаването на които към света на окултните ученици отговарям аз? Ще ги посоча накратко според относителното им значение:

1. *Учението за Шамбала*. Малко е било говорено по тези въпроси. Само името бе известно. Учението включва:

а. Информация относно природата на волевия аспект.

б. Посочване на основните цели на Санат Кумара. в. Указания относно изграждането на антах-

карана, което е първата крачка към постигане на мона-дично съзнание и следователно първата крачка към Пътя на По-Висшата Еволюция.

2. *Учението за Новите Последователи*. То е революционно, що се отнася до старите школи за окултизъм. То включва:

а. Показване на новото отношение на Учителите към Техните последователи, причинено от бързото разгръщане на умствения принцип и израстването на принципа на свободната воля. Тази промяна отрича старите отношения, като показаните в теософската литература, и бе признание за затрудненията при преодоляване на създадените погрешни впечатления, което накара Елена Блаватска при една от срещите ѝ с Езотеричната Школа по нейно време да съжали, че въобще е споменала Техните имена. Това първо представяне бе полезно, но вече изпълни задачата си. Ако школите, основани на старите методи, не променят своите похвати и подход към истината, те ще изчезнат.

б. Информация, засягаща състава на Йерархията и на различните Ашрами, от които тя се състои. Аз представих Йерархията като Ашрама на Санат Кумара в седмортната му форма, свързвайки по този начин волята и любовта.

в. Представяне на нов тип медитации с наблягане на визуализацията \и използване на градивното въображение. Представих система за медитация, която елиминира досега отделяното внимание на личните проблеми и значителното по-раншно наблягане на отношението между последовател и Учител. Основният принцип на груповото сливане и на служенето стои в основата на новата форма на медитация, а не силното подчертаване на личното отношение на последователя към Учителя и на постижението на отделния аспирант. Това се изразяваше във форма на духовна себичност и изолираност.

3. *Учението за Седемте Лъча*. Истината за седемте лъча бе добре позната на ръководителите на Теософ-ското Общество, бе спомената много абстрактно и неясно в „Тайната Доктрина“ и в по-елементарна форма бе част от учението, преподавано в Езотеричната Секция. Бяха дадени имената на лъчите и някаква информация относно

техните качества и бяха посочени Учителите на лъчите, но не и много повече от това. Аз дадох много информация по този въпрос и съм се стремил да покажа значението на това учение от психологическа гледна точка, защото се заражда новата психология. Ако езотеричното учение ще се представя пред широки кръгове, то ще бъде дадено по линията на психологията, защото езотеричното учение в пълния и най-дълбок смисъл засяга аспекта на съзнанието на човека и на Бога.

4. *Учението за Новата Астрология.* Това учение също е достигнало до неколкостотин ученици, преди да бъде публикувано като книга. Досега тази нова астрология е пренебрегвана от астролозите, които са я чели (с изключение на четирима астролози, които високо я оцениха, но желаят по-ясни формулировки) и които не могат да я разберат. Дал съм достатъчно, ако можеше непредубеденият астролог да разбере това, за да се установи бъдещата астрология на стабилна основа. Точността на даденото от мен с течение на времето ще бъде проверена, когато астролозите, занимаващи се с хороскопите на напредналите хора и на последователите, ще използват езотеричните планети, както съм ги дал, а не общоприетите, както обикновено се използват. Точността на изводите им неизбежно зависи от тяхната степен на развитие, а също и на способността им да разпознаят напредналия човек, последователя или посветения, когато го срещнат и започнат да определят хороскопа му. Ако самите те са напреднали последователи, може да са склонни да-поста-вят прекалено високи изисквания за желаещите астрологични заключения и по този начин може да не успеят да познаят някой последовател. Ако не са напреднали, могат да считат хора, които не са дори истински аспиранти, за напреднали. И в двата случая хороскопът може да се окаже неточен. Няма смисъл да се използват езотеричните планети за обикновения човек.

5. *Информация относно Новата Група Световни Служители* и тяхната работа. Тази информация включва:

а. Признаването на тази група като посредник между Йерархията и Човечеството.

б. Същността на тяхната работа, доколкото влияе на човешката душа и доколкото се стреми, посредством мъжете и жените с добра воля, да предопредели периода, в който живеем.

в. Дейността на Триъгълниците, която включва в себе си два аспекта на тяхната работа - създаването на мрежа от светлина, като канал за връзка между Йерархията и Човечеството, и едновременното формиране на мрежа на добрата воля, която е обективно проявление на субективното влияние на светлината. Размислете върху това изречение.

б. *Опитът да се създаде Екзотеринен Клон на Вътрешните Ашрами.* Това се вижда в работата, която съм извършил с една специална група аспиранти и приети последователи, като инструкциите, идващи от моя Ашрам, са включени в книгата „Последователите в Новата Епоха“ (т. 1 и т. 2).

7. *Учения, свързани с Новата Световна Религия,* и нейното наблягане на трите основни Пълнолуния (Овен, Телец и Близнаци, падащи се обикновено съответно през април, май и юни) и деветте (а понякога десет) второстепенни Пълнолуния всяка година. Това води до установяване на съпътстващо отношение между работата на Христос и на Буда в умовете на хората с духовна насоченост навсякъде, като резултатът от това е голямо разширение на човешките стремежи. Тази дейност е все още в зародиш, но трябва да получи увеличено внимание. Рано или късно това ще се окаже основното свързващо звено между Изтока и Запада, особено ако се покаже, че Шри Кришна е по-ранно възплъщение на Повелителя на Любовта, Христос. По такъв начин три главни световни религии - християнството, индуизмът и будизмът - ще бъдат тясно свързани и ще се открие, че мохамеданската вяра е близка до християнската, защото възплъщава работата на Учителя Исус, когато той е наглеждал един от Своите старши ученици, един много напреднал посветен - Мохамед.

Внимателното проучване на гореказаното ще ви покаже направлението, по което бих искал да се разпростира работата в идните години. Бих искал внимателно да разумеете тези думи,

защото смятам това за важна инструкция, която може да се счита за скелета на работата, която искам да видя извършена. Това ще включва засилване на работата на напредналите в Аркейн Скул, по-голямо наблягане на срещите при Пълнолуние, внимателна организация на работата на Триъгълниците и работата по Добрата Воля като допълнително усилие, за да помогне на работата на Новата Група Световни Служители, придружено от опит да се разпознаят членовете на Новата Група, когато и където се установи връзка с тях. Това съвсем няма да е лека задача, братя мои, ако търсите само онези, които мислят и работят като вас или които признават Йерархията по начина, по който вие я признавате, или ако изключите онези, които полагат усилия в религиозни или други области по начин, различен от вашия.

... В предходните страници ви дадох определени основни принципи и очертах един нов аспект на работата, която съм се заел да извърша за човечеството - под ръководството на Йерархията. Учението, което дадох, е много трудно за разбиране; малка част от него засега може да бъде от истинска полза за мнозинството аспиранти, но една широка и обща идея може да придобие форма и да ви осигури непоклатима основа за по-нататъшните учения. Искам да помните, че учението, което ви предоставих, е междинно по своята същност, точно както това, дадено на Блаватска под мое ръководство, бе подготвително. Учението, замислено от Йерархията да предшества и обуслови Новата Епоха, Едохата на Водолей, се дели на три категории:

1. Подготвително, дадено през 1875-1890 г., записано от Блаватска.
2. Междинно, дадено през 1919-1949 г., записано от Алис Бейли.
3. С характер на откровение, появяващо се след 1975 г., ще бъде разпространено в световен мащаб чрез радио.

През следващия век, и то в неговото начало, ще се появи един посветен и ще направлява това учение. То ще е под същия „печат“, защото моята задача все още не е приключена и тази поредица от свързващи трактати между материалното познание на човечеството и науката на посветените трябва да премине през още една фаза. Останалата част на това столетие, както ви съобщих на друго място („Съдбата на нациите“, стр. 106), ще трябва да се посвети на преустройство на олтара на човешкия живот, на укрепване на новата цивилизация върху основите на старата и на реорганизация на структурата на световната мисъл и на световната политика, придружени от преразпределение на световните ресурси съобразно с божествената цел. Тогава и само тогава ще е възможно да придвижим откровението напред. (18 - 251/5)

95. НОВОТО ПОКОЛЕНИЕ

(1) Новото поколение от млади хора... не принадлежи на миналото и отказва да приеме влиянието на това минало. То не е част от вътрешната група познаващи, които работят по задачата за насочване на мислите на хората във верните канали, защото те все още не са достигнали точката на знание. Разбират само две неща - своята нужда от свобода и интензивния копнеж за знание. Презират традицията на миналото и отхвърлят старите формулировки на истината и понеже все още не са стъпили на здрава основа, а са само в положението на търсещи и питащи, сме в сегашното състояние (1934) на резки промени в света, на привидна разпуснатост и разкол. Не трябва да се забравя, че това състояние на света следователно е резултат на сблъсък на три типа сили, преобладаващи днес в света.

1. Произлизащи от придържащите се към старата традиция, които, наблягайки на формите и на миналото, пораждаят разрушението на тези форми.
2. Произлизащи от вътрешната група мистици, които, ръководени от планетарната Йерархия, изграждат нови форми.
3. Произлизащи от масите, които не принадлежат към нито една от горните две групи и които боравят със силата все още сляпо и често пъти неразумно, докато дойде моментът,

когато те открият онези конструктивни канали, към които е разумно тя да се влее.

Оттук и неприятностите в този преходен период и необходимостта от предоставяне на учение, което да позволи на търсеция и питащ аспирант да открие себе си. Оттук и необходимостта законите на душата и истината относно разгръщането на индивида да бъдат изяснени на онези, които отхвърлят старата традиция и отказват признаването на мистичното, но се стремят да познаят себе си като освободени души. С това знание ще настъпи и стабилно увеличаване на броя на Градящите Мистици, защото, когато човек открие своята душа и познае отношението ѝ с нейния механизъм на проявление - троякия нисш човек, той автоматически преминава към съзнанието на субективния живот, започва да работи с цел и вече не е загубен в света на следствията. Тогава той открива, че стои рамо до рамо с мистиците и знаещите от всички времена. Това е тенденцията на религиозния импулс сега и това ще е величието на идната епоха. (4 - 330/1)

(2) Всички животински тела неотклонно ще се пречистват, а що се отнася до човечеството, пречистването ще бъде съзнателно и по този начин ще се достигне до по-високо и по-специализирано състояние на развитие. Днес това се осъществява бързо. Храненето и атлетиката, чистият въздух и слънчевата светлина дават много на човечеството и през следващите две поколения ще се появят чудесни тела и чувствителни натура и душата ще притежава по-добри инструменти, с които да работи. (9 - 125)

(3) Сега възплъщаващите се млади хора и онези, които ще се появят през следващия век, ще се окажат добре подготвени да се справят с проблема на секса, защото ще могат да виждат по-ясно от старото поколение и ще мислят с по-всеобхватни и по-неограничени термини, отколкото е обичайно днес. Те ще съзнават групата по-добре и ще са по-малко индивидуално насочени и себични; ще се интересуват повече от нови идеи, а не от древни теологии, и ще бъдат по-освободени от предразсъдъци и по-толерантни, отколкото повечето добронамерени хора днес. Психологията едва сега получава признание и едва сега се схващат функциите ѝ. След сто години обаче тя ще бъде доминиращата наука. (14 - 293)

(4) През идните три поколения... ще се възплътне група хора, които ще са, добре надарени, за да изведат човечеството от сегашната безизходица. Този факт заслужава да бъде запомнен, а често се забравя. Винаги, във всяка епоха от човешката история, има такива, които са способни да разрешат възникващите проблеми и които са изпратени точно за тази цел. (14 - 298)

(5) Трябва също да се помни (това се оценява все повече), че качеството на малките деца, които сега се възплъщават, неизменно става по-добро и по-високо. В много случаи те са необичайно интелигентни и това, което вие наричате (на техническия си език) техен коефициент на интелигентност, често е феноменално висок. Това все повече ще бъде така, докато младите хора на четиринадесетгодишна възраст ще притежават дарбите и интелигентността на талантливите колежани днес. (12 - 50)

(6) Цялата извършвана сега работа определено е преходна и по тази причина е много трудна. Тя включва един процес на свързване между старото и новото и би създала почти непреодолими затруднения, ако не бе фактът, че идните две поколения ще доведат и такива типове егота, които са способни да се справят с проблема. (12 - 91)

(7) Идеализмът е добър знак. Той също е отговорен за кипящото неспокойствие, за спешната необходимост от по-добри условия, от повече светлина и разбиране, от задълбочено сътрудничество, от сигурност, основана на правилно приспособяване, и от мир и изобилие вместо страх, ужас и глад. (12 - 109)

(8) Сега последователите могат за няколко месеца (ако са искрени и съвестни в своите стремежи) да усвоят идеи и да достигнат до отговори, за които в предишни цикли са им били необходими години. (6 - 325)

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ ОТ СЪСТАВИТЕЛЯ

„Огромна информация е разпиляна из всичко, написано от мен в течение на много години, и е необходимо тя да се събере и подреди като една основа за обучението на последователи, подготвящи се за посвещение.“ (18 - 323) Настоящият сборник е опит да се направи това. Книгите на тибетеца не се четат с такъв ентузиазъм, какъвто очакват някои ученици. Една от причините за това изглежда е, че много читатели се отказват поради доста трудните за разбиране места, които се явяват понякога във всички книги. А ако обикновеният ученик случайно, със своята невинност или ентузиазъм, започне, опитвайки се да прочете „Трактат за космическия огън“, тогава съвсем логично ще е той да се откаже. Както самият Д. К. отбелязва: „За мнозина това, което казвам, е толкова безсмислено, колкото „Трактат за космическия огън“ е за обикновения читател.“ (18 - 328) За щастие останалите книги не са от същата величина и въпреки че и в тях също се намират откъси с различна дължина, които са отвъд умствените граници на средния последовател, тези книги съдържат такова богатство от интересна и ценна информация, че всеки окултен ученик трябва да се опита да усвои толкова от наличните знания и мъдрост, колкото му позволява неговата собствена степен на развитие.

Считаше се, че една компилация от групирани по тематика откъси на някои от идеите, които могат по-лесно да се разберат, би била полезна, а също може и да бъде като стимулатор за такива ученици да открият повече относно темите, които тук са така бегло засегнати. За тяхно улеснение след всеки цитат са дадени и справочни числа, посочващи книгата и страницата, от които е взет цитатът.

Въпросът бе как най-добре да се класифицират стотиците извадки. Решено бе да се групират по теми, които след това да се подредят по азбучен ред.

Възприетата система може, разбира се, да бъде подложена на значителна критика. Едно от затрудненията, които възникваха многократно, бе, че някои от откъсите можеха да участват и в други теми. Но не можеше чрез такива повторения на едни цитати под различни заглавия да се пожертва от мястото. Дадени са някои препратки, а ако има интерес, тази система може да се разшири при възможните следващи издания и да се включи и друга информация, подпомагаща заинтересуваните.

Определено не съществуваше недостиг на материал, от който да се избира. Бедата бе, че толкова много неща трябваше да се отхвърлят, които щеше да е хубаво да бъдат включени. Преглеждайки съдържанието, може да се види, че някои теми, смятани за важни при езотеричното обучение, не са включени. Тези недостатъци са добре известни, но щеше да е необходим поне още един том, за да бъде по-пълна класификацията.

В повечето случаи съдържаната в цитатите информация е твърде недостатъчна, но идеята бе да се стимулира интересът на читателя за дадената тема и той да направи справка със съответните книги, за да получи информацията в истинския контекст и с пълни подробности.

Оставам с надеждата, че тази книга може да допринесе за насочване на вниманието на все по-широк кръг ученици към Ученията на тибетеца.

Ученик

Претория

февруари, 1.971 г.

- [1] Чела (санскр.) - ученик. (Бел. прев.)
- [2] Ендемия (гр.) - заразна болест, свързана с дадено място (Бел. прев.)
- [3] Надис - етерен канал, по който тече прана. (Бел. прев.)
- [4] Екзотеричен (гр.) - общодостъпен, достъпен и за непосветените. (Бел. прев.)
- [5] Инокулация - въвеждане на серум или антитела в тялото за предотвратяване или лечение на болестно състояние (Бел. прев.)
- [6] Дхарма (санскр.) - ролята, която трябва да изпълним в своя живот; етичен закон; дълг. (Бел. прев.)
- [7] Християнска Наука - основаната от Мери Бейкър Еди (1821 -1910) религия, проповядваща, че материята е илюзия, базираща се на неспособността на човека да разбере своята истинска, божествена природа. (Бел. прев.)
- [8] Хиропрактика - лекуване на болестите чрез манипулации по гръбначния стълб и ставите. (Бел. прев.)
- [9] Вивисекция - разрязване на жив организъм с научна цел. (Бел. прев.)
- [10] Олигархия - форма на управление, при която властта е в ръцете на малка група хора. (Бел. прев.)